

ZAŁĄCZNIK NR 1
DO REGULAMINU OK PTTK „SZLAKAMI SZARYCH SZEREGÓW”
KANON KRAJOZNAWCZY
GENEZA, WAŻNIEJSZE WYDARZENIA I AKCJE, SZCZEGÓLNE MIEJSCA
ORAZ WYBITNI INSTRUKTORZY, ŻOŁNIERZE SZARYCH SZEREGÓW
I ICH UPAMIĘTIENIE

Szare Szeregi – kryptonim konspiracyjny Organizacji Harcerzy Związku Harcerstwa Polskiego w okresie okupacji niemieckiej podczas II wojny światowej (1939–1945). Szare Szeregi zostały powołane 27 września 1939 r. w Warszawie przez grono członków Naczelnej Rady Harcerskiej, a formalnie rozwiązane 17 stycznia 1945 r.

Organizacja harcerzy oparta była na strukturze przedwojennego ZHP, posługiwano się kryptonimami: „Pasieka” (Główna Kwatera), „ule” (chorągwie), „roje” (hufce), „rodziny” (drużyny) i „pszczoły” (zastępy). Na czele organizacji harcerzy stał naczelnik z Główną Kwaterą „Pasieką”, która kierowała pracą dwudziestu chorągwi.

Wydział Zachodni („Z”) Głównej Kwatery „Pasieki” kierował pracą pięciu chorągwi obejmujących tereny zachodnie włączone do III Rzeszy: pomorską (UI „Lina”), wielkopolską (UI „Przemysław”), łódzką (UI „Kominy”), zagłębiowską (UI „Barbara”) i śląską (UI „Huta”) oraz jedną chorągwią skupiającą przebywających na terenie Generalnego Gubernatorstwa harcerzy z terenów zachodnich (UI „Chrobry”). Wydział Wschodni („W”) Głównej Kwatery „Pasieki” kierował pracą pięciu chorągwi na terenach wschodnich: białostocką (UI „Biały” i „Żubr”), wileńską (UI „Brama”), poleską (UI „Błota”), nowogródzką (UI „Las”) i wołyńską (UI „Gleba”) oraz jedną chorągwią skupiającą przebywających na terenie Generalnego Gubernatorstwa harcerzy z ziem wschodnich (UI „Złoty”). Na terenie Generalnego Gubernatorstwa pracowało osiem chorągwi. Cztery chorągwie stanowiły Polskę Centralną („C”): warszawska (UI „Wisła”), mazowiecka (UI „Puszcza”), radomska (UI „Rady”) i lubelska (UI „Zboże”), a cztery Polskę Południową („P”): kielecka (UI „Skała”), częstochowska (UI „Warta”), krakowska (UI „Smok” i „Dzwon”) i lwowska (UI „Lew”).

Łączność z chorągwiami oraz nadzór nad ich pracą sprawowali wizytatorzy Głównej Kwatery „Pasieki” podlegli bezpośrednio lub poprzez Wydział Zachodni („Z”) i Wydział Wschodni („W”) szefowi Głównej Kwatery.

Ze względów konspiracyjnych Organizacja Harcerzy początkowo obejmowała jedynie młodzież w wieku powyżej 17 lat. Z czasem, uwzględniając napór młodych i konieczności zajęcia się nimi, rozpiętość wieku zwiększono. Z punktu widzenia programowego i metodycznego, dbając o ich i własne bezpieczeństwo, w 1942 r. podzielono młodzież na trzy grupy: Zawiszacy (12–14 lat), Bojowe Szkoły (15–17 lat) i Grupy Szturmowe (powyżej 18 lat), przydzielając odpowiednie do wieku zadania.

Drużyny „Zawiszy” w zasadzie nie brały udziału w walce bieżącej, przygotowując najmłodszych do pełnienia służby pomocniczej, a nauką na tajnych kompletach – do odbudowy kraju po wojnie. Jednym z najbardziej znanych działań była Harcerska Poczta Polowa zorganizowana w czasie powstania warszawskiego. Drużyny „BS” pełniły służbę w „małym sabotażu”, będącym akcją propagandową skierowaną do ludności polskiej, obejmującą m.in. pisanie na murach, rozlepianie afiszy i rozdawanie ulotek, kolportaż prasy, podłączenie się do niemieckich megafonów, zrywanie niemieckich flag, usuwanie z wystaw i gablot niemieckich fotografii,

gazowanie kin itp. oraz akcją „N” i akcją „WISS”. Drużyny „GS”, podporządkowane Kedywowi Komendy Głównej Armii Krajowej, pełniły służbę w tzw. „wielkiej dywersji”. Członkowie Grup Szturmowych uczestniczyli w wielu akcjach bojowych, m.in. wysadzali mosty kolejowe i pociągi, odbijali więźniów, wykonywali wyroki na funkcjonariuszach niemieckiego aparatu terroru oraz walczyli w oddziałach partyzanckich i prowadzili sabotaż kolejowy. Odbywali szkolenia w szkołach podchorążych (głównie w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty „Agricola”) i w warunkach polowych w „Bazie leśnej” (akcje „Par I” i „Par II”), kształcili się na kursach podharcemistrzowskich („Szkoła za lasem”) organizowanych w Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła” i kursach harcmistrzowskich („Kursy charyzmatyczne”), a także kończyli naukę szkolną, podejmowali tajne studia i samokształcenie. Szare Szeregi wyszkoliły ok. 300 instruktorów harcerskich.

Członków Szarych Szeregów obowiązywało przedwojenne Prawo i Przyrzeczenie Harcerskie. Przyrzeczenie uzupełniono dodatkową rotą konspiracyjną: „Ślubuję na Twoje ręce pełnić służbę w Szarych Szeregach, tajemnic organizacyjnych dochować, do rozkazów służbowych się stosować, nie cofnąć się przed ofiarą życia”.

Celem działalności Szarych Szeregów było, podobnie jak przed II wojną światową, wychowanie młodzieży, a odstawową zasadą wojennego programu organizacji było wychowanie przez walkę. Program został sprecyzowany w koncepcji „Dziś, jutro, pojutrze”, z której wyrósł etos Szarych Szeregów. „Dziś” oznaczało okres konspiracji i przygotowanie do powstania, „Jutro” otwartą walkę zbrojną z okupantem i powstanie, „Pojutrze” – pracę w wolnej Polsce.

Szare Szeregi były elementem Polskiego Państwa Podziemnego, przez cały okres swej działalności współpracowały z Delegaturą Rządu Rzeczypospolitej Polskiej na Kraj, szczególnie z Departamentem Oświaty oraz Armią Krajową na wszystkich szczeblach dowodzenia. Były najliczniejszą konspiracyjną organizacją młodzieżową w Polsce, w połowie 1944 r. skupiającą ponad 8 tys. harcerzy. Szare Szeregi były jedyną organizacją skautową w okupowanej Europie, która podjęła podziemną działalność i walkę z Niemcami.

3 stycznia 1945 r. hm. Leon Marszałek wydał ostatni rozkaz naczelnika Szarych Szeregów L. 3/45, podpisany ps. „Jan”, nakazujący rozwiązanie struktur Szarych Szeregów w miarę wypierania Niemców z terenu kraju.

Spadkobiercą tradycji Szarych Szeregów jest Stowarzyszenie Szarych Szeregów skupiające byłych harcerzy-żołnierzy konspiracyjnego harcerstwa. W uznaniu „wybitnych czynów męstwa i odwagi okazanych w czasie działań bojowych Armii Krajowej w okresie walk 1939–1945” (jak głosi Zarządzenie Prezydenta RP na Uchodźstwie z 19 marca 1989 r.) nadano Szarym Szeregom Order Wojenny Virtuti Militari, który zdobi sztandar Szarych Szeregów.

Kiedy w 1938 r. hitlerowcy zajęli Sudety Czeskie nikt nie stanął w ich obronie, lecz gdy zażądali od Polski ziem, których niepodległością cieszyliśmy się od niedawna – nie mogliśmy stać bezczynnie. Polska wykazała się niezmierną odwagą. Męstwo cechowało harcerzy broniących wieży spadochronowej w Katowicach i obrońców Poczty Gdańskiej oraz innych bohaterów z Szarych Szeregów, którzy zawsze, na każdym kroku, działali dla swojej ojczyzny – Polski, walcząc o wolność i pokój, a nade wszystko o kraj, który ukochali.

I. Akcje i inicjatywy Szarych Szeregów

1. Akcja „Celestynów” – uwolnienie 49. więźniów przewożonych transportem kolejowym z więzienia w Lublinie do obozu zagłady w Oświęcimiu w nocy z 19 na 20 maja 1943 r. na stacji kolejowej w Celestynowie.
2. Akcja „Choszczówka” – nieudana próba wykolejenia w nocy z 3 na 4 kwietnia 1944 r. niemieckiego pociągu na linii kolejowej Warszawa – Królewiec.
3. Akcja „Czarnocin” – wysadzenie w nocy z 5 na 6 czerwca 1943 r. mostu kolejowego na Wolbórcie w Czarnocinie na linii kolejowej Warszawa – Katowice; podczas przygotowań do akcji zginął sierż. pchor. phm. Tadeusz Mirowski „Oracz”, a w trakcie akcji sierż. pchor. phm. Feliks Pendelski „Felek”, sierż. pchor. phm. Andrzej Zawadowski „Gruby” oraz kpr. pchor. Ryszard Wesoly „Rysiek”.
4. Akcja „Gołąb” – wysadzenie 30 czerwca 1943 r. pod Gołębim koło Puław na linii kolejowej Dęblin – Lublin pociągu z niemieckimi żołnierzami wracającymi z frontu wschodniego.
5. Akcja „Jan Boży” – uwolnienie 29 czerwca 1944 r. 15. więźniów Pawiaka przetrzymywanych przez Niemców w szpitalu świętego Jana Bożego przy ul. Bonifraterskiej 12 na Starym Mieście w Warszawie (ostatnia większa akcja harcerskiego batalionu AK „Zośka” przed powstaniem warszawskim).
6. Akcja „Jula” w ramach akcji „Burza” – akcja polegająca na równoczesnej dywersji na kilku liniach kolejowych.
 - Akcja „Rogóżno” – wysadzenie w nocy z 5 na 6 kwietnia 1944 r. przepustu kolejowego pod Rogóżnem na linii kolejowej Rzeszów – Przeworsk.
 - Akcja „Tryńcza” – wysadzenie w nocy z 5 na 6 kwietnia 1944 r. mostu kolejowego na Wisłoku pod Tryńczą na linii kolejowej Lublin – Przeworsk.
7. Akcja „Kąpiel” – zdobycie broni od zażywających kąpeli Niemców na terenie zespołu basenów na stadionie im. marsz. Józefa Piłsudskiego przy ul. Gabriela Narutowicza 9 w dzielnicy Planty w Radomiu. Od czerwca do sierpnia 1944 r. harcerze z Szarych Szeregów, udając członków Hitlerjugend, dwukrotnie wykradli pistolety z kabin pawilonu kąpielowego.
8. Akcja „Lornetki” – zdobycie 8 października 1943 r. przy ul. Stanisława Noakowskiego w Warszawie transportu 250. lornetek polowych firmy „Kolberg”.
9. Akcje megafonowe – jedne z najoryginalniejszych i najbardziej pomysłowych wyczynów propagandowych polskiego podziemia w okresie okupacji:
 - zorganizowanie „studia” w mieszkaniu Jerzego Merle przy ul. Zygmunta Krasieńskiego 6 w Warszawie i nadanie w dniu święta narodowego 3 maja 1943 r. na Żoliborzu przy pl. Thomasa Woodrowa Wilsona poprzedzonej polskimi marszami wojskowymi 15-minutowej audycji złożonej z *Roty Marii Konopnickiej* i patriotycznego przemówienia do Polaków odczytanego przez Stefana Rodkiewicza „Lecha” zakończonego *Mazurkiem Dąbrowskiego*; wykorzystano zainstalowane przez Niemców uliczne głośniki Urzędu Propagandy (tzw. „szczekaczki”), przez które codziennie nadawano propagandowe komunikaty wojenne i zarządzenia władz okupacyjnych; akcja wzbudziła radość i wzruszenie gromadzącej się ludności cywilnej, poruszenie wśród Niemców oraz oddźwięk w całej Warszawie;
 - zorganizowanie „studia” w lokalu Tadeusza Boguckiego „Pobożnego” przy ul. Cichej 8 w Warszawie i nadanie 31 lipca 1943 r. równocześnie w kilku punktach Śródmieścia audycji identycznej jak na Żoliborzu (tekst odczytał Zygmunt Kaczyński „Wesoły”); audycji wysłuchało kilka tysięcy osób skupionych pod dziewięcioma megafonami, m.in. przy ul. Tamka róg ul. Cichej, na Krakowskim Przedmieściu przy Uniwersytecie Warszawskim, na Nowym Świecie przy ul. Ordynackiej i al. Jerozolimskich oraz na placu Trzech Krzyży i na ul. Kruczej przy ul. Mokotowskiej.
10. Akcja „Meksyk I” – pierwsza nieudana próba odbicia Jana Bytnara „Rudego” 23 marca 1943 r. w Warszawie (nie udało się uzyskać wymaganej zgody na przeprowadzenie akcji od dowództwa Oddziałów Dyspozycyjnych Kedywu Komendy Głównej Armii Krajowej).
11. Akcja „Meksyk II” (zw. akcją pod Arsenalem) – odbicie 26 marca 1943 r. w Warszawie 21. więźniów z niemieckiego konwoju policyjnego, w tym Jana Bytnara „Rudego”, zmarłego po trzech dniach od ran zadanych mu przez hitlerowców podczas przesłuchań. Akcja o niewielkim znaczeniu militarnym miała ogromne znaczenie propagandowe i psychologiczne. Niespodziewany i skuteczny atak dodał otuchy mieszkańcom miasta, a Niemcy stracili poczucie bezpieczeństwa. Po akcji zmarli również Aleksy Dawidowski „Alek” i Tadeusz Krzyżewicz „Buzdygan”.
12. Akcja „Meksyk III” – próba obicia więźniów Pawiaka w kwietniu 1943 r. na pl. Starynkiewicza w Warszawie (akcja odwołana).
13. Akcja „Meksyk IV” – nieudana próba odbicia naczelnika Szarych Szeregów hm. Floriana Marciniaka 8 maja 1943 r. na ul. Koszykowej w Warszawie (Niemcy zmienili trasę przejazdu auta przewożącego więźniów).
14. Akcja „M” (Młodzież) – akcja wychowawczego oddziaływania na młodzież niezorganizowaną w wieku 12–14 lat.
15. Akcja „N” – szereg działań dywersyjno-propagandowych prowadzonych wśród Niemców w latach 1941–1944, osłabiających ich ducha walki.
16. Akcja „Par I” (22 maja – 17 czerwca 1944 r.) i „Par II” (29 czerwca – 25 lipca 1944 r.) – szkolenie bojowe w warunkach polowych, w „Bazie leśnej” na terenie Puszczy Białej w rejonie Wyszkowa.
17. Akcja „Płochocin” – wykolejenie 4 kwietnia 1944 r. pod Płochocinem koło Ożarowa Mazowieckiego niemieckiego pośpiesznego pociągu urlopowego na linii kolejowej Warszawa – Poznań.
18. Akcja „Pogorzela” – wykolejenie i ostrzelanie w nocy z 23 na 24 września 1943 r. pod Pogorzela na linii kolejowej Warszawa – Dęblin wojskowego pociągu urlopowego (Urlaubzug).
19. Akcja „Pol” – organizacja przez 12 zespołów bojowych 36 patroli w różnych punktach Warszawy, mających za zadanie przeprowadzenie zasadzek i ataków na przejeżdżające przez miasto niemieckie samochody specjalne z numerami rejestracyjnymi zaczynającymi się od „Ost 47” (numery aut Gestapo i Kripo) w odwecie za śmierć grupy stu więźniów Pawiaka, rozstrzelanych na ulicach stolicy. Akcja zorganizowana w połowie czerwca 1944 r. trwała krótko (około 10 dni) i nie przyniosła spektakularnych efektów. Tylko raz (15 czerwca 1944 r. na ul. Zygmunta Krasieńskiego) doszło do spotkania z pojazdem z rejestracją „Ost

- 47", kiedy zlikwidowano znanego z brutalności funkcjonariusza Gestapo SS-Obersturmführera Herberta Junka – komendanta więzienia na Pawiaku.
20. Akcja „Sonderwagen” – likwidacja 26 kwietnia 1944 r. w Warszawie załogi złożonej z niemieckich kontrolerów i funkcjonariuszy Gestapo specjalnego wagonu tramwajowego z napisem „Sonderwagen” – prawdziwej zmory warszawiaków (do akcji likwidacji załogi drugiego wozu, planowanej na Pradze nie doszło); w wyniku akcji w maju 1944 r. wozy „Sonderwagen” ostatecznie znikły z warszawskich ulic.
 21. Akcja „Sól” – opanowanie 27 maja 1943 r. magazynów fabryki chemicznej „Kijewski, Scholtze i S-ka” przy ul. Siarczanej 6 na Targówku w Warszawie, w celu zdobycia chloranu potasu potrzebnego do konspiracyjnej produkcji materiałów wybuchowych.
 22. Akcja „Szosy” – ostrzelanie i obrzuceniu granatami niemieckich samochodów w nocy z 22 na 23 września 1943 r. na ważniejszych arteriach wylotowych z Warszawy, jako odwet za wydany przez niemieckie władze okupacyjne zakaz prowadzenia samochodów przez Polaków.
 23. Akcja „Szymanów” – wykolejenie 22 listopada 1943 r. pod Szymanowem koło Sochaczewa niemieckiego pociągu pospiesznego na trasie Warszawa – Berlin.
 24. Akcja „Taśma” – szereg akcji zbrojnych wymierzonych w niemieckie posterunki graniczne między Generalnym Gubernatorstwem i terenami polskim włączonymi do III Rzeszy; w ataku na strażnicę Grenzschutzpolizei w Sieczkach koło Wyszkowa w nocy z 20 na 21 sierpnia 1943 r. zginął Tadeusz Zawadzki „Zośka”.
 25. Akcja „Tse-tse” – nieustanne nękanie volksdeutsche w postaci głuchych telefonów, wybijania szyb, zagipsowywania dziurek od kluczy, nasyłania firm pogrzebowych, dostarczania fałszywego powołania do Wehrmachtu itp.
 26. Akcja „TU” (Tłuszcz-Urle) – wykolejenie i ostrzelanie 27 kwietnia 1944 r. na odcinku Tłuszcz – Urle niemieckiego pociągu pospiesznego jadącego z frontu wschodniego do Berlina.
 27. Akcja „Uwolnić «Cyfrę»” zwana łowickim „Małym Arsenalem” – udana akcja 8 marca 1945 r. uwolnienia z więzienia UB i NKWD przy ul. Kurkowej 4 w Łowiczu Zbigniewa Fereta „Cyfry”; akcja starannie przygotowana przez harcerzy Grup Szturmowych Szarych Szeregów Roju „Łoza” z Łowicza została przeprowadzona bez jednego wystrzału (użycie broni było dozwolone wyłącznie w obronie życia), bez zabitych i rannych po obu stronach.
 28. Akcja „Wieniec I” – jednoczesne wysadzenie w nocy z 7 na 8 października 1942 r. w kilku miejscach na peryferiach stolicy torów i niemieckich pociągów na warszawskim węźle kolejowym, pierwsza tak duża akcja na terenie okupowanej Polski skierowana przeciwko transportowi niemieckiemu.
 29. Akcja „Wieniec II” – wysadzenie w nocy z 31 grudnia 1942 r. na 1 stycznia 1943 r. pociągu pod Kraśnikiem i przepustu pod torami w rejonie Radomia.
 30. Akcja „Wilanów” – uderzenie 26 września 1943 r. na posterunek żandarmerii niemieckiej, policji granatowej i „streifę” na szosie powsińskiej oraz koszary lotników w Wilanowie.
 31. Akcja „WISS” (Wywiad – Informacja Szarych Szeregów) – obserwacja wojsk niemieckich i ich ruchów na szosach i węzłach kolejowych, zbieranie i przekazywanie informacji o obiektach i niemieckich jednostkach stacjonujących w kraju, m.in. przekazano pierwszą informację o ośrodku badań nad nowymi rodzajami broni III Rzeszy (V-1 i V-2) na wyspie Uznam w Peenemünde oraz plany różnych urzędów lotniczych i marynarki wojennej.
 32. Harcerska Poczta Polowa działająca w czasie powstania warszawskiego od 4 sierpnia do 3 października 1944 r. w Warszawie, obsługiwana przez harcerzy „Zawiszy” z Szarych Szeregów zwanych „roznosicielami radości”, zajmowała się roznoszeniem listów wśród ludności cywilnej stolicy, często pozbawionej możliwości skontaktowania się z bliskimi w innych dzielnicach miasta (łącznie ok. 200 tys. przesyłek); korespondencja podlegała określonym rygorom, była ograniczona do 25. słów i podlegała cenzurze (cenzorzy dbali, aby nadawcy nie przekazywali miejsc stacjonowania oddziałów, ich uzbrojenia itp. informacji).
 33. „Kursy charyzmatyczne” – zarządzane decyzją naczelnika Szarych Szeregów szkolenie kadr instruktorskich na kursach harcmistrzowskich organizowanych w latach 1943–1944 w Zalesiu Dolnym koło Warszawy; odbyły się cztery kursy połączone z wykładami wybitnych instruktorów harcerskich i pedagogów, m.in. Władysława Radwana, Aleksandra Kamińskiego i filozofa Henryka Hiża – asystenta prof. Tadeusza Kotarbińskiego; tematem przewodnim pierwszego kursu była rola harcerstwa w czasie okupacji i jego przyszłość w wolnej Polsce.
 34. Mały sabotaż – szereg działań obejmujących m.in. regularne malowanie na murach „Kotwicy” (znaku Polski Walczącej będącej symbolem Armii Krajowej i Polskiego Państwa Podziemnego), symbolu „żółwia” i znaku „pPp” (pracuj Polaku powoli), znaku „V” (Viktorii czyli zwycięstwa) oraz pisanie na murach antyhitlerowskich hasel np. takich jak: „Polska żyje”, „Tylko świnie siedzą w kinie” i „Pawiak pomścimy”, zdzieranie plakatów, zrywanie flag niemieckich i zawieszanie polskich, wybijanie szyb fotografom wystawiającym zdjęcia Niemców, stosowanie gazów łzawiących lub wywołujących wymioty w kinach, niemieckich sklepach oraz lokalach rozrywkowych, wydawanie dodatków nadzwyczajnych pod mylącymi tytułami, a także udawanie nieznanomości języka niemieckiego, niedbałe wykonywanie i ośmieszanie niemieckich zarządzeń, dezorganizowanie akcji propagandowych okupanta, itp.; jednym z najgłośniejszych akcji było usunięcie niemieckojęzycznej tablicy i odsłonięcie polskiego napisu na pomniku Mikołaja Kopernika w Warszawie przez Tadeusza Zawadzkiego „Zośkę” oraz namalowanie w przededniu Święta Konstytucji 3 Maja na cokole pomnika Lotnika „Kotwicy” przez Jana Bytnara „Rudego”. Mały sabotaż miał wymiar głównie psychologiczny – utwierdzał w ludności przekonanie o istnieniu i działaniu ruchu oporu oraz o możliwości zwycięstwa mimo represji.
 35. „Szkoła za lasem” – kursy podharcmistrzowskie organizowane w latach 1942–1944 w Zalesiu Dolnym i Podkowie Leśnej koło Warszawy; wstępną koncepcję kształcenia starszyny opracował w zarysie hm. Leon Marszałek „Adam”, a rozwinął ją i zastosował w praktyce hm. Jan Rossman „Wacek”; pierwszymi kursantami i absolwentami byli późniejsi bohaterowie *Kamieni na szaniec* Aleksandra Kamińskiego.

Akcje likwidacyjne z lat 1943–1944 (w ramach akcji „Główki”)

1. Akcja „Braun” – udany zamach żołnierzy oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” 13 grudnia 1943 r. przy ul. Daniłowiczowskiej 1/3 w Warszawie na kierownika „Wohnungsamtu” (urzędu kwaterunkowego) Emila Brauna, realizatora niemieckiej polityki kwaterunkowej w mieście, odpowiedzialnego za tworzenie dzielnicy niemieckiej, wyrzucanie Polaków z dotychczasowych miejsc zamieszkania i autora planu masowego wysiedlenia mieszkańców Warszawy; w zamachu zginął również naczelny inżynier Warszawy Friedrich Pabst.
2. Akcja „Bürkl” – udany zamach żołnierzy oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” 7 września 1943 r. w Warszawie na znanego z okrucieństwa i sadyzmu funkcjonariusza Sicherheitspolizei (SiPo), dowódcę zmiany (nadwachmajstra) i jednego z zastępców komendanta więzienia na Pawiaku SS-Scharführera Franza Bürkla (poza celem zamachu zginęło ośmiu niemieckich żołnierzy).
3. Akcja „Frühwirth” – nieudany zamach żołnierzy oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” 25 października 1943 r. w Warszawie na funkcjonariusza więzienia na Pawiaku SS-Scharführera Engelberta Frühwirtha przez więźniów osadzonych na Pawiaku zwanego „Generałem” (zamachowcy pomylili osoby i zamiast pierwotnego celu zastrzelili funkcjonariusza Gestapo SS-Scharführera Stephana Kleina, na którym również ciążył wyrok śmierci polskiego państwa podziemnego i figurował na liście osób do usunięcia w akcji „Główki”).
4. Akcja „Hahn” – nieudany zamach żołnierzy oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” w maju 1944 r. w al. Ujazdowskich w Warszawie na komendanta SD i szefa policji bezpieczeństwa (SiPo) na dystrykt warszawski Generalnego Gubernatorstwa SS-Standartenführera Ludwiga Hahna (akcja nie doszła do skutku – mimo gotowości uczestników, którzy trwali na swoich stanowiskach 2,5 godz. – oprawca nie przyjechał w miejsce planowanego zamachu).
5. Akcja „Hergel” – udany zamach żołnierzy oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” 3 grudnia 1943 r. w Warszawie na volksdeutscha Antona Hergla, komisarza drukarni kontrolującego prywatne i państwowe zakłady drukarskie w Warszawie oraz całym dystrykcie warszawskim Generalnego Gubernatorstwa.
6. Akcja „Koppe” – nieudany zamach żołnierzy oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Parasol” 11 lipca 1944 r. na pl. Juliusza Kossaka w Krakowie na Wyższego Dowódcę SS i Policji w Generalnym Gubernatorstwie i zastępcę gubernatora Hansa Franka – SS-Obergruppenführera Wilhelma Koppego.
7. Akcja „Kretschmann” – udany zamach żołnierzy oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” 24 września 1943 r. na rogu ulic Rozbrat i Franciszka Ksawerego Dmochowskiego w Warszawie na zastępcę komendanta KL Warschau (tzw. „Gęsiówki”) SS-Hauptsturmführera Augusta Kretschmanna.
8. Akcja „Kutschera” – udany zamach żołnierzy oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” 1 lutego 1944 r. w al. Ujazdowskich w Warszawie na Dowódcę SS i Policji na dystrykt warszawski Generalnego Gubernatorstwa SS-Brigadeführera Franza Kutscherę – najważniejsza akcja bojowa wymierzona w wysokiego funkcjonariusza niemieckiego aparatu terroru przeprowadzona przez Armię Krajową w czasie II wojny światowej na terenie Generalnego Gubernatorstwa, w wyniku akcji niemiecki terror w Warszawie odczuwalnie zelżał; podczas rozejścia do domów po pierwszym (nieudanym) wystawieniu akcji 28 stycznia

1944 r. (oczekujący na Franza Kutscherę zespół wykonawczy nie doczekał się przejazdu kata Warszawy) został ciężko postrzelony w ramię zastępca dowódcy akcji i drugi wykonawca wyroku Jan Kordulski „Żbik”, co spowodowało konieczność zmiany obsady drugiego zespołu wykonawczego i wejście do akcji Stanisława Huskowskiego „Alego” i Zbigniewa Gęsickiego „Juna”.

9. Akcja „Lange” – udany zamach 22 maja 1943 r. na ulicy Wiejskiej przy placu Trzech Krzyży w Warszawie na funkcjonariusza Gestapo SS-Rottenführera Ewalda Lange, który wraz z SS-Oberscharführerem Herbertem Schultzem znęcał się podczas przesłuchań nad Janem Bytnarem „Rudym”.
10. Akcja „Milke” – nieudany zamach żołnierzy oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” 5 października 1943 r. w dzielnicy policyjnej przy al. Jana Chrystiana Szucha w Warszawie na volksdeutscha, funkcjonariusza Gestapo stojącego na czele siatki konfidentów SS-Rottenführera Alfreda Milkego (nie przyszedł w miejsce planowanego zamachu), przypadkowo zastrzelono przechodzącego w pobliżu szefa referatu do walki z ruchem oporu w urzędzie Komendanta SD i policji bezpieczeństwa na dystrykt warszawski Generalnego Gubernatorstwa SS-Obersturmführera Josepha Lechnera – przełożonego Alfreda Milkego.
11. Akcja „Myrcha” – udany zamach żołnierzy oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” 15 grudnia 1943 r. przy ul. Pańskiej 77 w Warszawie na Władysława Myrchę – volksdeutscha współpracującego z komisarzem drukarni Antonem Herglem przy wykrywaniu tajnych zakładów drukarskich na terenie Warszawy oraz całego dystryktu warszawskiego Generalnego Gubernatorstwa.
12. Akcja „Polowanie” – nieudany zamach żołnierzy harcnerskiego batalionu AK „Zośka” 8 stycznia 1944 r. w Warszawie na niemieckich dygnitarzy wracających z polowania, w tym gubernatora dystryktu warszawskiego Generalnego Gubernatorstwa SS-Gruppenführera Ludwiga Fischera, którego nazwisko znajdowało się na pierwszym miejscu listy celów akcji „Główki”.
13. Akcja „Rodewald” – zamach żołnierzy oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” 26 kwietnia 1944 r. w Warszawie na komendanta Schutzpolizei Oberstleutnanta Wilhelma Rodewalda; po akcji okazało się, że zastrzelonym Niemcem nie był Wilhelm Rodewald lecz Oberstleutnant Schutzpolizei Erwin Gresser – dowódca 17 pułku policji.
14. Akcja „Schultz” – udany zamach 6 maja 1943 r. na rogu ulicy Polnej i ulicy Mokotowskiej w Warszawie na funkcjonariusza Gestapo SS-Oberscharführera Herberta Schultza, który wraz z SS-Rottenführerem Ewaldem Lange znęcał się podczas przesłuchań nad Janem Bytnarem „Rudym”.
15. Akcja „Stamm” – nieudany zamach żołnierzy oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” 6 maja 1944 r. w al. Szucha w Warszawie na kierownika Wydziału IV w urzędzie Komendanta SD i policji bezpieczeństwa na dystrykt warszawski Generalnego Gubernatorstwa SS-Sturmbannführera Waltera Stamma, jedna z największych i najtragiczniejszych (poległo ośmiu żołnierzy dywersji) akcji bojowych w historii warszawskiej konspiracji.
16. Akcja „Weffels” – udany zamach żołnierzy oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” 1 października 1943 r. w Warszawie na znanego z sadyzmu i okrutnego traktowania więźniów kierownika zmiany oddziału kobiecego na Pawiaku (tzw. „Serbii”) SS-Sturmmanna Ernsta Weffelsa.

II. Akcje Armii Krajowej z udziałem żołnierzy Szarych Szeregów

1. Akcja „Bielany” – akcja dywersyjno-bojowa polegająca na wysadzeniu i spalaniu w nocy z 3 na 4 maja 1944 r. przez zespół z oddziału dyspozycyjnego „Osjan” Kedywu KG AK niemieckich samolotów transportowych Junkers Ju-52 załadowanych sprzętem wojskowym przeznaczonym na front wschodni na lotnisku polowym na Bielanych w Warszawie.
2. Akcja „Główki” – akcja polskiego ruchu oporu w czasie II wojny światowej mająca na celu eliminację funkcjonariuszy niemieckiego aparatu okupacyjnego w Polsce w odwecie za zbrodnie na ludności cywilnej oraz na członkach podziemia (kryptonim akcji nawiązywał do nazistowskiego symbolu „Totenkopf” – czaszek umieszczonych na uniformach SS).
3. Akcja „Góral” – uprowadzenie samochodu bankowego z pieniędzmi o wartości ok. 105 mln zł przez oddział dyspozycyjny „Motor” Kedywu KG AK 12 sierpnia 1943 r. w centrum Warszawy przy ul. Senatorskiej – jedna z najważniejszych akcji zbrojnych polskiego ruchu oporu podczas II wojny światowej, uchodząca za jedną z najlepiej przeprowadzonych akcji podziemia w okupowanej Polsce.
4. Operacja „Ostra Brama” – operacja wojskowa oddziałów Armii Krajowej w ramach akcji „Burza” przeprowadzona w dniach 7-15 lipca 1944 r. w celu samodzielnego wyzwolenia Wilna spod okupacji niemieckiej i wystąpienia wobec Armii Czerwonej w roli „gospodarza terenu”; pluton Grup Szturmowych Szarych Szeregów por. „Turbacza” brał udział w walkach 3. Brygady AK nacierając na Wilno od strony Nowej Wilejki, inne oddziały Szarych Szeregów operowały w okolicach lotniska i dawnej komendy głównej policji oraz zorganizowały punkt sanitarny w podziemiach klasztoru ss. benedyktynek, gdy do centrum Wilna zbliżały się oddziały AK i Armii Czerwonej dwaj wileńscy harcerze z „Czarnej Trzynastki”: pchor. Jerzy Jensz „Krepdeszyn” i kpr. phm. Artur Rychter „Zan” zatknęli na baszcie zamku Gedymina biało-czerwoną flagę.

III. Władze naczelne Szarych Szeregów (chronologicznie)

A. Przewodniczący Szarych Szeregów

1. Ks. ppłk hm. RP dr Jan Paweł Mauersberger ps. *ks. Longin* (1877–1942) – przewodniczący Komendy Naczelnej ZHP (1916–1918), naczelny kapelan ZHP (1924–1925), członek Naczelnej Rady Harcerskiej i przewodniczący ZHP (1923, 1927–1929), kanclerz kurii polowej Wojska Polskiego (1935–1939), przewodniczący Szarych Szeregów (1939–1942), kapelan Szarych Szeregów (1939–1941), dziekan Wojska Polskiego, autor *Katechizmu harcerskiego – czyli co każdy harcerz wiedzieć powinien* (1917), pośmiertnie odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski (2009).
2. Dr Tadeusz Piotr Kupczyński ps. *Tadeusz Wójcicki* (1885–1967) – jeden z założycieli i czołowych działaczy Organizacji Młodzieży Niepodległościowej „Zarzewie” wyodrębnionej ze Związku Młodzieży Polskiej „Zet”, przewodniczący Zarządu Okręgu Śląskiego ZHP (1936–1937), p.o. przewodniczącego Szarych Szeregów (1942–1945), po II wojnie światowej wykładowca w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Łodzi, kustosz w Archiwum Gdańskim, dyrektor Archiwum Państwowego w Szczecinie (1949-1951), odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

B. Naczelnicy Szarych Szeregów

1. Hm. Florian Marciniak vel Jerzy Grzegorzewski, Mieczysław Kujawski ps. *Jerzy Nowak, J. Krzemień, Szary, Flo* (1915–1944) – drużynowy 21 Poznańskiej Drużyny Harcerzy im. Tadeusza Rejtana, wiceprezes Akademickiego Koła Harcerskiego im. Heliodora Świąćickiego w Poznaniu, kierownik Wydziału Drużyn Harcerzy w Komendzie Wielkopolskiej Chorągwi Harcerzy, zastępca komendanta Harcerskiej Szkoły Instruktorskiej w Górkach Wielkich koło Skoczowa (1937–1938), komisarz Pogotowia Harcerzy w Warszawie (1939), współautor broszury pt. *Manifest młodego pokolenia* zawierającej deklarację programową Szarych Szeregów, jeden z głównych twórców Podziemnego Państwa Polskiego, założyciel i członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki”, naczelnik Szarych Szeregów (1939–1943), zginął w KL Groß-Rosen, pośmiertnie odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski (2006).
2. Ppor. hm. dr hab. Stanisław Broniewski ps. *Orsza, Witold, K. Krzemień, Mickiewicz, Kozica, Howerla, Roman, Nosowicz III* (1915–2000) – członek Akademickiego Koła Harcerskiego im. Heliodora Świąćickiego w Poznaniu (1936–1938), komendant Okręgu Północ (1939–1940) i Okręgu Południe (1941) oraz Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła” (1941–1943), dowódca akcji pod Arsenalem, członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” i naczelnik Szarych Szeregów (1943–1944), po II wojnie światowej członek Naczelnej Rady Harcerskiej (1956–1958), przewodniczący Krajowego Komitetu Odrodzenia ZHP (1989), członek Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, przewodniczący Zarządu Głównego Stowarzyszenia Szarych Szeregów (1990–1998), przewodniczący Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa (1990–2000), autor książek o konspiracyjnym harcerstwie, m.in. *Akcja pod Arsenalem* (1983), *Całym życiem. Szare Szeregi w relacji naczelnika* (1983) oraz *Florian Marciniak Naczelnik Szarych Szeregów* (1988), kawaler Orderu Orła Białego (1995) i Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari (1959).
3. Ppor. hm. Leon Marszałek ps. *Adam, Paweł, Jan, Andrzej Brzoza, Żwawy Szpak* (1912–1996) – prezes Akademickiego Koła Harcerskiego im. Heliodora Świąćickiego w Poznaniu (1932/1933), zastępca komendanta Śląskiej Chorągwi Harcerzy (1937), współautor broszury pt. *Manifest młodego pokolenia* zawierającej deklarację programową Szarych Szeregów, autor wstępnej koncepcji kształcenia starszyny realizowanej później w formie kursów podharcemistrzowskich Szarych Szeregów o kryptonimie „Szkoła za lasem”, członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki”, przewodniczący Rady Programowej Szarych Szeregów i naczelnik Szarych Szeregów (1944–1945), po rozwiązaniu Szarych Szeregów zakończył służbę w ZHP, podczas powstania warszawskiego 1944 r. komendant Wojskowej Służby Społecznej (WSS) w Obwodzie I „Radwan” (Śródmieście) Warszawskiego Okręgu AK (działalność WSS, złożonej głównie z harcerek i harcerzy, opisał w pracy zbiorowej pt. *Ludność cywilna w Powstaniu Warszawskim*), po II wojnie światowej prezes Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek (1967–1970), I wicedyrektor Biblioteki Narodowej (1972–1978), kawaler Krzyża Walecznych, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

C. Szefowie Głównej Kwatery „Pasieki”

1. Hm. inż. Gustaw Piotr Niemiec, ps. *Gucio, Kuba* (1909–1941) – drużynowy 4 Gdańskiej Drużyny Harcerzy, hufcowy Hufca Harcerzy w Gdańsku (1931–1934), członek Komendy Gdańskiej Chorągwi Harcerzy i instruktor Głównej Kwatery Harcerzy, zastępca kierownika Zespołów Pomocniczych Stołecznego Komitetu Samopomocy Społecznej stanowiących oparcie dla tworzącego się konspiracyjnego Związku Harcerstwa Polskiego – Szarych Szeregów, jeden z najbliższych współpracowników naczelnika Szarych Szeregów hm. Floriana Marciniaka, szef Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1939–1941), współtwórca podziemnej prasy harcerskiej, redaktor naczelny „Źródła” – głównego pisma Szarych Szeregów (1940–1942), zginął w KL Auschwitz.
2. Kpt. hm. Eugeniusz Stasiński ps. *Piotr, Poleski, Piotr Pomian* (1913–1944) – hufcowy I Hufca Harcerzy w Częstochowie (1938–1939), organizator i komendant Samodzielnego Hufca Częstochowskiego Szarych Szeregów Rój „Obraz” podległego bezpośrednio Głównej Kwaterze „Pasiece” (1939–1941), od 1943/1944 komendant Chorągwi Częstochowskiej Szarych Szeregów Ul „Warta”, szef Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1943–1944), komendant Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty „Agricola” (1943–1944), wizytator Grup Szturmowych Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, zastępca naczelnika Szarych Szeregów (1944), zastępca dowódcy ds. wychowawczych harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari (1944) i Krzyża Walecznych (dwukrotnie), pośmiertnie odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski (2021).
3. Por. hm. Edward Zürn ps. *Jacek, Brodowski, Edek, Zahorski, Gniewosz, Krogulec* (1917–1944) – drużynowy 6 Bydgoskiej Drużyny Harcerzy im. Tadeusza Kościuszki, współorganizator i kierownik Akademickiego Kręgu Starszoharcerskiego Studentów „Kuźnica Akademicka” przy Szkole Nauk Politycznych w Warszawie (1938), w kampanii wrześniowej 1939 r. oficer 15 Wielkopolskiego Pułku Artylerii Lekkiej, uczestnik bitwy nad Bzurą i obrony Warszawy, członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1939–1943), wizytator Polski Zachodniej (1943–1944) i drugi zastępca kierownika Wydziału Zachodniego („Z”), uczestnik akcji „N”, organizator aktów sabotażu na terenie III Rzeszy, szef Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1944), uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych, brat Tadeusza Zürna „Karolka” i Zbigniewa Zürna-Zahorskiego „Zawyra”.
4. Hm. Kazimierz Grenda ps. *Granica, Marek, Gruda, Ł-4* (1906–1959) – wizytator chorągwi Szarych Szeregów na ziemiach włączonych do III Rzeszy (1943–1944); utrzymywał łączność i koordynował bieżącą pracę pięciu chorągwi: pomorskiej (Ul „Lina”), wielkopolskiej (Ul „Przemysław”), łódzkiej (Ul „Komin”), zagłębiowskiej (Ul „Barbara”) i śląskiej (Ul „Huta”), członek i szef Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1944–1945), pomysłodawca i główny inicjator zorganizowania harcerskiej służby pocztowej obsługiwanej przez „Zawiszaków” – najmłodszą grupę metodyczną harcerzy Szarych Szeregów, po II wojnie światowej prezes Okręgu Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość (WiN) w

Łodzi, kawaler Krzyża Walecznych, pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1994).

IV. Instruktorzy i żołnierze Szarych Szeregów (alfabetycznie)

1. Kpt. hm. Leopold Adamcio ps. *Julian, Karol, Mieczysławski, Romanowski* (1904–1978) – komendant Wołyńskiej Chorągwi Harcerzy (1937–1939) oraz I zastępca komendanta Obszaru Wschodniego Szarych Szeregów i komendant Wołyńskiej Chorągwi Szarych Szeregów Ul „Gleba” (1939–1940), po II wojnie światowej nauczyciel w Państwowym Gimnazjum i Liceum Handlowym w Przemyślu (1945–1946) oraz nauczyciel i dyrektor szkół w Wałbrzychu (1946–1950) i Gdyni (1950–1969), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari.
2. Ppłk hm. Jan Kajus Andrzejewski vel Jan Zawada ps. *Jan, Jan Żelechowski* (1913–1944) – dowódca Brygady Dywersji „Broda 53” w Zgrupowaniu „Radosław” Kedywu KG AK, członek Rady Wychowawczej Warszawskich Grup Szturmowych, organizator i kierownik wielu akcji dywersyjnych oraz uczestnik jako obserwator akcji bojowych, m.in. akcji „Wieniec” i „Bielany” oraz akcji likwidacyjnej „Polowanie”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari (1944) i Krzyża Walecznych (trzykrotnie).
3. Kpr. pchor. phm. Krzysztof Kamil Baczyński ps. *Krzysztof Zieliński, Krzyś, Emil, Jan Bugaj, Piotr Smugosz, Jan Krzyski* (1921–1944) – członek Związku Niezależnej Młodzieży Socjalistycznej „Spartakus”, poeta czasu wojny, jeden z przedstawicieli „pokolenia Kolumbów”, uczestnik akcji dywersyjnej „TU” (Tłuszcz-Urle) i akcji „Par I”, żołnierz harcerskich batalionów AK „Zośka” i „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego, pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2018).
4. Zbigniew Banaś ps. *Banan* (1929–1944) – harcerz 30 Warszawskiej Drużyny Harcerzy w Hufcu „Dzieci Powiśla” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, łącznik Szarych Szeregów i listonosz Harcerskiej Poczty Polowej; pierwszy harcerz, który rozpoczął roznoszenie listów poczty polowej, dostarczając je na najbardziej wysunięte punkty frontu.
5. Stanisław Bańkowski ps. *Przemyski* (1921–1980) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie II”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”.
6. Kpr. pchor. phm. Franciszek Baraniuk ps. *Franek, Szulce* (1923–1943) – uczestnik walk w Batalionach Obrony Narodowej na Śląsku, hufcowy Podgórskiego Roju Szarych Szeregów w Krakowie (1941), zastępca komendanta Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów Ul „Smok” (1942), organizator szkoleń wojskowych Bojowych Szkół (BS) i Grup Szturmowych (GS), twórca krakowskich Grup Szturmowych, organizator i dowódca plutonu „Alicja” w kompanii „Maciek” Grup Szturmowych Szarych Szeregów (1943).
7. Ks. prał. phm. dr Edmund Barbasiwicz ps. *Marek* (1912–1978) – zastępca komendanta Hufca Białą Podlaska Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów Ul „Puszcza”, kapelan Szarych Szeregów, rektor kościoła Matki Bożej Anielskiej w Białej Podlaskiej (ob. św. Antoniego), po II wojnie światowej kanclerz kurii siedleckiej, sędzia prosynodalny Sądu Biskupiego i konsultor

- sekretariatu episkopatu do spraw „super rato”, rektor Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Podlaskiej w Siedlcach (1972–1978).
8. Hm. Tadeusz Barczyk ps. *Borsuk* (1913–1998) – drużynowy 21 Zagłębiowskiej Drużyny Harcerzy im. Jana Kilińskiego w Olkuszu (1935–1939), zastępca komendanta Hufca Harcerzy w Olkuszu (1937–1939), uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. jako karabinowy załogi pociągu pancernego 53 „Śmiały” w składzie 2 Dywizjonu Pociągów Pancernych w Niepołomicach, komendant Roju „Srebro” (Olkusz) Chorągwi Zagłębiowskiej Szarych Szeregów UI „Barbara”, żołnierz Armii Krajowej, po II wojnie światowej działacz społeczny, komendant Hufca Harcerzy w Olkuszu (1946–1949, 1957–1963), członek Zarządu Oddziału PTTK w Olkuszu, członek Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Olkuskiej oraz Stowarzyszenia Szarych Szeregów.
 9. Ppor. Jan Mariusz Barszczewski ps. *Janek, Duży Janek, Czarny Janek, Ślepowron* (1921–1944) – członek Szarych Szeregów w Hufcu „Trzy Krzyże”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. jako dowódca akcji likwidacyjnej współpracownika Gestapo Hansa Henninga vel Johanna Höniga – dyrektora Zakładu Oczyszczania Miasta (8 czerwca 1944 r. w ramach akcji zastrzeżonej „Kośba”) oraz dowódca jednego z patrolów podczas akcji „Pol” 15 czerwca 1944 r. na ul. Zygmunta Krasińskiego w Warszawie, a także dowódca nieudanej akcji ataku 27 czerwca 1944 r. na załogę strażnicy Schutzpolizei z Zaborowa koło Warszawy, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
 10. Kpt. inż. Witold Mieczysław Bartnicki ps. *Kadłubek, Wiktor* (1925–2008) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Ubezpieczenie”, sekcja „Sygnalizacja”), pod Celestynowem i pod Czarnocinem oraz akcji „Sól”, akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (grupa „Atak I”) i akcji „Szosy”, a także akcji „Par II” i akcji likwidacyjnej volksdeutscha Ludwika Herberta, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej przewodniczący Środowiska Żołnierzy Batalionu AK „Zośka” (1986–1990, 1994–1997), kawaler Krzyża Walecznych, autor wspomnień w *Pamiętnikach żołnierzy baonu „Zośka”*.
 11. Kpt. Jerzy Antoni Bartnik ps. *Magik, Drzewo, Korona* (1930–2011) – żołnierz harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego, w tym legendarnej obrony pałacyku Michła przy ul. Wolskiej 40, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari (najmłodszy żołnierz Armii Krajowej odznaczony tym najwyższym polskim odznaczeniem wojskowym) i Krzyża Walecznych.
 12. Mieczysław Barycz ps. *Lis, Jacek* (1921–1943) – hufcowy Podgórskiego Roju Szarych Szeregów w Krakowie (1943), zastępca dowódcy plutonu „Alicja” w kompanii „Maciek” Grup Szturmowych Szarych Szeregów (1943).
 13. Hm. Stanisław Bąk ps. *Powiślak* (1907–1991) – komendant Chorągwi Wileńskiej Szarych Szeregów UI „Brama” (1940).
 14. Kpt. phm. inż. Kazimierz Bednarek ps. *Kruk* (1915–2010) – harcerz 22 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Władysława Łokietka na Grochowie, członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Praga” (PR), uczestnik wielu akcji małego sabotażu, kolporter prasy podziemnej, żołnierz Armii Krajowej, uczestnik powstania warszawskiego w kompanii ochrony sztabu Obwodu VI (Praga) Okręgu Warszawskiego AK, po II wojnie światowej osiadł w Krakowie, inżynier, pasjonat lotnictwa, inicjator i projektant ośmiu tablic upamiętniających lotników alianckich zestrzelonych nad walczącą Warszawą, brat Konrada Bednarka „Stasia”.
 15. Phm. inż. Konrad Bednarek ps. *Stasio* (1927–2017) – harcerz 22 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Władysława Łokietka na Grochowie, członek Bojowych Szkół warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Praga” (PR), żołnierz Armii Krajowej, uczestnik powstania warszawskiego w 3. Rejonie Obwodu VI (Praga) Okręgu Warszawskiego AK, brat Kazimierza Bednarka „Kruka”.
 16. Por. hm. prof. Stanisław Wiktor Berezowski ps. *Hugo, Orcio, Zarzycki* (1910–1986) – pracownik konsulatu generalnego RP w Paryżu, współautor broszury pt. *Manifest młodego pokolenia* zawierającej deklarację programową Szarych Szeregów, redaktor „Biuletynu Informacyjnego”, wizytator Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” dla Chorągwi Radomskiej UI „Rady” (1940–1941), żołnierz Armii Krajowej w VI Oddziale Biura Informacji i Propagandy (BIP) Komendy Głównej AK, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej pracownik Centralnego Urzędu Planowania, a następnie Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, pracownik naukowy i wykładowca Szkoły Głównej Planowania i Statystyki (1965–1981) oraz Uniwersytetu Łódzkiego, działacz Frontu Jedności Narodu (FJN), przewodniczący (1972–1978), wiceprzewodniczący (1978–1984) i członek honorowy Polskiego Towarzystwa Geograficznego (PTG), inicjator restytucji i redaktor naczelny miesięcznika „Poznaj Świat” (1956–1968).
 17. Ppor. phm. Ludwik Berger ps. *Goliat, Michał, Hardy* (1911–1943) – aktor i reżyser związany ze środowiskiem „Reduty” (teatru eksperymentalnego), wychowawca młodzieży, instruktor Hufca męskiego na Żoliborzu, organizator i uczestnik tajnych wieczorów recytatorskich i spektakli teatralnych, współtwórca żoliborskich Szarych Szeregów i oddziału konspiracyjnego, który stał się załącznikiem batalionu, a później pułku AK „Baszta”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
 18. Jan Feliks Beszczyński (1898–1968) – wiceprezes (1927–1932) i prezes Towarzystwa Śpiewaczego „Lutnia” (1933–1949), członek Komisji Rewizyjnej Zarządu Okręgu Pomorskiego ZHP (1935–1939), działacz harcerski, instruktor śpiewu w Komendzie Pomorskiej Chorągwi Harcerzy, hufcowy Hufca Szarych Szeregów w Toruniu (1940–1943), więzień obozów koncentracyjnych w Oświęcimiu i Mauthausen-Gusen, po II wojnie światowej elektromonter i urzędnik, wiceprezes Pomorskiego Związku Śpiewaczego.
 19. Por. hm. prof. dr hab. Feliks Białkiewicz ps. *Stanisław Grot, Zbigniew* (1922–2008) – harcerz 1 Pińczowskiej Drużyny Harcerzy, instruktor wykształcenia wojskowego, redaktor i wydawca harcerskiej prasy konspiracyjnej, komendant Roju „Zbigniewowo” (Pińczów) Kieleckiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Skala” (1943–1945), po II wojnie światowej członek Komendy Hufca Harcerzy w Pińczowie, meliorant, pracownik Instytutu Badawczego Leśnictwa Szkoły

- Główniej Gospodarstwa Wiejskiego (1947–1982), wykładowca na Wydziale Leśnym i Wydziale Melioracji Wodnych SGGW (1970–1976), prezes Oddziału Stowarzyszenia Szarych Szeregów w Pińczowie, autor prac o historii Szarych Szeregów, kawaler Krzyża Walecznych.
20. Płk hm. Ryszard Mieczysław Białous ps. *Jerzy, Zygmunt, Jerzy Dobrski, Taran, Andrzej Czeczotka* (1914–1992) – kierownik organizacyjny akcji „N”, dowódca oddziału specjalnego „Jerzy” Kedywu KG AK i kierownik Wydziału Wielkiej Dywersji Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” oraz przełożony wszystkich Grup Szturmowych (1942–1944), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Jula” pod Tryńcą (dowódca akcji), akcji „Wieniec II” pod Kraśnikiem (dowódca akcji), a także uczestnik przygotowań do akcji „Taśma” i jako obserwator akcji w Sieczkach koło Wyszkowa, współpracownik szefa Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” hm. Eugeniusza Stasieckiego „Piotra Pomiana”, oddelegowany jako wizytator do batalionu AK „Zośka”, dowódca harcerskiego batalionu AK „Zośka” i zastępca dowódcy oddziału dyspozycyjnego „Deska 81” (Dywersja i Sabotaż Kolejowy) oraz Brygady Dywersji „Broda 53” w Zgrupowaniu „Radostaw” Kedywu KG AK (1943–1944), po II wojnie światowej organizator harcerstwa na terenie Niemiec, naczelnik ZHP poza granicami Kraju (1947–1948), od 1947 r. na emigracji w Anglii i od 1948 r. w Argentynie, dyrektor generalny Wody i Energii Elektrycznej (1972–1976), dyrektor regionalny turystyki i term (1976–1983) w rządzie prowincji Neuquén oraz doradca gubernatora ds. urbanistyki, członek Klubów Rotary International w Zapala i Neuguén, autor wspomnień z powstania warszawskiego: *Walka w Pożodze* (1946), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (trzykrotnie), pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (2019).
21. Dr hab. Janusz Bielak vel Jan Koszerski vel Jerzy Konarski ps. *Bil, Stefan* (1927–2015) – drużynowy I Drużyny Bojowych Szkół Szarych Szeregów im. gen. Władysława Sikorskiego Chorągwi Lubelskiej UI „Zboże” (1943–1944), jeden z głównych organizatorów i uczestnik wielu akcji małego sabotażu, m.in. akcji napisowych na murach i kolportażu prasy podziemnej oraz akcji wywieszenia polskiej flagi na Bramie Trynitarńskiej w Lublinie (dowódca akcji), żołnierz Armii Krajowej, po II wojnie światowej członek Lubelskiego Oddziału Stowarzyszenia Szarych Szeregów, pracownik Centrali Spółdzielni Spożyców (CSS) „Społem” w Łodzi i Kuratorium Szkolnego w Gdańsku, wykładowca akademicki Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie.
22. Por. Franciszek Bieńkowski ps. *Pajac* (1922–2018) – członek warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie II”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”.
23. Kpr. Mirosław Biernacki ps. *Generał* (1928–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Bojowych Szkół (BS) i Grup Szturmowych (GS) Hufca „Ochota” (OC) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, żołnierz Armii Krajowej 3. kompanii I batalionu „Lecha Żelaznego” Zgrupowania „Chrobry II” Obwodu I „Radwan” (Śródmieście) Warszawskiego Okręgu AK, jeden z najmłodszych dowódców podczas powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
24. Ppor. phm. Sławomir Maciej Bittner ps. *Maciek, Kajman Wojak* (1923–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), jeden z najaktywniejszych żołnierzy warszawskich GS, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Atak”, dowódca sekcji „Sten I”), pod Celestynowem, Czarnocinem i Pogorzela, akcji likwidacyjnych „Schultz” (dowódca akcji i główny wykonawca wyroku) i „Polowanie” oraz akcji „Sól”, akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (dowódca grupy „Atak I”) i akcji bojowo-represyjnej „Wilanów” (grupa „Lotnicy”), a także jako dowódca grupy osłonowej w akcji „Góral”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (trzykrotnie).
25. Por. hm. Henryk Blimel ps. *Chytry Lis* (1925–2016) – organizator i komendant Szarych Szeregów w Buku Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów UI „Przemysław”, żołnierz Armii Krajowej, więzień KL Groß-Rosen, po II wojnie światowej uczestnik tzw. drugiej konspiracji harcerskiej (antysowieckiej), członek Zarządu i zastępca kierownika ds. Rehabilitacji Spółdzielni Inwalidów „Metalowiec” w Poznaniu, współzałożyciel Oddziału PTTK w Buku.
26. Sierż. pchor. Andrzej Błędowski ps. *Bury, Biały* (1927–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Wilanów” (grupa „Przeprawa”) oraz akcji dywersyjnej „TU” (Tłuszcz-Urle) w grupie I „Atak”, a także szkolenia bojowego w „Bazie leśnej” pod Wyszkowem (akcja „Par I”), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych.
27. Ppor. hm. Jan Edward Błoński ps. *Sum, Wąsowicz, Jan Gierek, Jan Novak, Kret* (1912–1943) – członek Kręgu Instruktorskiego „Złota Strzała” oraz Koła Instruktorskiego im. Mieczysława Bema (1936–1939), żołnierz Robotniczych Batalionów Obrony Warszawy (1939), członek Polskiej Ludowej Akcji Niepodległościowej (PLAN) i Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”, instruktor wojskowy Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła” (1940–1942), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych.
28. Ppor. Tadeusz Jan Bogucki ps. *Pobożny* (1921–1986) – członek Szarych Szeregów, żołnierz Armii Krajowej, uczestnik powstania warszawskiego w 3. kompanii „Szare Szeregi Junior” batalionu AK im. Jana Kilińskiego, po II wojnie światowej aktor teatralny i filmowy, kawaler Krzyża Walecznych.
29. Plut. pchor. prof. dr hab. Stanisław Konstancy Bontemps ps. *Boruta* (1925–2016) – członek Szarych Szeregów w 3 WDH im. ks. Józefa Poniatowskiego przy Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Warszawie, żołnierz Armii Krajowej w Zgrupowaniu „Żmija” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK oraz kompanii „Zemsta II” Grupy „Kampinos”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej wykładowca akademicki i pracownik naukowy Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie oraz Instytutu Rybactwa Śródlądowego (IRŚ) w Olsztynie, kierownik Zakładu Gospodarki Rybackiej w Rzekach i Zbiornikach Zaporowych IRŚ (1971–1975), zastępca dyrektora IRŚ ds. naukowo-badawczych, przewodniczący Komisji ds. zagospodarowania i ochrony wód Zarządu Głównego Polskiego Związku

- Wędkarskiego (PZW), prezes Stowarzyszenia Żołnierzy AK „Żywiciel” i Miłośników Ich Tradycji, kawaler Krzyża Walecznych.
30. Hm. mgr inż. Andrzej Borodzik ps. *Maks* (1930–2021) – drużynowy drużyny „Zawiszków” w Hufcu Szarych Szeregów Rój „Sosna” w Otwocku, po II wojnie światowej inżynier chemik, specjalista produkcji antybiotyków, technolog w Tarchomińskich Zakładach Farmaceutycznych, drużynowy 10 Lotniczej Drużyny Harcerskiej w Pułtusk, komendant Hufca ZHP Pułtusk i Hufca ZHP Warszawa-Centralna, kierownik Wydziału Historii oraz członek Głównej Kwatery ZHP (2001–2005), przewodniczący Związku Harcerstwa Polskiego (2005–2007), współtwórca oraz pierwszy dyrektor i członek rady Naukowej Muzeum Harcerstwa, współorganizator Ruchu Seniorackiego oraz Krajowej Rady Kręgu Seniorów i Starszyny, przewodniczący Stołecznego Komitetu Frontu Jedności Narodu (FJN), poseł na Sejm PRL IV i V kadencji z ramienia PZPR (1965–1972), brat Feliksa Borodzika.
31. Kpr. pchor. hm. mgr inż. Feliks Borodzik ps. *Lis, Michał* (1925–2013) – komendant Bojowych Szkół (BS) i dowódca Grup Szturmowych (GS) Hufca Szarych Szeregów Rój „Sosna” w Otwocku, żołnierz Armii Krajowej, członek Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość (WiN), po II wojnie światowej hufcowy Hufca ZHP w Sulejówku (1945–1947) i Hufca ZHP w Mielcu (1957–1959), od 1991 r. członek Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej, przewodniczący (1995–1999) oraz wiceprzewodniczący (1999–2004) ZHR, inżynier lotnictwa, pilot Aeroklubu Warszawskiego, odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (2008), brat Andrzeja Borodzika.
32. Por. hm. mgr inż. Tadeusz Ireneusz Borowski ps. *Ireneusz* (1916–2005) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, żołnierz Armii Krajowej w 3. kompanii „Ostoja” 2. Rejonu „Koło” Obwodu III „Waligóra” (Wola) Warszawskiego Okręgu AK, związany z Radą Pomocy Żydom „Żegota” dostarczał broń, fałszywe dokumenty, żywność, lekarstwa i pieniądze na teren getta warszawskiego, uczestnik powstania w getcie warszawskim oraz powstania warszawskiego w batalionie AK im. gen. Józefa Sowińskiego i batalionie AK „Czata 49” w składzie Zgrupowania „Radosław” Kedywu KG AK, po II wojnie światowej członek Międzynarodowego Biura Skautowego (1948), od 1950 r. na emigracji w Stanach Zjednoczonych, współorganizator jednostek ZHP w USA, członek Komendy Chorągwi Harcerzy w USA (1955–1965), przewodniczący Obwodu ZHP w Kalifornii (1979), zastępca komendanta Chorągwi Harcerzy w USA (1974–1976 i 1991–1993), organizator pierwszego Międzynarodowego Dnia Myśli Braterskiej w Los Angeles (1975), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
33. Ppłk hm. dr inż. Adam Borys vel Adam Gałecki ps. *Plug, Bryl, Kar, Dyrektor, Pal* (1909–1986) – uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. jako dowódca baterii w 55 Pułku Artylerii Lekkiej, cichociemny przetrzucony do Polski w ramach operacji lotniczej „Hammer” (1942), organizator i pierwszy dowódca batalionu AK „Parasol”, podczas powstania warszawskiego w składzie Zgrupowania „Radosław” Kedywu KG AK (pierwotnie kompania wydzielona „Aga” – specjalny oddział do walki z Gestapo, później przekształcona w „Pegaz” i ostatecznie w batalion „Parasol”), konstruktor i uczestnik jako obserwator wielu akcji bojowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów, m.in. akcji pod Celestynowem i Czarnocinem oraz akcji likwidacyjnych: „Bürkl”, „Kretschmann”, „Weffels”, „Kutschera” i „Koppe”, po II wojnie światowej pracownik naukowy i dyrektor Instytutu Przemysłu Mięsnego w Warszawie (1958–1968), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
34. Sierż. pchor. Wiesław Brauliński ps. *Borsuk* (1924–1944) – żołnierz Brygady Dywersji „Broda 53” w Zgrupowaniu „Radosław” Kedywu KG AK, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, poległ podczas wypadu na niemiecki pociąg pancerny przy ul. Jana Ostroroga róg ul. Tatarskiej w Warszawie, kawaler Krzyża Walecznych.
35. Strz. mgr Tomasz Józef Breitkopf ps. *Rogacz, Rogalski* (1926–2018) – członek „Zawiszków” oraz Bojowych Szkół (BS) i Grup Szturmowych (GS) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, żołnierz Armii Krajowej 3. kompanii I batalionu „Lecha Żelaznego” Zgrupowania „Chrobry II” Obwodu I „Radwan” (Śródmieście) Warszawskiego Okręgu AK, uczestnik powstania warszawskiego, żołnierz 2 Korpusu Polskiego Polskich Sił Zbrojnych we Włoszech, kawaler Krzyża Walecznych.
36. Strz. Aleksander Broel-Plater ps. *Dziadek, Niedźwiedź* (1930–1944) – członek „Zawiszków” warszawskich Szarych Szeregów, harcerz 16 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Zawiszy Czarnego Hufca Ochota Rój „Sulima” Bloku „Prochownia”, łącznik i listonosz Harcerskiej Poczty Polowej w powstaniu warszawskim, brat Jacka Ludwika Broel-Platera „Ludwiga”.
37. Inż. Jacek Ludwik Broel-Plater ps. *Ludwig* (1932) – członek „Zawiszków” warszawskich Szarych Szeregów, harcerz 16 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Zawiszy Czarnego Hufca Ochota Rój „Sulima” Bloku „Prochownia”, łącznik i listonosz Harcerskiej Poczty Polowej w powstaniu warszawskim, po II wojnie światowej praca inżyniera w biurach projektowych i instytucjach gospodarki wodnej w Krakowie i Skawinie oraz w przemyśle mleczarskim, brat Aleksandra Broel-Platera „Dziadka”.
38. Lech Brydak ps. *Bajbus* (1922–2010) – członek Szarych Szeregów Chorągwi Warszawskiej Ul „Wisła”, żołnierz Armii Krajowej Grupy Bojowej „Krybar”, łącznik i listonosz Harcerskiej Poczty Polowej w powstaniu warszawskim, brat Zbigniewa Brydaka „Krasnoludka”.
39. Phm. Zbigniew Juliusz Brydak ps. *Krasnoludek, Nadwiślanin, Magik* (1919–1991) – członek Szarych Szeregów Chorągwi Warszawskiej Ul „Wisła”, kierownik kształcenia starszyny w Hufcach Polskich, żołnierz Armii Krajowej Grupy Bojowej „Krybar”, jeden z głównych organizatorów i kierownik Oddziału Powiśle Harcerskiej Poczty Polowej przy ul. Okólnik 1, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej hufcowy Hufca Harcerzy Nadwiśle Chorągwi Warszawskiej ZHP (1946), przyboczny naczelnika i kierownik Wydziału Służby Informacyjnej Głównej Kwatery Harcerzy (1947), brat Lecha Brydaka „Bajbusa”.
40. Kpr. pchor. phm. Kazimierz Paschalis Brzeziński ps. *Leon, Karaś* (1920–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”, komendant Hufca Mokotów Dolny (1941–1942) oraz Bojowych Szkół (BS) na Mokotowie Chorągwi

- Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła” (1942–1944), jeden z głównych organizatorów Harcerskiej Poczty Polowej w powstaniu warszawskim.
41. Strz. Andrzej Maciej Brzęczek ps. *Księżyc* (1928–2011) – harcerz Drużyny Zawiszackiej im. Bolesława Chrobrego Hufca Śródmieście Rój „Ziemie Zachodnie” Bloku „Zamek” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, listonosz Harcerskiej Poczty Polowej obsługiwanej przez „Zawiszaków” przy ul. Wilczej 41 w Warszawie i łącznik szefa HPP Kazimierza Grendy „Granicy”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
 42. Ppor. Zygmunt Brzosko ps. *Nowina* (1923–1944) – żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik wielu akcji bojowych Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, m.in. akcji „Jula” pod Tryńcą, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
 43. Por. dr Zbigniew Józef Brzycki vel Marek Żarski ps. *Iks, Ordon* (1923–2014) – członek warszawskich Szarych Szeregów, żołnierz Narodowych Siły Zbrojnych (NSZ) i Armii Krajowej w batalionie „Gustaw” Zgrupowania „Róg” Obwodu I (Śródmieście) Warszawskiego Okręgu AK, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Parasol” Zgrupowania AK „Radosław” Kedywu KG AK, po II wojnie światowej założyciel i komendant nielegalnej organizacji „AK-Zgrupowanie Westerplatte”, nauczyciel, poseł na Sejm RP I kadencji (1991–1993), kawaler Krzyża Walecznych.
 44. Phm. dr Leopold Tadeusz Brzyski ps. *Osa* (1928–1988) – harcerz I Drużyny Bojowych Szkół Szarych Szeregów im. gen. Władysława Sikorskiego Chorągwi Lubelskiej Ul „Zboże”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, m.in. akcji zniszczenia niemieckiej kawiarni „Pod Strzechą” w Ogrodzie Saskim oraz akcji wywieszenia polskiej flagi na Bramie Trynitarńskiej w Lublinie, żołnierz Armii Krajowej, członek Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość (WiN) na Placówce w Drzewcach koło Nałęczowa (1944–1945), po II wojnie światowej przyboczny drużyny żeglarskiej na Starym Mieście w Lublinie (1944–1949), pasjonat lotnictwa, członek Aeroklubu Lubelskiego (1946), wykładowca akademicki Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej (UMCS), prodziękany Wydziału Ekonomii (1975–1977), jeden z głównych organizatorów i pierwszy prezes Lubelskiego Oddziału Stowarzyszenia Szarych Szeregów, kawaler Krzyża Walecznych.
 45. Por. hm. dr Witold Bublewski ps. *Wybicki, Rybicki* (1904–2007) – drużynowy 39 Warszawskiej Żeglarskiej Drużyny Harcerzy, projektant bandery ZHP (1929), kierownik samodzielnego Wydziału Drużyn Żeglarskich Głównej Kwatery Harcerzy (1931–1939), komandor Harcerskiego Kręgu Morskiego (HKM), członek konspiracyjnej komórki Marynarki Wojennej ZWZ-AK „Alfa”, członek Rady Programowej Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej kierownik Działu Zagadnień Wybrzeża Zachodniego w Delegaturze Rządu do Spraw Wybrzeża w Gdańsku (1946–1948), naczelny dyrektor Żeglugi Bałtyckiej „Gryf” w Szczecinie (1948–1951) oraz pracownik wielu przedsiębiorstw gospodarki morskiej, współtwórca i komendant Centrum Wychowania Morskiego ZHP w Gdyni (1959–1969), inicjator utworzenia flotylli „Czerwone Żagle” (adaptacja wycofanych z eksploatacji szalup ratunkowych z transatlantyku MS Batory), przewodniczący Rady Wychowania Morskiego ZHP, współtwórca Związku Miast i Gmin Morskich, twórca harcerskiego wychowania wodnego, działacz Ligi Morskiej i Rzeczej oraz Polskiego Towarzystwa Nautologicznego w Gdyni, jachtowy kapitan żeglugi wielkiej, kawaler Krzyża Walecznych, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1984).
 46. Plut. Marian Buczyński ps. *Zapiewajfo, Bliźniak* (1921–1944) – żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik akcji likwidacyjnej „Bürkl” (przygotowanie i zabezpieczenie akcji) oraz główny wykonawca akcji „Na dziada” – szpiega udającego żebraka co upamiętnił Józef Szczepański „Ziutek” w wierszu pt. *Dziadobójca*, uczestnik powstania warszawskiego, brat bliźniak Zdzisława Buczyńskiego „Sety”.
 47. Plut. pchor. Zdzisław Buczyński ps. *Seta* (1921–1944) – żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik akcji likwidacyjnej „Bürkl” (przygotowanie oraz zabezpieczenie akcji), uczestnik powstania warszawskiego, brat bliźniak Mariana Buczyńskiego „Zapiewajfo”.
 48. Por. hm. mgr Kazimierz Burchardt ps. *Andrzej* (1925–2006) – harcerz 21 Mazowieckiej Drużyny Harcerskiej, komendant Hufca Włochy Rój „Grunwald” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, współtwórca „Zawiszy” – najmłodszego pionu Szarych Szeregów na obszarze Jelonek, Piastowa, Pruszkowa i Ursusa (1942–1944), komendant Proporca „Victoria” (1944–1945), żołnierz Armii Krajowej, w czasie powstania warszawskiego jeden z głównych organizatorów i wydawca biuletynów: „Przegląd Codzienny” oraz „Przegląd Tygodniowy” redagowanych na podstawie nasłuchów radia powstańczego „Błyskawica” i BBC, po II wojnie światowej ekonomista, pedagog, komendant warszawskich hufców ZHP: Włochy (1945), Praga Nowa (1947–1948), Powiśle (1948), Wola (1957–1960) i Mokotów, zastępca komendanta Chorągwi Warszawskiej ZHP (1961–1963), przewodniczący Komisji Historycznej Komendy Chorągwi Stołecznej ZHP, wiceprezes Zarządu Głównego Polskiego Związku Głuchych (1981–1986), dyrektor naczelny Zjednoczenia Zakładów Szkoleniowo-Produkcyjnych PZG.
 49. Ppor. hm. Jan Roman Bytnar ps. *Rudy, Janek, Czarny, Krokodyl* (1921–1943) – członek Polskiej Ludowej Akcji Niepodległościowej (PLAN), wspólnie z Jerzym Masiukiewiczem „Małym” wykonał pierwsze nalepki umieszczane przez członków tej organizacji na plakatach niemieckich obwieszczających unicestwienie Państwa Polskiego i powołanie tworu pod nazwą Generalne Gubernatorstwo, członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”, autor brawurowej akcji 2 maja 1942 r. polegającej na namalowaniu w przededniu Święta Konstytucji 3 Maja na cokole pomnika Lotnika „Kotwicy” – znaku Polski Walczącej (pomnik stał wówczas na pl. Unii Lubelskiej u wylotu al. Szucha, gdzie mieściła się siedziba Gestapo), hufcowy Hufca „Ochota” (OC) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła” (1942) i dowódca Hufca „Południe” (PD) Grup Szturmowych Szarych Szeregów stanowiącego równocześnie pluton „Sad” w oddziale specjalnym „Jerzy” Kedywu KG AK (1942–1943), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Wieniec II” pod Kraśnikiem, jeden z głównych bohaterów książki Aleksandra Kamińskiego *Kamienie na szaniec* (1943),

- kawaler Krzyża Walecznych, pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (2009).
50. Ppor. inż. Bogdan Celiński ps. *Wiktor* (1921–2016) – członek warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (pierwsza grupa „Atak II”) oraz akcji „Par I” i „Par II”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, po II wojnie światowej pracownik Biura Projektów „Miastoprojekt” (1957–1978) i Centralnego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego (1978–1982), przewodniczący Komisji Historycznej Środowiska Byłych Żołnierzy Batalionu AK „Zośka”, członek Społecznego Komitetu Opieki nad Grobami Poległych Żołnierzy Batalionu „Zośka” oraz Komisji Historycznej Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, kawaler Krzyża Walecznych.
 51. Kpt. inż. Wiesław Tadeusz Chodorowski ps. *Sęp* (1929) – członek Bojowych Szkół i Grup Szturmowych Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, żołnierz Armii Krajowej, uczestnik powstania warszawskiego w plutonie 227 Bojowych Szkół Szarych Szeregów (tzw. „szczury kanałowe”) Zgrupowania „Żyrafa” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK oraz w harcerskim batalionie AK „Wigry”, po II wojnie światowej inżynier, pracował w Anglii i w Stanach Zjednoczonych, prezes Fundacji Armii Krajowej i Okręgu AK w Stanach Zjednoczonych.
 52. Plut. inż. Jerzy Jan Chojecki ps. *Spokojny* (1924–1996) – harcerz 30 Warszawskiej Drużyny Harcerzy w Hufcu „Dzieci Powiśla” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, członek warszawskich Bojowych Szkół i Grup Szturmowych, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji odbicia ze szpitala Jana Bożego żołnierza „Parasola” Benedykta Sylwestrowicza „Asa”, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” – „Pegaz” i harcerskiego batalionów AK „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego w składzie Zgrupowania „Radosław”, po II wojnie światowej inżynier budowlany, kierownik budowy Huty „Warszawa”, nauczyciel w Technikum Drogowym w Warszawie, sędzia piłkarski, w latach 1945–1968 związał się z Marią Stypułkowską-Chojecką „Kama” – legendarną łączniczką i sanitariuszką „Parasola”.
 53. Kpt. Tadeusz Chojko ps. *Bolec* (1920–2007) – członek Junackich Hufców Pracy i później Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych Szarych Szeregów (1943–1944), m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Atak”, sekcja „Butelki”; jako jedyny celnym rzutem butelki zapalającej ostatecznie zatrzymał samochód-więźniarkę), akcji pod Płochocinem i akcji „Wilanów” (grupa „Streifa”) oraz akcji likwidacyjnych: „Kretschmann”, „Rodewald” i „Stamm” (zespół wykonawczy), a także uczestnik przygotowań akcji „Hahn”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Parasol”, po II wojnie światowej na emigracji w Kanadzie, gdzie prowadził własną farmę i działał w organizacjach polonijnych, pod koniec lat 90. XX w. powrócił do Polski i zamieszkał w Warszawie, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
 54. Ryszard Cholewa ps. *Rysiek* (1933) – członek „Zawiszaków” warszawskich Szarych Szeregów, harcerz 16 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Zawiszy Czarnego – Hufca Ochota Rój „Sulima” Bloku „Prochownia”, łącznik służby pomocniczej „Mafeking” i listonosz Harcerskiej Poczty Polowej w powstaniu warszawskim.
 55. Kpr. Kazimierz Chruściński ps. *Kazik* (1921–1943) – członek warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (druga grupa „Atak II”) i akcji „Wilanów” (grupa „Posterunek I”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”.
 56. Inż. Wojciech Antoni Ciążyński ps. *Malec* (1929–2018) – członek „Zawiszaków” warszawskich Szarych Szeregów, łącznik służby pomocniczej „Mafeking” i listonosz Oddziału Śródmieście Południe Harcerskiej Poczty Polowej w powstaniu warszawskim, po II wojnie światowej przeniósł się na Śląsk, inżynier mechanik, kawaler Krzyża Walecznych.
 57. Kpt. dr inż. Andrzej Waldemar Cielecki ps. *Andrzejek* (1928–2016) – najmłodszy podoficer harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego w Brygadzie Dywersji „Broda 53” w składzie Zgrupowania AK „Radosław” Kedywu KG AK oraz batalionu AK „Ruczaj”, po II wojnie światowej elektronik, konstruktor i wynalazca, pracownik Zakładów Telewizyjnych, pracownik naukowy PAN, twórca podziemnego radia „Jutrzenka”, wykonawca nadajników Radia „Solidarność”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2007).
 58. Ppor. hm. Władysław Miłostaw Cieplak ps. *Mały, Władek, Giewont, Kwiczol* (1917–1944) – hufcowy Hufca Mokotów Dolny Okręgu Południe Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła” (1941), kierownik kolportażu Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki”, uczestnik wielu akcji bojowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów (1943–1944), m.in. akcji pod Arsenalem (dowódca grupy „Ubezpieczenie”), pod Celestynowem i pod Czarnocinem oraz akcji „Wilanów” (dowódca uderzenia) i jako obserwator w akcji „TU” (Tłuszcz-Urle), komendant bazy szkoleniowej w akcji „Par I” i „Par II”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
 59. Hm. Tadeusz Sylwester Cieplik ps. *Konrad, Sylwester* (1906–1984) – komendant Pomorskiej Chorągwi Harcerzy w Toruniu (1936-1939), hufcowy Hufca Szarych Szeregów w Chełmnie Chorągwi Pomorskiej Szarych Szeregów Ul „Lina” (1940–1943), członek Harcerskiego Pogotowia Wojennego im. Romualda Traugutta (Włocławek), po II wojnie światowej zastępca komendanta Pomorskiej Chorągwi Harcerzy i sekretarz Zarządu Okręgu Pomorskiego ZHP (1947–1948).
 60. Por. hm. Wiesław Cieśla ps. *Wacek* (1928–2015) – harcerz 42 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej im. Żwirki i Wigury, drużynowy 12 Zawisackiej Drużyny im. Romualda Traugutta Hufca Mokotów Rój „Bałtyk” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, żołnierz batalionu „Olza” pułku AK „Baszta”, odkomenderowany do Oddziału Mokotów Harcerskiej Poczty Polowej, łącznik służby pomocniczej „Mafeking”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej zamieszkał w Lubuskiem, nauczyciel wychowania fizycznego, komendant Hufca Zielona Góra ZHP,

- przewodniczący Komisji Historycznej Chorągiew Zielonogórskiej ZHP, autor książek: *Pierwsza Zawiszacka* oraz *Dziś, jutro, pojutrze... instruktorskie zapiski*.
61. Phm. Stanisław Ciszewski ps. *Cichy* (1918–2020) – harcerz 22 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Władysława Łokietka na Grochowie, członek Pogotowia Wojennego Harcerzy, żołnierz Warszawskiego Batalionu Harcerskiego, członek Grup Szturmowych Hufca „Praga” (PR) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, więzień KL Auschwitz i KL Dachau, po II wojnie światowej pracownik Komisji Dostaw Harcerskich (KDH).
 62. Kpr. pchor. phm. mgr inż. Stanisław Romuald Ciupalski ps. *Chruślik* (1924–2009) – członek Szarych Szeregów, od 1942 r. w 1 kompanii CKM II batalionu szturmowego „Odwet” 4. Rejonu Obwodu V (Mokotów) Warszawskiego Okręgu AK, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” oraz harcerskich batalionów AK „Parasol” i „Zośka” (instruktor broni), uczestnik powstania warszawskiego w Zgrupowaniu „Żniwiarz” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK oraz 5 kompanii I batalionu Grupy „Kampinos”, uczestnik bitwy pod Jaktorowem, po II wojnie światowej pracownik Służby Ochrony Kolei (SOK) w Warszawie. naczelnik Wydziału Technicznego w RSW „Prasa”, współzałożyciel Wydziału Poligraficznego i wykładowca na Politechnice Warszawskiej, od 1983 r. na emigracji w Argentynie, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari.
 63. Hm. Lucjan Cyłkowski ps. *Lutek, Papa Lutek* (1907–1944) – zastępca komendanta Morskiego Rejonu Harcerzy w Gdyni (1938–1939), komendant Pogotowia Harcerzy (1939) i Hufca Szarych Szeregów w Gdyni (1940–1942).
 64. Kpt. hm. Kazimierz Cyrus-Sobolewski ps. *Śloneczny, Ces, Vis* (1912–1979) – zastępca komendanta Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów Ul „Smok” (1942–1943), od grudnia 1944 r. kierował zachodnią częścią Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów Ul „Dzwon”, po II wojnie światowej komendant Dolnośląskiej Chorągwi Harcerzy (1945–1948).
 65. Ppor. phm. dr Janusz Wacław Cywiński vel Kazimierz Szrajer ps. *Piskosz, Puchata, Laik, Rumor* (1921–2018) – harcerz 5 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. płk. Zygmunta Miłkowskiego, członek Szarych Szeregów, przeniesiony do kontrwywiadu Armii Krajowej (dowódca sekcji inwigilacyjnej i adiutant szefa), uczestnik wielu akcji bojowych, żołnierz kompanii B-2 batalionu „Bałtyk” pułku AK „Baszta”, uczestnik powstania warszawskiego, żołnierz 21 Pułk Piechoty „Dzieci Warszawy” 8 Dywizji Piechoty AK im. Romualda Traugutta oraz 2 Korpusu Polskiego Polskich Sił Zbrojnych we Włoszech, po II wojnie światowej na emigracji w Wielkiej Brytanii, właściciel biura podróży i wiceprezes Society of Polish American Travel Agents (SPATA), działacz Polskiego Ruchu Wolnościowego Niepodległość i Demokracja (PRW NiD), prezes Polskiego Klubu Motorowego w Wielkiej Brytanii, prezes Związku Obywateli Brytyjskich Polskiego Pochodzenia, kawaler Krzyża Walecznych.
 66. Andrzej Czaban ps. *Grzmot* (1930–2016) – harcerz Drużyny Zawiszackiej im. Bolesława Chrobrego Hufca Śródmieście Rój „Ziemie Zachodnie” Bloku „Zamek” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, łącznik Głównej Kwatery „Pasieki” Oddziału Śródmieście Północ, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej zamieszkał w Słupsku i podjął pracę w Technikum Mechanicznym przy ul. Mieczysława Niedziałkowskiego 2.
 67. Por. Jerzy Paweł Czajkowski ps. *Niszczyciel* (1932–2020) – jeden z najmłodszych uczestników powstania warszawskiego, przewidziany do zadań specjalnych, łącznik Szarych Szeregów i listonosz Harcerskiej Poczty Polowej obsługiwanej przez „Zawiszaków” przy ul. Wilczej 41 w Warszawie.
 68. Kpr. inż. Zbigniew Czajkowski-Dębczyński ps. *Deivir* (1926–1999) – członek Bojowych Szkół i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej na emigracji w Wielkiej Brytanii, założyciel i właściciel firmy „Servotest”, autor wspomnień *Dziennik Powstańca* (1969).
 69. Kpr. pchor. Czesław Czaki ps. *Madziar* (1922–1944) – członek warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” – „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji likwidacyjnej „Hergel” (drugi wykonawca wyroku), uczestnik powstania warszawskiego.
 70. Bogusław Aleksander Czarmiński vel Bogusław Pepel ps. *Maszynka* (1928) – przyboczny Drużyny Zawiszackiej im. Bolesława Chrobrego Hufca Śródmieście Rój „Ziemie Zachodnie” Bloku „Zamek” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, kolporter prasy podziemnej oraz uczestnik wielu akcji małego sabotażu, łącznik służby pomocniczej „Mafeking”, organizator i drużynowy Drużyny Zawiszackiej im. Stefana Batorego powołanej specjalnie do obsługi Harcerskiej Poczty Polowej, po II wojnie światowej dziennikarz prasowy i telewizyjny, publicysta, krytyk teatralny i pisarz, autor wspomnień z okresu konspiracji i powstania warszawskiego pt. *Ostatni krąg* – części opracowania zbiorowego *Tamte lata* wydanego staraniem Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich (2004) oraz książki *Głowy, główki i pół...* (2006).
 71. Ppor. Bohdan Czarnecki ps. *Mors* (1922) – członek Szarych Szeregów, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, przełożony Krzysztofa Kamila Baczyńskiego, uczestnik powstania warszawskiego w składzie Zgrupowania „Radosław”.
 72. Kpt. Janusz Adam Czarnecki ps. *Sztajer* (1928–2011) – członek Bojowych Szkół warszawskich Szarych Szeregów, żołnierz Armii Krajowej w Bazie Lotniczej „Łużyce” Wydziału Lotnictwa „Bociany” Oddziału III Komendy Głównej AK, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej artysta fotograf, uczeń, współpracownik i przyjaciel Edwarda Hartwiga, pracownik Przedsiębiorstwa Reklamy i Wydawnictw Handlu Zagranicznego „Agpol” w Warszawie (1956–1998), członek Związku Polskich Artystów Fotografików oraz Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej i Stowarzyszenia Szarych Szeregów, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.
 73. Sierż. Zbigniew Bogusław Czechowicz ps. *Wit* (1924–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka” (1943–1944), uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).

74. Por. phm. Zbigniew Kazimierz Czekański (1907–1941) – zastępca komendanta Hufca Harcerzy w Sanoku (1927/1928), hufcowy I Hufca Harcerzy we Lwowie (1934–1935), komisarz Pogotowia Wojennego Harcerzy we Lwowie (1939), uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. jako dowódca 1. Kompanii Harcerskiej II Ochotniczego Batalionu Obrony Lwowa, członek Komendy Lwowskiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Lew”, wojskowy instruktor objazdowy, ofiara masakry dokonanej przez NKWD w więzieniu przy ul. Łąckiego we Lwowie.
75. ks. hm. Henryk Elizeusz Czepułkowski ps. *Kanonik, Stefan* (1911–2004) – instruktor Głównej Kwatery Harcerzy, kierownik referatu drużyn harcerskich w zakładach wychowawczych zamkniętych GKH, organizator Szarych Szeregów na Ziemi Wileńskiej, po II wojnie światowej dyrektor Zakładu Salezjańskiego im. Księdza Siemca (1946–1950), dyrektor Studentatu Filozoficznego (1952-1954) i rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Łądzie nad Wartą, członek Prymasowskiej Komisji Duszpasterstwa Młodzieży (1957), wikariusz w parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Olsztynie (1960), proboszcz parafii pw. św. Józefa w Olsztynie (1960–1976).
76. Ppor. Jan Maria Czerepiński ps. *Kaśka, Jankowski* (1920–1987) – członek Szarych Szeregów, drużynowy „OC-300” w Hufcu „Ochota” (OC) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, żołnierz Armii Krajowej w samodzielnej kompanii radiotelegraficznej „Radio” Oddziału V (Łączność) Warszawskiego Okręgu AK, uczestnik powstania warszawskiego w 3 Batalionie Pancernym AK „Golski” Odcinka „Ratusz” Podobwołu Śródmieście Południe „Sławbor” Obwodu I „Radwan” (Śródmieście) Warszawskiego Okręgu AK.
77. Phm. Marian Dakowicz (1918–1941) – komendant Chorągwi Białostockiej Szarych Szeregów UI „Biały”, UI „Żubr” (1940).
78. Ppor. hm. Jerzy Bonawentura Dargiel ps. *Henryk, Jimmy, Kali, Juda* (1917–1973) – członek Polskiej Ludowej Akcji Niepodległościowej (PLAN), inicjator i współtwórca akcji „M”, wizytator Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki”, komendant Bloku „Reduta” (Wola) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła” (1944), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Parasol”, działał w Harcerskiej Poczcie Polowej, po II wojnie światowej członek Tymczasowej Naczelnej Rady Harcerskiej (1945), kierownik Działu Wychowania Artystycznego Naczelnictwa ZHP i Wydziału Wychowania Artystyczno-Literackiego Głównej Kwatery Harcerzy (1945-1946), kierownik Wydziału Kultury i Sztuki Komendy Chorągwi Warszawskiej Harcerzy (1945-1946), twórca i kierownik „HOPKI” – Harcerskiego Ośrodka Pracy Kulturalno-Artystycznej (1945–1948), inspektor Wychowania Artystycznego Naczelnictwa ZHP (1947–1948), członek Głównej Kwatery Harcerstwa (1956–1958), reżyser, dyrektor i kierownik artystyczny Teatru „Baj” w Warszawie (1950–1973), autor licznych piosenek harcerskich i patriotycznych, m.in. hymnu Bojowych Szkół Szarych Szeregów – *Na straży polskich granic* oraz harcerskiego marsza żałobnego – *Żałobne chylimy sztandary*.
79. Sierż. pchor. phm. Maciej Aleksy Dawidowski ps. *Alek, Glizda, Kopernicki, Koziorożec* (1920–1943) – członek Polskiej Ludowej Akcji Niepodległościowej (PLAN), członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”, p.o. hufcowego Hufca „Południe” (PD) Grup Szturmowych Szarych Szeregów i dowódca plutonu „Sad” oddziału specjalnego „Jerzy” Kedywu KG AK (1943), uczestnik wielu akcji bojowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów (1943–1944), m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Atak”, dowódca sekcji „Granaty”); 19 lutego 1942 r. – w dniu urodzin Mikołaja Kopernika – usunął niemieckojęzyczną tablicę i odsłonił polski napis na pomniku astronoma w Warszawie, za co otrzymał od komendanta głównego Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” Aleksandra Kamińskiego honorowy ps. *Kopernicki* i jednocześnie został ukarany za przeprowadzenie akcji bez zgody dowództwa, kawaler Orderu Virtuti Militari, jeden z głównych bohaterów książki Aleksandra Kamińskiego *Kamienie na szaniec* (1943), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari (pierwszy harcerz Szarych Szeregów odznaczony tym orderem), pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (2011).
80. Sierż. pchor. Henryk Dąbrowski ps. *Alfred* (1920–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji bojowo-represyjnej „Wilanów” (grupa dowódcy) i akcji „Par II”, uczestnik akcji odbioru i konwojowania broni ze zrzutów alianckich, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
81. Hm. Juliusz Dąbrowski (1909–1940) – jeden z założycieli i głównych ideologów Koła Instruktorów im. Mieczysława Bema tzw. KIMB-u, współzałożyciel Polskiej Ludowej Akcji Niepodległościowej (PLAN), współzałożyciel i członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1939–1943), współautor (z Tadeuszem Kwiatkowskim) książki *Jeden trudny rok. Opowieść o pracy harcerskiej* (1938).
82. Plut. pchor. Zbigniew Stanisław Dąbrowski ps. *Cyklon* (1925–1944) – żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik wielu akcji bojowych Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, m.in. akcji „Wilanów” (grupa „Streifa”) oraz akcji likwidacyjnych: „Kretschmann” (drugi wykonawca wyroku), „Frühwirth” (drugi wykonawca wyroku), „Braun” (zastępca dowódcy akcji) i „Stamm” (II zastępca dowódcy akcji i dowódca ubezpieczenia), a także uczestnik przygotowań akcji „Hahn”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
83. Ks. ppłk phm. Władysław Dec ps. *Skorupka, brat Celestyn* (1907–1999) – kapelan junaków na Lipowicy w Przemyślu, uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r., kapelan 22 Dywizji Piechoty Górskiej, organizator oddziału Służby Zwycięstwu Polski (SZP) w Daszawie, członek Szarych Szeregów Roju „Tarnina” (Założce, Miłno) Chorągwi Lwowskiej Szarych Szeregów UI „Lew”, kapelan Armii Krajowej, oddelegowany do oddziału partyzanckiego „Pasieki” pod dowództwem kpt. Dragana Mihajlo Sotiroviča, po II wojnie światowej katecheta w szkole podstawowej i II Liceum Ogólnokształcącym w Przemyślu, kapelan 14 Pułku Zmechanizowanego oraz 14 Brygady Pancerniej w Przemyślu, założyciel Stowarzyszenia Pamięci Orłąt Przemyskich.
84. Strz. dr Józef Zbigniew Deczkowski ps. *Jurand* (1926–2000) – harcerz 42 Warszawskiej Lotniczej Drużyny Harcerzy im. Franciszka Żwirki i Stanisława Wigury, członek Bojowych Szkół Hufca „Mokotów Dolny” (MD) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, uczestnik akcji małego sabotażu, kolporter prasy podziemnej, uczestnik powstania warszawskiego w 3. batalionie

- 7 Pułku Piechoty Legionów „Garłuch” VIII Samodzielnego Rejonu Okęcie Warszawskiego Okręgu AK, po II wojnie światowej doktor nauk przyrodniczo-geologicznych, brat Juliusza Deczkowskiego „Laudańskiego” i Stanisława Deczkowskiego „Madejskiego”.
85. Sierż. pchor. phm. mgr inż. Juliusz Bogdan Deczkowski ps. *Bejot, Laudański, Torche* (1924–1998) – harcerz 42 Warszawskiej Lotniczej Drużyny Harcerzy im. Franciszka Żwirki i Stanisława Wigury, uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. jako goniec Pogotowia Wojennego Harcerzy w Warszawie, członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” i warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Meksyk II” i „Meksyk IV”, akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (druga grupa „Atak II”) i akcji „Wilanów” (grupa „Posterunek I”) oraz jako dowódca grupy IV „Odwód” w akcji dywersyjnej „TU” (Tłuszcz-Urle), a także akcji „Par I”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka” Brygady Dywersji „Broda 53” Zgrupowania „Radosław”, przełożony Krzysztofa Kamila Baczyńskiego, po II wojnie światowej instruktor Komendy Chorągwi Mazowieckiej ZHP (1945–1948), wykładowca i pracownik naukowy, asystent w Katedrze Technologii Organicznej Politechniki Warszawskiej (1958–1963), autor racjonalizacji działania sztucznej nerki i współautor patentów dotyczących cewnika do wlewków dotętnicznych, przetoki tętniczo-żylny, współzałożyciel i wiceprzewodniczący Społecznego Komitetu Opieki nad Grobami Poległych Żołnierzy Batalionu „Zośka” (1988–1993), inicjator nadania w 1967 r. Hufcowi ZHP Warszawa Mokotów imienia Szarych Szeregów, współautor prac zbiorowych: *Pamiętniki żołnierzy baonu „Zośka”* (1957) oraz *Wspomnienia więźniów Pawiaka* (1978), autor książek: *„Wróbel” z „Kamieni na szaniec”*. *Wspomnienie o przyjacielu* (1992) oraz *Wspomnienia żołnierza baonu AK „Zośka”* (1998), kawaler Krzyża Walecznych, brat Józefa Deczkowskiego „Juranda” i Stanisława Deczkowskiego „Madejskiego”.
86. Sierż. Stanisław Zdzisław Deczkowski ps. *Madejski* (1925–1944) – harcerz 42 Warszawskiej Lotniczej Drużyny Harcerzy im. Franciszka Żwirki i Stanisława Wigury, członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” i warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Mokotów Dolny” (MD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Wilanów” i akcji dywersyjnej „TU” (Tłuszcz-Urle) oraz szkolenia bojowego w „Bazie leśnej” pod Wyszkowem (akcja „Par II”), żołnierz oddziału specjalnego „Jerzy” Kedywu KG AK, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka” Brygady Dywersji „Broda 53” Zgrupowania „Radosław”, kawaler Krzyża Walecznych, brat Józefa Deczkowskiego „Juranda” i Juliusza Deczkowskiego „Laudańskiego”.
87. Kpt. hm. Władysław Józef Dehnel ps. *Skoczylas, Agrafka, Feliksiak, Kowalski, Marczewski, Zabłocki* (1912–1986) – komendant Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła” (1939–1940), szef referatu w Wydziale Informacji Biura Informacji i Propagandy (BIP) Komendy Głównej AK (1943–1944), uczestnik powstania warszawskiego, adiutant dowódcy Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK ppłk. Mieczysława Niedzielskiego (1942–1944), po II wojnie światowej na emigracji w Belgii, działacz Polskiej Partii Socjalistycznej na emigracji, od 1949 r. pracownik Powszechnej Federacji Pracy Belgii, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari.
88. Sierż. pchor. phm. inż. Henryk Deminet ps. *Miś* (1922–1981) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Sól” i akcji „Sonderwagen” (grupa ataku), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, z którym przeszedł cały szlak bojowy batalionu, po II wojnie światowej inżynier mechanik, współtwórca m.in. pieca do wyżarzania w atmosferze ochronnej pracy ciągłej, urządzenia do zatapiania termometrów pod wysokim ciśnieniem oraz urządzenia do automatycznego lutowania.
89. Por. phm. Andrzej Długoszowski ps. *Klanecki, Andrzej Długi* (1922–1944) – członek Polskiej Ludowej Akcji Niepodległościowej (PLAN), drużyny 23 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej „Pomarańczarnia” im. Bolesława Chrobrego – szef kręgu starszoharcerskiego tzw. II Wojennej Pomarańczarni (1943–1944), członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Celestynowem i akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (dowódca całości ubezpieczenia) oraz akcji „Wilanów” (zastępca dowódcy akcji), a także jako dowódca grupy I „Atak” w akcji dywersyjnej „TU” (Tłuszcz-Urle), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie), brat Marka Długoszowskiego „Baobaba”.
90. Ppor. Marek Długoszowski ps. *Baobab* (1924–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, żołnierz oddziału specjalnego „Jerzy” Kedywu KG AK i harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie), brat Andrzeja Długoszowskiego „Klaneckiego”.
91. Kpt. hm. Józef Dobski ps. *Maryśka, Szary Kret, Krysia* (1911–1992) – sekretarz Zarządu Okręgu ZHP w Kielcach (1935–1938), zastępca komisarza Pogotowia Kieleckiej Chorągwi Harcerzy (1939), zastępca komendanta (1941–1942) i komendant Kieleckiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Skafa” (1943–1945) – jednej z największych i najlepiej zorganizowanych chorągwi konspiracyjnego harcerstwa, po II wojnie światowej zastępca komendanta Dolnośląskiej Chorągwi Harcerzy w Jeleniej Górze (1945–1946), przewodniczący Rady Kręgów Instruktorskich „Łysica” przy Komendzie Chorągwi ZHP w Kielcach, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
92. Hm. Lechosław Jan Józef Domański ps. *Zeus* (1913–1941) – komendant Szczepu 23 WDH „Pomarańczarnia” w Gimnazjum im. Bolesława Chrobrego w Warszawie (1938–1939), przewodniczący Pogotowia Wojennego Harcerzy, naczelnik harcerzy (1939), współzałożyciel i członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1939–1943), wizytator dla Polski Wschodniej.
93. Sierż. Edward Jerzy Henryk Drac ps. *Edek* (1920–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło

- Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie I”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
94. Jan Tadeusz Drac ps. *Prot* (1922–1996) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Siecznych koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie I”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”.
95. Strz. mgr Kazimierz Antoni Duchowski ps. *Włodek, Wars* (1930–2021) – członek Szarych Szeregów, harcerz 48 Warszawskiej Wodnej Drużyny Zawiszy, uczestnik powstania warszawskiego w plutonie 233 Zgrupowania „Żbik” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK, po II wojnie światowej urzędnik i dyplomata, członek Międzynarodowej Komisji Nadzoru i Kontroli (1957–1959), kierownik wydziału zagranicznego w Ministerstwie Szkolnictwa Wyższego (1960–1964), kierownik wydziału brytyjskiego (1972–1975) i wydziału północnoamerykańskiego (1979–1982) w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, I sekretarz Ambasady PRL w Waszyngtonie (1975–1979) i radca-minister w Ambasadzie PRL w Londynie (1982–1987) oraz zastępca dyrektora Departamentu Europy Zachodniej (1987) i dyrektor Departamentu Ameryk (1988–1991) MSZ, ambasador RP w Kostaryce (1991–1995) i Kambodży (2002–2005), brat Tymoteusza Duchowskiego „Motka”.
96. St. strz. phm. mgr inż. Tymoteusz Edmund Duchowski ps. *Motek, Żółw* (1928–2014) – członek Harcerstwa Polskiego oraz Szarych Szeregów, przyboczny 48 Warszawskiej Wodnej Drużyny Zawiszy, uczestnik powstania warszawskiego w plutonie 227 Bojowych Szkół Szarych Szeregów (tzw. „szczury kanałowe”) Zgrupowania „Żyrafa” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK, po II wojnie światowej inżynier budownictwa wodnego, instruktor harcerski, pasjonat żeglarstwa, jachtowy kapitan żegluga wielkiej, członek Yacht Klubu Polski Warszawa, wiceprezes ds. szkolenia Warszawskiego Okręgowego Związku Żeglarskiego, wiceprzewodniczący Polskiego Związku Żeglarskiego ds. turystyki, współzałożyciel Stowarzyszenia Szarych Szeregów, inicjator umieszczenia 13. tablic przy wyjściach z powstańczych kanałów i przywrócenia „Kotwicy” Polski Walczącej namalowanej przez Jana Bytnara „Rudego” na pomniku Lotnika, współautor książki *Kanały* z serii *Warszawskie Termopile*, kawaler Krzyża Walecznych, brat Kazimierza Duchowskiego „Włodka”.
97. Ppor. phm. Tadeusz Dudziński ps. *Zawieja* (1912–1944) – uczestnik bitwy nad Bzurą, komendant Roju „Wilkołak” (Skierniewice) Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów Ul „Puszcza”, dowódca 1. i 5. Rejonu Obwodu „Skowronek” (Sochaczew) Podokręgu Zachodniego „Hajduki” Obszaru Warszawskiego, adiutant komendanta Obwodu „Sroka” (Skierniewice), żołnierz Armii Krajowej w Grupie „Kampinos” oraz w Zgrupowaniu „Żyrafa” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK, dowódca oddziałów z terenów Rzeszy podczas ataku na strażnicę Grenzschutzpolizei w Młodzieszynie (akcja likwidacyjna „Dehring”) w ramach akcji „Taśma” oraz dowódca akcji przeciw oddziałom Grenzschutzpolizei, żandarmerii i Selbstschutzu pod Sarnowem, uczestnik powstania warszawskiego.
98. Ppor. Wacław Dunin-Karwicki ps. *Luty* (1918–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” i w harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Celestynowem oraz akcji odbicia ze szpitala Jana Bożego żołnierza „Parasola” Benedykta Sylwestrowicza „Asa”, uczestnik powstania warszawskiego.
99. Hm. Stanisław Duński ps. *Stańczyk* (1908–1990) – organizator konspiracyjnego harcerstwa na Podlasiu, komendant Hufca Biała Podlaska Rój „4-Czwórka” Chorągwi Lubelskiej Szarych Szeregów Ul „Zboże”, więzień KL Auschwitz.
100. Mjr dr n. med. Zbigniew Dworak ps. *Doktor Maks* (1917–1963) – medyk p.o. lekarza komórki sanitarnej Kedywu KG AK „Rola 90” (następnie „Rola 81”) oraz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” – „Pegaz”, organizator służb medycznych i szkolenia bojowego patroli sanitarnych, uczestnik wielu akcji bojowych Szarych Szeregów (1943–1944), m.in. akcji likwidacyjnych: „Bürkl”, „Kretschmann”, „Weffels”, „Milke”, „Frühwirth”, „Hergel”, „Braun”, „Kutschera”, „Rodewald”, „Stamm” i „Koppe”, lekarz chirurg, szef sanitariatu harcerskiego batalionu AK „Parasol” i kierownik punktu sanitarnego przy ul. Żytniej 36, uczestnik powstania warszawskiego, starszy lekarz 29 Pułku Piechoty w składzie 10 Dywizji Piechoty 2 Armii Wojska Polskiego, z którą przeszedł cały szlak bojowy, po II wojnie światowej starszy asystent Katedry Higieny Akademii Medycznej w Gdańsku (1953–1955), dyrektor Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Szczecinie (1956), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
101. Ireneusz Dytkowski ps. *Reniek* (1930–1994) – członek „Zawiszaków” warszawskich Szarych Szeregów, harcerz 16 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Zawiszy Czarnego Hufca Ochota Rój „Sulima” Bloku „Prochownia”, łącznik służby pomocniczej „Mafeking” i listonosz Harcerskiej Poczty Polowej w powstaniu warszawskim.
102. Kpr. mgr inż. Stefan Dyż ps. *Pikuś* (1926–1977) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” oraz harcerskich batalionów AK „Zośka” i „Parasol”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji likwidacyjnej „Koppe” (II grupa uderzeniowa), uczestnik powstania warszawskiego w Zgrupowaniu „Żaglowiec” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK, następnie w Zgrupowaniu „Żniwiarz”, po II wojnie światowej inżynier elektryk.
103. Hm. Zenon Erdmann ps. *Kazik, Zenek* (1918–2002) – harcerz 1 Drużyny Harcerskiej im. Tadeusza Kościuszki w Szubinie, zastępca komendanta Harcerskiego Pogotowia Wojennego w Szubinie (1939), członek Szarych Szeregów Roju w Szubinie Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów Ul „Przemysław”, po II wojnie światowej komendant Hufca ZHP w Szubinie, urzędnik samorządowy, działacz społeczny, członek Towarzystwa Pamięci Powstania Wielkopolskiego i Kujawsko-Pałuckiego Towarzystwa Kulturalnego, inicjator powstania oraz założyciel i pierwszy kustosz Muzeum Ziemi Szubińskiej.
104. Ppor. phm. dr Lesław Antoni Władysław Eustachiewicz ps. *Jerzy, Ksawery, Witold, Xawery* (1913–1998) – komendant Chorągwi Lubelskiej Szarych Szeregów Ul „Zboże” (1942–1943), po II wojnie światowej pracownik naukowy,

- krytyk literacki, historyk literatury i tłumacz, autor wielu prac i artykułów krytycznoliterackich oraz podręczników i opracowań dotyczących historii literatury, kierownik literacki Teatru Klasycznego w Warszawie (1970–1979), kawaler Krzyża Walecznych (czterokrotnie).
105. Phm. mgr Adam Felski (1911–1982) – kierownik Referatu Prasy i Propagandy Komendy Pomorskiej Chorągwi Harcerzy (1935–1936), hufcowy Hufca Harcerzy w Toruniu i sekretarz Zarządu Okręgu Pomorskiego ZHP, namiestnik zachowy w Toruniu, hufcowy Hufca Szarych Szeregów w Toruniu (1941–1942), po II wojnie światowej dziennikarz i nauczyciel, dyrektor Zasadniczej Szkoły Zawodowej im. Stanisława Staszica w Toruniu (1961–1970).
106. Strz. Zbigniew Fijewski ps. *Poker* (1923–1950) – członek Szarych Szeregów Chorągwi Warszawskiej UI „Wisła”, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik akcji odbicia ze szpitala Jana Bożego żołnierza „Parasola” Benedykta Sylwestrowicza „Asa” (noszowy), uczestnik powstania warszawskiego w III Zgrupowaniu „Konrad” Grupy Bojowej „Krybar” Obwodu I (Śródmieście) Warszawskiego Okręgu AK.
107. Hm. Eugeniusz Fik ps. *Osk* (1906–1985) – komendant II Hufca Harcerzy „Wawel” w Krakowie (1932, 1934–1938), komendant Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów UI „Smok” (1942–1943), po II wojnie światowej członek Tymczasowej Naczelnej Rady Harcerskiej (1945), komendant Krakowskiej Chorągwi Harcerzy (1945–1947) oraz komendant Krakowskiej Chorągwi Harcerstwa (1957–1959).
108. Strz. prof. dr hab. n. med. Jerzy Marian Filikowski ps. *Niewiniątka* (1932–2020) – członek „Zawiszków” warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, uczestnik powstania warszawskiego w duszpasterstwie Zgrupowania „Żyrafa” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK, ministrant i łącznik kapelana wojskowego, po II wojnie światowej lekarz, profesor Akademii Medycznej w Gdańsku, wieloletni zastępca dyrektora Instytutu Medycy Morskiej i Tropikalnej w Gdyni, członek Rady Sanitarno-Epidemiologicznej Głównego Inspektora Sanitarnego (1995–1998), Członek Honorowy Polskiego Towarzystwa Medycyny Pracy (2004).
109. Michał Filipowicz ps. *Ryszard* (1925–1992) – hufcowy Roju „Orlęta Lwowskie” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, uczestnik powstania warszawskiego w Oddziale Śródmieście Północ Harcerskiej Poczty Polowej oraz w harcerskim batalionie AK „Zośka” w składzie Zgrupowania „Radosław” Kedywu KG AK, po II wojnie światowej członek Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej Okręg „Wielkopolska” Środowisko „Syrena” Poznań.
110. Sierż. pchor. Stanisław Roman Findeisen ps. *Olszyna* (1924–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Pol” oraz szkolenia bojowego w „Bazie leśnej” pod Wyszkiem (akcja „Par II”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
111. Ppor. hm. Franciszek Firlik ps. *Fajfer, Orliński, Krzywonos* (1909–1941) – komisarz Pogotowia Wojennego Harcerzy w Poznaniu (1939), wizytator Chorągwi Wielkopolskiej ZHP, członek organizacji „Ojczyzna”, komendant Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów UI „Przemysław” (1940–1941), kawaler Krzyża Walecznych.
112. Plut. pchor. hm. Jerzy Fiutowski ps. *Marek, Kobra* (1924–1977) – instruktor harcerski „Zawiszy”, komendant Proporca „Kresowe Stanice” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, żołnierz Armii Krajowej uczestnik powstania warszawskiego w Zgrupowaniu „Żyrafa” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK.
113. Plut. pchor. phm. Józef Jan Florkowski ps. *Florek* (1922–1944) – uczestnik wielu akcji bojowych Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów, m.in. akcji pod Szymanowem, akcji likwidacyjnej „Polowanie” i akcji „Jan Boży”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
114. Kpr. pchor. Ksawery Krzysztof Frank ps. *Kiejstut* (1923–1994) – członek Szarych Szeregów, żołnierz batalionu „Krawiec” 5. Rejonu „Gałyń” (Piaseczno) VII Obwodu „Obroża” (powiat warszawski) Warszawskiego Okręgu AK, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. zamachów na Wilhelma Westricha z Pyr – volksdeutscha i agenta Gestapo oraz na oberleutnanta Wilhelma Bunjesa – zastępcę komendanta żandarmerii niemieckiej na powiat warszawski, uczestnik powstania warszawskiego w kompanii „Krawiec” Zgrupowania Pułku AK „Baszta”, po II wojnie światowej sportowiec automobilista, wielokrotny mistrz Polski w rajdach i wyścigach samochodowych.
115. Kpr. pchor. hm. Lech Stanisław Froelich ps. *Buczacz, Czarnecki* (1925–2004) – komendant 41 Warszawskiego Szczepu Harcerskiego Hufca Agrykola (1940–1944), organizator szkoleń wojskowych w Bojowych Szkołach Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, instruktor „Wiarusa”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu oraz WISS (Wywiad i Informacja Szarych Szeregów), żołnierz batalionu „Karpaty” pułku „Baszta” Kedywu KG AK, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej dziennikarz i publicysta Polskiego Radia.
116. Mjr hm. Leon Gajdowski ps. *Ostoja, Wąsał, Szkap, Laudański* (1912–1990) – hufcowy Hufca Harcerzy w Białymstoku (1938), oficer organizacyjny i zastępca komendanta Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty „Agricola” (1943–1944), komendant Chorągwi Szarych Szeregów UI „Złoty”, skupiającej harcerzy z ziem wschodnich przebywających na terenie Generalnego Gubernatorstwa (1944), zastępca komendanta Wydziału Wschodniego („W”) Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki”, współtwórca i późniejszy dowódca 2 kompanii „Szare Szeregi” batalionu „Vistula” w 1943 r. przemianowanego na baon „Kiliński”, dowódca X zgrupowania i zastępca dowódcy batalionu AK im. Jana Kilińskiego, po rozwiązaniu X zgrupowania zastępca I batalionu szturmowego AK „Rum”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
117. Kpr. pchor. Jan Romuald Gajewski ps. *Tyrolczyk* (1922–1987) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczechach koło Wyszkiwa (grupa „Ubezpieczenie II”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego.

118. Ppłk dr Zbigniew Feliks Galperyn ps. *Antek* (1929) – żołnierz Szarych Szeregów i batalionu AK „Chrobry”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej naczelnik wydziału w Komitecie ds. Urbanistyki i Architektury Urzędu Rady Ministrów (1953–1964), pracownik Ministerstwa Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych (1982–1989), wiceprezes (1967–1969) i sekretarz (1969–1971) Towarzystwa Urbanistów Polskich, członek Związku Bojowników o Wolność i Demokrację (1957–1990), członek Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, sekretarz (2005–2015) i wiceprezes (2015–2019) oraz prezes Zarządu Głównego Związku Powstańców Warszawskich, kawaler Krzyża Walecznych, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2014).
119. Wojciech Garbiński ps. *Lord* (1922–1955) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczechach koło Wyszkowa (grupa „Atak III”), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”.
120. Por. phm. Jerzy Gawin ps. *Stoń, Miecz* (1922–1944) – uczestnik wielu akcji bojowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów (1943–1944), m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Atak”, dowódca sekcji „Sten II”), pod Celestynowem, pod Pogorzelą i pod Rogóżnem oraz jako dowódca akcji „Szosy”, a także akcji „Par II”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”; kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (trzykrotnie).
121. Phm. Bogusław Gąsiorowski ps. *Grywałd* (1922–1986) – komendant Chorągwi Radomskiej Szarych Szeregów UI „Rady” (1944–1945).
122. Ppor. phm. Antoni Gendek ps. *Zenon* (1915–1944) – członek Akademickiego Koła Harcerskiego im. Heliodora Święcickiego, komendant środowiska Szarych Szeregów w Poznaniu, przekazany do dyspozycji Okręgu Poznańskiego ZWZ-AK (1942), komendant Samodzielnego Obwodu AK Września („Wiertarka”).
123. Pchor. Zbigniew Gęsicki ps. *Juno* (1919–1944) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat”, uczestnik akcji likwidacyjnej „Kutschera”, kawaler Orderu Krzyża Grunwaldu III klasy i Krzyża Walecznych.
124. Ppor. Michał Glinka ps. *Michał, Ster* (1922–1990) – członek Szarych Szeregów, dowódca ubezpieczenia w akcji bojowej pod Czarnocinem, członek Nowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów Bloku „Cytadela” (Żoliborz), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej na emigracji w Szwecji, kawaler Krzyża Walecznych.
125. Kpt. hm. mgr Aleksander Głowka ps. *Arga* (1921–2018) – drużynowy 31 Mazowieckiej Drużyny Harcerzy im. Jana III Sobieskiego oraz członek Komendy Hufca Harcerzy w Skierniewicach (1939), organizator Pogotowia Wojennego Harcerzy, komendant Roju „Wilkołak” (Skierniewice) Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów UI „Puszcza” (1943–1945), po II wojnie światowej ekonomista, nauczyciel i dyrektor szkół ekonomicznych w Skierniewicach i Zgierzu, pracownik Wydziału Kultury Fizycznej i Turystyki Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi, kierownik Wojewódzkiego Funduszu Turystyki, zastępca dyrektora Przedsiębiorstwa Turystycznego „Łódź”, działacz PTTK i Towarzystwa Opieki nad Zabytkami, członek Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej Okręg Warszawa-Zachód, wiceprzewodniczący Rady Naczelnej Stowarzyszenia Szarych Szeregów, wyróżniony Złotą Honorową Odznaką PTTK (1975), kawaler Krzyża Walecznych, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2005).
126. Roman Głuszek ps. *Gąsior, Kaczor* (1926–1944) – członek szarych Szeregów drużynowy 24 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej im. Stanisława Staszica w Hufcu Zawiszy Rój „Warszawa Walcząca” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego, brat Zygmunta Głuszka „Victoria”.
127. Kpr. phm. Zygmunt Julian Głuszek ps. *Victor* (1928) – komendant Hufca Śródmieście Rój „Ziemie Zachodnie” Bloku „Zamek” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, komendant strażnicy Harcerskiej Poczty Polowej przy ul. Hożej 13, zastępca komendanta zawiszackiej stancji „Koszykowa” przy ul. Mokotowskiej 28, w wieku 16. lat został najmłodszym instruktorem Szarych Szeregów (za przepłynięcie Wisły z meldunkami do oddziałów Armii Krajowej na Pradze i powrót do Śródmieścia Warszawy mianowany podharcymistrzem), uczestnik powstania warszawskiego, kontynuował działalność konspiracyjną w Kieleckiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Skala”, w 1945 r. powrócił do Warszawy, po II wojnie światowej uczestnik tzw. drugiej konspiracji harcerskiej (antysowieckiej), dziennikarz sportowy, redaktor naczelny miesięcznika „Lekkoatletyka” (1971–1981), inicjator i organizator Stowarzyszenia Szarych Szeregów, autor licznych publikacji, m.in. książki *Polscy olimpijczycy* oraz *Słownika Biograficznego Szarych Szeregów*, a także dwutomowej monografii harcerskiej: „*Hej, chłopcy...*”, tom 1 *Zawiszacy z Szarych Szeregów* i tom 2 *Harcerze Szarych Szeregów w Powstaniu Warszawskim*, kawaler Krzyża Walecznych, brat Romana Głuszka „Gąsiora”.
128. Ppor. phm. Jerzy Wiktor Golnik ps. *Tyka* (1923–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Mokotów Górny” (MG), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Szymanowem, żołnierz oddziału specjalnego „Jerzy” Kedywu KG AK i harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
129. Ppor. hm. Czesław Gołaszewski ps. *Bratek, Pater Noster* (1902–1984) – komendant Hufca Harcerzy Radom Miasto (1926–1933), zastępca komendanta Chorągwi Radomskiej Szarych Szeregów UI „Oficyna W” i UI „Rady” (1939–1940), uczestnik akcji „M”, żołnierz Armii Krajowej, po II wojnie światowej komendant Hufca Harcerzy Radom Miasto (1945–1948) i Hufca Harcerstwa Radom Miasto (1956–1961).
130. Hm. Jerzy Eugeniusz Gołoński ps. *Długi* (1904–1965) – komendant Hufca Harcerzy w Grudziądzu (1936–1937), kierownik Wydziału Drużyn Komendy Pomorskiej Chorągwi Harcerzy (1938), komendant Hufca Szarych Szeregów Rój „Sosna” w Otwocku (1942–1944), po II wojnie światowej komendant Hufca Harcerzy w Toruniu (1947–1949), komendant Hufca Harcerstwa Toruń Miasto (1957–1958).

131. Ppor. hm. Stefan Gorgoń vel Stefan Drużbicki ps. *Kurp* (1923–1997) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, z którym przeszedł cały szlak bojowy batalionu, po II wojnie światowej uczestnik tzw. drugiej konspiracji harcerskiej (antysowieckiej) w grupie Jana Rodowicza „Anody”, członek Kręgu Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego w Opolu, jeden z twórców opolskiego środowiska Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej (ZHR), kawaler Krzyża Walecznych.
132. Por. hm. Kazimierz Andrzej Gorzkowski ps. *Andrzej, AS, Brzeszczot, Andrzej Gieraft, Godziemba, Andrzej Godziemba, Janusz, Piast, Kazimierz Pieracki, Andrzej Sokolnicki, Wolf, Andrzej Wolf, Żuliński* (1899–1983) – przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej i kierownik Wydziału Mniejszości Narodowych w Głównej Kwaterze Harcerzy (lata 30. XX w.), szef kolportażu prasy w Służbie Zwycięstwu Polski (1939), zastępca szefa Biura Informacji i Propagandy (BIP) Okręgu ZWZ Warszawa-Miasto i kierownik działu IV (akcje specjalne) Podwydziału „N” w BiP KG ZWZ-AK (1941), organizator i kierownik Organizacji Małego Sabotażu „Palmiry” (1940–1941), zastępca komendanta głównego Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” – po połączeniu „Palmir” z „Wawrem” (1941–1944), uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej pracownik Muzeum Narodowego w Warszawie, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (czterokrotnie).
133. Ppor. hm. dr med. Przemysław Mieczysław Górecki ps. *Kuropatwa, Gozdał, Jerzy Wirski* (1921–1997) – jeden ze współtwórców „Zawiszy” – najmłodszego pionu Szarych Szeregów, komendant Hufca Zawiszy Rój „Kresowe Stanice” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, komendant zawiszackiej stancji „Koszykowa” przy ul. Mokotowskiej 28, komendant „Zawiszy” w Głównej Kwaterze „Pasiece” (1942–1943), komendant służby pomocniczej „Mafeking” oraz koordynator szkolenia oddziałów „Zawiszaków” w ramach tej służby, jeden z głównych organizatorów i naczelnik oraz kierownik Oddziału Śródmieście Północ Harcerskiej Poczty Polowej przy ul. Świętokrzyskiej 28 i później przy pl. Napoleona Bonaparte (ob. pl. Powstańców Warszawy), po II wojnie światowej ukończył studia medyczne w Belgii i wyjechał do Afryki, organizator Centrum Chirurgicznego w Kongo, kierownik Katedry Medycyny Tropikalnej na Uniwersytecie Paryskim (1971), ekspert ONZ w zakresie chirurgii i chorób tropikalnych, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari.
134. Strz. Ryszard Aleksander Górecki ps. *Majtek, Rysiek* (1927–2012) – członek Bojowych Szkół Szarych Szeregów Hufca „Mokotów Górny” (MG) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, kolporter prasy podziemnej, organizator i wykonawca akcji megafonowej, uczestnik wielu akcji małego sabotażu oraz akcji „N” i akcji „Wieniec”, a także zdobywania broni na niemieckich żołnierzach w okolicach Dworca Głównego, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Parasol”, po II wojnie światowej architekt, członek Stowarzyszenia Architektów Polskich (SARP) i Mazowieckiej Okręgowej Izby Architektów RP, autor książek wspomnieniowych z okresu okupacji niemieckiej: *Przemoczone pod plecakiem osiemnaście lat* oraz *Epitafium żołnierzowi „Parasola”, kawaler Krzyża Walecznych.*
135. Hm. Antoni Gregorkiewicz ps. *Krokodyl, Zakliczewski* (1902–1977) – nauczyciel i działacz żeglarski, hufcowy Hufca Harcerzy w Falenicy (1930–1938), pilot Mazowieckiej Chorągwi Harcerzy, komendant Centralnego Ośrodka Żeglarstwa Śródlądowego Głównej Kwatery Harcerzy w Niesłuczy nad jez. Narocz (1936–1939), hufcowy Hufca Szarych Szeregów Rój „Romb” w Rembertowie (1939–1940), komendant Okręgu Prawobrzeżnego Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów UI „Puszcza” (1940–1942), po II wojnie światowej komendant Chorągwi „Kresowej” w Niemczech z siedzibą w Lubece (1946), członek Naczelnej Rady Harcerskiej poza granicami Kraju (1946), organizator i dyrektor pierwszej w Polsce Państwowej Szkoły Żeglugi Śródlądowej we Wrocławiu (1947–1953), pilot Dolnośląskiej Chorągwi Harcerzy (1947–1949) oraz Dolnośląskiej Chorągwi ZHP (1956–1963).
136. Kpt. inż. Bronisław Grun vel Bronisław Sztuna ps. *Szyb, Rudy, Ginger, Rudy Anglik* (1912–1989) – cichociemny przerzucony do Polski w ramach operacji lotniczej „Screwdriver” (1943), instruktor Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty „Agricola”, zastępca dowódcy harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik wielu akcji bojowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów, m.in. akcji „Góral”, akcji pod Pogorzela i Szymanowem (obserwator) oraz akcji likwidacyjnej „Polowanie” (dowódca akcji), a także akcji „Jula” pod Rogoźnem, po II wojnie światowej na emigracji w Wielkiej Brytanii, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
137. Ppor. phm. dr n. med. Jerzy Grundman ps. *Jurras, Jur* (1923–1984) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Gołąb”, akcji „Taśma” w Sieczechach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie I”) i akcji „Wilanów” (grupa „Streifa”) oraz akcji „Zruty” i akcji „Lornetki”, a także jako zastępca dowódcy akcji „Jula” pod Tryńcą, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej pracownik naukowy w Instytucie Gruźlicy w Warszawie, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
138. Hm. dr Zbigniew Grządziński ps. *Mały* (1932–2014) – członek Szarych Szeregów w Kamieńsku Hufca Radomszczańskiego Rój „Metal” Chorągwi Częstochowskiej UI „Warta”, po II wojnie światowej nauczyciel i zastępca inspektora szkolnego w Częstochowie, pracownik naukowy i wykładowca Wyższej Szkoły Pedagogicznej, a później Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie, członek Stowarzyszenia Szarych Szeregów Krąg Kamieński, instruktor harcerski, działacz PCK, członek Stowarzyszenia Autorów Polskich (1983–1987), wiceprezes Częstochowskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Historycznego (1971–1974), współautor publikacji *Kamieński i jego harcerskie szeregi*, autor *Leksykonu miasta i gminy Kamieński* oraz zbioru satyr pt. *Mysli zwyczajne i niezwykłe*.
139. Hm. Zygmunt Feliks Grzelak ps. *Józef, Boguś, Bogusz, Śledź* (1912–2001) – drużynowy 20 Łódzkiej Drużyny Harcerzy im. Zawiszy Czarnego, uczestnik obrony Warszawy w szeregach IV batalionu 360 Pułku Piechoty Obrońców

- Warszawy, uczestnik Wojennego Pogotowia Harcerzy oraz organizator konspiracyjnego harcerstwa w Roju „Kominy” (Łódź) Łódzkiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Kominy”, jeden z bliskich współpracowników hm. Aleksandra Kamińskiego „Kamyka”, kawaler Krzyża Walecznych.
140. Kpt. hm. Józef Andrzej Grzesiak ps. *Czarny, Kmita, Mar* (1900–1975) – członek Naczelnej Rady Harcerskiej (1929–1933), komendant Wileńskiej Chorągwi Harcerzy (1927–1933, 1935–1936), członek Głównej Kwatery Harcerzy (1936–1939), twórca i komendant Związku Bojowników Niepodległości (1939–1941), który w 1941 r. jako Szare Szeregi wszedł w skład Armii Krajowej, komendant Chorągwi Wileńskiej Szarych Szeregów UI „Brama” (1941–1944), po II wojnie światowej członek Naczelnej Rady Harcerskiej i Głównej Kwatery Harcerstwa (1956–1958), komendant Gdańskiej Chorągwi Harcerstwa (1957–1958), kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
141. Por. phm. Roman Grzybowski ps. *Brzechwa, Fungus* (1915–1994) – oficer wykształcenia wojskowego Szarych Szeregów, instruktor i inspektor Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty „Agricola”, oficer szkoleniowy i kwatermistrz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego.
142. Kpt. inż. Tadeusz Roman Gubała ps. *Tabaka, Ryś* (1929) – członek „Zawiszaków” oraz Bojowych Szkół Hufca Wola Rój „Giermkowie Wolności” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, uczestnik powstania warszawskiego w 3. Rejonie Obwodu III „Waligóra” (Wola) Warszawskiego Okręgu AK, po II wojnie światowej na emigracji w USA, inżynier, wiceprezes Fundacji Armii Krajowej w Stanach Zjednoczonych, sekretarz oddziału Byłych Żołnierzy Armii Krajowej w Chicago.
143. Kpr. prof. zw. dr hab. inż. Witold Gutkowski ps. *Vis* (1928–2019) – członek Szarych Szeregów, drużynowy „OC-100” w Hufcu „Ochota” (OC) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, uczestnik wielu akcji bojowych Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”, żołnierz batalionu AK „Chrobry I” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej członek Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, Związku Powstańców Warszawy oraz Stowarzyszenia Szarych Szeregów, zastępca dyrektora Instytutu Podstawowych Problemów Techniki PAN (1970–1972) i kierownik Zakładu Teorii Konstrukcji (1988–1998), członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk (1991), członek i przewodniczący Komitetu Mechaniki PAN (1987–1995, 2007–2010), członek Europejskiej Akademii Nauk i American Association for the Advancement of Science, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2010).
144. Phm. Jan Wacław Gutt ps. *Nowicki, Janek, Kaczor Bojowy* (1925–1943) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz instruktor w Bojowych Szkołach Hufca „Mokotów Górny” (MG) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, przewodził ekipie naklejającej afisze we Lwowie.
145. Hm. Stanisław Świętosław Gwizdalewicz ps. *Tropiciel* (1929–2015) – członek „Zawiszaków” i Bojowych Szkół Hufca „Praga” (PR) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej członek komendy, instruktor ds. turystyki i obozów Hufca Harcerzy Praga (1961), wieloletni członek władz Polskiego Stowarzyszenia Kulturalnego im. Józefa Bema na Węgrzech (1969–2015), współtwórca polsko-węgierskiej 513 Drużyny Harcerskiej im. gen. Józefa Bema na Węgrzech.
146. Ppor. hm. mgr Bolesław Ignacy Haft-Szatyński ps. *Olgierd, Bolek, Kwiek, Kolt, Korab* (1923–2009) – komendant „Zawiszy” w Głównej Kwaterze Szarych Szeregów „Pasiece” (1943–1944), komendant Hufca Zawiszy Rój „Odra – Nysa” oraz Bloku „Radiostacja” (Mokotów) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła” (1944), komendant służby pomocniczej „Mafeking” na Mokotowie, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, uczestnik powstania warszawskiego, kierownik Oddziału Mokotów Harcerskiej Poczty Polowej (nadzór harcerski) przy ul. Tynieckiej 26 i później przy ul. bp. Ignacego Krasickiego 29, po II wojnie światowej pracował w handlu zagranicznym, przewodniczący Komisji „Zawiszy” przy Archiwum Państwowym m.st. Warszawy i Województwa Warszawskiego (1966–1969).
147. Hm. mgr Edward Heil ps. *Jerzy, Krakowski, Scout, Stokłosa* (1903–1944) – członek Komendy Hufca Harcerzy w Przemyślu (1932), komendant Poleskiej Chorągwi Harcerzy (1933–1935, 1938–1939), wicestarosta (1936–1939) oraz starosta brzeski (1939), organizator Harcerskiej Organizacji Niepodległościowo-Wojskowej we Lwowie, członek Sztabu Komendy Obszaru Wschodniego Szarych Szeregów, zastępca szefa Biura Informacji i Propagandy (BIP) przy Komendzie Okręgu AK w Krakowie (1940–1944), komendant Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów UI „Smok” (1943–1944).
148. Strz. Janusz Stanisław Heintze ps. *Blady* (1926) – członek Bojowych Szkół Hufca „Centrum Pragi” (CP) oraz Nowych Grup Szturmowych Bloku „Bazylika” (Praga) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, żołnierz Armii Krajowej, uczestnik powstania warszawskiego, brat Jerzego Heintze „Koko”.
149. Kpr. pchor. Jerzy Władysław Heintze ps. *Koko* (1921–1995) – członek Grup Szturmowych Hufca „Centrum Pragi” (CP) oraz Nowych Grup Szturmowych Bloku „Bazylika” (Praga) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, żołnierz Armii Krajowej, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej pracownik naukowy Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (1952–1966), redaktor graficzny wydawnictwa Nasza Księgarnia (1952–1989), członek Polskiego Towarzystwa Entomologicznego oraz Związku Polskich Artystów Plastyków i Stowarzyszenia Autorów ZAiKS, autor ilustracji do ponad dwustu pozycji książkowych, m.in. atlasu motyli „Pazie i rusałki” (1963) oraz ilustracji i tekstu do atlasu „Motyle Polski” (1978), brat Janusza Heintze „Bladego”.
150. Ppor. Bronisław Karol Hellwig ps. *Bruno* (1920–1945) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Parasol”, szef służby motorowej oddziału (drużyna „Moto” 1. kompanii) – uznawany za jednego z najlepszych kierowców bojowych Armii Krajowej, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji dywersyjnej pod Płochocinem, akcji likwidacyjnych: „Hergel”, „Braun”, „Kutschera” i „Stamm” oraz akcji odbicia ze szpitala Jana Bożego żołnierza „Parasola” Benedykta Sylwestrowicza „Asa”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Orderu Krzyża Grunwaldu III klasy oraz Krzyża Walecznych.

151. Mjr hm. Julian Antoni Hendler ps. *Czarny* (1907–2008) – członek Komendy Hufca Harcerzy w Ostrowcu Świętokrzyskim (1938–1939), komendant Pogotowia Wojennego Harcerzy w Ostrowcu Świętokrzyskim, organizator Bojowych Szkół (BS) Roju Ostrowiec Świętokrzyski Kieleckiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Skala”, żołnierz Związku Walki Zbrojnej (ZWZ) i Armii Krajowej (AK), po II wojnie światowej kierownik Wydziału Gospodarczego Kieleckiej Chorągwi Harcerzy (1946–1947) oraz Wydziału Organizacyjnego Komendy Kieleckiej Chorągwi Harcerstwa (1956), członek Komisji Historycznej Chorągwi Kieleckiej ZHP i Hufca Kielce-Miasto im. Obrońców Westerplatte, honorowy przewodniczący Rady Kręgów Instruktorskich „Łysica”.
152. Kpr. Andrzej Antoni Heppen vel Stanisław Waligórski ps. *Stasiek, Waligóra* (1926–2012) – członek Szarych Szeregów, zastępca komendanta „Zawiszy” Bloku „Zamek” (Śródmieście) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, łącznik służby pomocniczej „Mafeking” i listonosz Oddziału Śródmieście Południe Harcerskiej Poczty Polowej, żołnierz Armii Krajowej w batalionie im. Jana Kilińskiego, uczestnik powstania warszawskiego.
153. Hm. Brunon Hlebowicz vel Jan Chreptowicz ps. *Znachor, Brunek* (1908–2001) – nauczyciel w szkole powszechnej w Grodnie (1930–1939), inspektor oświaty pozaszkolnej z ramienia ZHP (1939–1941), organizator tajnego szkolnictwa podstawowego i średniego w Grodnie (1941–1944), członek Szarych Szeregów Roju „Niemen” (Grodno) Białostockiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Żubr”.
154. Kpr. pchor. Henryk Apolinary Hoffmann ps. *Sęp* (1925–1944) – harcerz 22 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Władysława Łokietka na Grochowie, członek Bojowych Szkół i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Praga” (PR) oraz Nowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów Bloku „Bazylika” (Praga), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego.
155. Kpr. Jerzy Horczak ps. *Wróbel* (1927–1943) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz jeden z najmłodszych żołnierzy Grup Szturmowych Szarych Szeregów, uczestnik akcji „Meksyk IV”, magazynier broni Hufca Południe (PD) w willi przy ul. Różanej 36 w Warszawie, kawaler Orderu Virtuti Militari, jeden z bohaterów książki Aleksandra Kamińskiego *Kamienie na szaniec* (1943) i książki Juliusza Bogdana Deczkowskiego *„Wróbel” z „Kamieni na szaniec”*. *Wspomnienie o przyjacielu* (1992) oraz filmu dokumentalnego „Oni szli Szarymi Szeregami” (2010).
156. Plut. pchor. Henryk Humięcki ps. *Olbrzym, Olbrzymek* (1920–1944) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu oraz akcji likwidacyjnej „Kutschera”, kawaler Krzyża Walecznych.
157. Kpr. pchor. Stanisław Huskowski ps. *Ali* (1922–1944) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik akcji małego sabotażu, m.in. współorganizator i wykonawca akcji megafonowej oraz uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji dywersyjnej pod Płochocinem, jako zastępca dowódcy akcji likwidacyjnych: „Kutschera” i „Koppe”, a także ewakuacji rannych ze Szpitala Przemienienia Pańskiego (dowódca grupy przeniesienia rannych) w ramach likwidacji skutków akcji „Kutschera”, brat Tadeusza Huskowskiego „Tadeusza”.
158. Por. phm. dr Tadeusz Huskowski ps. *Tadeusz, Tadzio Żoliborski* (1924–1984) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” i harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik akcji małego sabotażu, m.in. współorganizator i wykonawca akcji megafonowej, uczestnik powstania warszawskiego w Zgrupowaniu „Żniwiarz” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK, po II wojnie światowej pracownik naukowo-dydaktyczny Politechniki Wrocławskiej, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie), pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (2009), brat Stanisława Huskowskiego „Alego”.
159. Mjr inż. Michał Issajewicz ps. *Miś* (1921–2012) – żołnierz Związku Walki Zbrojnej (ZWZ) i Armii Krajowej (AK) oraz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” – „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik akcji likwidacyjnej „Kutschera” (kierowca i trzeci wykonawca wyroku), więzień obozu koncentracyjnego Stutthof, po II wojnie światowej inżynier budownictwa lądowego i główny specjalista w Centrali Handlu Zagranicznego, członek Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu (1958), wiceprezes Rady Naczelnej (1972–1974) i członek Prezydium Rady Naczelnej Związku Bojowników o Wolność i Demokrację (1974–1979), wychowawca warszawskiej młodzieży, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Orderu Krzyża Grunwaldu III klasy oraz Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
160. Mjr Alfons Jabłoński vel Stanisław Pawluk ps. *Alf, Radca, Inżynier, Apis* (1899–1946) – członek Szarych Szeregów, żołnierz Związku Walki Zbrojnej (ZWZ) i Armii Krajowej (AK), dowódca Odwodowego Batalionu Harcerskiego (Obwód Warszawa-Śródmieście), instruktor wyszkolenia wojskowego w Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, komendant Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty „Agricola”, komendant Obwodu Gródek Jagielloński Inspektoratu Zachodniego Okręgu Lwów AK, szef Wydziału Operacyjnego Komendy Okręgu Lwów AK, instruktor Szarych Szeregów we Lwowie, szef sztabu Okręgu Lwów „Nie”, po II wojnie światowej działacz podziemia antykomunistycznego, kierownik Wydziału Organizacyjnego Komendy Okręgu Jelenia Góra „Zachód” Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość (WiN), zastępca komendanta i następnie p.o. komendanta Okręgu Jelenia Góra WiN.
161. Mjr hm. Jerzy Stefan Jabrzemski ps. *Wojtek, Słomczyński, Kobuz Czarny* (1918–2013) – dziennikarz sportowy (1937–1939, 1946–1978), członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1943–1944), wizytator dla chorągwi: kieleckiej UI „Skala”, lubelskiej UI „Zboże” i radomskiej UI „Rady”, organizator i szef akcji „N” – wydawnictw dywersyjnych w języku niemieckim (1941–1943), kierownik Wydziału Wydawnictw Głównej Kwatery „Pasieki”,

- wydawca prasy harcerskiej, redaktor naczelny konspiracyjnych czasopism „Brzask” i „Bądź gotów”, komendant Bloku „Zamek” (Śródmieście) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła” (1944) i p.o. komendanta Chorągwi Warszawskiej w czasie powstania warszawskiego, po II wojnie światowej autor książek o konspiracyjnym harcerstwie: *Szare Szeregi. Harcerze 1939–1945* [red.] tom I–III (1988) i *Harcerze z Szarych Szeregów* (1997), współorganizator i honorowy przewodniczący Stowarzyszenia Szarych Szeregów, członek Rady Muzeum Harcerstwa w Warszawie (2001–2013), odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2011).
162. Ppor. hm. prof. zw. dr inż. Jerzy Jaczewski ps. *Grot, Wilk, Traper, Bryza, Kazimierz Bury* (1918–2000) – hufcowy Hufca Praga (PR), komendant Okręgu Praga Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła” (1941–1942), komendant Bloku „Bazylika” (Praga), członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki”, kierownik Służby Wywiadu i Informacji Szarych Szeregów, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej wykładowca akademicki i pracownik naukowy Politechniki Gdańskiej, członek Gdańskiego Towarzystwa Naukowego i Polskiego Komitetu Pomiarów i Automatyki oraz Sekcji Energoelektroniki i Napędu Elektrycznego Komitetu Elektrotechniki PAN.
163. Aleksander Jadach ps. *Olek* (1926–1998) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (pierwsza grupa „Atak II”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”.
164. Por. hm. Jerzy Jagiełło ps. *Florian* (1923–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (dowódca trzeciej grupy „Atak II”) i akcji „Wilanów” (grupa „Streifa”) oraz jako dowódca akcji „Jula” pod Tryńcą, a także jako obserwator w akcji „TU” (Tłuszcz-Urle), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
165. Inż. Andrzej Jakubowski ps. *Kim* (1928) – członek Szarych Szeregów, łącznik i listonosz Oddziału Śródmieście Północ Harcerskiej Poczty Polowej w powstaniu warszawskim, po II wojnie światowej zamieszkał we Wrocławiu, ukończył Politechnikę Wrocławską i do emerytury pracował jako inżynier.
166. Hm. Józef Jakubowski ps. *Ryś, Ziutek* (1903–1975) – nauczyciel, organizator konspiracyjnego harcerstwa na Podlasiu, komendant Hufca Biała Podlaska Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów UI „Puszcza”, organizator Harcerskiej Poczty Leśnej w Białej Podlaskiej, oficer wywiadu Armii Krajowej.
167. Kpr. pchor. mgr inż. Karol Tadeusz Jakubowski ps. *Maćko, Topór, Zaręba* (1926) – członek Szarych Szeregów w Roju „Smok” (Kraków) Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów UI „Smok”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, kolporter prasy podziemnej, żołnierz Związku Walki Zbrojnej (ZWZ), Armii Krajowej (AK), Narodowej Organizacji Wojskowej (NOW) oraz I Batalionu Zgrupowania AK „Żelbet” i oddziału partyzanckiego „Szczerbiec”, po II wojnie światowej architekt, projektant pomnika pamięci harcerzy plutonu Kedywu AK „Alicja” w Krakowie.
168. Ppor. hm. Maksymilian Jakubowski ps. *Jur* (1913–1981) – komendant I Hufca Harcerzy w Bydgoszczy (1938–1939), zastępca komendanta Ośrodka Harcerzy w Bydgoszczy, komendant Pogotowia Wojennego Harcerzy w Bydgoszczy (1939), organizator Szarych Szeregów na Pomorzu, organizator oddziałów harcerskiej służby pomocniczej „Mafeking” (1942), dowódca Bojowych Szkół Szarych Szeregów Hufca Bydgoszcz Rój „Spichrze” (1942), komendant Chorągwi Pomorskiej Szarych Szeregów UI „Lina” (1943–1945), szef referatu bezpieczeństwa Komendy Okręgu Pomorskiego „Wolność i Niezawisłość”, po II wojnie światowej zamieszkał w Poznaniu.
169. Mjr hm. Ryszard Stanisław Jakubowski ps. *Kot, Ryś II, Poleszuk, Kubuś* (1930) – harcerz 23 Warszawskiej Drużyny Harcerzy, członek Szarych Szeregów Hufca Biała Podlaska Rój „4-Czwórka” Chorągwi Lubelskiej UI „Zboże”, po II wojnie światowej uczestnik tzw. drugiej konspiracji harcerskiej (antysowieckiej), współzałożyciel Podziemnej Organizacji ZHP „Orleń” i komendant Chorągwi Warszawskiej tej organizacji, lekarz, pracownik Miejskiego Pogotowia Ratunkowego w Warszawie, Przemysłowego Zespołu Opieki Zdrowotnej przy Hucie Warszawa i Głównego Inspektoratu Sanitarnego, główny specjalista w Ministerstwie Pracy i Polityki Socjalnej, członek Komisji Historycznej Zarządu Głównego Stowarzyszenia Szarych Szeregów.
170. Hm. Leon Jankowski ps. *Jurand* (1903–1982) – członek Szarych Szeregów, uczestnik powstania warszawskiego, jeden z głównych organizatorów i naczelnik oraz kierownik Oddziału Śródmieście Południe Harcerskiej Poczty Polowej przy ul. Wilczej 41.
171. Jerzy Jarkiewicz ps. *Leszek* (1924–1944) – żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” – „Pegaz” i harcerskiego batalionów AK „Parasol”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji likwidacyjnych: „Hergel” (grupa „Ubezpieczenie II”) i „Myrcha” (drugi wykonawca wyroku) oraz akcji odbicia ze szpitala Jana Bożego żołnierza „Parasola” Benedykta Sylwestrowicza „Asa” (zastępca dowódcy akcji).
172. Prof. dr hab. med. Marek Mieczysław Jarosz ps. *Franciszek, Ciszkowski* (1928–2006) – członek Szarych Szeregów, żołnierz Narodowej Organizacji Wojskowej (NOW) i Armii Krajowej (AK), uczestnik powstania warszawskiego w batalionie „Gustaw” Zgrupowania „Róg” Obwodu I (Śródmieście) Warszawskiego Okręgu AK, żołnierz 2 Korpusu Polskiego Polskich Sił Zbrojnych we Włoszech, po II wojnie światowej lekarz, kierownik Zakładu Psychologii Lekarskiej (1977–1984) oraz Katedry Psychiatrii Akademii Medycznej w Łodzi (1984–1998), artysta amator, prozaik i poeta, członek Unii Polskich Pisarzy Lekarzy, autor książek wspomnieniowych i beletrystycznych, m.in. *Wspomnienia psychiatry* (2001), *Nieznane przygody Sherlocka Holmesa* (2002) i *Poznanie świata* (2003), kawaler Krzyża Walecznych.
173. Tadeusz Jarosz ps. *Topacz* (1929) – członek Szarych Szeregów, drużynowy 4 Zawiszackiej Drużyny Harcerzy im. Zagończyków Rój „Płomienie Wschodu” później Rój „Orleń Lwowski” w Bloku „Zamek” (Śródmieście) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, łącznik służby pomocniczej „Mafeking”, drużynowy drużyny

- listonoszy Harcerskiej Poczty Polowej, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
174. Hm. Władysław Jasiński ps. *Siódmy* (1916–1941) – komendant Chorągwi Radomskiej Szarych Szeregów Ul „Rady” (1940–1941).
 175. Por. hm. Bronisław Jastrzębski ps. *Damaz, Jacek, Grzybowski, Stec, Babinic, Wiktor, Jagiellończyk* (1910–1997) – twórca i komendant Bojowej Organizacji „Wschód” (1941–1944), dowódca oddziału „Narocz”, kierownik Wydziału Polski Wschodniej w Głównej Kwaterze Szarych Szeregów „Pasiece” i członek Rady Programowej (1944), żołnierz Armii Krajowej i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego w składzie Zgrupowania „Radosław” oraz dowódca kompanii ochrony Kwatery Głównej Okręgu Warszawskiego AK, członek organizacji „NIE” (Niepodległość), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
 176. Plut. pchor. Jerzy Jastrzębski ps. *Mikuła, Bolek* (1922–1974) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczechach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie II”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego.
 177. Ppłk mgr inż. Stanisław Jastrzębski, ps. *Kopeć* (1920–2000) – uczestnik wielu akcji bojowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów (1943–1944), m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Ubezpieczenie”, sekcja „Stare Miasto”), pod Pogorzela i akcji „Wilanów” (grupa „Streifa”) oraz akcji likwidacyjnych: „Kretschmann” (dowódca akcji i pierwszy wykonawca wyroku) i „Rodewald” (zastępca dowódcy akcji i pierwszy wykonawca wyroku), a także przygotowań akcji „Hahn” (zastępca dowódcy akcji i pierwszy wykonawca wyroku) i ewakuacji rannych ze Szpitala Przemienienia Pańskiego (dowódca grupy odbijającej) w ramach likwidacji skutków akcji „Kutschera”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej przewodniczący Środowiska Żołnierzy Batalionu AK „Parasol”, przewodniczący Komisji Awansowo-Odnaczeniowej w Zarządzie Głównym Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, autor książki *Zaczęło się pod Arsenalem* (1980), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (czterokrotnie), odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1999).
 178. Kpr. Euzebiusz Rajmund Jaszczuk ps. *Zebek* (1925–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczechach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie II”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego.
 179. Por. phm. Jan Jaworowski ps. *Maryśka* (1920–1944) – żołnierz Narodowych Sił Zbrojnych (NSZ), członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji dywersyjnej „TU” (Tłuszcz-Urle) w grupie I „Atak” oraz instruktor szkolenia bojowego w „Bazie leśnej” pod Wyszkowem (akcja „Par I”), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
 180. Phm. Tomasz Jaźwiński ps. *Julek* (1925–1943) – komendant Hufca Zawiszy Rój „Ziemie Zachodnie” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, redaktor pisma „Bądź Gotów” – dwutygodnika Rycerzy Zawiszy („Zawiszaków” najmłodszych harcerzy Szarych Szeregów), autor pieśni harcerskich i patriotycznych, m.in. tekstu i muzyki do *Hymnu Szarych Szeregów* (1943) dedykowanego ówczesnemu komendantowi Ula „Wisła” – Stanisławowi Broniewskiemu „Orsy”.
 181. Ppor. phm. Jerzy Jędrzejewski vel Zdzisław Jezierski ps. *Jurek* (1922–1998) – drużynowy 6 Łódzkiej Drużyny Harcerzy im. Jana Kilińskiego przy Miejskim Gimnazjum i Liceum im. Józefa Piłsudskiego w Łodzi, członek Szarych Szeregów w Roju „Kominy” (Łódź) Łódzkiej Chorągwi Szarych Szeregów Ul „Kominy”, żołnierz Armii Krajowej, kurier Komendy Głównej AK na Węgry, uczestnik powstania warszawskiego w 2. Rejonie Obwodu VI (Praga) Okręgu Warszawskiego AK.
 182. Ppor. hm. Franciszek Jujka vel Józef Bayer ps. *Günther, Mścisław, Znicz, Czesław* (1906–1944) – szef Wydziału Łączności Komendy Okręgu Poznańskiego ZWZ-AK, autor m.in. *Hymnu Rodła* (1937, pod ps. *Lech Malbor*).
 183. Hm. Ryszard Kaczorowski (1919–2010) – członek Szarych Szeregów Roju „Skrwa” (Gostynin) Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów Ul „Puszcza” (1939), komendant Białostockiej Chorągwi Szarych Szeregów Ul „Biały” (1940), po II wojnie światowej na emigracji, członek Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej, naczelnik harcerzy ZHP poza granicami Kraju (1955–1967), przewodniczący ZHP poza granicami Kraju (1967–1988), minister do spraw krajowych w rządzie na emigracji (1986–1989), prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie (1989–1990), Rycerz Krzyża Wielkiego brytyjskiego Orderu św. Michała i św. Jerzego (2004), kawaler Orderu Orła Białego i Krzyża Wielkiego Orderu Odrodzenia Polski (1989 *ex officio*), kawaler Krzyża Wielkiego brytyjskiego Orderu Św. Michała i Św. Jerzego, odznaczony Krzyżem Wielkim papieskiego Orderu Piusa IX.
 184. Kpr. pchor. hm. Zygmunt Jerzy Kaczyński ps. *Wesoły, Nosowicz IV* (1919–1984) – komendant Okręgu „Południe” Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”, komendant Hufca „Ochota” (OC) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła” (1940–1942), komendant Bojowych Szkół na Ochocie i w Śródmieściu, kierownik akcji megafonowej, podczas okupacji niemieckiej przedstawiciel handlowy firmy „E. Wedel” co umożliwiło mu docieranie z wyrobami firmy do siedziby Gestapo w al. Szucha, uczestnik przygotowań do akcji bojowych „Meksyk II” i „Meksyk IV”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej kierownik Wydziału Specjalności Komendy Warszawskiej Chorągwi Harcerstwa, jeden z pomysłodawców i organizatorów oraz pierwszy komendant harcerskiej akcji Warmia i Mazury, której celem było niesienie pomocy ludności Warmii i Mazur, a także integracja ludności odzyskanej przez Polskę części dawnych Prus Wschodnich (1958–1963).
 185. Jerzy Ezechiel Kaliński ps. *Szczur* (1933–2011) – członek „Zawiszaków” Hufca Pruszków Rój „Prom”/„Zielony Dąb” Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów Ul „Puszcza”, po II wojnie światowej lekarz, konsultant interny w Wojewódzkim Szpitalu dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Tworkach, artysta amator:

- rzeźbiarz, malarz i poeta, członek Unii Polskich Pisarzy Lekarzy (1992–2011), autor książek: *Gasnąca pamięć. Historia Szarych Szeregów Hufca „Zielony Dąb”* (2003) oraz *Życ marzeniami. Wiersze wybrane* (2000).
186. Sierż. Stanisław Kaliński ps. *Klus, Ryszard* (1918–1988) – członek Szarych Szeregów Roju „Łoza” (Łowicz) Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów UI „Puszcza”, członek Nowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów, żołnierz Brygady Dywersji „Broda 53” w Zgrupowaniu „Radosław” Kedywu KG AK, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”.
187. Hm. prof. dr hab. Aleksander Kamiński vel Aleksander Kędziński ps. *Faktor, Fabrykant, Kaźmierczak, Hubert, Juliusz Górecki, Dąbrowski, Kamyk* (1903–1978) – komendant Szkoły Instruktorów Zuchowych w Nierodzimiu koło Ustronia (1933–1937) i Harcerskiej Szkoły Instruktorskiej w Górkach Wielkich koło Skoczowa (1937–1939), członek Komendy Harcerskiego Pogotowia Wojennego (1939), jeden z ideowych przywódców Szarych Szeregów, współzałożyciel i członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1939–1943), pod ps. *Dąbrowski* twórca koncepcji, założyciel i komendant główny Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” (1940–1944), inicjator, organizator i redaktor naczelny „Biuletynu Informacyjnego” – centralnego organu prasowego Komendy Głównej AK (najważniejszego pisma konspiracyjnego w okupowanej Polsce), autor tzw. „Trylogii zuchowej”: *Antek Cwaniak* (1932), *Książka wodza zuchów* (1933) i *Krąg rady* (1935) oraz biografii twórcy harcerstwa pt. *Andrzej Małkowski* (1934), a także pod ps. *Juliusz Górecki* jednej z najbardziej znanych książek okupowanej Warszawy – *Kamieni na szaniec* (1943), po II wojnie światowej pracownik naukowy Uniwersytetu Łódzkiego, członek Tymczasowej Naczelnej Rady Harcerskiej (1946), wiceprzewodniczący ZHP (1946–1947), przewodniczący Naczelnej Rady Harcerskiej (1956–1958), kierownik Katedry Pedagogiki Społecznej Uniwersytetu Łódzkiego (1962–1974), kawaler Krzyża Walecznych, pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2008), pośmiertnie wyróżniony medalem „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata” (1991).
188. Ppor. Tadeusz Kamiński ps. *Olek* (1921–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik akcji likwidacyjnych „Milke” (zastępca dowódcy akcji) i „Stamm”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Parasol”, kawaler Krzyża Walecznych (trzykrotnie).
189. Ppor. hm. Tadeusz Kamiński ps. *Podlasiak* (1920–1945) – komendant Białostockiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Żubr” (1942–1944), kawaler Krzyża Walecznych; oskarżony o „zbrojny terror i powstanie przeciwko Armii Czerwonej” skazany na karę śmierci przez sąd wojskowy złożony wyłącznie z oficerów NKWD, przewieziony do Baranowicz i stracony.
190. Strz. mgr Bogusław Kamola ps. *Hipek* (1930) – członek „Zawiszaków” oraz Bojowych Szkół warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, uczestnik powstania warszawskiego w plutonie 227 Bojowych Szkół Szarych Szeregów (tzw. „szczury kanałowe”) Zgrupowania „Żyrafa” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK, po II wojnie światowej w szkole 1 Dywizji Pancerniej gen. Stanisława Maczka, po powrocie do kraju ukończył studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim oraz handlu zagranicznego w Szkole Głównej Planowania i Statystyki (SGPiS), pracownik w centralach handlu zagranicznego.
191. Sierż. pchor. Przemysław Kardaszewicz ps. *Akszak, Przemek* (1921–1944) – członek Szarych Szeregów, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji likwidacyjnej „Koppe” (II grupa uderzeniowa), uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari.
192. Ppor. Kazimierz Kardaś, ps. *Orkan* (1919–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Pogorzel” i akcji „Wilanów” (grupa dowódcy) oraz akcji likwidacyjnych: „Lange”, „Weffels” (dowódca akcji i pierwszy wykonawca wyroku) i „Stamm” (dowódca akcji), a także ewakuacji rannych ze Szpitala Przemienienia Pańskiego (grupa odbijająca) w ramach likwidacji skutków akcji „Kutschera”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
193. Ppor. prof. dr hab. inż. Tytus Józef Karlikowski ps. *Wąż, Tytus* (1927–2019) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” i Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Meksyk II”, „Meksyk III”, „Meksyk IV” oraz akcji „Wilanów” (grupa „Przeprawa”) i akcji „Par I”, uczestnik powstania warszawskiego w batalionach AK „Kiliński” i „Zośka”, po II wojnie światowej przewodniczący Working Group for Forest Fire przy ONZ w Genewie (1981–1987), przewodniczący Środowiska Żołnierzy Batalionu AK „Zośka” i Społecznego Komitetu Opieki nad Grobami Poległych Żołnierzy Batalionu „Zośka” (2009–2015), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych, odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (2004).
194. Ppor. mgr inż. Jacek Rafał Karpiński ps. *Mały Jacek* (1927–2010) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Celestynowem i akcji „Taśma” w Sieczychach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie II”) oraz rozpoznania przed akcjami „TU” (Tłuszcz-Urle) i „Jan Boży”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej autor licznych patentów i publikacji z zakresu elektroniki i informatyki, konstruktor pierwszego na świecie tranzystorowego analizatora równań różniczkowych (AKAT-1) i pierwszego w Polsce minikomputera (K-202), członek Państwowej Komisji Oceny Maszyn Matematycznych (1965–1973), prezydium Polskiego Komitetu Automatycznego Przetwarzania Danych (1968–1970) i Komitetu Informatyki PAN (1971–1973), członek Institute Electrical Electronic Engineers USA (1966–1986), założycieli i wiceprezes Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Informatycznego, kawaler Krzyża Walecznych (trzykrotnie), pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2010).
195. Por. hm. Jerzy Kasprzak ps. *Albatros* (1929) – uczestnik akcji małego sabotażu i kolporter tajnej prasy, łącznik w Komendzie Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, uczestnik powstania warszawskiego, łącznik, zwiadowca i zaopatrzeniowiec oraz listonosz Harcerskiej Poczty Polowej, po II wojnie światowej przewodniczący Kapituły Rozety z Mieczami do Krzyża „Za Zasługi

- dla ZHP" (1984–2000), autor publikacji o tematyce powstańczej, m.in. *Tropami powstańczej przesyłki. Zapiski Zawiszaka* (1969), *Zawisza to właśnie my. Knypa zawiszaka* (2009) oraz *Ferajna z herbowej ulicy* (2012).
196. Kpr. pchor. phm. Tadeusz Keller ps. *Teka* (1920–2015) – dowódca Hufca Wola Rój „Giermkowie Wolności” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, odkomenderowany do Wojskowej Służby Społecznej uczestnik powstania warszawskiego w 2. kompanii Zgrupowania „Bartkiewicz” Obwodu I „Radwan” (Śródmieście) Warszawskiego Okręgu AK, po II wojnie światowej drużynowy Akademickiego Kręgu Harcerskiego „Wodnik” na Politechnice Gdańskiej (1946–1948), zastępca komendanta Centrum Wychowania Morskiego Głównej Kwatery ZHP w Gdyni.
 197. Phm. Tadeusz Kencler ps. *Wilczek* (1907–1980) – organizator Szarych Szeregów w Jeżowie, komendant „Zawiszków” i zastępca komendanta Roju „Wilkołak” (Skierniewice) Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów Ul „Puszcza”, żołnierz Armii Krajowej, płatnik Rejonu „Jary” AK, po II wojnie światowej organizator i wieloletni opiekun cmentarza wojennego w Jeżowie.
 198. Ppor. phm. Leszek Kidziński ps. *Kindżał* (1923–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Sól” oraz akcji bojowo-represyjnej „Wilanów” (grupa „Lotnicy”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
 199. Ppor. hm. mgr Andrzej Kieruzalski ps. *Flis, Andrzej Flis, Flisak* (1928–2017) – członek Szarych Szeregów, p.o. drużynowego 19 Drużyny Zawiszy, kronikarz Roju „Orły Podolskie” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, drużynowy 22 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Władysława Łokietka na Grochowie, organizator teatrzyków kukielkowych dla młodszych dzieci „Mara” i „Skrzat”, żołnierz Armii Krajowej, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej wicemistrz Polski w rajdach samochodowych, plastyk, nauczyciel, instruktor harcerski, członek komendy Hufca Harcerzy Praga (1946), członek Chóru Centralnego Zespołu Artystycznego ZHP, instruktor Pałacu Młodzieży w Warszawie, drużynowy 170 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej im. Stanisława Wyspiańskiego, twórca i kierownik artystyczny legendarnego Zespołu „Gawęda”, kawaler Orderu Uśmiechu, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1993).
 200. Gen. bryg. Jan Wojciech Kiwerski ps. *Oliwa, Dyrektor, Kalinowski, Lipiński, Rudzki, Ziomek* (1910–1944) – uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. jako oficer operacyjny sztabu 33 Dywizji Piechoty oraz w Samodzielnej Grupie Operacyjnej „Polesie”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, dowódca oddziału dyspozycyjnego „Motor” Kedywu KG AK (1942–1943), organizator i jeden z głównych realizatorów walki bieżącej, uczestnik szeregu brawurowych akcji bojowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów, m.in. akcji „Wieniec II” pod Kraśnikiem (dowódca akcji) oraz akcji pod Celestynowem i Czarnocinem, podjął decyzję o przeprowadzeniu akcji pod Arsenalem, uczestnik przygotowań do akcji pomocy dla walczącego warszawskiego getta oraz do akcji „Góral”, szef sztabu (1943) i komendant Okręgu Wołyńskiego AK (1944), dowódca 27 Wołyńskiej Dywizji Piechoty AK (1944), kawaler Krzyża Złotego i Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari oraz Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
 201. Sierż. Ryszard Klauze ps. *Rysiek, Ryszard* (1923–1944) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Wilanów” (grupa „Streifa”), uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
 202. Hm. mgr Zygmunt Janusz Kleszczyński ps. *Stanisław, Wiar* (1906–1986) – instruktor Komendy Lwowskiej Chorągwi Harcerzy, zastępca komendanta Chorągwi Lwowskiej Szarych Szeregów Ul „Lew”, komendant Rejonu „Astra” Armii Krajowej we Lwowie, po II wojnie światowej działacz turystyczny, członek kadry programowej PTTK: Przewodnik Turystyki Pieszej i Górskiej, Zasłużony Instruktor Krajoznawstwa, Instruktor Ochrony Przyrody i Opieki nad Zabytkami oraz przewodnik beskidzki i terenowy, odznaczony Złotą Honorową Odznaką PTTK, Członek Honorowy PTTK (1977); jego imię nadano żółtemu szlakowi turystycznemu wiodącemu ze stacji Bytom Północny do Grzybowic w Zabrze.
 203. Ppor. Zbigniew Gracjan Klimas ps. *Rawicz, Kobus Piąty* (1921–2006) – drużynowy 17 Warszawskiej Drużyny Harcerzy (1939–1942), członek Bojowych Szkół i Grup Szturmowych Hufca „Centrum Pragi” (CP) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła” oraz Nowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów Bloku „Bazylika” (Praga), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego w batalionie AK „Ruczaj”, po II wojnie światowej dziennikarz (1948–1990) oraz korespondent i wiceprezes Polskiej Agencji Prasowej (PAP).
 204. Sierż. Józef Kłosiński ps. *Wiech* (1924–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (grupa „Atak I”), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych.
 205. Por. phm. Eugeniusz Koecher ps. *Kołczan* (1920–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Wieniec II”, akcji pod Arsenalem (grupa „Atak”, sekcja „Sten I”) i pod Celestynowem, akcji likwidacyjnej „Schultz” oraz akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (dowódca drugiej grupy „Atak II”), akcji „Wilanów” (dowódca grupy „Posterunek I”) i akcji „Par I” (przygotowanie i organizacja szkolenia), a także jako dowódca akcji dywersyjnej „TU” (Tłuszcz-Urle), uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
 206. Ppor. phm. Bogdan Kokosiński ps. *Matros* (1924–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie I”) oraz akcji „Zrzuty” i akcji „Lornetki”, a także akcji „Jula” pod Tryńczą, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.

207. St. strz. Maciej Fabian Kolke, ps. *Bojar, Zerwikaptur* (1929–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Bojowych Szkół Szarych Szeregów Hufca „Centralna Praga” (CP), uczestnik wielu akcji małego sabotażu, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Wigry”, uczestnik powstania warszawskiego.
208. Strz. phm. inż. arch. Leszek Adam Kołacz ps. *Wichura* (1926–2021) – p.o. komendanta Hufca Ochota Rój „Grunwald” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, żołnierz Armii Krajowej w Obwodzie IV „Grzymała” (Ochota) Warszawskiego Okręgu AK, w Grupie „Kampinos” i Powstańczych Oddziałach Specjalnych „Jerzyki” (Puszcza Kampinoska), uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej architekt, główny projektant w Warszawskim Biurze Projektów Budownictwa Ogólnego, członek Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia Architektów Polskich (1961–1963), wiceprezes ZO SARP (1973–1980), pierwszy powojenny drużynowy 23 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej „Pomarańczarnia” im. Bolesława Chrobrego (1945), komendant Hufca ZHP Warszawa-Śródmieście, przewodniczący i wieloletni członek Zarządu Głównego Stowarzyszenia Szarych Szeregów.
209. Kpr. Jerzy Kołodziejcki ps. *Zeus* (1923) – członek Grup Szturmowych Hufca Legionowo Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów UI „Puszcza”, żołnierz ODB „Korwin” (Oddział Dywersji Bojowej) Rejonu I „Marianowo-Brzozów” (Legionowo) Obwodu VII „Obroża” (powiat warszawski) Warszawskiego Okręgu AK oraz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” i następnie harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik akcji likwidacyjnej „Koppe” (grupa ubezpieczająca), uczestnik powstania warszawskiego w kompanii „Zemsta II” Grupy AK „Kampinos” walczącej na terenie Puszczy Kampinoskiej.
210. Plut. pchor. Jan Wiktor Kołomyjski ps. *Ossoria* (1920–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego.
211. Zenon Komoński ps. *Antek* (1929–1988) – członek Szarych Szeregów Hufca Wola Rój „Dzikie Pola” Bloku „Reduta” Chorągwi Warszawskiej UI „Wisła”, kierownik oddziału Harcerskiej Poczty Polowej przy ulicy Siennej 16.
212. Gen. dyw. Stanisław Komornicki ps. *Nafęcz* (1924–2010) – uczestnik obrony Warszawy w ramach służb pomocniczych jako harcerz 71 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej, członek Bojowych Szkół (BS) i Grup Szturmowych (GS) warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”, żołnierz Narodowej Organizacji Wojskowej (NOW), Związku Walki Zbrojnej (ZWZ), Armii Krajowej (AK) i 1 Armii Wojska Polskiego, uczestnik powstania warszawskiego oraz walk na Wale Pomorskim, a także bitew o Kołobrzeg i Berlin, po II wojnie światowej szef sztabu 26 Pułku Piechoty w Sanoku, usunięty z wojska za działalność publicystyczną dotyczącą Armii Krajowej (1975), członek Związku Literatów Polskich i Polskiego Towarzystwa Historycznego, członek Rady Naczelnej Związku Bojowników o Wolność i Demokrację (1979–1990), kanclerz Kapituły Orderu Wojennego Virtuti Militari (1993–2010), autor licznych publikacji historycznych i naukowych związanych z historią polskiego oręża w latach okupacji, autor wspomnień wojennych: *Na barykadach Warszawy, 63 dni* oraz *Trzy pióra*, zginął w katastrofie samolotu Tu-154M w Smoleńsku w drodze na obchody 70. rocznicy zbrodni katyńskiej, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Orderu Krzyża Grunwaldu III klasy oraz Krzyża Walecznych (dwukrotnie), odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski (2005).
213. Kpt. hm. Eugeniusz Konopacki ps. *Gustaw, Gustaw Trzaska, Trzaska* (1906–1954) – współzałożyciel i komendant konspiracyjnej Organizacji Wojskowo-Niepodległościowej „Wigry” (1939–1941), komendant Centrum Wyszkożenia Wojskowego Szarych Szeregów i Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty „Agricola”, organizator Szkoły Niższych Dowódców Szarych Szeregów „Sonda”, członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1943–1944), dowódca harcerskiego batalionu AK „Wigry”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
214. Kpt. hm. Henryk Włodzimierz Koński ps. *Pelikan, Korsak Stateczny* (1925–2017) – harcerz 22 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Władysława Łokietka na Grochowie, członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Praga” (PR), organizator drużyn „Zawiszaków” na Pradze, komendant Roju „Orły Podolskie” oraz Roju „Warszawa Walcząca”, komendant Proporca „Stalowa Wola”, uczestnik powstania warszawskiego w 1. Rejonie Obwodu VI (Praga) Okręgu Warszawskiego AK, komendant służby pomocniczej „Mafeking” na Pradze, po II wojnie światowej współorganizator jednostek harcerskich w Niemczech, komendant Hufca „Ojczyzna” i zastępca komendanta Chorągwi „Bałtyk” w amerykańskiej strefie okupacji Niemiec, wieloletni członek Zarządu Głównego i Rady Naczelnej oraz Honorowy Członek Stowarzyszenia Szarych Szeregów, kawaler Krzyża Walecznych.
215. Sierz. pchor. hm. mgr inż. Jan Kopałka ps. *Antek, Antek z Woli, Żar, Hanka* (1914–1999) – hufcowy Hufca „Wola” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, dowódca Grup Szturmowych Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Wieniec II”, akcji likwidacyjnej „Schultz” i akcji pod Czarnocinem oraz akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie II”) i akcji „Wilanów” (dowódca grupy „Lotnicy”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, komendant Roju „Łoza” w Łowiczu (1944–1945), dowódca akcji „Uwolnić «Cyfrę»” zwanej łowickim „Małym Arsenalem”, po II wojnie światowej wykładowca akademicki na Politechnice Łódzkiej i nauczyciel Technikum Chemicznego w Łodzi.
216. Ppor. mgr Jan Bogdan Kordulski ps. *Żbik* (1922–1988) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji dywersyjnej pod Celestynowem i akcji likwidacyjnej „Kutschera” (pierwotnie wyznaczony na zastępcę dowódcy akcji i drugiego wykonawcę wyroku; po pierwszym wystawieniu akcji ranny w rękę, którą amputowano; w udanej akcji nie brał udziału), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej w 1948 r. zamieszkał w Sopocie, kawaler Krzyża Walecznych.
217. Hm. Roman Korek ps. *Kordian* (1910–2002) – hufcowy Hufca Sosnowiec I (1937–1939), członek założyciel i ostatni komendant Chorągwi Zagłębiowskiej Szarych Szeregów UI „Barbara” (1943–1945).

218. Hm. Zygmunt Korek (1905–?) – hufcowy Hufca Sosnowiec (1928–1931), zastępca komendanta (1931–1932) i komendant Chorągwi Zagłębiowskiej Harcerzy (1932–1935), członek Komendy Chorągwi Śląskiej Harcerzy (1937–1939), członek założyciel i pierwszy komendant Chorągwi Zagłębiowskiej Szarych Szeregów Ul „Barbara” (1939–1941).
219. Por. hm. inż. arch. Andrzej Kornaszewski ps. *Szary Wilk* (1927–2010) – harcerz 5 Drużyny Harcerzy im. Tomasza Zana w Ostrowie Wielkopolskim, członek Szarych Szeregów Roju Ostrów Wielkopolski Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów Ul „Przemysław”, po II wojnie światowej zastępca komendantki Hufca ZHP Ostrów Wielkopolski (1999–2003), działacz społeczny, założyciel Kręgu Stowarzyszenia Szarych Szeregów i zastępca przewodniczącego Kręgu Instruktorskiego im. Szarych Szeregów w Ostrowie Wielkopolskim.
220. Prof. dr hab. Leszek Antoni Kosiński ps. *Orzeł* (1929) – drużynowy 36 Warszawskiej Drużyny Harcerzy, łącznik sztabowy Komendy Placu Obwodu V (Mokotów) Warszawskiego Okręgu AK i pułku „Baszta”, listonosz Oddziału Mokotów Harcerskiej Poczty Polowej, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej pracownik naukowy w Instytucie Urbanistyki i Architektury (1950–1954) oraz Instytucie Geografii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie (1954–1967), wykładowca na Uniwersytecie Warszawskim, od 1967 r. na emigracji w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie, profesor Uniwersytetu Alberta w Edmonton (1969–1994), przewodniczący Komisji Geografii Ludności (1972–1980) oraz sekretarz generalny i skarbnik (1984–1992) Międzynarodowej Unii Geograficznej (MUG), członek zarządu (1986–1990) i sekretarz generalny Międzynarodowej Rady Nauk Społecznych przy UNESCO we Francji (1994–2003), w 1994 r. zamieszkał z żoną we Francji, a w 2003 r. w Podkowie Leśnej pod Warszawą, członek Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej i Stowarzyszenia Szarych Szeregów.
221. Tadeusz Kostrzewski ps. *Niemira* (?–1944) – członek Grup Szturmowych Hufca Legionowo Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów Ul „Puszcza”, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat”, główny kierowca i uczestnik większości akcji oddziału, m.in. akcji likwidacyjnych: „Kretschmann”, „Weffels”, „Milke”, „Frühwirth”, „Braun” oraz akcji bojowo-represyjnej „Wilanów” (grupa „Ubezpieczenie I”).
222. Hm. Zygmunt Kotas ps. *Jur, Kos Gwiżdżący* (1924–1944) – członek Komendy „Zawiszy” – najmłodszego pionu Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz WISS (Wywiad i Informacja Szarych Szeregów), komendant Bloku „Zamek” (Śródmieście) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła” (1944).
223. Por. Tadeusz Kotuniak ps. *Tyka* (1927–2010) – przyboczny 21 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. gen. Ignacego Prądzyńskiego Hufca Ochota, członek Szarych Szeregów, żołnierz 2 Harcerskiej Baterii Artylerii Przeciwlotniczej „Żbik” w IV Zgrupowaniu „Gurt” Obwodu V (Mokotów) Warszawskiego Okręgu AK, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej wieloletni nauczyciel i dyrektor Technikum Radiowego im. Marcina Kasprzaka w Warszawie, pracownik Ministerstwa Oświaty, zastępca dyrektora Departamentu Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego Ministerstwa Edukacji Narodowej.
224. Ppor. inż. Henryk Józef Kowal ps. *Henryk* (1923–2014) – członek Grup Szturmowych Hufca „Centrum” (CR) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, jako magazynier nie brał bezpośredniego udziału w akcjach bojowych, uczestniczył w konserwacji i przetrucaniu do innych lokali powierzonej mu broni, uczestnik szkolenia bojowego w „Bazie leśnej” pod Wyszkiem (akcja „Par II”), po II wojnie światowej pracownik Państwowej Komunikacji Samochodowej (PKS) i Biura Podróży „Orbis”, skarbnik Środowiska Żołnierzy Batalionu AK „Zośka”.
225. Kpt. hm. Stefan Kowalski ps. *Jarocki, Jaroń* (1915–1979) – uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. w 13 Pułku Piechoty w składzie 8 Dywizji Piechoty Armii „Modlin”, współtwórca Szarych Szeregów na terenie Pruszkowa, komendant Hufca Szarych Szeregów Rój „Zielony Dąb” (w skład roju weszły: „Dęby” z Pruszkowa, „Lipy” z Ursusa, „Brzozy” z Włoch, „Buki” z Piastowa oraz „Akacje” z Ożarowa), dowódca plutonu 1718 w 6. Rejonie „Helenów” Obwodu VII „Obroza” (powiat warszawski) Warszawskiego Okręgu AK (1942–1944), uczestnik powstania warszawskiego w składzie Zgrupowania AK „Leśnik”, po II wojnie światowej wiceprezes Klubu Turystyczno-Krajoznawczego „Varsovia” w Oddziale Stołecznym PTTK im. Aleksandra Janowskiego w Warszawie, współorganizator Rajdu „Po kamienistej drodze” – Pęcice, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
226. Por. phm. Stefan Kowalski ps. *Subiekt, Żbik* (1920–2015) – członek Szarych Szeregów Roju „Wilkołak” (Skierniewice) Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów Ul „Puszcza”, po II wojnie światowej pracownik Instytutu Maszyn Matematycznych w Warszawie.
227. Strz. phm. dr inż. Zbigniew Kozaczek ps. *Żak* (1927–2015) – drużynowy 22 Warszawskiej Drużyny Harcerzy, zastępca komendanta Roju „Orły Podolskie” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, uczestnik powstania warszawskiego w 3. Rejonie Obwodu VI (Praga) Warszawskiego Okręgu AK, więzień obozów koncentracyjnych w Oświęcimiu i Buchenwaldzie, po II wojnie światowej dyrektor Zjednoczenia Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego, wiceprzewodniczący Zarządu Głównego i Rady Naczelnej Stowarzyszenia Szarych Szeregów, członek Rady Fundacji Polskiego Państwa Podziemnego.
228. Kpr. pchor. Eugeniusz Koziarski ps. *Czarny* (1924–2014) – harcerz 41 Warszawskiej Drużyny Harcerzy Hufca Agrykola, członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Bojowych Szkół i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik akcji megafonowych na Żoliborzu i w Śródmieściu (ubezpieczenie), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” – „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego w składzie Zgrupowania „Radosław”.
229. Ppor. hm. Stanisław Kozicki, właśc. Stanisław Koza ps. *Howerla* (1918–1944) – komendant Roju „Wilkołak” (Skierniewice) Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów Ul „Puszcza”, komendant Wydziału Grup Szturmowych (GS) i członek Komendy Ula „Puszcza”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu oraz akcji bojowych przeprowadzanych wspólnie z Grupami Szturmowymi Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, żołnierz Armii Krajowej, uczestnik

- powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
230. Hm. Alojzy Kozłowski ps. *Sasaneł* (1911–1944) – zastępca komendanta Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów (1941–1943).
231. Ppor. phm. mgr Henryk Paweł Kozłowski ps. *Kmita* (1922–2007) – członek Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, kolporter prasy podziemnej, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Wilanów” (grupa „Lotnicy”) i akcji „Pol” oraz jako obserwator w akcji „Sonderwagen”, a także w akcji „Jan Boży”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, po II wojnie światowej uczestnik tzw. drugiej konspiracji harcerskiej (antysowieckiej), pracownik Polskiego Towarzystwa Chemicznego i Instytutu Chemii Organicznej PAN w Warszawie, członek założyciel Środowiska Żołnierzy Batalionu AK „Zośka” (1966), od 1968 r. na emigracji w Kanadzie, pracownik Kanadyjskiej Biblioteki Narodowej w Ottawie, członek Polskiego Instytutu Naukowego w Kanadzie oraz Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Polskich w Kanadzie, członek Koła Byłych Żołnierzy AK w Montrealu, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
232. Ppor. hm. mgr Jerzy Zdzisław Kozłowski ps. *Jurwiś, Kółtąj, Kędziński, Kot, Zdzisławski, Jerzy Wiśniewski* (1917–1997) – komendant Hufca „Grzybów” (1941–1942), Okręgu Północ (1942) i Bojowych Szkół Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła” (1942–1943), zastępca kierownika akcji „N” w Biurze Informacji i Propagandy (BIP) VI Oddziału Komendy Warszawskiego Okręgu AK (1941–1943), członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1943–1944) oraz wizytator dla Hufca Częstochowa Rój „Obraz” i Chorągwi Mazowieckiej Ul „Puszcza” (1943–1944), komendant Hufca „Południe” (PD) Grup Szturmowych Szarych Szeregów (1944), jeden z głównych organizatorów i komendant Harcerskiej Poczty Polowej w powstaniu warszawskim, po II wojnie światowej kierownik Wydziału Organizacyjnego Głównej Kwatery Harcerzy (1946–1948), członek kadry kierowniczej i redaktor Państwowego Wydawnictwa Naukowego (1951–1989), wiceprezes Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek (1979–1984).
233. Hm. Tadeusz Eugeniusz Kozłowski ps. *Jan* (1904–1941) – komendant Lubelskiej Chorągwi Harcerzy i członek Zarządu Okręgu Lubelskiego ZHP (1935–1938), komisarz Pogotowia Wojennego Harcerzy w Lublinie (1939), pierwszy komendant Chorągwi Lubelskiej Szarych Szeregów Ul „Zboże” (1939–1941), zginął w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu.
234. Hm. Kazimierz Koźniewski (1919–2005) – harcerz 16 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Zawiszy Czarnego, członek Koła Instruktorów im. Mieczysława Bema (KIMB), współzałożyciel Polskiej Ludowej Akcji Niepodległościowej (PLAN), żołnierz Polskich Sił Zbrojnych we Francji i Szkocji (1940–1941), pracownik Departamentu Informacji Delegatury Rządu RP na Kraj (1943–1945), członek Naczelnictwa Szarych Szeregów, po II wojnie światowej prozaik, dziennikarz, publicysta, eseista i reportażysta oraz autor scenariuszy filmowych, członek redakcji „Przekroju” (1945–1957) i zespołu redakcyjnego „Polityki” (1957–2005), redaktor naczelny „Magazynu Polskiego” (1957–1982) i tygodnika „Tu i Teraz” (1982–1985), członek Rady Krajowej PRON (1983), autor wielu książek, m.in. *Piątka z ulicy Barskiej* (1952) i *Sto koni do stu brzegów* (1970), odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (2002).
235. Ppor. phm. Wiesław Krajewski ps. *Sem, Miki* (1923–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Atak”, sekcja „Sten I”) i pod Celestynowem oraz akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (dowódca pierwszej grupy „Atak II”), akcji „Wilanów” i akcji „Góral”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych (trzykrotnie), cioteczny brat Jerzego Świdorskiego „Pola”.
236. Hm. mgr Józef Kret ps. *Znicz* (1895–1982) – kierownik Harcerskiego Uniwersytetu Wiejskiego w Górkach Wielkich (1937–1939), uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. jako dowódca kolumny V Dywizjonu Taborów Armii „Kraków”, organizator Szarych Szeregów na terenie Małopolski, komendant rejonu Rzeszowa Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów Ul „Smok” (1939–1941), jeden z najbliższych współpracowników komendanta Chorągwi hm. Seweryna Udzieli, więzień obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i członek kierownictwa tajnej grupy harcerskiej o kryptonimie „Droga Brzozowa”, po II wojnie światowej członek Tymczasowej Naczelnej Rady Harcerskiej (1946–1947), nauczyciel i kierownik internatu szkolnego w Państwowym Liceum Pedagogicznym w Cieszynie (1953–1958), twórca uniwersytetów ludowych, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari.
237. Sierż. Bolesław Edmund Krogulecki ps. *Bogumił* (1924–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie I”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych, brat Wojciecha Kroguleckiego „Neya”.
238. Sierż. pchor. phm. Wojciech Krogulecki ps. *Ney* (1923–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (trzecia grupa „Atak II”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, brat Bolesława Kroguleckiego „Bogumiła”.
239. Kpr. pchor. Stefan Królikowski ps. *Hipek* (1923–1944) – żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik akcji likwidacyjnych: „Hergel” (grupa ubezpieczenie I), „Stamm” (I zastępca dowódcy akcji) i „Myrcha” (ubezpieczenie) oraz ewakuacji rannych ze Szpitala Przemienienia Pańskiego (grupa ubezpieczenie I) w ramach likwidacji skutków akcji „Kutschera” i akcji odbicia ze szpitala Jana Bożego żołnierza „Parasola” Benedykta Sylwestrowicza „Asa” (zastępca dowódcy akcji).
240. Plut. Stanisław Krupa vel Jerzy Płoński, Karol Nitecki ps. *Niła* (1922–2015) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej prześladowany i więziony w X pawilonie więzienia mokotowskiego, dziennikarz i publicysta, członek Zarządu Głównego

- Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, autor książek: *X Pawilon. Wspomnienia AK-owca ze śledztwa na Rakowieckiej* oraz *Spotkania z Temidą*.
241. Plut. pchor. phm. Tadeusz Krzyżewicz ps. *Buzdygan, Tadzio II* (1924–1943) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), instruktor wyszkolenia wojskowego Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, uczestnik akcji pod Arsenalem (grupa „Atak”, sekcja „Sten II”), kawaler Krzyża Walecznych.
242. Ppor. hm. Jan Kubacki ps. *Tadeusz, Tadek z Woli* (1914–1944) – członek Szarych Szeregów, komendant Bojowych Szkół Hufca „Wola” (WL), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
243. Konrad Kucharski ps. *Sokół* (1922–1975) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Celestynowem i akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (druga grupa „Atak II”) oraz akcji „Wilanów” (dowódca grupy „Przeprawa”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”.
244. Ppor. Franciszek Kuczewski ps. *Synek* (1904–1994) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Praga” (PR), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego.
245. Kpt. hm. dr med. Zygmunt Kujawski ps. *Brom, Doktor Brom* (1916–1996) – uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. jako komendant 23 pociągu sanitarnego, później lekarz 25 pułku piechoty, podczas okupacji niemieckiej lekarz Szpitala Ujazdowskiego w Warszawie, uczestnik wielu akcji bojowych Szarych Szeregów (1943–1944), m.in. akcji „Taśma”, akcji „Wilanów” (dowódca grupy „Sanitariat”) i akcji „Sonderwagen” oraz akcji „Jula” pod Trynczą, a także wraz z sanitariatem w odwodzie akcji likwidacyjnej „Polowanie”, dowódca sanitariatu i naczelnny lekarz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej honorowy przewodniczący Środowiska Żołnierzy Batalionu AK „Zośka”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (trzykrotnie).
246. Kpt. Aleksander Kunicki, ps. *Karaś, Francuz, Rayski, Marian* (1898–1986) – uczestnik I i II wojny światowej, wojny polsko-bolszewickiej 1919–1921 oraz III powstania śląskiego, szef wywiadu oddziału Organizacji Specjalnych Akcji Bojowych („Osa”-„Kosa 30”) i oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat”, uczestnik rozpoznania wszystkich akcji likwidacyjnych zleconych „Agatowi”, m.in. akcji: „Bürkl”, „Kretschmann”, „Weffels”, „Milke”, „Frühwirth”, „Hergel”, „Braun”, „Kutschera”, „Rodewald”, „Stamm”, „Hahn” i „Koppe” oraz rozpoznania innych zbrodniarzy, do których likwidacji z różnych powodów nie doszło, byli to m.in. oprawcy więzienia na Pawiaku SS-Oberscharführer Otto Zander i SS-Sturmmann Kurt Napor, a także zastępca SS-Sturmbannführera Waltera Stamma – SS-Hauptsturmführer Paul Werner i generalny gubernator Hans Frank, autor książki ze wspomnieniami z okresu okupacji pt. *Cichy front*, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari.
247. Sierż. Tadeusz Kurkowski ps. *Szary* (1926–1944) – członek Szarych Szeregów, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik akcji dywersyjnej „TU” (Tłuszcz-Urle) w grupie I „Atak”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
248. Plut. Mieczysław Kurowski ps. *Miriam* (1923–1944) – członek warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Sonderwagen” (grupa osłony), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
249. Por. Zbigniew Kuszner ps. *Sokół* (1920–2003) – członek warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji likwidacyjnej „Stamm” (I zespół ubezpieczający), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” oraz harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
250. Sierż. Kazimierz Kuźmiński ps. *Kajus* (1925–1944) – członek Szarych Szeregów w Zgierzu (1939–1940), członek Nowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów Bloku „Cytadela” (Żoliborz), uczestniczył w zdobywaniu broni na niemieckich żołnierzach, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych.
251. Sierż. pchor. Karol Marian Kwapiński ps. *Karol, Czarny Karol* (1923–1955) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie II”) i akcji „Wilanów” (dowódca grupy „Posterunek II”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej pilot-oblatywacz, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
252. Hm. Tadeusz Kwaśniewski ps. *Jerzy, Kalikst* (1915–1943) – kierownik Referatu Drużyn Mniejszości Narodowych Głównej Kwatery Harcerzy, komendant Chorągwi Radomskiej Szarych Szeregów Ul „Rady” (1941–1942), wizytator Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasiaki” dla Chorągwi Radomskiej Ul „Rady” (1942) i Chorągwi Lubelskiej Ul „Zboże” (1942–1943).
253. Hm. Tadeusz Kwiatkowski ps. *Tomek* (1915–1943) – namiestnik zuchowy Hufca Harcerzy Praga (1936–1937) i zastępca kierownika Wydziału Zuchów Mazowieckiej Chorągwi Harcerzy (1937–1939), współpracownik Wydziału Zagranicznego Głównej Kwatery Harcerzy, redaktor naczelnny konspiracyjnego miesięcznika Szarych Szeregów „Źródło” (w 1942 r. pismo przemianowano na „Dęby”, a następnie przyjęło tytuł „Drogowskaz”), kierownik Wydziału Wydawnictw Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasiaki” (1941–1942), zginął w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu, autor książki Zwyczaję i obrzędy harcerskie (1937) oraz współautor (z Juliuszem Dąbrowskim) książki *Jeden trudny rok. Opowieść o pracy harcerskiej* (1938).
254. Ppor. Julian Laskowski ps. *Śpioch* (1922–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, a także szkolenia bojowego w „Bazie leśnej” pod Wyszkowem (akcja „Par II”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
255. Ppor. phm. Jan Lenart ps. *Jaś, Mały Jaś* (1921–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych

- Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Wilanów” (grupa „Posterunek I”) oraz akcji dywersyjnej „TU” (Tłuszcz-Urle) w grupie III „Atak”, a także szkolenia bojowego w „Bazie leśnej” pod Wyszkowem (akcja „Par I”), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie), brat Wojciecha Lenarta „Michała”.
256. Ppor. Wojciech Lenart ps. *Michał* (1924–1944) – żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych, brat Jana Lenarta „Jasia”.
257. Kpr. Hubert Lenk ps. *Hubert* (1924–1943) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik akcji pod Arsenalem (grupa „Atak”, sekcja „Granaty”), zatrzymany przez volksdeutscha Ernesta Sommera podczas przeładowywania broni w bramie kamienicy przy ul. Długiej 27 w Warszawie, wydany Gestapo, poddany brutalnemu śledztwu i rozstrzelany.
258. Ppor. hm. mgr Stanisław Wojciech Leopold ps. *Rafał, Leon* (1918–1944) – wydawca i redaktor pisma „Czerwone Tarcze” – miesięcznika Związku Polskiej Młodzieży Demokratycznej (1938–1939), założyciel, kierownik i ideolog tajnej organizacji samokształceniowej PET (1940–1942), członek Rady Programowej przy naczelniku Szarych Szeregów, członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki”, wizytator Chorągwi Lubelskiej Ul „Zboże”, dowódca akcji likwidacyjnej „Koppe”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Parasol”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych, cioteczny brat Andrzeja Romockiego „Morro”.
259. Phm. Leon Lewandowski ps. *Zeus* (1918–2003) – drużynowy 11 Łódzkiej Drużyny Harcerzy im. ks. Jeremiego Wiśniowieckiego, członek Szarych Szeregów w Roju „Kominy” (Łódź) Łódzkiej Chorągwi Szarych Szeregów Ul „Kominy”, wychowawca młodzieży zaangażowany w działalność konspiracyjną, organizator drużyny „Zawiszaków” na terenie fabryki części lotniczych „Askania – Werke Fluggeratewerk” w Łodzi.
260. Sierż. pchor. phm. Stefan Lewandowski ps. *Sten* (1924–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, poległ podczas wypadu na niemiecki pociąg pancerny przy ul. Jana Ostroroga róg ul. Tatarskiej w Warszawie, kawaler Krzyża Walecznych.
261. Prof. zw. dr hab. n. med. Bohdan Lewartowski ps. *Jesion* (1929) – członek „Zawiszaków” Hufca „Ochota” (OC) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, po II wojnie światowej lekarz i fizjolog, pracownik naukowy i wykładowca Akademii Medycznej w Warszawie, kierownik Zakładu Fizjologii Klinicznej Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego w Warszawie (1967–1999), dyrektor CMKP (1974–1981), członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego (TNW), członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk (PAN), przewodniczący Rady Naukowej Centrum Medycyny Doświadczalnej i Klinicznej PAN (1998).
262. Ppłk dr Cezary Leżeński vel Jerzy Nałęcz ps. *Marek* (1930–2006) – członek warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik powstania warszawskiego jako łącznik plutonu szturmowego 3. kompanii batalionu „Zaremba-Piorun” Odcinka „Ratusz” Podobowodu Śródmieście Południe „Sławbor” Obwodu I „Radwan” (Śródmieście) Warszawskiego Okręgu AK, po II wojnie światowej pisarz i dziennikarz, redaktor naczelny „Kurierza Polskiego” (1969–1981), członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, kanclerz Międzynarodowej Kapituły Orderu Uśmiechu (1976–1981, 1992–2006), prezes Towarzystwa Kontroli Rekordów Niecodziennych, prezydent Polskiej Federacji Międzynarodowego Mieszanego Zakonu Wolnomularskiego „Le Droit Humain” (1998–2006), autor wielu książek, m.in. *Jarek i Marek na tropie szpiega* (1980), *Jarek i Marek bronią Warszawy* (1983), *Jarek i Marek wyruszają na Zachód* (1985) oraz *Marek na wyspie nadziei* (1986), kawaler Krzyża Walecznych oraz Orderu Uśmiechu (1979), odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (1997), wyróżniony medalem „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata” (2001).
263. Strz. dr inż. Jerzy Ligaszewski ps. *Kruczek, Jerzyk* (1930) – harcerz 12 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. króla Władysława Warneńczyka Hufca Praga, członek warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji małego sabotażu i kolporter prasy podziemnej, uczestnik powstania warszawskiego w Zgrupowaniu „Bartkiewicz” Obwodu I (Śródmieście) Warszawskiego Okręgu AK, po II wojnie światowej inżynier terotechnolog.
264. Ppłk Stanisław Bolesław Likiernik ps. *Staszek, Stach, Machabeusz* (1923–2018) – członek warszawskich Szarych Szeregów, żołnierz Związku Walki Zbrojnej (ZWZ) i Armii Krajowej (AK) w Oddziale Dywersji Bojowej „ODB-17” Obwodu II (Żoliborz) Okręgu Warszawskiego AK i oddziale dyspozycyjnym „A” („Kolegium A”) Kedywu KG AK, uczestnik wielu akcji sabotażowo-dywersyjnych oraz akcji likwidacyjnych: „Dürrfeld”, „Panienka” i „Pol”, uczestnik powstania warszawskiego w batalionie AK „Miotła” i harcerskim batalionie AK „Zośka” Brygady Dywersji „Broda 53” w składzie Zgrupowania AK „Radosław”, po II wojnie światowej na emigracji we Francji, autor wspomnień *Diabelne szczęście czy palec Boży?*, jeden z dwóch pierwowzorów postaci Stanisława Skiernika „Kolumba” z powieści Romana Bratnego *Kolumbowie. Rocznik 20*, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
265. Hm. Zygfryd Linda ps. *Firley* (1920–1943) – sekretarz Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki”, wizytator chorągwi na ziemiach włączonych do III Rzeszy, szef służby wywiadu ofensywnego „WISS” (Wywiad – Informacja Szarych Szeregów) w Głównej Kwaterze „Pasiece”.
266. St. strz. dr hab. Jan Józef Lipski ps. *Grabie* (1926–1991) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz warszawskich Szarych Szeregów w Hufcu Mokotów, uczestnik wielu akcji sabotażowych i propagandowych, żołnierz Armii Krajowej w kompanii B-1 batalionu „Bałtyk” pułku AK „Baszta”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej publicysta, krytyk i historyk literatury, redaktor Państwowego Instytutu Wydawniczego (1952–1959), członek Związku Literatów Polskich (1960) i Klubu Krzywego Koła (1955–1962), przewodniczący loży wolnomularskiej „Kopernik” (1962–1981), działacz opozycji demokratycznej w okresie PRL, współzałożyciel Komitetu Obrony Robotników i Komitetu Samoobrony Społecznej „KOR”, członek zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Mazowsze, przewodniczący Rady Naczelnej Polskiej Partii Socjalistycznej (1987–1991), senator I kadencji Senatu RP

- (1989–1991), kawaler Krzyża Walecznych, pośmiertnie odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski (1991) i Orderem Orła Białego (2006).
267. Mjr Mirosław Piotr Lisek ps. *Lampart* (1929–2014) – harcerz Drużyny Zawiszackiej im. Bolesława Chrobrego Hufca Śródmieście Rój „Ziemie Zachodnie” Bloku „Zamek” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, łącznik i listonosz Harcerskiej Poczty Polowej na terenie Śródmieścia Południowego w powstaniu warszawskim, po II wojnie światowej wieloletni członek Prezydium Zarządu Głównego Związku Powstańców Warszawskich, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2004).
268. Dr hab. Andrzej Lisicki ps. *Szabla, Ściły* (1927–2011) – członek Szarych Szeregów w Drużynie „Giermkowie Zawiszy” Rój „Szumiące Dęby”, żołnierz Armii Krajowej w Oddziale Dywersji Bojowej „ODB-19” Obwodu V (Mokotów) Okręgu Warszawskiego AK, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej astronom i oceanograf, pracownik naukowy i wykładowca na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu (1955–1962), na Uniwersytecie Gdańskim (1963–1971), w Wyższej Szkole Morskiej w Gdyni (1971–1982) oraz w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie (1982–1990).
269. Hm. mgr Kazimierz Adam Lisiński ps. *Lisek* (1920–2004) – w latach 1943–1945 organizator i komendant „Zawiszy” (najmłodszego pionu konspiracyjnego harcerstwa) Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów Ul „Smok”, po II wojnie światowej hufcowy III Hufca Harcerzy w Krakowie (1947–1949), organizator i prezes Oddziału Stowarzyszenia Szarych Szeregów w Krakowie (1991), członek Zarządu Głównego i weryfikator Centralnej Komisji Weryfikacyjnej Stowarzyszenia Szarych Szeregów.
270. Ppor. Witold Michał Lisowski ps. *Zarewicz* (1922–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), uczestnik powstania warszawskiego w Zgrupowaniu „Żniwiarz” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
271. Płk dr hab. Witold Wincenty Lisowski ps. *Lis, Prosty* (1932) – członek „Zawiszaków” Hufca Legionowo Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów Ul „Puszcza”, łącznik, kolporter i wywiadowca oraz uczestnik wielu akcji małego sabotażu na terenie Piekielka, Henrykowa i Jabłonny, uczestnik powstania warszawskiego w służbie pomocniczej, po II wojnie światowej wykładowca akademicki, dyrektor Muzeum Wojska Polskiego (1984–1989), organizator i wiceprezes Stowarzyszenia Miłośników Tradycji Mazurka Dąbrowskiego (1988), organizator i prezes Fundacji Grobu Nieznanego Żołnierza w Warszawie (1989), pracownik Wojskowego Instytutu Historycznego (1990), Sprawiedliwy Wśród Narodów Świata – tytuł nadany za ukrywanie swojego rówieśnika i żydowskiego przyjaciela Józefa Inwentarza zwanego „Dudkiem” (1994), członek Komisji Historycznej Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej (2008–2012), członek Stowarzyszenia Szarych Szeregów i Korpusu Weteranów walk o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej, przewodniczący Komisji Historycznej Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych (2019), autor wielu publikacji poświęconych m.in. zasłużonym Polakom, historii polskich powstań i symboli narodowych oraz historii polskich szkół kadetów, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2013), wyróżniony medalem „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata” (1994).
272. Prof. zw. dr hab. Roman Loth ps. *Lis* (1931–2019) – członek „Zawiszaków” warszawskich Szarych Szeregów, harcerz Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. płk. Leopolda Lisa-Kuli Hufca Wola Rój „Giewont” Bloku „Reduta”, łącznik Komendy Okręgu Warszawa AK i listonosz Harcerskiej Poczty Polowej w powstaniu warszawskim, po II wojnie światowej historyk literatury, edytor, bibliograf, wykładowca akademicki Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Łódzkiego i Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie oraz Studium Komunikowania Społecznego KUL, członek Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza (1960), członek Polskiego PEN Clubu (1992), członek korespondent Towarzystwa Naukowego Warszawskiego (1994), pracownik i członek Rady Naukowej Instytutu Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk.
273. Mjr hm. Wiesław Leopold Lubczyński ps. *Lach, Łach* (1927–2015) – harcerz 86 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. płk. Leopolda Lisa-Kuli Hufca Stare Miasto, członek Szarych Szeregów, żołnierz Armii Krajowej w Obwodzie IV „Grzymała” (Ochota) Warszawskiego Okręgu AK, uczestnik powstania warszawskiego, więzień KL Buchenwald, po II wojnie światowej zamieszkał w Lublinie, kierowca ambulansu w pogotowiu ratunkowym, lekarz medycyny.
274. Kpt. hm. Zygmunt Luboński ps. *Sęk, Krzepa* (1919–2002) – drużynowy 5 Pabianickiej Drużyny Harcerzy im. Waleriana Łukasińskiego (1936–1938), przyboczny 7 Pabianickiej Drużyny Harcerzy im. płk. Leopolda Lisa-Kuli (1938–1939), zastępca komendanta Pogotowia Wojennego Harcerzy w Pabianicach (1939), uczestnik obrony Warszawy, zastępca komendanta (1941–1942) i komendant Hufca Pabianice Rój „Korony” Łódzkiej Chorągwi Szarych Szeregów Ul „Kominy” (1942–1944), żołnierz Armii Krajowej, szef wywiadu Komendy Obwodu Pabianickiego AK (1944), po II wojnie światowej urzędnik, zastępca komendanta Hufca Harcerzy w Pabianicach (1945–1946), komendant Łaskiego Powiatowego Hufca Harcerzy z siedzibą w Karniszewicach (1946–1949), komendant Hufca Harcerstwa w Pabianicach (1956–1958), kawaler Krzyża Walecznych.
275. Por. hm. Władysław Ludwig, ps. *Czarna Pantera, Kamil, Kalinka, Rusiecki* (1902–1944) – komendant Warszawskiej Chorągwi Harcerzy (1929–1933), kierownik Wydziału Obozów i Złotów Głównej Kwatery Harcerzy (1933–1935), współtwórca konspiracyjnej Organizacji Wojskowo-Niepodległościowej „Wigry”, członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” na Mokotowie, przewodniczący Komisji Wydawniczej Centrum Wyszkozenia Wojskowego Szarych Szeregów, przewodniczący Komisji Pomocy „Opieka” przy Głównej Kwaterze Szarych Szeregów „Pasiece”, I zastępca dowódcy harcerskiego batalionu AK „Wigry”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
276. Zygmunt Lutyk ps. *Graf* (1923–1973) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji bojowo-represyjnej „Wilanów” (grupa „Ubezpieczenie I”) oraz akcji dywersyjnej pod Płochocinem, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” – „Pegaz” i harcerskiego batalionów AK „Parasol”, uczestnik

- powstania warszawskiego, żołnierz 2 Korpusu Polskiego Polskich Sił Zbrojnych we Włoszech, po II wojnie światowej na emigracji w Stanach Zjednoczonych.
277. Hm. inż. Leon Wincenty Łaciak (1910–1984) – współorganizator Pogotowia Wojennego Harcerzy w Bielsku (1939), hufcowy Hufca Harcerzy w Bielsku (1934–1936, 1945–1946 i 1948–1949), komendant Hufca Szarych Szeregów w Bielsku (1943–1945), po II wojnie światowej dyrektor Państwowych Zakładów Przemysłu Lniarskiego „Lenko” (1945–1946), nauczyciel w Państwowym Gimnazjum Włókienniczym (1948–1950) oraz w Technikum Włókienniczym w Bielsku (1950–1956), członek Komendy Beskidzkiego Hufca ZHP (1961–1976).
278. Hm. mgr Teodor Łagoda (1918–2002) – komendant Okręgu Poznań-Północ Szarych Szeregów, po II wojnie światowej komendant VI Hufca Harcerzy Poznań-Winiary im. Tadeusza Kościuszki (1947–1949, 1956–1963).
279. Hm. mgr Hieronim Ławniczak ps. *Wron* (1920–1987) – drużynowy 3 Drużyny Harcerzy w Roju Krotoszyn Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów UI „Przemysław”, organizator tajnego nauczania, członek kierownictwa organizacji „Odrodzenie”, żołnierz Armii Krajowej, po II wojnie światowej członek Wielkopolskiej Samodzielnej Grupy Ochotniczej „Warta”, zastępca komendanta Kompanii Rycerskiej AK w Krotoszynie, nauczyciel języka polskiego i łaciny w Liceum Pedagogicznym (1947–1949) oraz w I Liceum Ogólnokształcącym im. Hugona Kołłątaja w Krotoszynie (1950–1981), organizator ogólnopolskiej akcji „Harcerska Fala”, którą harcerstwo wielkopolskie zainaugurowało obchody 1000-lecia Państwa Polskiego, działacz Związku Nauczycielstwa Polskiego (1947–1980), współzałożyciel Oddziału PTTK w Krotoszynie, współtwórca oraz kustosz i kierownik (1969–1987) Muzeum Regionalnego PTTK w Krotoszynie.
280. Por. hm. Kazimierz Jerzy Łęczyński ps. *Kajo* (1928–2009) – harcerz X Lubelskiej Drużyny Harcerzy im. Bolesława Krzywoustego w Lublinie, twórca samodzielnej grupy harcerskiej niosącej pomoc więźniom Majdanka, członek I Drużyny Bojowych Szkół Szarych Szeregów im. gen. Władysława Sikorskiego, żołnierz 16 Pułku Piechoty w składzie Pomorskiej Dywizji Piechoty 1 Armii Wojska Polskiego, uczestnik walk o Wał Pomorski, Kołobrzeg, Siekierki i Berlin, po II wojnie światowej żołnierz Wojsk Ochrony Pogranicza, uczestnik walk z UPA na Podhalu, członek Lubelskiego Oddziału Stowarzyszenia Szarych Szeregów.
281. Ppor. hm. inż. Zygmunt Łęski ps. *Młody, Doman, Mściwoj Młody* (1923–2004) – harcerz 11 Zagłębiowskiej Drużyny Harcerskiej im. Stefana Czarnieckiego w Częstochowie, członek Szarych Szeregów w Roju „Obraz” (Częstochowa) Chorągwi Częstochowskiej Szarych Szeregów UI „Warta”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, kolporter prasy podziemnej, żołnierz Armii Krajowej w oddziałach Jerzego Kurpińskiego „Ponurego” oraz Stanisława Bączyńskiego „Basa”, uczestnik udanego zamachu na szefa żandarmerii w Żarkach – Juliusa Schuberta, członek organizacji „NIE” (Niepodległość), żołnierz Konspiracyjnego Wojska Polskiego, po II wojnie światowej nauczyciel fizyki, pedagog uznawany za specjalistę od wychowania „trudnej młodzieży”, wizytator-metodyk w Kuratorium Oświaty i Wychowania w Częstochowie, działacz turystyczny, pasjonat turystyki górskiej, taternik i grotolarz, członek kadry programowej PTTK: Przewodnik Turystyki Pieszej i Górskiej oraz przewodnik turystyczny, kawaler Krzyża Walecznych.
282. Hm. Mieczysław Łętowski ps. *Mały, Janek, Nałęcz* (1902–1951) – zastępca komendanta Łódzkiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Kominy” (1939–1940), szef Biura Informacji i Propagandy (BIP) ZWZ-AK Okręgu Łódź (1940–1941), po II wojnie światowej komendant Chorągwi Łódzkiej ZHP (1945–1949).
283. Sierż. pchor. prof. zw. dr hab. n. med. Kazimierz Łodziński ps. *Markiz, Kapsiut* (1922–2011) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Ubezpieczenie”) i pod Pogorzela oraz akcji „Góral”, akcji „Taśma” w Sieczechach koło Wyszkowa (grupa „Atak III”) i akcji „Par II”, nie uczestniczył w powstaniu warszawskim (ranny w „Bazie leśnej” nie dotarł na koncentrację przed Godziną „W”), po II wojnie światowej ordynator Kliniki Chirurgii Dziecięcej Instytutu Matki i Dziecka w Warszawie, założyciel, członek zarządu (1988–1993) i przewodniczący Społecznego Komitetu Opieki nad Grobami Poległych Żołnierzy Batalionu „Zośka” (1993–2009), był ostatnim żyjącym uczestnikiem akcji pod Arsenalem, kawaler Krzyża Walecznych, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2003).
284. Kpr. pchor. Kazimierz Łukasiak ps. *Burza* (1925–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Wilanów” (grupa „Streifa”) i akcji likwidacyjnej „Stamm” (I zespół ubezpieczający) oraz ewakuacji rannych ze Szpitala Przemienienia Pańskiego (grupa odbijająca) w ramach likwidacji skutków akcji „Kutschera”, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” oraz harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
285. Por. phm. Andrzej Łukoski ps. *Blondyn* (1923–1944) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Celestynowem, akcji pod Szymanowem (zastępca dowódcy), akcji pod Choszczówką (dowódca akcji) oraz akcji „Sól”, a także akcji likwidacyjnej „Polowanie”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych, brat Jerzego Łukoskiego „Żerenia”.
286. Plut. inż. Jerzy Łukoski ps. *Żereń* (1926–1992) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczechach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie I”) i akcji „Wilanów” (grupa „Streifa”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej inżynier elektryk, brat Andrzeja Łukoskiego „Blondyna”.
287. Hm. dr Roman Łyczywek ps. *Gród, Saski, Mateusz* (1916–1994) – komendant Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów UI „Przemysław” (1939–1940) oraz

- Chorągwi harcerzy z terenów zachodnich Generalnego Gubernatorstwa UI „Chrobry”, członek Rady Obywatelskiej Ziemi Zachodnich przy Biurze Zachodnim Delegatury Rządu na Kraj z ramienia Szarych Szeregów, współautor kryptonimu „Szare Szeregi” zapoczątkowanego w chorągwi wielkopolskiej później przyjętego także w innych regionach okupowanej Polski, członek organizacji „Ojczyzna”, uczestnik powstania warszawskiego w batalionie AK im. Jana Kilińskiego, po II wojnie światowej zamieszkał w Szczecinie, radca prawny NSZZ „Solidarność”, członek Komitetu Pomocy dla Internowanych i obrońca w procesach opozycjonistów.
288. Kpr. pchor. Jan Madej ps. *Przesławski* (1922–1975) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczychach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie II”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego.
289. Hm. Władysław Madej ps. *Winiarz* (1905–1992) – komendant Roju Stanisławów Chorągwi Lwowskiej Szarych Szeregów UI „Lew”, żołnierz Armii Krajowej, szef wywiadu wojskowego i kontrwywiadu Okręgu Stanisławów AK (1942–1943).
290. Ppor. phm. Jacek Majewski ps. *Sielakowa* (1923–1944) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczychach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie I”) i akcji „Wilanów” (grupa „Streifa”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
291. Inż. Jerzy Tadeusz Majewski (1925–2019) – członek Szarych Szeregów w Harcerskich Grupach Szturmowych Chorągwi Radomskiej UI „Rady” (1943–1945), po II wojnie światowej wiceminister Gospodarki Komunalnej (1964, 1991), poseł na Sejm PRL V i VI kadencji (1969–1976), wiceprzewodniczący (1971–1980) i przewodniczący (1981–1984) Społecznego Komitetu Odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie, wiceprzewodniczący Zarządu Głównego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa (1987–1993), przewodniczący prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy (1967–1973), prezydent m.st. Warszawy (1973–1982), odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1974).
292. Płk prof. dr hab. n. med. Jerzy Majkowski ps. *Czarny* (1928–2019) – członek „Zawiszaków” Hufca Wola Rój „Giermkowie Wolności” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, żołnierz Narodowej Organizacji Wojskowej (NOW) i Armii Krajowej (AK), uczestnik powstania warszawskiego w 2. kompanii „Anna” batalionu NOW-AK „Antoni” Zgrupowania „Paweł” oraz batalionu AK „Gustaw” Zgrupowania „Róg” Obwodu I (Śródmieście) Warszawskiego Okręgu AK, po II wojnie światowej wykładowca akademicki i pracownik naukowy Akademii Medycznej w Warszawie, profesor wizytujący w New York University, prezes Środowiska Żołnierzy Batalionów AK „Gustaw” i „Harnaś” oraz Okręgu Warszawa Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej (2003–2019), członek Związku Powstańców Warszawskich, członek Rady do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych przy szefie UDSKiOR, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
293. Plut. pchor. phm. Jan Makowelski ps. *Pytek* (1925–1985) – instruktor harcerski w ognisku Rady Głównej Opiekuńczej (RGO) przy ul. Bielańskiej, a następnie przy ul. Lipowej w Warszawie, członek Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych m.in. akcji „Wilanów” (grupa „Posterunek I”), akcji „TU” (Tłuszcz-Urle) oraz akcji „Par I”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
294. Ppor. phm. Andrzej Feliks Makólski ps. *Mały Jędrzek* (1924–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” i Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Wilanów” (grupa „Posterunek I”), akcji „TU” (Tłuszcz-Urle) oraz akcji „Par I”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
295. Dr Andrzej Malewski ps. *Wiarus* (1929–1963) – członek Szarych Szeregów, uczestnik powstania warszawskiego, najmłodszy żołnierz walczący w batalionie AK „Parasol”, w wieku 15. lat odznaczony Krzyżem Walecznych, po II wojnie światowej kierownik Pracowni Psychologii Społecznej w Instytucie Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk i wykładowca akademicki na Uniwersytecie Warszawskim (1961–1963).
296. Ppor. hm. Andrzej Włodzimierz Malinowski ps. *Włodek* (1921–1944) – uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. w 8 Dywizji Piechoty w składzie Armii „Modlin”, członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Celestynowem i pod Szymanowem (dowódca akcji) oraz akcji „Taśma” w Sieczychach koło Wyszkowa (zastępca dowódcy grupy „Atak III”), akcji bojowo-represyjnej „Wilanów” (grupa „Lotnicy”) i akcji likwidacyjnej „Polowanie”, a także jako obserwator w akcjach „Sonderwagen” i „Jan Boży”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, adiutant dowódcy batalionu Ryszarda Białousa „Jerzego” (1943–1944), kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
297. Kpr. pchor. hm. Edward Janusz Maliszewski ps. *Sikora, Tramwajarz, Karaś Weteran* (1914–2004) – drużynowy 42 Warszawskiej Lotniczej Drużyny Harcerzy im. Franciszka Żwirki i Stanisława Wigury (1937–1938), sekretarz Hufca Harcerzy Warszawa-Mokotów (1938–1939), członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Mokotów Dolny” (MD), instruktor szkolenia wojskowego, jeden z głównych organizatorów Harcerskiej Poczty Polowej, projektant i autor pierwszej pieczęci do stemplowania przesyłek pocztowych, cenzor w Oddziale Śródmieście Południe Harcerskiej Poczty Polowej przy ul. Wilczej 41, kierownik „Poczty i Prasy” na dzielnicę Śródmieście i „Poczty Polowej” Mokotów, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej hufcowy Hufca w Ansbach Chorągwi „Bałtyk” w Bawarii (1945–1946), motorniczy i urzędnik, w 1962 r. wyemigrował do USA, komendant Ośrodka Harcerskiego w Bostonie.
298. Por. mgr Wojciech Jarosław Marcinkiewicz, ps. *Kubuś* (1927–2012) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Bojowych Szkół (BS) i Grup

- Szturmowych (GS) Hufca „Ochota” (OC) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej zastępca dyrektora Centrum Naukowo-Produkcyjnego Technik Komputerowych i Pomiarów, prezes zarządu Środowiska Żołnierzy Armii Krajowej IV Obwodu (1989–2012), członek Dzielnicowego Komitetu Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa na Ochocie (1991–2012), Honorowy Prezes Zarządu Środowiska Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej na Ochocie, autor monografii *Szare Szeregi na Ochocie* (2005).
299. Hm. Witold Marcinkowski (1910–1942) – wizytator chorągwi Szarych Szeregów na ziemiach włączonych do III Rzeszy, utrzymywał łączność i koordynował bieżącą pracę pięciu chorągwi: pomorskiej (Ul „Lina”), wielkopolskiej (Ul „Przemysław”), łódzkiej (Ul „Kominy”), zagłębiowskiej (Ul „Barbara”) i śląskiej (Ul „Huta”).
300. Kpr. pchor. phm. Jerzy Masiukiewicz ps. *Mały* (1921–1945) – członek Polskiej Ludowej Akcji Niepodległościowej (PLAN), wspólnie z Janem Bytnarem „Rudym” wykonał pierwsze nalepki umieszczane przez członków tej organizacji na plakatach niemieckich obwieszczających unicestwienie Państwa Polskiego i powołanie tworu pod nazwą Generalne Gubernatorstwo, uczestnik akcji małego sabotażu i kolporter prasy podziemnej, członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Mokotów Górny” (MG), więzień obozów koncentracyjnych w Oświęcimiu i Buchenwaldzie.
301. Ppor. hm. Tadeusz Maślankowski ps. *Sosna* (1921–1944) – członek Szarych Szeregów, żołnierz harcerek batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, przełożony Krzysztofa Kamila Baczyńskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
302. Plut. Bolesław Matulewicz ps. *Virtus* (1923–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Sonderwagen” (grupa odwodu), uczestnik powstania warszawskiego w harcerek batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych, brat Wiktora Matulewicza „Luxora”.
303. Plut. pchor. Wiktor Matulewicz ps. *Luxor* (1920–2011) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Bojowych Szkół (BS) i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Sonderwagen” (grupa odwodu), uczestnik powstania warszawskiego w harcerek batalionie AK „Zośka”, z którym przeszedł cały szlak bojowy batalionu, po II wojnie światowej zamieszkał w Łodzi, prezes Koła Terenowego Związku Powstańców Warszawskich w Łodzi, kawaler Krzyża Walecznych, brat Bolesława Matulewicza „Virtusa”.
304. Hm. inż. Jan Matuszczak ps. *Rosomak* (1906–1993) – uczestnik bitwy nad Bzurą z 70 Pułkiem Piechoty w składzie 17 Dywizji Piechoty w ramach Armii „Poznań”, członek organizacji „Ojczyzna”, komendant Roju Krotoszyn Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów Ul „Przemysław” (1940–1944), żołnierz Armii Krajowej, po II wojnie światowej księgowy oraz inżynier technologii drewna.
305. Mjr hm. Leon Zygmunt Matuszewski ps. *Niuś* (1908–2005) – uczestnik pierwszego rejsu „Zawiszy Czarnego” pod komendą gen. Mariusza Zaruskiego do Danii, Belgii, Holandii i Anglii (1935), organizator Pogotowia Wojennego Harcerzy w Hufcu Powiśle (1939), członek Szarych Szeregów, komendant Okręgu „Południe” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów „Ul Wisła”, żołnierz Związku Walki Zbrojnej (ZWZ) i Armii Krajowej (AK), dowódca II plutonu kompanii B-2 batalionu „Bałtyk” pułku AK „Baszta”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej wiceprzewodniczący Środowiska Żołnierzy Pułku AK „Baszta”, wiceprezes i przewodniczący Kapituły Odznaczeń Polskiego Związku Pływackiego oraz sędzieja międzynarodowy w pływaniu i skokach do wody (1968–1973), kierownik Wydziału Żeglarskiego Głównej Kwatery ZHP (1961–1991), kawaler Krzyża Walecznych.
306. Ppor. Zygmunt Meyer ps. *Żbik, Kruk-Krukowiecki* (1924–1944) – członek 2. Harcerskiej Baterii Artylerii Przeciwlotniczej „Żbik” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, żołnierz harcerek batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
307. Hm. Józef Mędyk ps. *Fizyk* (1905–1942) – nauczyciel fizyki w I Państwowym Liceum i Gimnazjum im. Tytusa Chałubińskiego w Radomiu, komendant Chorągwi Radomskiej Szarych Szeregów Ul „Rady” (1939–1940).
308. Por. hm. Ludwik Michalski ps. *Fil, Szer, Kowalski* (1912–1985) – nauczyciel Publicznej Szkoły Powszechnej nr 3 im. Piotra Skargi w Grójcu, organizator konspiracyjnej organizacji młodzieży męskiej „Wolni” oraz Szarych Szeregów w powiecie grójeckim, komendanta Hufca Grójec „Gród” Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów Ul „Puszcza”, uczestnik wielu akcji bojowych, redaktor konspiracyjnej gazetki Szarych Szeregów „Na Posterunku”, współpracownik Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki”, wizytator Chorągwi Lubelskiej „Ul Zboże”, żołnierz Związku Walki Zbrojnej i Armii Krajowej w Obwodzie „Głuszc” (Grójec) Podokręgu Zachodniego „Hajduki” Obszaru Warszawskiego, kwatermistrz harcerek batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego w Brygadzie Dywersji „Broda 53” w składzie Zgrupowania AK „Radosław” Kedywu KG AK, kawaler Krzyża Walecznych.
309. Ppłk hm. Wacław Micuta ps. *Wacek, Brzoza* (1915–2008) – oficer do zadań specjalnych dowódca harcerek batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, dowódca plutonu pancernego „Wacek” – jedynej jednostki pancernej powstańców, po II wojnie światowej na emigracji w Szwajcarii, funkcjonariusz ONZ, uczestnik misji pokojowych w Kongu Belgijskim, Rwandzie i Burundi, zastępca przedstawiciela Programu Rozwoju ONZ w Europie (1965–1968), wicedyrektor Departamentu Narkotyków ONZ (1971), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari (dwukrotnie) i Krzyża Walecznych, odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (2007).
310. Bogusław Mieczkowski ps. *Bogdan* (1932) – członek Szarych Szeregów Proporca „Kresowe Stanice” Roju „Orlęta Lwowskie” w Bloku „Zamek” (Śródmieście) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, łącznik i listonosz Harcerskiej Poczty Polowej, uczestnik powstania warszawskiego.
311. Hm. mgr Jerzy Miecznikowski ps. *Więciadz* (1924–2011) – członek Pogotowia Wojennego Harcerzy oraz Polskiej Organizacji Skautowej (POS) i Grup Szturmowych (GS) Szarych Szeregów Hufca Łowicz Rój „Łoza”, uczestnik licznych akcji małego sabotażu oraz akcji zdobywania broni, jeden z inicjatorów

- i uczestników akcji „Uwolnić «Cyfrę»” (II zastępca dowódcy akcji), żołnierz Armii Krajowej, po II wojnie nauczyciel wychowania fizycznego, komendant ośrodka „Słoneczni” Hufca ZHP Łódź-Bałuty (1969–1977), przewodniczący Kręgu Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego (KIHAM) w Łodzi, w 1989 r. współzałożyciel Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej (ZHR), w 1990 r. powrócił do ZHP, instruktor Komisji Historycznej i Komisji Stopni Instruktorskich Chorągwi Łódzkiej ZHP, prezes Oddziału Łódzkiego Stowarzyszenia Szarych Szeregów, działacz turystyczny, członek kadry programowej PTTK: Przewodnik Turystyki Pieszej i Kolarskiej oraz Honorowy Przewodnik Imprez na Orientację, wyróżniony Złotą Honorową Odznaką PTTK i Złotą Odznaką Zasłużony w pracy PTTK wśród młodzieży, kawaler Krzyża Walecznych, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2009).
312. Mgr inż. Ryszard Mielnik ps. *Kasztan* (1924–2000) – uczestnik Pogotowia Wojennego Harcerzy (1939), członek Szarych Szeregów w Środowisku Mościce Chorągwi Krakowskiej Ul „Smok”, żołnierz Armii Krajowej, po II wojnie światowej inżynier mechanik, członek kadry programowej PTTK: Przewodnik Turystyki Kolarskiej, Instruktor Krajoznawstwa oraz przewodnik beskidzki, jurajski i terenowy, wiceprzewodniczący Komisji Turystyki Kolarskiej Zarządu Głównego PTTK (1977–1981), członek Regionalnej Rady Turystyki Kolarskiej PTTK w Katowicach (1991–1996), współautor *Vademecum turysty kolarza*, pracownik Muzeum Historii Katowic, odznaczony Odznaką „Zasłużony Działacz Turystyki” i Złotą Honorową Odznaką PTTK, Członek Honorowy PTTK (1979), kawaler Krzyża Walecznych.
313. Henryk Migdalski ps. *Kędzior* (1920–1943) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji likwidacyjnej „Bürkl”, aresztowany podczas nieudanego wystawienia akcji „Kościół św. Floriana” mającej na celu likwidację konfidenta niemieckiego – zakrystiana kościoła św. Floriana, zakatowany przez funkcjonariuszy Gestapo podczas pierwszych przesłuchań.
314. Ppor. hm. Janusz Kazimierz Milewski ps. *Mateusz, Niua, Niula* (1917–1944) – współorganizator radomskiego hufca Szarych Szeregów Rój „Rady XI”, komendant Chorągwi Radomskiej Szarych Szeregów Ul „Rady” (1942–1944) – jednej z najlepiej zorganizowanych i najprężniej działających jednostek organizacyjnych Szarych Szeregów, organizator pracy harcerskiej na terenie wiejskim, na tzw. szlaku mjr. Henryka Dobrzańskiego „Hubala”, dowódca akcji zniszczenia radomskiego Arbeitsamtu 27 czerwca 1943 r., zginął w obozie koncentracyjnym Groß-Rosen.
315. Plut. Kazimierz Milewski ps. *Janka* (1921–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych, brat Tadeusza Milewskiego „Ćwika”.
316. Sierż. phm. Tadeusz Milewski ps. *Ćwik* (1920–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „TU” (Tłuszcz-Urle) i akcji „Par I”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych, brat Kazimierza Milewskiego „Janki”.
317. Andrzej Włodzimierz Miller ps. *Pantera* (1930–2004) – członek Szarych Szeregów Chorągwi Warszawskiej Ul „Wisła”, żołnierz Armii Krajowej Grupy Bojowej „Krybar”, łącznik i listonosz Oddziału Powiśle Harcerskiej Poczty Polowej przy ul. Okólnik 1, uczestnik powstania warszawskiego.
318. Strz. Tadeusz Miller ps. *Tygrys* (1928) – członek „Zawiszaków” warszawskich Szarych Szeregów, harcerz 9 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. gen. Józefa Sowińskiego – Hufca Wola Rój „Giewont” Bloku „Reduta”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Wigry”.
319. Por. hm. inż. Stefan Mirowski ps. *Bolek, Bolesław Radlewicz, Nosowicz II, Prawdzic, Łukasz, Bek, Kuguar, Rokita* (1920–1996) – komendant Hufca „Mokotów Górny” (MG) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów „Ul Wisła” i Obwodu Mokotów Górny Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”, jeden ze współautorów programu ideowego Szarych Szeregów – „Dziś, jutro, pojutrze”, komendant Okręgu Południe Ul „Wisła” i komendant Okręgu Południe w Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”, organizator pierwszych drużyn „Zawiszy” – najmłodszego pionu Szarych Szeregów na Mokotowie i pierwszy komendant „Zawiszy”, kierownik Wydziału Zawiszy w Głównej Kwaterze Szarych Szeregów „Pasiece”, komendant Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła” (1943–1944), komendant Bloku „Prochownia” (Ochota), członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” w Krakowie (1944–1945), po II wojnie światowej inżynier mechanik, pracownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu, później Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości, główny specjalista w Centralnym Ośrodku Informacji Normalizacyjnej i Metrologicznej, zastępca komendanta Chorągwi Warszawskiej ZHP i członek Komendy Hufca ZHP Śródmieście (1945–1948), sekretarz Komisji Weryfikacyjnej przy Naczelnej Radzie Harcerskiej (1957–1958), jeden z sygnatariuszy listu do władz państwowych w obronie ZHP, znanego jako list „Bandy Czworga” (1989), przewodniczący ZHP (1990–1996), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych, pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1996), brat Tadeusza Mirowskiego „Oracza”.
320. Sierż. pchor. phm. Tadeusz Mirowski ps. *Oracz* (1919–1943) – członek Akademickiego Kręgu Starszoharcerskiego „Kuźnica”, autor oraz realizator programów wiedzy o Polsce w szkolnictwie zawodowym, współredaktor pisma „Bądź gotów”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, organizator szkoleń wojskowych w Bojowych Szkołach (BS) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, instruktor „Wiarusa”, szef pionu motoryzacji warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów, kierownik komórki Grup Szturmowych do spraw pogrzebowych, po akcji pod Arsenalem konwojował rannego Tadeusza Krzyżewicza „Buzdygana”, zginął podczas przygotowań do akcji bojowej pod Czarnocinem, kawaler Krzyża Walecznych, jeden z bohaterów książki Aleksandra Kamińskiego *Kamienie na szaniec* (1943), brat Stefana Mirowskiego „Bolka”, „Radlewicza”.

321. Hm. mgr Tadeusz Marek Mitera ps. *Walerian Mironiak* (1905–1986) – hufcowy Hufca Harcerzy Kraków Podgórze (1931–1939), komisarz Pogotowia Wojennego Harcerzy oraz organizator pomocniczej służby wojskowej (1939), członek Komendy Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów UI „Smok” oraz komendant Podgórskiego Roju Szarych Szeregów (1939–1941), żołnierz Batalionów Chłopskich, organizator tajnego nauczania, po II wojnie światowej nauczyciel w Państwowym Gimnazjum i Liceum im. Stanisława Staszica w Chrzanowie, członek Zarządu Powiatowego PCK i opiekun szkolnego koła PCK, komendant Hufca Harcerzy Chrzanów (1945–1947).
322. Kpr. hm. prof. dr hab. Marian Młynarski ps. *Zuikis, Kiškis* (1926) – harcerz 21 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. gen. Ignacego Prądzyńskiego w Hufcu Ochota, członek Szarych Szeregów, drużynowy VI Drużyny „Zawiszy” Hufca Kraków Rój „Smok” Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów UI „Smok”, po II wojnie światowej instruktor harcerski, drużynowy 20 Krakowskiej Motorowej Drużyny Harcerzy, hufcowy Hufca Harcerzy Krowodrza-Łobzów oraz Hufca Kraków-Zwierzyniec, członek Komisji Historycznej Chorągwi Krakowskiej ZHP, muzealnik, herpetolog, pracownik Muzeum Przyrodniczego PAN (1942–1986), pracownik naukowy (1951–1986) i zastępca dyrektora Instytut Systematyki i Ewolucji Zwierząt Polskiej Akademii Nauk (1965–1972), założyciel Sekcji Herpetologicznej w Polskim Towarzystwie Zoologicznym, prezes Światowego Towarzystwa Herpetologicznego (1983), autor wielu publikacji naukowych, m.in. atlasu zoologicznego *Płazy i gady Polski* (1987) oraz wspomnień: *Moja służba w „Zawiszy”* (1998) i *Moja harcerska służba* (2013).
323. Ppor. phm. Witold Morawski ps. *Witold Czarny* (1919–1989) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Gołąb”, akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (trzecia grupy „Atak II”) i akcji „Wilanów” (zastępca dowódcy grupy „Streifa”) oraz akcji „Par I”, uczestnik powstania warszawskiego, szef wyszkolenia i ostatni dowódca 2. kompanii „Rudy” w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
324. Ppor. phm. Wojciech Morbitzer ps. *Cis* (1923–1944) – żołnierz batalionu AK „Zośka”, uczestnik wielu akcji bojowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów, m.in. akcji „Jula” pod Tryńcą, uczestnik powstania warszawskiego (tuż przed wybuchem powstania odpowiedzialny za transport broni z magazynu przy ul. Obserwatorów na miejsce koncentracji w fabryce „Telefunken” na Woli), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
325. Hm. Stanisław Ludwik Mościcki ps. *Biały Lis, Andrzej-Eligiusz, Ludwik, Zakliczewski* (1903–1967) – komendant Mazowieckiej Chorągwi Harcerzy (1929–1932), od 1929 r. związany z ruchem zuchowym, jeden z najbliższych współpracowników Aleksandra Kamińskiego, kierownik Wydziału Zuchów Głównej Kwatery Harcerzy (1933–1935, 1937–1939) komendant Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów UI „Puszcza” (1941–1942), po II wojnie światowej zastępca Naczelnika Harcerzy i szef Głównej Kwatery Harcerzy (1946–1947), zastępca hufcowego Hufca Staromiejskiego w Warszawie.
326. Ppor. phm. Bernard Mroziński ps. *Mrozik, Prus, Zimny* (1913–1993) – komendant Hufca Szarych Szeregów Rój „Spichrze” w Bydgoszczy, komendant Chorągwi Pomorskiej Szarych Szeregów UI „Lina” (1942–1943), po II wojnie światowej specjalista w dziedzinie optyki, założyciel i właściciel zakładu optycznego w Bydgoszczy.
327. Hm. inż. Wincenty Mucha, ps. *Komar, Żmudziński, Ponury, Spytek, Żubr* (1910–1978) – komendant Samodzielnego Hufca Harcerzy (1937–1939) i komisarz Pogotowia Wojennego Harcerzy w Mościcach (1939), komendant Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów UI „Dzwon” (1944–1945), po II wojnie światowej komendant Hufca Harcerki i Harcerzy w Brzegu (1945–1948).
328. Ppor. hm. mgr Władysław Muż vel Wiktor Mikołowicz ps. *Wilk Brat* (1906–1959) – członek Tajnej Organizacji Wojskowej „Związek Orła Białego” (1939), członek zrzeszenia starszoharcerskiego „Wilcza Gromada” (1922–1939), komendant Krakowskiej Chorągwi Harcerzy (1934–1936), członek Komendy Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów UI „Smok” (1939–1940), jeden z najbliższych współpracowników komendanta hm. Seweryna Udzieli, organizator Szarych Szeregów w Hufcu Mielec Rój „Mleko” (1940–1941), po II wojnie światowej chemik, dyrektor Wytwórni Surowic i Szczepionek w Krakowie.
329. Sierż. Tadeusz Adam Müller ps. *Zawrat* (1925–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji małego sabotażu i akcji „N” oraz akcji „Par II”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
330. Ppor. Jan Myszkowski-Bagiński ps. *Bajan* (1917–2010) – członek Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów „UI Wisła”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie II”) oraz akcji „Wilanów” (grupa „Posterunek II”), a także akcji „Par II”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej zamieszkał w Konstancinie-Jeziornie, pracownik Polskiej Akademii Nauk (1947–1982), członek Polskiego Związku Krótkofalowców (znany pod znakiem SP5JB), kawaler Krzyża Walecznych.
331. Hm. Bernard Myśliwek ps. *Konrad, Emil Krenz* (1909–1942) – pilot Pomorskiej Chorągwi Harcerzy (1934–1939), hufcowy Hufca Szarych Szeregów w Chojnicach i komendant Chorągwi Pomorskiej Szarych Szeregów UI „Lina” (1940–1942), współorganizator Szarych Szeregów w Gdańsku (1941) oraz Hufca Szarych Szeregów w Gdyni (1941/1942) i harcerskiej kompanii kadrowej w 1942 r. przekształconej w Morski Batalion Szarych Szeregów, doprowadził do podporządkowania Szarym Szeregom Tajnego Hufca Harcerzy w Gdyni, uczestnik rozmów scaleniowych z Tajną Organizacją Wojskową „Gryf Pomorski”, organizator wywiadu Armii Krajowej na Pomorzu Gdańskim.
332. St. sierż. Czesław Nantel ps. *Kolka* (1921–1944) – członek Szarych Szeregów, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik akcji dywersyjnej „TU” (Tłuszcz-Urle) w grupie II „Minerzy”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
333. Kpr. Jan Nastkiewicz ps. *Kotwica* (1920–1944) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Grup Szturmowych warszawskich

- Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, w ramach akcji „Koppe” brał udział w transporcie broni z Warszawy do Krakowa, uczestnik powstania warszawskiego.
334. Phm. Ryszard Nieborak ps. *Płomyk* (1915–1944) – zastępca komendanta Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów UI „Przemysław” (1941–1943) i komendant miejski Szarych Szeregów w Poznaniu (1941–1944), kierował specjalną kolejową grupą Szarych Szeregów zajmującą się w latach 1942–1944 sabotażem w Poznaniu.
335. Hm. mgr Wojciech Niederliński ps. *Romanowski, Józef* (1908–1999) – hufcowy Hufca Harcerzy w Świętochłowicach (1926–1927), kierownik Wydziału Starszego Harcerstwa Komendy Śląskiej Chorągwi Harcerzy (1936–1939), komendant Śląskiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Huta” (1942–1945), po II wojnie światowej komendant Śląsko-Dąbrowskiej Chorągwi Harcerzy (1945–1949), komendant Śląsko-Dąbrowskiej Chorągwi Harcerstwa (1949), inicjator powołania (1962), kierownik (1978–1985) i honorowy przewodniczący (1985–1999) Komisji Historycznej Chorągwi Katowickiej ZHP, działacz turystyczny, członek Zarządu Głównego PTTK.
336. Mgr Jan Niedziela ps. *Lis* (1927–2013) – harcerz I Drużyny Bojowych Szkół Szarych Szeregów im. gen. Władysława Sikorskiego Chorągwi Lubelskiej UI „Zboże”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, m.in. akcji zniszczenia niemieckiej kawiarni „Pod Strzechą” w Ogrodzie Saskim oraz akcji wywieszenia polskiej flagi na Bramie Trynitarńskiej w Lublinie, a także akcji napisowych na murach, po II wojnie światowej uczestnik tzw. drugiej konspiracji harcerskiej (antysowieckiej), lekarz weterynarii, pracownik Państwowej Inspekcji Handlowej (1951–1988), prezes Lubelskiego Oddziału Stowarzyszenia Szarych Szeregów (1998–2002).
337. Kpt. hm. dr Antoni Michał Leon Nowak-Przygodzki ps. *Aha, Jerzy, Opel, Zosik* (1897–1959) – p.o. naczelnego komendanta skautowego (1919–1920), radny Rady Miejskiej Lwowa (1927–1939), adwokat, wykładowca w Wyższej Szkole Handlu Zagranicznego we Lwowie (1927–1939), przewodniczący Związku Obrońców Lwowa, uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r., członek Komendy Harcerskiej Organizacji Niepodległościowej podporządkowanej w 1939 r. Naczelniectwu Szarych Szeregów w Warszawie, żołnierz Związku Walki Zbrojnej (ZWZ) i Armii Krajowej (AK), instruktor Inspektoratu Południowo-Wschodniego i oficer oświatowy Grup Szturmowych Szarych Szeregów, szef Biura Informacji i Propagandy (BIP) Komendy Warszawskiego Okręgu AK, kierownik Wojskowej Służby Społecznej (WSS) i Harcerskiej Poczty Polowej, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej na emigracji, zastępca ds. społecznych dowódcy Polskiego Okręgu Wojskowego Schleswig-Holstein, członek Komendy Głównej ZHP w Niemczech (1945–1947), wiceprzewodniczący Komitetu Wykonawczego Zjednoczenia Polskiego Uchodźstwa Wojennego, prezes Zarządu Głównego (1947–1948) i członek Rady Głównej Stowarzyszenia Kombatantów Polskich w Londynie (1948–1950), członek III Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej (1949–1951), członek Głównego Sądu ZHP we Francji, wykładowca w Szkole Nauk Politycznych i Społecznych w Paryżu, nauczyciel w Liceum Polskim w Les Ageux we Francji, kierownik Sekcji Polskiej Uniwersytetu Wolnej Europy w Strasburgu, członek Académie Internationale Libra de Sciences et des Lettres (1951), członek Towarzystwa Historyczno-Literackiego w Paryżu (1952), kawaler Krzyża Walecznych, odznaczony Krzyżem Niepodległości (1933).
338. Ppor. hm. Edward Nowak ps. *Jodła* (1906–1991) – komendant Hufca Mysłowice (1932–1934) i Hufca w Niwce (1936–1939), komendant Pogotowia Wojennego Harcerzy w Niwce (1939), zastępca komendanta (1939–1941) i komendant Chorągwi Zagłębiowskiej Szarych Szeregów UI „Barbara” (1941–1943), dowódca kompanii rezerwowej Oddziału Rozpoznawczego „Surowiec” 23 Dywizji Piechoty AK, po II wojnie światowej członek Komisji Historycznej Hufca Mysłowice i wiceprzewodniczący Komisji Historycznej Chorągwi Śląskiej ZHP w Katowicach; autor wierszy opublikowanych w trzech tomikach poezji: *Poezja w służbie harcerstwa* (1986), *Wybór wierszy* (1998) oraz *Harcerskim piórem* (2010).
339. Hm. Jerzy Nowakowski ps. *Brzózka* (1908–1979) – komendant Samodzielnego Hufca Piotrkowskiego Szarych Szeregów Rój „Sosnówka” podległego bezpośrednio Głównej Kwaterze „Pasiece” (1939–1940).
340. Stanisław Szymon Nowakowski ps. *Stik, Murzyn* (1922–1982) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Celestynowem i akcji „Taśma” w Sieczechach koło Wyszkowa (druga grupa „Atak II”) oraz akcji „Wilanów”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”.
341. Ppor. Stanisław Nowiński ps. *Niesz* (1909–1988) – żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, instruktor terenoznawstwa i wyszkolenia strzeleckiego w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty „Agricola”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji bojowo-represyjnej „Wilanów” (dowódca grupy „Ubezpieczenie I”), uczestnik powstania warszawskiego.
342. Kpr. Jan Nowocień ps. *Poręba* (1923–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, brat Józefa Nowocienia „Konrada”.
343. Ppor. Józef Nowocień ps. *Konrad* (1920–2004) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji likwidacyjnej „Bürkl” (kierowca samochodu) i akcji bojowo-represyjnej „Wilanów” (grupa dowódcy), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej aktywny członek Środowiska Żołnierzy Batalionu AK „Zośka”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie), brat Jana Nowocienia „Poręby”.
344. Ppor. Jerzy Wojciech Ochrymowicz ps. *Dżems* (1920–1969) – członek Szarych Szeregów, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik akcji dywersyjnej „TU” (Tłuszcz-Urle) jako dowódca grupy III „Atak”, po II wojnie światowej lekarz.
345. Por. phm. Konrad Okolski ps. *Kuba* (1923–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), uczestnik wielu akcji

- bojowych, m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Ubezpieczenie”, dowódca sekcji „Sygnalizacja”), pod Celestynowem i pod Pogorzela (dowódca akcji) oraz akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (zastępca dowódcy grupy „Atak I”) i akcji „Wilanów” (grupa „Posterunek I”), a także akcji „Góral” i jako zastępca komendanta bazy szkoleniowej w akcji „Par II”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
346. Phm. Stanisław Okoń ps. *Sumak, Okulicz* (1918–1942) – komendant Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów UI „Smok” (1941–1942); okres jego komendantury charakteryzowało nasilenie akcji propagandowych, tzw. małego sabotażu i akcji „N” oraz rozwój szkolenia wojskowego starszych harcerzy.
347. Ppor. hm. Antoni Robert Olbromski ps. *Prawdź, dr Krauze, Sołtys* (1896–1958) – współtwórca ruchu Kół Harcerzy z Czasów Walk o Niepodległość, członek Naczelnej Rady Harcerskiej (1921–1939), komendant Łódzkiej Chorągwi Harcerzy (1924–1927), wiceprzewodniczący ZHP (1929–1931), naczelnik harcerzy (1931–1936), sekretarz generalny Naczelnictwa ZHP (1939–1945), przedstawiciel Naczelnictwa ZHP w Komendzie Głównej Armii Krajowej (1943–1945), po II wojnie światowej organizator sądownictwa powszechnego i apelacyjnego na Ziemiach Odzyskanych, prezes Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, prezes Oddziału Wrocławskiego Zrzeszenia Prawników Demokratów i przewodniczący Komisji Popularyzacji Prawa we Wrocławiu, członek Zarządu Głównego Związku Pracowników Sądowych i Prokuratorskich RP, przewodniczący Zarządu Oddziału Dolnośląskiego ZHP (1946–1949), w 1954 r. przeniesiony do Biura Notarialnego w Łodzi.
348. Kpr. Żeliszew Olech ps. *Rawicz* (1915–2005) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Ubezpieczenie”, sekcja „Stare Miasto”) i akcji „Wilanów” (grupa „Streifa”) oraz jako zastępca dowódcy akcji likwidacyjnej „Kretschmann”, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agał”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Parasol”, z którym przeszedł cały szlak bojowy batalionu.
349. Ppor. hm. Władysław Erazm Olędzki herbu Rawicz ps. *Papa, Astronom* (1892–1944) – drużynowy I Drużyny Junackiej im. ks. Józefa Poniatowskiego w Warszawie i komendant Okręgu Lubelskiego „Junactwa” (1916), nauczyciel wychowania fizycznego (1916–1937), naczelnik Wydziału Wychowania Fizycznego w Kuratorium Okręgu Szkolnego m.st. Warszawy (1937–1939), członek Polskiej Organizacji Wojskowej (POW), drużynowy 23 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej „Pomarańczarnia” im. Bolesława Chrobrego (1932–1937), uczestnik tajnego nauczania zorganizowanego przez Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego dla Grup Szturmowych Szarych Szeregów w Warszawie, komendant Mazowieckiej Chorągwi Harcerzy (1933–1939), organizator i pierwszy komendant Wileńskiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Brama”, kierownik Zespołu Wizytatorów tzw. „Polski Centralnej” obejmującej chorągwie: warszawską (UI „Wisła”), mazowiecką (UI „Puszcza”), radomską (UI „Rady”) i lubelską (UI „Zboże”) w Głównej Kwaterze Szarych Szeregów „Pasiece” (1943–1944), uczestnik powstania warszawskiego, jeden z głównych organizatorów i zastępca naczelnika oraz kierownik Oddziału Śródmieście Południe Harcerskiej Poczty Polowej przy ul. Wilczej 41, p.o. komendanta Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła” (1944).
350. Pchor. phm. Edward Olszyński ps. *Zorian, Miriam* (1923–1943) – członek I i II Komendy „Zawiszy” w Głównej Kwaterze Szarych Szeregów „Pasiece”, komendant Hufca Zawiszy Rój „Stalowa Wola” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu.
351. Sierż. Wojciech Omyła ps. *Wojtek* (1924–1944) – członek Szarych Szeregów, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych.
352. Ppor. hm. dr Jerzy Ossowski ps. *Wojciech, Wujek* (1911–1944) – wizytator Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” dla Chorągwi Lubelskiej UI „Zboże” i Chorągwi Radomskiej UI „Rady”, członek Rady Wychowawczej Grup Szturmowych Szarych Szeregów (1944) kierowanej przez prof. Józefa Zawadzkiego, uczestnik powstania warszawskiego.
353. Hm. inż. Henryk Ostrowski ps. *Heniek, Kos, Wielisz, Burłaj, Rysiek* (1919–1995) – drużynowy 22 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Władysława Łokietka na Grochowie i Pogotowia Wojennego Harcerzy na Pradze (1939), komendant Hufca „Grochów” (GR) i Grup Szturmowych Hufca „Praga” (PR) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła” (1942–1943), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Wieniec II” oraz rozpoznania akcji pod Arsenalem razem z Janem Bytnarem „Rudym”, dowódca Grup Szturmowych i p.o. komendanta Chorągwi Lubelskiej Szarych Szeregów UI „Zboże” (1943), więzień KL Auschwitz, po II wojnie światowej działacz harcerski na terenie okupowanych Niemiec (1945–1949), przewodniczący Akademickiego Kręgu Starszoharcerskiego w Monachium i kierownik Wydziału Wędrowników Chorągwi „Wisła” w amerykańskiej strefie okupacyjnej, od 1949 r. na emigracji w Australii, działacz polonijny, członek Stowarzyszenia Polskich Kombatantów oraz Oddziału Australijskiego Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, komendant Chorągwi Harcerzy w Australii (1952–1965, 1970–1979), delegat Związku Harcerstwa Polskiego działającego poza granicami Kraju na Australię (1976–1979), w latach 1981–1990 zorganizował i kierował grupą charytatywną „Let Poland Live” (*Pozwólcie Polsce żyć!*), zbierającą fundusze na pomoc żywnościową i medyczną kierowaną do Polski za pośrednictwem Kościoła.
354. Dr Stanisław Franciszek Ozimek ps. *Puma* (1931–2021) – członek Szarych Szeregów, kolporter prasy podziemnej, łącznik i listonosz Harcerskiej Poczty Polowej, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej badacz i popularyzator wiedzy o powstaniu warszawskim, zasłużony pracownik Instytutu Sztuki Polskiej Akademii Nauk, autor wielu książek, m.in. *Film polski w wojennej potrzebie* (1974), *Poczta powstańczej Warszawy* (2003) oraz *Media walczącej Warszawy* (2007).
355. Ppor. Stefan Pakuła ps. *Maryla* (1922–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji likwidacyjnych: „Hergel” (dowódca

- akcji i pierwszy wykonawca wyroku) i „Myrcha” (ubezpieczenie) oraz ewakuacji rannych ze Szpitala Przemienienia Pańskiego (dowódca grupy ubezpieczenie II) w ramach likwidacji skutków akcji „Kutschera” i akcji odbicia ze szpitala Jana Bożego żołnierza „Parasola” Benedykta Sylwestrowicza „Asa” (dowódca akcji), uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
356. Phm. Longin Paluszkiwicz ps. *Leszek, Kozica Bystra* (1925–1989) – komendant Hufca Zawiszy Rój „Bałtyk” Bloku „Radiostacja” (Mokotów) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, żołnierz 3. kompanii 4. Rejonu Obwodu V (Mokotów) Okręgu Warszawskiego AK, uczestnik powstania warszawskiego w batalionie „Olza” pułku AK „Baszta”, odkomenderowany do Harcerskiej Poczty Polowej.
357. Hm. Dominik Patora ps. *Andrzej, Wiktor* (1909–2002) – zastępca komendanta (1939–1940) i komendant Łódzkiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Kominy” (1940–1945).
358. Prof. dr hab. med. Antoni Tadeusz Patryn ps. *Ryś* (1929–1996) – członek Szarych Szeregów, żołnierz Armii Krajowej, po II wojnie światowej lekarz, pracownik naukowy i wykładowca Kliniki Ortopedycznej Akademii Medycznej w Warszawie, pisarz i publicysta, członek Unii Polskich Pisarzy Lekarzy (1973–1996), autor opowiadań *Bury* oraz *Diana*.
359. Phm. Józef Julian Pawliczak ps. *Szymon, Łoś* (1908–1982) – kierownik Kręgu Starszoharcerskiego „Bałuciarzy” im. Stefana Żeromskiego przy XIII Łódzkiej Drużynie Harcerzy (1936–1939), komendant Łódzkiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Kominy” (1939–1940).
360. Ppor. phm. Leonard Pecyna ps. *Lolek* (1922–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Sól”, akcji „Wilanów” i jako dowódca grupy II „Minerzy” w akcji „TU” (Tłuszcz-Urle) oraz akcji „Par II”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
361. Sierż. pchor. phm. Feliks Pendelski ps. *Felek* (1921–1943) – jeden z czołowych przywódców Szarych Szeregów, hufcowy Hufca „Centrum” (CR), uczestnik trzech akcji bojowych Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów: pod Arsenalem (grupa „Ubezpieczenie”, sekcja „Getto”), pod Celestynowem (dowódca grupy „Pociąg”) i pod Czarnocinem, kawaler Krzyża Walecznych.
362. Ppor. hm. Jerzy Konstanty Peplowski ps. *Jurek TK* (1924–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Meksyk I” i „Meksyk II” (grupa „Ewakuacja”), akcji „Wieniec II” pod Kraśnikiem oraz akcji likwidacyjnych „Schultz” i „Lange”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, adiutant dowódcy batalionu, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
363. Sierż. pchor. Henryk Petryka ps. *Karol* (1921–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczychach koło Wyszkowa (pierwsza grupa „Atak II”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
364. Mjr hm. mgr inż. Józef Piątkowski, ps. *Wąsowicz, Nosowicz I, Maresz* (1916–2003) – harcerz I Dubieńskiej Drużyny Harcerzy im. Tadeusza Kościuszki, drużynowy I Krzemienieckiej Drużyny Harcerzy im. Juliusza Słowackiego, drużynowy Akademickiej Drużyny Starszoharcerskiej im. Bolesława Chrobrego przy Politechnice Warszawskiej (1938), współtwórca Zrzeszenia Akademickich Kręgów Starszoharcerskich „Kuznica”, uczestnik obrony Warszawy w szeregach 1 Pułku Piechoty Obrony Pragi, współzałożyciel Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”, uczestnik wielu akcji sabotażowych i propagandowych, współtwórca warszawskich Szarych Szeregów, komendant Okręgu Południe Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, współorganizator Hufca Szarych Szeregów w Łukowie, żołnierz Armii Krajowej, członek komendy Obwodu AK w Łukowie, po II wojnie światowej członek komendy Warszawskiej Chorągwi Harcerzy, zastępca kierownika odrodzonej „Kuznicy”, współorganizator prac repolonizacyjnych na Warmii i Mazurach, geodeta, dyrektor Technikum Geodezyjnego w Warszawie (1965–1976), współtwórca Stowarzyszenia Szarych Szeregów.
365. Ppor. phm. Bronisław Pietraszewicz ps. *Łot, Ryś, Bronek* (1922–1944) – jeden z najaktywniejszych członków tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, jeden z inicjatorów i głównych wykonawców akcji megafonowej oraz uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Celestynowem i akcji „Sól”, a także akcji likwidacyjnych „Bürkl” (drugi wykonawca wyroku) i „Kutschera” (dowódca akcji i pierwszy wykonawca wyroku), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
366. Por. hm. mgr Bolesław Pietraszkiewicz ps. *Konrad, Jur* (1904–1998) – komendant Chorągwi Wileńskiej Harcerzy (1939), komendant Chorągwi Wileńskiej Szarych Szeregów UI „Brama” i szef łączności na Okręg Wileński.
367. Plut. pchor. phm. Józef Pleszczyński ps. *Ziutek* (1921–1943) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Ubezpieczenie”, sekcja „Getto”) i akcji bojowo-represyjnej „Wilanów” (zastępca dowódcy grupy „Posterunek I”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych.
368. Kpt. dr inż. Krystyn Plewko ps. *Krystyn* (1926–2019) – członek Szarych Szeregów w 3 WDH im. ks. Józefa Poniatowskiego przy Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Warszawie, żołnierz Armii Krajowej w Zgrupowaniu „Żmija” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK, przeniesiony do sztabu 4. Rejonu Obwodu I (Śródmieście), dowódca sekcji ochrony sztabu z siedzibą przy ul. Marszałkowskiej 125, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej nauczyciel matematyki i fizyki w szkołach zawodowych w Sopocie (1949–1950) i Warszawie (1950–1952), wykładowca akademicki i pracownik naukowy Politechniki Warszawskiej, pracownik Instytutu Łączności w Warszawie (1974–1986), zastępca dyrektora Instytutu ds. naukowych, członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich, kawaler Krzyża Walecznych.

369. Hm. Adam Jan Jerzy Pluciński ps. *Eryk, Robak* (1916–1944) – zastępca komendanta Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów (1941–1943), organizator siatki kolportażu i kierownik akcji „N” na terenie Wielkopolski.
370. St. strz. Sławomir Feliks Pocztarski ps. *Bóbr* (1930–2019) – członek Szarych Szeregów Hufca Żoliborz, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, uczestnik powstania warszawskiego w Zgrupowaniu „Żbik” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK, po II wojnie światowej wiceprezes ds. handlu i gastronomii Centrali Spółdzielni Spożywców (CSS) „Społem”, naczelny dyrektor Centrali Przedsiębiorstwa Eksportu Wewnętrznego (PEW) „Pewex”, wiceprezes Curtis Company Ltd., naczelny dyrektor Curtis Electronics i Curtis Market, prezes Fundacji Polskiego Państwa Podziemnego, Członek Honorowy Muzeum Powstania Warszawskiego, kawaler Orderu Uśmiechu.
371. Mjr Zdzisław Poradzki ps. *Kruszynka* (1921–1952) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji likwidacyjnych „Kutschera” (drugi wykonawca wyroku) i „Koppe” (grupa uderzeniowa), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego w batalionie AK „Zaremba-Piorun”, po II wojnie światowej urzędnik, pracownik cywilny Ludowego Wojska Polskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Orderu Krzyża Grunwaldu III klasy oraz Krzyża Walecznych (trzykrotnie).
372. Ppor. hm. Benedykt Porożyński vel Jan Śliwa-Porożyński ps. *Beno* (1909–1945) – komendant Morskiego Rejonu Harcerzy w Gdyni (1938–1939), szef Obszaru Wschodniego Szarych Szeregów we Lwowie (1939), organizator Szarych Szeregów na Pomorzu, wizytator Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” dla Chorągwi Pomorskiej (1940–1942).
373. Ppor. hm. Janusz Przedborski vel Franciszek Buszniak ps. *Ludwik* (1917–1984) – członek Kręgu Instruktorskiego „Złota Strzała” i Koła Instruktorskiego im. Mieczysława Bema oraz Komendy Hufca Harcerzy Warszawa-Śródmieście (1938–1939), członek Polskiej Ludowej Akcji Niepodległościowej (PLAN), komendant Okręgu Północ Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła” (1939–1941), instruktor Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty „Agricola” i Wydziału „Wschód” Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1941–1943), wizytator GK „Pasieki” (1943), zastępca komendanta Bloku „Reduta” (Wola) Chorągwi Warszawskiej Ul „Wisła” (1944), żołnierz Armii Krajowej, uczestnik powstania warszawskiego w plutonie osłonowym dowództwa Obwodu III „Waligóra” (Wola) Warszawskiego Okręgu AK oraz 3. kompanii „Wolskiej” w składzie Zgrupowania AK „Leśnik” i batalionie AK „Czata 49” w składzie Zgrupowania „Radosław” Kedywu KG AK, po II wojnie światowej kierownik Wydziału Zagranicznego Głównej Kwatery ZHP, członek Naczelnej Rady Harcerskiej i Głównej Kwatery ZHP (1959–1961), pracownik Najwyższej Izby Kontroli (NIK), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari.
374. Józef Przewłocki ps. *Placek* (1928) – członek Zawiszy oraz Bojowych Szkół warszawskich Szarych Szeregów, p.o. drużynowego 16 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Zawiszy Czarnego – Hufca Ochota Rój „Sulima” Bloku „Prochownia”, łącznik służby pomocniczej „Mafeking” i listonosz Harcerskiej Poczty Polowej w powstaniu warszawskim, uczestnik spektakularnej akcji przedarcia się przez linię frontu do lasów chojnowskich i dostarczenia rozkazów dla oddziałów partyzanckich (wspólnie z bratem Zygmuntem „Jackiem”), po II wojnie światowej na emigracji w Anglii i Francji, brat-bliźniak Zygmunta Przewłockiego „Jacka”, kawaler Krzyża Walecznych.
375. Phm. Zygmunt Marian Przewłocki ps. *Jacek* (1928–1944) – członek Zawiszy warszawskich Szarych Szeregów, p.o. przybocznego 16 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Zawiszy Czarnego – Hufca Ochota Rój „Sulima” Bloku „Prochownia”, łącznik służby pomocniczej „Mafeking” i listonosz Harcerskiej Poczty Polowej w powstaniu warszawskim, zastępca komendanta Stacji Harcerskiej w Śródmieściu Południowym, uczestnik spektakularnej akcji przedarcia się przez linię frontu do lasów chojnowskich i dostarczenia rozkazów dla oddziałów partyzanckich (wspólnie z bratem Józefem „Plackiem”), brat-bliźniak Józefa Przewłockiego „Placka”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
376. Por. hm. Jerzy Przyjemski ps. *Grot, Groch, Kijanka* (1912–2002) – drużynowy 22 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Władysława Łokietka (1934–1938), pierwszy szczerpowy 22 Szczepu Harcerzy, organizator Szarych Szeregów na Grochowie, członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu i kolporter harcerskiej prasy podziemnej, komendant Hufca „Grochów” (GR) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła” (1942), żołnierz Armii Krajowej, po II wojnie światowej komendant Hufca Harcerzy Pruszków (1945–1946) oraz Hufca Harcerzy Warszawa-Grochów (1947–1948), instruktor Wydziału Obozów Komendy Warszawskiej Chorągwi Harcerstwa, zastępca komendanta Hufca ZHP Warszawa Praga-Południe (1962–1964), komendant drużyn Młodzieżowej Służby Ruchu (MSR) Hufca ZHP Warszawa Praga-Południe (1964–1967), kawaler Krzyża Walecznych.
377. Ppor. hm. Józef Tadeusz Ptaszyński ps. *Gazela, Ptak, Jurek* (1915–1944) – komendant Roju „Wilkołak” (Skierniewice) Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów Ul „Puszcza” (1939–1940), instruktor wyszkolenia wojskowego, komendant Wydziału Bojowych Szkół (BS) i zastępca komendanta Ula „Puszcza”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych.
378. Hm. dr Paweł Mateusz Puciata ps. *Kardynał, Matek* (1902–1980) – nauczyciel historii w Gimnazjum Sióstr Nazaretanek (1926–1934) i w Państwowym Gimnazjum im. Króla Zygmunta Augusta w Wilnie (1934–1939), drużynowy 7 Wileńskiej Drużyny Harcerzy im. Jakuba Jasińskiego (1924–1938) i wódz 7 Szczepu Harcerzy im. Jakuba Jasińskiego w Wilnie (1938–1939), komendant Chorągwi Wileńskiej Harcerzy (1933–1935 i 1936–1939), instruktor Komendy Chorągwi Wileńskiej Szarych Szeregów Ul „Brama” (1941–1944), organizator tajnego nauczania, po II wojnie światowej opuścił Wilno i zamieszkał w Toruniu, adiunkt na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, nauczyciel w I Liceum im. Mikołaja Kopernika i Liceum Pedagogicznym w Toruniu, pracownik naukowy i wykładowca Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Gdańsku.
379. Hm. Józef Pukowiec ps. *Chmura, Pukoc* (1904–1942) – komendant Śląskiej Chorągwi Szarych Szeregów Ul „Huta” (1939–1940).

380. Jerzy Pydo ps. *Don Pedro* (1928–1996) – harcerz X Lubelskiej Drużyny Harcerzy im. Bolesława Krzywoustego w Lublinie, członek samodzielnej grupy harcerskiej Kazimierza Łęczyńskiego niosącej pomoc więźniom Majdanka, członek konspiracyjnej grupy starszoharcerskiej Tadeusza Rossiana i I Drużyny Bojowych Szkół Szarych Szeregów im. gen. Władysława Sikorskiego, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, m.in. akcji zniszczenia niemieckiej kawiarni „Pod Strzechą” w Ogrodzie Saskim oraz akcji wywieszenia polskiej flagi na Bramie Trynitarzkiej i w siedzibie Gestapo „Pod Zegarem” w Lublinie, po II wojnie światowej członek Lubelskiego Oddziału Stowarzyszenia Szarych Szeregów.
381. Mjr inż. Wiesław Antoni Raciborski ps. *Robert, Wiesiek* (1921–1999) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” – „Pegaz” oraz harcerskiego batalionu AK „Parasol”, kwatermistrz batalionu, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej inżynier budownictwa sanitarnego, pracownik biur projektowych, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
382. Ppor. phm. Zdzisław Racki ps. *Rad* (1920–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych.
383. Ks. hm. Jan Raczkowski ps. *Zbych* (1914–1990) – wikariusz w parafii św. Wojciecha Biskupa i Męczennika w Wiązownie (1940) oraz parafii św. Wincentego á Paulo w Otwocku (1941–1947), członek Szarych Szeregów w Roju „Sosna” (Otwock) Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów UI „Puszcza”, członek Koła Instruktorów im. Mieczysława Bema (KIMB), kapelan Szarych Szeregów i Armii Krajowej w Rejonie IV „Fromczyn” VII Obwodu „Obroża” (powiat warszawski) Warszawskiego Okręgu AK, po II wojnie światowej katecheta w szkołach pruszkowskich, wikariusz w parafii św. Barbary w Warszawie (1954–1960), wikariusz a następnie proboszcz parafii św. Józefa Robotnika w Wołominie (1960–1972), proboszcz parafii Narodzenia św. Jana Chrzciciela w Lesznie koło Błonia (1972–1990), pośmiertnie wyróżniony medalem „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata” (2014).
384. Hm. prof. zw. dr hab. Stanisław Józef Rączkowski ps. *Stach, Doktor* (1912–2006) – komendant Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów UI „Smok” (1939–1940), członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasiaki”, po II wojnie światowej pracownik naukowy i wykładowca akademicki w Szkole Głównej Planowania i Statystyki w Warszawie, kierownik Katedry Wydziału Finansów SGPIs (1963–1983), honorowy przewodniczący Komitetu Nauk Ekonomicznych Polskiej Akademii Nauk, przewodniczącym Rady Naukowej Instytutu Koniunktur i Cen Handlu Zagranicznego w Warszawie, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.
385. Kpr. pchor. Władysław Reffling ps. *Kruk* (1921–1975) – żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik akcji likwidacyjnej „Bürkl” (przygotowanie oraz zabezpieczenie akcji), uczestnik powstania warszawskiego.
386. Ppor. phm. Jan Reutt ps. *Mietek* (1921–1944) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Wilanów” (grupa „Streifa”) oraz rozpoznania do akcji dywersyjnej „TU” (Tuszcz-Urle), uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
387. Por. Stefan Lech Rodkiewicz ps. *Lech, Murski, Bronowski, Leski* (1911–1981) – szef komórki kolportażu i komendant Okręgu „Północ” oraz Okręgu „Praga” Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”, jeden z inicjatorów i głównych wykonawców akcji megafonowych oraz uczestnik wielu akcji bojowych, zastępca dowódcy batalionu AK im. Jana Kilińskiego, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
388. Por. phm. Jan Rodowicz ps. *Anoda* (1923–1949) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Atak”, dowódca sekcji „Butelki”), pod Celestynowem i pod Pogorzelą (zastępca dowódcy akcji) oraz akcji „Sól”, akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (grupa „Atak I”), akcji Szosy” i akcji „Wilanów” (grupa „Posterunek I”), a także jako dowódca akcji dywersyjnej „Jula” pod Rogóżnem, za której wzorowe przygotowanie i przeprowadzenie po raz drugi otrzymał Krzyż Walecznych; dzięki swemu usposobieniu, poczuciu humoru i ujawnionym talentom artystyczno-aktorskim stał się najpopularniejszą postacią obydwu turnusów ćwiczeń wojskowych w „Bazie leśnej” (akcja „Par I” i „Par II”), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, po II wojnie światowej uczestnik podziemia antykomunistycznego, dowódca oddziału dyspozycyjnego szefa Obszaru Centralnego Delegatury Sił Zbrojnych na Kraj płk. Jana Mazurkiewicza „Radosława”, żołnierz niezłomny, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie), pośmiertnie odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski (2008).
389. Kpr. pchor. dr med. Włodzimierz Gwidon Roefler ps. *Hrabia* (1921–1971) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Pogorzelą i pod Szymanowem oraz akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (grupa „Atak III”), akcji „Wilanów” i akcji „Góral”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej ordynator oddziału chirurgicznego i dyrektor Szpitala Kolejowego w Pruszkowie, któremu nadano jego imię, kawaler Krzyża Walecznych.
390. Hm. Roman Waclaw Rogalski ps. *Majster, Dolina* (1908–1986) – drużynowy IV Drużyny im. Tadeusza Kościuszki przy Szkole Powszechnej im. Stanisława Jachowicza w Radomsku, członek Komendy Hufca Harcerzy w Radomsku (1935–1939) i Komendy Hufca Radomszczańskiego Rój „Metal” Chorągwi Częstochowskiej UI „Warta” (1939–1940), komendant Ośrodka „Żelazo” (1940–1944) i zastępca komendanta Roju „Metal” (1944–1945), majster fabryczny i nauczyciel zawodu w „Towarzystwie Akcyjnym Przemysłu Metalurgicznego”, twórca i opiekun konspiracyjnej Drużyny Instruktorskiej „Cisy”, odpowiedzialny za pracę Bojowych Szkół, po II wojnie światowej zastępca kierownika wydziału mechanicznego Zakładów Przemysłowych „Metalurgia” oraz nauczyciel w Technikum Mechanicznym w Radomsku i instruktor harcerski.

391. Hm. Witold Kazimierz Rolbiecki ps. *Rola* (1920) – drużynowy 79 Pomorskiej Drużyny Harcerzy im. Tadeusza Kościuszki w Brusach (1934–1936), członek Szarych Szeregów Roju Brusy Chorągwi Pomorskiej Szarych Szeregów UI „Lina” oraz Tajnej Organizacji Wojskowej „Gryf Pomorski”, po II wojnie światowej komendant Hufca ZHP Chojnice (1948–1949), kierownik Domu Kultury w Brusach.
392. Kpt. Eugeniusz Romański ps. *Rawicz* (1918–1944) – oficer Armii Krajowej w Zgrupowaniu „Żyrafa” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, zastępca dowódcy plutonu pancernego „Wacek” – jedynej jednostki pancерnej powstańców, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (trzykrotnie).
393. Kpt. hm. Andrzej Romocki ps. *Morro*, *Kuguar Filozof* (1923–1944) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Gołąb” (odpowiedzialny za przygotowanie całej akcji), akcji „Taśma” (dowódca akcji) i akcji „Wilanów” (dowódca grupy „Streifa”), a także jako obserwator akcji „Lornetki” oraz szkolenia bojowego w „Bazie leśnej” pod Wyszkowem (akcje „Par I” i „Par II”), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie), pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2019), brat Jana Romockiego „Bonawentury”, cioteczny brat Stanisława Leopolda „Rafała”.
394. Ppor. phm. Jan Romocki ps. *Bonawentura* (1925–1944) – poeta czasu wojny, autor m.in. *Modlitwy* (zwanej też *Modlitwą Bonawentury* bądź *Modlitwą Szarych Szeregów*) z 1942 r. i *Groźby* z 1943 r., uczestnik akcji bojowej „Jula” pod Tryńcą, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych, brat Andrzeja Romockiego „Morro”.
395. Sierż. Zbigniew Rosner ps. *Roger* (1927–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik akcji bojowo-represyjnej „Wilanów” (grupa „Posterunek I”), uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
396. Kpt. phm. dr Tadeusz Władysław Rossian vel Władysław Grabowski ps. *Tadek* (1928) – przyboczny I Drużyny Bojowych Szkół Szarych Szeregów im. gen. Władysława Sikorskiego Chorągwi Lubelskiej UI „Zboże”, jeden z głównych organizatorów i uczestnik wielu akcji małego sabotażu, m.in. akcji zniszczenia niemieckiej kawiarni „Pod Strzechą” w Ogrodzie Saskim oraz akcji wywieszania polskiej flagi na Bramie Trynitarńskiej w Lublinie, a także akcji napisowych na murach, po II wojnie światowej uczestnik tzw. drugiej konspiracji harcerskiej (antysowieckiej), przyboczny IX Krakowskiej Drużyny Harcerzy im. płk. Dionizego Czachowskiego przy Gimnazjum i Liceum w Krakowie-Podgórzu, wykładowca akademicki i pracownik naukowy Politechniki Warszawskiej, współorganizator Lubelskiego Oddziału Stowarzyszenia Szarych Szeregów.
397. Por. hm. dr inż. Jan Rossman ps. *Kuna*, *Wacek*, *Lewiński* (1916–2003) – członek Głównej Kwatery Harcerzy (1938–1939), członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1943–1944), kierownik Wydziału Kształcenia Starszyny (1942–1944), kierownik Wydziału Wydawnictw (1943–1944) i wizytator Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1943–1944), komendant Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła” (1944), twórca kursów podharcemistrzowskich Szarych Szeregów „Szkoła za lasem”, po II wojnie światowej inicjator i jeden z sygnatariuszy listu do władz państwowych w obronie ZHP, znanego jako list „Bandy Czworoga” (1989), czołowy inżynier Urbanistyki Podziemnej i Techniki Robót Podziemnych w Warszawie, budowniczy Trasy W-Z, wykładowca akademicki Politechniki Warszawskiej i Politechniki Łódzkiej oraz Uniwersytetu Narodowego w Kinszasie w Demokratycznej Republice Konga; Aleksander Kamiński, dedykując mu *Kamienie na szaniec*, nazwał Jana Rossmana „człowiekiem, który decydujący wpływ wywierał na kształtowanie postawy ideowej harcerstwa w latach walki”.
398. Kpr. pchor. Arkadiusz Rudzki ps. *Orzeł* (1923–1992) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Wigry” Zgrupowania „Róg” Obwodu I (Śródmieście) Warszawskiego Okręgu AK, po II wojnie światowej pracownik Centrali Handlu Zagranicznego „Elektrim”, Centrali Zaopatrzenia Szkół „Cezas” oraz Spółdzielni Pracy TON.
399. Plut. pchor. Bogdan Rybka ps. *Artur* (1921-1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji dywersyjnej „Jula” pod Rogóżnem, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych, brat Włodzimierza Rybki „Rafa”.
400. Ppor. Włodzimierz Rybka ps. *Raf* (1922-1944) – harcerz Szarych Szeregów i żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik szkolenia bojowego w „Bazie leśnej” pod Wyszkowem (akcja „Par II”), uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych, brat Bogdana Rybki „Artura”.
401. Kpt. hm. Jan Ryblewski ps. *Czupurny Ryś*, *Jan Rudzki* (1919–2007) – komendant Pogotowia Wojennego Harcerzy w Krakowie (1939), zastępca komendanta Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów UI „Smok” (1939–1942), po II wojnie światowej adwokat, zastępca komendanta Krakowskiej Chorągwi Harcerzy (1945–1947), przewodniczący Komisji Weryfikacyjnej Krakowskiej Chorągwi Harcerstwa (1957–1959), wiceprezes Zarządu Głównego Polskiego Związku Filatelistów (1968–1977), przewodniczący Głównego Kolegium Sędziów i Komisji Ekspertów Zarządu Głównego PZF, Członek Honorowy Polskiego Związku Filatelistów (1981), członek założyciel (1992) i członek honorowy Polskiej Akademii Filatelistyki.
402. Plut. pchor. phm. Iwo Rygiel ps. *Bogusław* (1921–1944) – hufcowy Hufca Bojowych Szkół „Ochota” (OC) i dowódca Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Ochota” (1943–1944), hufcowy Hufca „Ochota” (1944), uczestnik wielu akcji bojowych Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz WISS (Wywiad i Informacja Szarych Szeregów), uczestnik boju pod Pęciami 2 sierpnia 1944 r. podczas powstania warszawskiego.

403. Ppłk Zbigniew Wiesław Rylski herbu Ostoja vel Andrzej Kaczor ps. *Andrzej, Brzoza* (1923) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Praga” (PR), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Parasol”, autor książki *Biografie Żołnierzy Batalionu „Parasol”*, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
404. Dr n. med. Tadeusz Ryłko (1931–2021) – członek „Zawiszaków” Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów UI „Smok”, po II wojnie światowej lekarz internista i pediatra, działacz społeczny, samorządowiec, radny powiatu wadowickiego i Rady Miejskiej Kalwarii Zebrzydowskiej, zastępca komendanta naczelnego Związku Legionistów Polskich (ZLP), członek międzynarodowej medycznej organizacji humanitarnej „Lekarze bez Granic”.
405. Plut. pchor. Stanisław Sadkowski ps. *Stefan, Czarny, Stefan Czarny* (1925–1944) – żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, członek warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Wilanów” (grupa „Lotnicy”) i akcji „Sonderwagen” (grupa ataku), uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
406. St. strz. Ryszard Sadowski ps. *Mikowski* (1919–1988) – członek warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie II”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego.
407. Ppor. Antoni Sakowski ps. *Mietek* (1922–1944) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” – „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji dywersyjnej pod Płochocinem oraz akcji likwidacyjnej „Koppe” (zastępca dowódcy akcji), uczestnik powstania warszawskiego w składzie Zgrupowania „Radosław”.
408. Ppor. phm. Andrzej Samsonowicz ps. *Xiążę* (sam upierał się przy takiej pisowni), *Xsiążę, Książę* (1922–1944) – członek Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (dowódca grupy „Atak III”), akcji „Wilanów” (grupa „Posterunek I”), akcji „Pogorzel” i akcji „Jula” pod Rogóznem oraz akcji „Góral”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
409. Płk phm. inż. Aleksander Sarkisow ps. *Dobrowolski, Andrzej, Szaruga, Czarnota, Podkomornik* (1909–1994) – drużynowy 1 Drużyny Harcerzy im. ks. Józefa Poniatowskiego w Chełmie (1929–1931), inżynier i wykładowca akademicki na Politechnice Warszawskiej, uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. w 34 Pułku Piechoty w składzie 9 Dywizji Piechoty Armii „Pomorze”, komendant Hufca Chełm Chorągwi Lubelskiej Szarych Szeregów UI „Zboże” (1939–1940), uczestnik tajnego nauczania, żołnierz Armii Krajowej, zastępca komendanta obwodu Lublin ds. powiatu (1942) oraz komendant rejonu I AK (1942–1943), oficer Inspektoratu Lubelskiego AK ds. zrzutów, dowódca Specjalnego Oddziału Lotnego AK Okręgu Lublin, oficer Ludowego Wojska Polskiego, dowódca 32. Pułku Piechoty LWP w Międzyrzeczu Podlaskim, po II wojnie światowej inżynier budowlany, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
410. Płk mgr inż. Ryszard Sas ps. *Kryśia* (1926–2013) – członek Szarych Szeregów, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego, autor książki *Strzelec Batalionu Parasol*, kawaler Krzyża Walecznych.
411. Sierż. Władysław Sas ps. *Ćwik, Zasada* (1912–1983) – uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. w 36 Pułku Piechoty Legii Akademickiej w składzie 28 Dywizji Piechoty Armii „Łódź”, członek Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Praga” (PR) oraz Nowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów Bloku „Bazylika” (Praga), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej wykładowca w Instytucie Głuchoniemych w Warszawie.
412. Ppor. Józef Sasaki ps. *Katoda, Jurek* (1922–1979) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, adiutant dowódcy oddziału ppłk. Adama Borysa „Pługa”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Ubezpieczenie”, dowódca sekcji „Stare Miasto”) i pod Celestynowem, nie brał udziału w powstaniu warszawskim (z walki wykluczyła go choroba), po II wojnie światowej pracował jako adwokat, jeden z bohaterów książki Aleksandra Kamińskiego *Kamienie na szaniec* (1943).
413. Plut. inż. Eugeniusz Schielberg ps. *Dietrich* (1920–2002) – członek Tajnej Armii Polskiej (1939) oraz tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, organizator i wykonawca akcji megafonowej oraz uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji likwidacyjnych „Bürkl” i „Koppe”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari.
414. Ppor. phm. Tadeusz Schifffers ps. *Skalski* (1921–1944) – członek warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Szosy” i akcji bojowo-represyjnej „Wilanów” (zastępca dowódcy grupy „Lotnicy”) oraz akcji „Sonderwagen” (dowódca akcji), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
415. Por. hm. Stefan Adam Schmidt ps. *Zabrzeski, Nowak, Wojciechowski* (1901–1942) – zastępca szefa sztabu i szef Wydziału Organizacyjnego Komendy Okręgu Poznańskiego ZWZ-AK, współzałożyciel organizacji niepodległościowej „Ojczyzna” i Organizacji Wojskowo-Harcerskiej (OWH), przewodniczący Zarządu Okręgu Wielkopolskiego ZHP (1940), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari.
416. Sierż. pchor. Edward Schweitzer ps. *Farys* (1922–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło

- Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie I”) i akcji „Wilanów” (grupa „Streifa”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
417. Hm. Dymitr Senatorski ps. *Dymitr, Drozd Śpiewający* (1908–1943) – kierownik Działu Wychowania Harcerskiego Lubelskiej Chorągwi Harcerzy (1935–1936), sekretarz Zarządu Okręgu Lubelskiego ZHP (1936–1938), inspektor harcerstwa przy Kuratorium Okręgu Szkolnego Lubelskiego (1937–1939), komendant Lubelskiej Chorągwi Harcerzy (1938–1939), wizytator Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” dla Chorągwi Mazowieckiej Ul „Puszcza” (1940–1943) i Chorągwi Lubelskiej Ul „Zboże” (1941–1942).
418. Pchor. Marian Senger ps. *Cichy* (1923–1944) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu oraz akcji likwidacyjnej „Kutschera”, kawaler Orderu Krzyża Grunwaldu III klasy i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
419. Por. hm. Jan Artur Seredyński ps. *Artur* (1921–1991) – harcerz 20 Radomskiej Drużyny Harcerzy, komendant Grup Szturmowych (GS) i zastępca komendanta Chorągwi Radomskiej Szarych Szeregów Ul „Rady”, żołnierz Armii Krajowej, dowódca partyzanckiej harcerskiej kompanii 72 Pułku Piechoty AK im. płk. Dionizego Czachowskiego, współautor książki *Zastępy cieni* (1982), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
420. Por. hm. prof. dr hab. Edward Mieczysław Serwański ps. *Karol Szymański, Mietek, Wojtek, Krzysztof, Tur* (1912–2000) – członek Akademickiego Koła Harcerskiego im. Heliodora Świącickiego w Poznaniu (1935–1938), instruktor programowy Wydziału Zagranicznego Głównej Kwatery Harcerzy (1938–1939), organizator podziemnego harcerstwa w Ostrowie Wielkopolskim, członek organizacji „Ojczyzna”, współorganizator Delegatury Rządu na Ziemię Zachodnie Rzeczypospolitej (1940), emisariusz Biura Zachodniego Delegatury Rządu na Kraj (1943), uczestnik powstania warszawskiego, inicjator i kierownik akcji „Iskra Dog” dokumentującej zbrodnie hitlerowskie dokonane na żołnierzach i ludności cywilnej w czasie powstania warszawskiego (1944–1945), po II wojnie światowej naczelnik Wydziału Społeczno-Politycznego i kierownik Referatu Programowego Zarządu Głównego Polskiego Związku Zachodniego (1945–1947), przewodniczący Komisji Historycznej Wielkopolskiej Chorągwi ZHP (1972–1991), autor wielu publikacji poświęconych tematyce II wojny światowej, konspiracji wielkopolskich Szarych Szeregów i sprawom Ziemi Zachodnich, m.in. *Życie w powstańczej Warszawie* (1965), *Wielkopolska w cieniu swastyki* (1970) oraz *Z dziejów wielkopolskiej konspiracji 1939–1945* (1999), członek Głównej Komisji Badania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu Instytutu Pamięci Narodowej, członek Komisji II Wojny Światowej Polskiej Akademii Nauk.
421. Mjr hm. Stanisław Sieradzki vel Franciszek Brożek ps. *Długi, Świst* (1921–2009) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” i Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji małego sabotażu, akcji „N” oraz akcji „Par I” i „Par II”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, z którym przeszedł cały szlak bojowy batalionu, po II wojnie światowej uczestnik tzw. drugiej konspiracji harcerskiej (antysowieckiej) w grupie Henryka Kozłowskiego „Kmity”, sekretarz Środowiska Żołnierzy Batalionu AK „Zośka” (1966), instruktor Hufca Sulejówek im. Batalionu „Zośka” (1969–1998), współzałożyciel i członek Społecznego Komitetu Opieki nad Grobami Poległych Żołnierzy Batalionu „Zośka”, czynny w Światowym Związku Żołnierzy Armii Krajowej oraz w Związku Powstańców Warszawskich, członek komisji instruktorskiej Komendy Chorągwi Stołecznej ZHP im. Bohaterów Warszawy, współpracownik Muzeum Harcerstwa w Warszawie (2001–2009), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie) oraz Orderu Uśmiechu.
422. Ks. inf. płk mgr Stanisław Sikorski ps. *Jęk, Borowik* (1910–1993) – kapelana 72 Pułku Piechoty Okręgu Radomskiego Armii Krajowej oraz Szarych Szeregów, po II wojnie światowej prefekt Gimnazjum im. Marii Konopnickiej w Radomiu, kapelan szpitala św. Kazimierza w Radomiu, proboszcz parafii św. Wawrzyńca w Głowaczowie (1951–1971) i parafii św. Jana Chrzyciela w Radomiu (1971–1993), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
423. Kpr. pchor. Witold Sikorski ps. *Boruta* (1927) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), żołnierz oddziału specjalnego „Jerzy” Kedywu KG AK i harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma”, akcji „Wieniec I” i akcji „Wilanów” (grupa „Przeprawa”) oraz szkolenia bojowego w „Bazie leśnej” pod Wyszkowem (akcja „Par I”), uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
424. Ppor. piech. ppłk poż. hm. Wiesław Sitkiewicz ps. *Piórko* (1920–1994) – harcerz 21 Mazowieckiej Drużyny Harcerzy im. Stefana Czarnieckiego w Piastowie, sekretarz Hufca Harcerzy w Piastowie, członek Szarych Szeregów Roju „Buk” (Piastów) Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów Ul „Puszcza”, organizator tajnego harcerstwa w Piastowie, uczestnik akcji dywersyjnych Kedywu KG AK na terenie powiatu otwockiego i warszawskiego (1943–1944), żołnierz Armii Krajowej w 3. kompanii 7. Rejonu „Jaworzyn” (Ożarów) VII Obwodu „Obroza” (powiat warszawski) Warszawskiego Okręgu AK, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej powiatowy komendant Straży Pożarnych w Legnicy i w Płońsku, współorganizator i wiceprezes Klubu Seniorów Harcerzy i Pożarników w Piastowie, kawaler Krzyża Walecznych.
425. Por. hm. Ryszard Siuda ps. *Miś, Niedźwiadek* (1915–1978) – uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. w 39 Pułku Piechoty w składzie 24 Dywizji Piechoty Armii „Karpaty”, członek Komendy Kieleckiej Chorągwi Szarych Szeregów Ul „Skala”, wykładowca na konspiracyjnych kursach podchorążych, żołnierz Armii Krajowej, po II wojnie światowej pracownik spółdzielczości, kierownik Referatu Harcerskiego w Kuratorium Oświaty w Kielcach, zastępca komendanta Kieleckiej Chorągwi Harcerzy (1945–1949).
426. Por. hm. dr med. Kazimierz Wiktor Skibniewski ps. *Ślepowron, Doktor, Lemiesz* (1910–1943) – komendant Okręgu Praga oraz Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów „Ul Wisła” (1940–1941), rozstrzelany przez Niemców w egzekucji w Lasach Chojnowskich w pobliżu Stefanowa.

427. Hm. Władysław Franciszek Skoraczewski ps. *Druh Władek* (1919–1980) – drużynowy 26 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. gen. Dionizego Czachowskiego Hufca Warszawa-Praga, członek Szarych Szeregów, żołnierz Armii Krajowej, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej kierownik Wydziału Obozów i Turystyki Głównej Kwatery Harcerzy, śpiewak operowy i dyrygent, solista warszawskich teatrów muzycznych (1944–1965) i Teatru Wielkiego w Warszawie (1965–1980), komendant Szczepu Drużyn Artystycznych przy Teatrze Wielkim w Warszawie, założyciel i kierownik Reprezentacyjnego Chóru Związku Harcerstwa Polskiego (1945–1948) oraz Centralnego Zespołu Artystycznego ZHP (1957–1980), odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.
428. Ppor. hm. Kazimierz Józef Skorupka ps. *Dziad* (1901–1943) – wieloletni drużynowy 22 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Władysława Łokietka na Grochowie, członek Komendy Hufca Harcerzy Warszawa-Praga (1933–1939), organizator Pogotowia Wojennego Harcerzy na warszawskiej Pradze (1939), przewodniczący harcerek służby łączności w starostwie praskim, przywódca duchowy i główny organizator Szarych Szeregów na Pradze, komendant Okręgu Praga Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła” (1940–1941), organizator i kierownik szkoleń wojskowo-rekruckich o kryptonimie „Sklepy” oraz podoficerskich o kryptonimie „Wiarus”, tramwajarz warszawski, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie), brat ks. Ignacego Jana Skorupki.
429. Kpt. phm. inż. Leon Mieczysław Skórzewski ps. *Leon, Selim* (1925) – członek Bojowych Szkół i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Praga” (PR) oraz Nowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów Bloku „Bazylika” (Praga), hufcowy Hufca Bojowych Szkół Praga-Bródno (1943–1944), uczestnik powstania warszawskiego, żołnierz 1 Armii Wojska Polskiego, uczestnik walk o Berlin, po II wojnie światowej inżynier mechanik, dyrektor do spraw rozwoju i inwestycji Zakładów Mechanicznych „Ursus” (1976–1982), członek Stowarzyszenia Szarych Szeregów, związany z Oddziałem Miłośników Bródna Towarzystwa Przyjaciół Warszawy.
430. Hm. mgr Jan Skrzypczak ps. *Ilski* (1910–1944) – drużynowy 21 Poznańskiej Drużyny Harcerzy im. Tadeusza Rejtana, nauczyciel ćwiczeń cielesnych i robót ręcznych, namiestnik zachowy w Poznaniu, kierownik Wydziału Obozów i Turystyki Komendy Chorągwi Wielkopolskiej Harcerzy, komendant Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów Ul „Przemysław” (1942–1943), delegat Szarych Szeregów przy komendancie Okręgu Poznańskiego ZWZ-AK, zginął w obozie koncentracyjnym Groß-Rosen.
431. Kpr. pchor. phm. Tadeusz Skrzypek ps. *Kot* (1918–1944) – komendant Roju „Wilkołak” (Skierniewice) Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów Ul „Puszcza”, uczestnik akcji przeciw oddziałom Grenzschutzpolizei, żandarmerii i Selbstschutzu pod Sarnowem, żołnierz Armii Krajowej w Obwodzie „Skowronek” (Sochaczew) Podokręgu Zachodniego „Hajduki” Obszaru Warszawskiego oraz w Grupie „Kampinos” i w Zgrupowaniu „Żyrafa” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK, uczestnik powstania warszawskiego, poległ na boisku Polonii Warszawa podczas natarcia na Dworzec Gdański.
432. Hm. Wilhelm Józef Słaby vel Adam Sławski ps. *Japan, Japończyk* (1901–1997) – komendant Pomorskiej Chorągwi Męskiej z siedzibą w Toruniu (1928–1930), członek Komendy Pomorskiej Chorągwi Harcerzy (1930–1933), członek Komendy Lwowskiej Chorągwi Harcerzy (1933–1939), organizator i pierwszy komendant Harcerskiej Organizacji Niepodległościowo-Wojskowej (1939), komendant Obszaru Wschodniego Szarych Szeregów (1939–1940), po II wojnie światowej kierownik Miejskiej Biblioteki Publicznej w Katowicach (1948–1952), nauczyciel biologii i chemii w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Katowicach (1959–1971), kawaler Krzyża Walecznych.
433. Plut. pchor. hm. Mieczysław Słoń ps. *Jurand, Kobuz* (1920–1943) – drużynowy 78 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. króla Władysława Jagiełły, współtwórca konspiracyjnego harcerstwa na warszawskiej Pradze, komendant Obwodu „Centrum Pragi” Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz hufcowy Hufca „Żółta Orda” Centrum Pragi (CP) Okręgu Praga (PR) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, komendant nowo utworzonego Hufca Bojowych Szkół Warszawa-Praga (1942–1943), uczestnik wielu akcji małego sabotażu, propagator i aktywny uczestnik akcji „M”, od 1941 r. związał się z Radą Pomocy Żydom „Żegota” włączając praskie harcerki i harcerzy w przemyt lekarstw i żywności do warszawskiego getta, inicjator niezrealizowanego pomysłu odbicia hufcowego Hufca „Praga” (PR) hm. Henryka Ostrowskiego.
434. Kpt. hm. mgr inż. Zbigniew Stanisław Sobczyk ps. *Stanisław Grąb, Ziemowit, Czesław Jawor* (1923–2012) – zastępowy i drużynowy 2 Pińczowskiej Drużyny Harcerzy im. Stanisława Wyspiańskiego (1934–1938) oraz drużynowy 1 Pińczowskiej Drużyny Harcerzy im. gen. Józefa Sowińskiego (1939), zastępca hufcowego i komendant Grup Szturmowych (GS) Roju „Zbigniewowo” (Pińczów) Kieleckiej Chorągwi Szarych Szeregów Ul „Skała”, redaktor prasy konspiracyjnej, adiutant komendanta Podobwodu Armii Krajowej Pińczów kpt. Józefa Dmowskiego ps. „Nemo”, po II wojnie światowej członek Komendy Hufca Harcerzy w Pińczowie (1945–1946) i instruktor Komendy Hufca III Kraków-Śródmieście (1946–1948), zastępowy w Krakowskim Akademickim Kręgu Starszoharcerskim „Watra” (1946–1948) oraz członek Komendy Hufca w Nowym Bytomiu (1957–1958), główny inżynier Huty „Warszawa”, podsekretarz stanu w Ministerstwie Przemysłu Ciężkiego, wiceprzewodniczący Zarządu Oddziału Stowarzyszenia Szarych Szeregów „Zbigniewowo” w Pińczowie, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1988).
435. Sierż. pchor. hm. Zbigniew Sokola-Maniecki ps. *Mały* (1922–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” i akcji „Sonderwagen” (grupa ataku), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
436. Plut. pchor. hm. Aleksander Soliński ps. *Albatros, Mrówka, Kobuz Ojciec* (1914–1989) – organizator konspiracyjnego harcerstwa na warszawskiej Pradze i Targówku Przemysłowym, członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Bojowych Szkół i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Praga” (PR), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Wigry”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej nauczyciel

- geografii i zajęć praktyczno-technicznych (ZPT) w szkołach podstawowych na Pradze-Północ, działacz turystyczny i instruktor harcerski, organizator jedynej w Warszawie harcerskiej orkiestry dętej, jako społeczny inspektor ruchu drogowego prowadził Koło Młodzieżowej Służby Ruchu (MSR).
437. Por. hm. dr Józef Marian Sosnowski ps. *Brzeziński*, mgr K. *Masztowski*, Jan *Orłóżeński*, Jan *Choiński* (1904–1975) – drużynowy 15 Warszawskiej Drużyny Harcerzy, członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”), nauczyciel w Państwowym Gimnazjum im. Władysława IV na warszawskiej Pradze (1933–1939), dyrektor biura Naczelnictwa ZHP i szef Głównej Kwatery Harcerzy oraz kierownik Wydziału Drużyn (1934), członek Naczelnej Rady Harcerskiej (NRH) i sekretarz generalny ZHP (1935–1939), członek Szarych Szeregów, żołnierz Armii Krajowej, szef referatu w Wydziale Informacji Biura Informacji i Propagandy (BIP) Komendy Głównej AK, uczestnik powstania warszawskiego, sprawozdawca wojenny III Wydziału Propagandy VI Oddziału Sztabu KG AK, po II wojnie światowej podinspektor oświaty w Grodzisku Mazowieckim (1945), pedagog, nauczyciel szkół warszawskich, wykładowca akademicki w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Warszawie i na Uniwersytecie Warszawskim, członek Tymczasowej Naczelnej Rady Harcerskiej (TNRH) i wiceprzewodniczący ZHP (1945–1947), p.o. przewodniczącego ZHP (1948–1949), kawaler Krzyża Walecznych.
438. Kazimierz Jerzy Sott ps. *Sokół* (1923–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu oraz akcji likwidacyjnej „Kutschera”, kawaler Orderu Krzyża Grunwaldu III klasy i Krzyża Walecznych.
439. Ppor. prof. dr hab. inż. Andrzej Józef Sowiński ps. *As*, *Zagłoba* (1922–1996) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji bojowych, instruktor wyszkolenia bojowego w Hufcu „Grzybów” i Hufcu „Wola” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, zastępca komendanta Hufca „Wola”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej inżynier elektryk, współorganizator i dyrektor Zakładu Opracowań i Produkcji Aparatury Naukowej (ZOPAN), dyrektor Przemysłowego Instytutu Elektroniki w Warszawie, wykładowca akademicki i pracownik naukowy Politechniki Warszawskiej, współzałożyciel oraz wiceprzewodniczący (1975–1979) i przewodniczący (1979–1983) polskiej sekcji Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE), członek Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji oraz Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej Polskiej Akademii Nauk, kawaler Krzyża Walecznych.
440. Por. hm. Stanisław Srzednicki, ps. *Stach* (1915–1944) – współorganizator młodzieżowej organizacji „Orląta” w Warszawie, komendant praskiego hufca „Orląt”, dowódca kompani motorowej „Orląta” w batalionie AK „Gozdawa” Zgrupowania „Sosna”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
441. Por. inż. Bolesław Stańczyk ps. *Xen*, *Leon Lencki* (1919–2010) – żołnierz Narodowych Sił Zbrojnych (NSZ), adiutant i zastępca dowódcy Brygady Dywersji „Broda 53” w Zgrupowaniu „Radosław” Kedywu KG AK, ostatni dowódca harcerskiego batalionu AK „Zośka”, po II wojnie światowej na emigracji w Stanach Zjednoczonych, inżynier, wieloletni pracownik jednej z największych kompanii kolejowych w USA – Chicago, Milwaukee, St. Paul and Pacific Railroad, ceniony konstruktor budowy mostów, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
442. Kpt. hm. mgr Witold Stasiewicz ps. *Żelko* (1912–2002) – sekretarz (1934–1938) i zastępca komendanta Hufca Harcerzy w Radomsku (1938–1939), komendant (1939–1940, 1944–1945) i zastępca komendanta (1940–1944) Samodzielnego Hufca Radomszczańskiego Szarych Szeregów Rój „Metal” podległego bezpośrednio Głównej Kwaterze „Pasiece”, odpowiedzialny za działalność Grup Szturmowych (1943-1945), po II wojnie światowej urzędnik, radca prawny w Spółdzielni Inwalidów „Wytrwałość” w Radomsku (1971–1986).
443. Mgr Adam Stępień ps. *Baryka*, *Piotr Baryka* (1906–1945) – drużynowy 2 Drużyny Harcerzy im. ks. Józefa Poniatowskiego w Pabianicach, organizator i pierwszy komendant Hufca Pabianice Rój „Korony” Łódzkiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Kominy” (1940–1942), żołnierz Armii Krajowej, szef wywiadu Komendy Obwodu Pabianickiego AK, więzień obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, mąż Jadwigi Stępniowej – autorki książki *My z Szarych Szeregów – opowieść z lat wojny* (1985).
444. Kpt. hm. mgr Kazimierz Stopa ps. *Stach*, *Krzyś* (1923–2011) – uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. (jako młodociany ochotnik), członek Szarych Szeregów w Roju Chełm Chorągwi Lubelskiej UI „Zboże”, żołnierz Batalionów Chłopskich i Armii Krajowej, po II wojnie światowej organizator harcerstwa w Niemczech Zachodnich, pracownik Zakładu Kształcenia Nauczycieli w Lublinie, wychowawca, wieloletni dyrektor placówek Towarzystwa Przyjaciół Dzieci (TPD), naczelnik Wydziału Kuratorium Oświaty w Lublinie.
445. Ppłk Zbigniew Storożyński ps. *Przerzutka*, *Fernando* (1921–2013) – członek Szarych Szeregów, drużynowy w Hufcu „Grzybów” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, kolporter prasy podziemnej, instruktor szkolenia wojskowego, dowódca II plutonu w 1 kompanii CKM 4. Rejonu Obwodu V (Mokotów) Okręgu Warszawskiego AK, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Parasol”, w tym legendarnej obrony pałacyku Michła przy ul. Wolskiej 40, po II wojnie światowej członek Powszechnej Organizacji „Służba Polsce” (SP), podjął pracę w budownictwie jako konstruktor, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1997).
446. Mjr Krystyn Józef Strzelecki ps. *Krzyżan*, *Zawał* (1921–2008) – żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik wielu akcji bojowych Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, m.in. akcji „Wilanów” (dowódca grupy „Ubezpieczenie II”) oraz akcji likwidacyjnych: „Frühwirth” (dowódca akcji) i „Braun” (obserwator), uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej lekarz i chirurg, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie), wyróżniony medalem „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata”.

447. Hm. mgr Gustaw Wojciech Paweł Studziński vel Lucjan Smoliński ps. *Powata, Rajmund* (1904–1985) – drużynowy 73 Mazowieckiej Drużyny Harcerzy im. Adama Mickiewicza w Grodzisku Mazowieckim, hufcowy Roju „Grochów” (Grodzisk Mazowiecki) i ostatni komendant Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów UI „Puszcza” (1944–1945), szef łączności obwodu ZWZ, organizator kolportażu prasy i wydawnictw konspiracyjnych, po II wojnie światowej nauczyciel historii i geografii w Gimnazjum i Liceum Pedagogicznym w Grodzisku Mazowieckim, kierownik Wydziału Kształcenia Starszyny Głównej Kwatery Harcerzy i kierownik Wydziału Kształcenia Starszyny Mazowieckiej Chorągwi Harcerzy (1945–1948), redaktor w Państwowych Zakładach Wydawnictw Szkolnych (1948–1971), komendant Mazowieckiej Chorągwi Harcerstwa (1958–1959), członek Naczelnej Rady Harcerskiej (1959–1964), pierwszy komendant akcji „Grunwald”, zorganizowanej w 1960 r. dla uczczenia 50. rocznicy bitwy pod Grunwaldem.
448. Hm. dr inż. Jan Antoni Suliga ps. *Ziomomysł, Świtbor* (1925–2000) – komendant Hufca Zawiszy i Bojowych Szkół Szarych Szeregów w Kielcach oraz członek Komendy Chorągwi Kieleckiej Szarych Szeregów UI „Skala” (1942–1945), po II wojnie światowej nauczyciel w Technikum Budowlanym dla pracujących w Warszawie (1947–1949) i w Technikum Budowlanym (1965–1966) we Wrocławiu oraz wykładowca w Studium Podyplomowym Planowania Przestrzennego w Akademii Rolniczej we Wrocławiu (1966–1970), od 1972 r. mieszkał w Warszawie, zastępca dyrektora Instytutu Urbanistyki i Architektury (1972–1974), kierownik zakładu w Instytucie Kształtowania Środowiska (1974–1981), wykładowca na Uniwersytecie w Konstantynie w Algierii (1981–1986), od 1986 r. pełnomocnik dyrektora Instytutu Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej ds. Centralnego Projektu Badawczo-Rozwojowego „Poprawa funkcjonowania gospodarki miejskiej”, członek Rady Naczelnej Stowarzyszenia Szarych Szeregów, kawaler Krzyża Walecznych.
449. Benedykt Sylwestrowicz ps. *As* (1922–1988) – drużynowy 30 Warszawskiej Drużyny Harcerzy, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” – „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik wielu akcji bojowych, postrzelony w udo podczas nieudanej akcji zdobycia samochodu 23 kwietnia 1944 r., ujęty przez Niemców i umieszczony w szpitalu Jana Bożego, odbity przez kolegów z oddziału w nocy z 29 na 30 kwietnia i przewieziony do oddziałowego punktu sanitarnego, a następnie do szpitala w Rembertowie (ze szpitala wyszedł z trwałym niedowładem nogi), nie brał udziału w powstaniu warszawskim (z walki wykluczyła go długa rekonwalescencja).
450. Phm. Tadeusz Szafranski ps. *Żyrafa, Sultán* (1922–2010) – komendant Bojowych Szkół Roju „Wilkołak” (Skierniewice) Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów UI „Puszcza”, żołnierz Armii Krajowej, po II wojnie światowej członek Towarzystwa Przyjaciół Skierniewic, przewodniczący Kręgu Seniorów przy Komendzie Hufca Harcerzy w Skierniewicach oraz współzałożyciel Oddziału Stowarzyszenia Szarych Szeregów w Skierniewicach.
451. Ppor. phm. Tadeusz Szajnoch ps. *Cielak* (1920–1962) – członek warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Atak”, sekcja „Sten II”) i pod Celestynowem oraz akcji „Wilanów” (grupa „Lotnicy”) i akcji „Par II”, a także akcji „Góral”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej na emigracji we Francji, kawaler Krzyża Walecznych.
452. Ppor. Józef Andrzej Szczepański, ps. *Ziutek* (1922–1944) – harcerz 17 Warszawskiej Drużyny Harcerzy na Pradze, członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Płochocinem i akcji likwidacyjnej „Koppe” (grupa ubezpieczająca) oraz ewakuacji rannych ze Szpitala Przemienienia Pańskiego w ramach likwidacji skutków akcji „Kutschera”, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” – „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, poeta czasu wojny, m.in. autor wierszy: *Dziś idę walczyć, Mamo!* oraz *Czerwona zaraza*, a także piosenek *Pałacyk Michła* i *Parasola Piosenka Szturmowa* (znanej też pt. *Chłopcy silni jak stal*), uczestnik powstania warszawskiego, w tym legendarnej obrony pałacyku Michła przy ul. Wolskiej 40, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
453. Ppor. hm. Henryk Jerzy Szczesniewski ps. *Żuraw* (1910–2002) – drużynowy Drużyny Harcerskiej im. Tadeusza Kościuszki w Krynicy, członek Kręgu Rady Instruktorów Zuchowych Komendy Lubelskiej Chorągwi Harcerzy (1936–1939), komendant Hufca Harcerzy Zamość (1937–1938), nauczyciel w szkołach na Zamojszczyźnie, uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. w 9 Pułku Piechoty Legionów w składzie 39 Dywizji Piechoty Armii „Lublin”, organizator konspiracyjnego harcerstwa na Lubelszczyźnie, twórca Chorągwi „Lechici” skupiającej młodzież przygotowaną do udziału w obronie ojczyzny, w tym wielu przedwojennych harcerzy (zajmującej się m.in. wywiadem, szkoleniem i organizacją tajnego nauczania), w 1942 r. włączonej do Szarych Szeregów Chorągwi Lubelskiej UI „Zboże”, szef łączności Oddziału V Łącznościowego „Wachlarza” (wydzielonej organizacji dywersyjnej ZWZ-AK), więzień obozów koncentracyjnych na Majdanku oraz Groß-Rosen i Mittelbau-Dora w pobliżu Nordhausen, po II wojnie światowej na emigracji we Francji, nauczyciel, założyciel prywatnego ośrodka szkolenia kadry harcerskiej „Żeremie Żurawiove” w alzackim Urbes, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari.
454. Hm. Aleksander Napoleon Szczęścikiewicz ps. *A.Sz., Olek, Stary, Stawicz* (1897–1980) – hufcowy Hufca Męskiego we Lwowie (1928–1931), komendant Lwowskiej Chorągwi Harcerzy (1931–1933, 1935–1939), współorganizator Pogotowia Wojennego Harcerzy we Lwowie (1939), członek 1. Kompanii Harcerskiej II Ochotniczego Batalionu Obrony Lwowa, komendant Okręgu Lwowskiego Obszaru Wschodniego i Chorągwi Lwowskiej Szarych Szeregów UI „Lew” (1939–1940), komendant Obszaru Wschodniego Szarych Szeregów we Lwowie (1940).
455. Hm. dr Władysław Szczygiał ps. *Zawisza, Ryś, Ociec* (1902–1960) – drużynowy I Zakopiańskiej Drużyny Harcerskiej im. ks. Józefa Poniatowskiego, nauczyciel w IV Gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza oraz w VI Liceum im. Tadeusza Kościuszki i Liceum Pedagogicznym w Krakowie (1923–1939), komendant Krakowskiej Chorągwi Harcerzy (1930–1934), założyciel i redaktor naczelnego pisma „W kręgu wodzów” – organu Głównej Kwatery Harcerzy (1933–

- 1939), członek Naczelnej Rady Harcerskiej (1934–1936), kierownik Wydziału Harcerstwa Starszego Głównej Kwatery Harcerzy (1935), inspektor harcerski Kuratorium Okręgu Szkolnego Krakowskiego, komendant Pogotowia Harcerzy Chorągwi Krakowskiej (1939), członek kierownictwa Dywersji Pozafrontowej przekształconej w Organizację Orła Białego (OOB), uczestnik aktu powołania konspiracyjnych struktur harcerstwa na terenie Krakowa i rekonstrukcji Komendy Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów UI „Smok”, organizator tajnego nauczania, po II wojnie światowej członek Tymczasowej Naczelnej Rady Harcerskiej (1946–1947), autor książek *Jak prowadzić zastęp harcerski* i *Jak prowadzić drużynę harcerską* (1946), redaktor naczelny czasopisma „Harcerstwo” – organu Naczelnictwa ZHP, twórca i organizator ośrodka szkolnego „Grażyna” w Przesiece, nauczyciel w I Gimnazjum im. Bartłomieja Nowodworskiego w Krakowie, dyrektor Liceum Pedagogicznego w Krakowie (1945–1953), wykładowca akademicki i pracownik naukowy Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie, członek Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN, członek zarządu Towarzystwa Parku im. dr. Henryka Jordana w Krakowie.
456. Ks. kpt. Wacław Szelenbaum ps. *Bonus* (1907–1944) – wikariusz parafii pw. Wszystkich Świętych w Warszawie (1939) i parafii pw. Świętego Ducha w Legionowie (1939–1944), oficer duszpasterstwa Wojska Polskiego, kapelan Szarych Szeregów oraz Rejonu I „Marianowo-Brzozów” (Legionowo) Obwodu VII „Obroża” (powiat warszawski) Warszawskiego Okręgu AK, uczestnik powstania warszawskiego.
457. Ppor. hm. inż. Wiktor Andrzej Szeliński, właśc. Wiktor Erwin Krauze (do 1946) ps. *Andrzej Pol* (1921–1984) – zastępca hufcowego Hufca „Centrum Pragi” w IV Okręgu Praga Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, komendant Bojowych Szkół IV Okręgu Praga (1943), komendant Obwodu „Centrum Pragi” Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”, komendant Nowych Grup Szturmowych Bloku „Bazylika” (Praga), zastępca komendanta Nowych Grup Szturmowych (1944), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, po II wojnie światowej komendant Hufca Harcerskiego Gdańsk-Rejon (1945–1946) oraz zastępca komendanta i kierownik Wydziału Organizacyjnego Komendy Chorągwi Gdańsko-Morskiej (1946–1947), od 1980 r. członek Komisji Środowiskowej Szarych Szeregów przy Państwowym Archiwum m.st. Warszawy, kawaler Krzyża Walecznych.
458. Hm. Paweł Szoć ps. *Pasza, Jan* (1911–1992) – harcerz 13 Wileńskiej Drużyny Harcerzy im. Zawiszy Czarnego, członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, więzień obozów koncentracyjnych w Groß-Rosen i Buchenwaldzie, po II wojnie światowej działacz społeczny.
459. Plut. hm. Ryszard Sztemborowski ps. *Ryś, Szarak* (1923–1989) – członek Harcerskiego Pogotowia Wojennego im. Romualda Traugutta (Włocławek), komendant Hufca Szarych Szeregów we Włocławku Chorągwi Pomorskiej Szarych Szeregów UI „Lina” (1944–1945), po II wojnie światowej mechanik, zastępca komendanta Hufca Harcerzy we Włocławku, komendant Hufca Harcerzy w Białogardzie (1947–1949, 1956–1959), jeden z inicjatorów i założycieli konspiracyjnej organizacji „Polskie Podziemne Siły Zbrojne” (PPSZ).
460. Sierż. Mirosław Szymanik ps. *Wagner* (1924–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik akcji bojowej „Wilanów” (grupa „Przeprawa”), uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
461. Por. phm. mgr Marian Szymański ps. *Wędzidło* (1923–2013) – członek Pogotowia Wojennego Harcerzy, Polskiej Organizacji Skautowej (POS) i Grup Szturmowych (GS) Szarych Szeregów Hufca Łowicz Rój „Łoza”, uczestnik licznych akcji małego sabotażu oraz akcji zdobywania broni, jeden z inicjatorów i uczestników akcji „Uwolnić «Cyfrę»” (I zastępca dowódcy akcji), żołnierz Armii Krajowej, po II wojnie nauczyciel wychowania fizycznego w I Liceum Ogólnokształcącym im. Feliksa Fabianiego w Radomsku (1957–1991) i trener lekkoatletyki w MKS Radomsko, członek Zarządu Oddziału Stowarzyszenia Szarych Szeregów w Łowiczu i Sądu Koleżeńskiego, autor opracowań: *Sport w Łowiczu w okresie okupacji niemieckiej 1939-1945* oraz *Akcja „M” łowickich Szarych Szeregów 1942-1945*.
462. Ppłk hm. prof. dr Wiktor Szyryński vel Victor Szyrynski (1913–2007) – starszy asystent na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie, zastępca komendanta Wileńskiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Brama” (1939–1940), specjalista neuropsycholog w 6 batalionie sanitarnym 6 Lwowskiej Dywizji Piechoty, kierownik Wydziału Programowego Komendy ZHP na Wschodzie (1943–1944) i wizytator wychowania harcerskiego na Afrykę przy Delegaturze (Kuratorium) Ministerstwa Oświaty (1945), po II wojnie światowej na emigracji w Kanadzie, delegat Naczelnictwa ZHP poza granicami Kraju na Kanadę (1948–1958), ordynator w Szpitalu Wojskowym Lotnictwa Kanadyjskiego w Ottawie, prezes Amerykańskiej Akademii Medycyny Psychosomatycznej (1965–1966), członek Kongresu Polonii Kanadyjskiej, członek-założyciel Kanadyjskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, członek zwyczajny Towarzystwa Badań Naukowych Sigma Xi, członek Polskiego Towarzystwa Naukowego na Obczyźnie, profesor psychologii Polskiego Uniwersytetu na Obczyźnie w Londynie, autor książek *Wycieczki harcerskie* (1936) oraz *Ambulans harcerski* (1937), odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1989).
463. Ppor. Zygmunt Śluzek ps. *Sigma* (1923–1944) – członek Szarych Szeregów, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik akcji dywersyjnej „TU” (Tłuszcz-Urle) w grupie II „Minerzy”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
464. Phm. Józef Śmigaj (1915–1989) – członek Akademickiego Koła Harcerskiego im. Heliodora Święcickiego w Poznaniu (1935–1938), kolporter prasy podziemnej, komendant miejski Szarych Szeregów w Poznaniu (1939–1941), organizator tajnego nauczania w Nałęczowie (1941–1944), żołnierz Armii Krajowej, po II wojnie światowej prawnik, pracownik Wydziału Cywilnego Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu, asystent w Katedrze Teorii Państwa i Prawa Uniwersytetu Poznańskiego.
465. Por. hm. Manswet Śmigielski ps. *Szwed, Jan* (1900–1944) – kierownik, nauczyciel i wychowawca Publicznej Szkoły Powszechnej im. Polskiej Organizacji Wojskowej w Zielonej-Grzybowej (1937–1944), organizator tajnego

- nauczania i współtwórca Szarych Szeregów w powiecie warszawskim, komendant Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów Ul „Puszcza” (1942–1944), uczestnik powstania warszawskiego w batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
466. Por. inż. Wojciech Zygmunt Świątkowski ps. *Korczak* (1922) – członek Tajnej Armii Polskiej (TAP) oraz „Zawiszków” warszawskich Szarych Szeregów, harcerz 16 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Zawiszy Czarnego Hufca Ochota Rój „Sulima” Bloku „Prochownia” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, uczestnik akcji dywersyjnej pod Płochocinem oraz akcji likwidacyjnej „Koppe” (grupa ubezpieczająca), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz”, szef służby „Moto” harcerskiego batalionów AK „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego w składzie Zgrupowania AK „Radosław”, po II wojnie światowej architekt, wykładowca w Policealnym Studium Architektoniczno-Budowlanym im. Stanisława Noakowskiego w Warszawie (1965–1990), współzałożyciel pierwszej w Polsce spółdzielni prywatnych pracowni architektonicznych APA w Warszawie, członek Kapituły Nagrody im. Jana Rodowicza „Anody” ustanowionej w 2011 r. przez Muzeum Powstania Warszawskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari.
467. Plut. Jerzy Antoni Świdorski ps. *Pol* (1927–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Bojowych Szkół (BS) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych, cioteczny brat Wiesława Krajewskiego „Sema”, „Mikiego”.
468. Phm. Jacek Tabęcki ps. *Czubek* (1921–1942) – członek Polskiej Ludowej Akcji Niepodległościowej (PLAN), uczestnik akcji małego sabotażu i kolporter prasy podziemnej, członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Mokotów Górny” (MG), zginął w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu.
469. Plut. pchor. phm. Jerzy Tabor ps. *Pająk* (1924–1943) – członek warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów, organizator i wykonawca akcji megafonowej oraz uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Ubezpieczenie”, sekcja „Getto”), kawaler Krzyża Walecznych.
470. Plut. Hubert Taczanowski ps. *Hubert* (1924–1944) – członek warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie I”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
471. Hm. Władysław Talaga ps. *Beduin* (1908–1986) – drużynowy III Drużyny Harcerzy im. ks. Józefa Poniatowskiego w Jarocinie (1936–1939), organizator konspiracyjnego harcerstwa w Mielcu, komendant Roju „Mleko” (Mielec) Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów Ul „Smok”, organizator akcji pomocy dla jeńców radzieckich i francuskich oraz Żydów, po II wojnie światowej pracował w księgowości, organizator harcerstwa w Głogowie.
472. Phm. Jerzy Teodorczyk ps. *Gryf, Igor* (1910–1997) – komendant Chorągwi Częstochowskiej Szarych Szeregów Ul „Warta” (1944–1945), dyrektor Fabryki Cykorii w Kłomnicach.
473. Hm. Kazimierz Tomiño (1916–1983) – zastępca komendanta (1940–1941) i komendant Chorągwi Lubelskiej Szarych Szeregów Ul „Zboże” (1942), po II wojnie światowej zastępca komendanta Lubelskiej Chorągwi Harcerzy (1945–1946), kierownik Wydziału Drużyn Specjalnych Lubelskiej Chorągwi Harcerzy (1947–1948), skarbnik i kierownik Wydziału Organizacji Komendy Krakowskiej Chorągwi Harcerzy (1948–1949).
474. Hm. Zdzisław Trojanowski (1913–1941) – komendant Chorągwi Lwowskiej Szarych Szeregów Ul „Lew” (1940).
475. Kpr. pchor. phm. dr Mieczysław Alojzy Trząski ps. *Pantera* (1922–2019) – współtwórca Szarych Szeregów w Milanówku, komendant Zawiszy Hufca Milanówek Rój „Milion” Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów Ul „Puszcza”, organizator i drużynowy Zawiszy oraz Bojowych Szkół Szarych Szeregów w Żyrardowie, po II wojnie światowej drużynowy akademickiej drużyny instruktorskiej „Watra” na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie (1947–1948), kierownik laboratorium Centralnego Szpitala Klinicznego MSW w Warszawie, wiceprzewodniczący Środowiska „Mielizna” Obwodu „Bażant” Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej.
476. Jerzy Tytus Trzciński ps. *Tytus* (1922–2006) – harcerz 23 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej „Pomarańczarnia” im. Bolesława Chrobrego, członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Ubezpieczenie”, dowódca sekcji „Getto”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, więzień obozów koncentracyjnych w Oświęcimiu i Buchenwaldzie, po II wojnie światowej na emigracji w Stanach Zjednoczonych, zamieszkał w Chicago.
477. Hm. mgr Tadeusz Władysław Twardosz ps. *Dimon, Mały* (1925–2004) – członek Szarych Szeregów w Roju „Smok” (Kraków) Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów Ul „Smok”, po II wojnie światowej instruktor harcerski, kwatermistrz (1957), hufcowy (1958–1960) i zastępca hufcowego (1961–1963, 1967–1969) oraz instruktor Komendy Hufca ZHP Kraków-Zwierzyniec (1963–1964), przewodniczący Zarządu Okręgu Małopolskiego ZHP rok założenia 1918 (1990–1992) i Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej (1992–1993), członek Stronnictwa Demokratycznego (SD).
478. Ppor. Tadeusz Tyczyński ps. *Pudel, Topora* (1923–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, instruktor terenoznawstwa, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji dywersyjnych pod Celestynowem, pod Pogorzela oraz pod Rogóżnem, a także akcji „Par II”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych; jeden ze zdobytych czołgów przy ul. Okopowej w Warszawie koledzy na jego cześć nazwali „Pudel”, stryjeczny brat Wiesława Tyczyńskiego „Olgierda”.
479. Ppor. phm. Wiesław Marian Tyczyński ps. *Olgierd* (1922–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik wielu akcji bojowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów (1943–1944), m.in. akcji dywersyjnych pod Celestynowem i pod Pogorzela, instruktor wyszkolenia bojowego w „Bazie leśnej” pod Wyszkowem (akcja „Par II”), uczestnik powstania warszawskiego,

- kawaler Krzyża Walecznych; w pamięci kolegów zachował się jako człowiek o nieprzeciętnej osobowości, stryjeczny brat Tadeusza Tyczyńskiego „Pudla”.
480. Ppłk Eugeniusz Tyrajski ps. *Genek, Sęk* (1926–2019) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Mokotów Górny” (MG), żołnierz batalionu „Karpaty” pułku AK „Baszta” (1943–1944), uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej główny księgowy Oddziału Stołecznego PTTK (1956–1959) oraz główny księgowy i zastępca dyrektora Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej (1959–1990), wiceprzewodniczący (1990–2017) i przewodniczący Rady Fundacji „Warszawa Walczy 1939-1945” (2017–2019), skarbnik (2005–2014) i wiceprezes Zarządu Głównego Związku Powstańców Warszawskich (2014–2019), jeden z najbliższych współpracowników prezesa gen. bryg. Zbigniewa Ścibora-Ryńskiego „Motyla”, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2005).
481. Ppor. hm. Seweryn Jan Kazimierz Udziela ps. *Jus, Lubicz, Kret, Stefan* (1911–1941) – członek Akademickiego Kręgu Starszoharcerskiego „Watra” na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie (1928–1932), przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej Śląskiej Chorągwi Harcerzy i członek korespondent Wydziału Zagranicznego Głównej Kwatery Harcerzy (1937–1938), naczelnik Sądu Grodzkiego w Jabłonkowie na Zaolziu (1938–1939), zastępca komendanta Krakowskiej Chorągwi Harcerzy (1939), komendant Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów Ul „Smok” (1940–1941).
482. Kpr. pchor. Tadeusz Ulankiewicz ps. *Warski* (1922–1944) – członek „Zawiszaków” warszawskich Szarych Szeregów, harcerz 16 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Zawiszy Czarnego Hufca Ochota Rój „Sulima” Bloku „Prochownia” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, dowódca plutonu batalionu szturmowego „Odwet” 4. Rejonu Obwodu V (Mokotów) Warszawskiego Okręgu AK, żołnierz harcerskiego batalionów AK „Parasol”, uczestnik akcji likwidacyjnej „Koppe” (zastępca dowódcy akcji).
483. Ppor. phm. inż. Zbigniew Urych ps. *Ryszard* (1920–2000) – komendant Bojowych Szkół Szarych Szeregów w Lublinie (1943), komendant Chorągwi Lubelskiej Szarych Szeregów Ul „Zboże” (1944), po II wojnie światowej skarbnik Akademickiego Kręgu Harcerskiego „Wodnik” przy Politechnice Gdańskiej (1946–1948).
484. Por. hm. inż. Bolesław Usow ps. *Konar, Żar* (1913–1954) – uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. w 36 Pułku Piechoty Legii Akademickiej w składzie 28 Dywizji Piechoty Armii „Łódź”, uczestnik obrony Warszawy, członek Szarych Szeregów Chorągwi Warszawskiej Ul „Wisła”, uczestnik historycznego zebrania naczelnictwa ZHP, podczas którego podjęto decyzję o przejściu harcerstwa do konspiracji i powołaniu Szarych Szeregów, współpracownik Głównej Kwatery „Pasieki” (1939–1941), dowódca oddziału partyzanckiego NOW-AK „Ojca Jana” (OP-44), uczestnik bitwy na Porytowym Wzgórzu w Lasach Janowskich w 1944 r. (największej bitwy partyzanckiej na ziemiach polskich), komendant Obwodu Jarosław Narodowego Zjednoczenia Wojskowego (NZW), po II wojnie światowej inżynier leśnik, nadleśniczy Nadleśnictwa Kwidzyn, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari.
485. Ppor. hm. inż. Bogusław Stanisław Ustaborowicz ps. *Żar* (1922–2000) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu oraz akcji likwidacyjnych: „Bürkl”, „Kretschmann”, „Weffels”, „Braun” i „Rodewald”, po II wojnie światowej Komendant Główny ZHP na terenie Niemiec (1951–1952), od 1952 r. na emigracji w Stanach Zjednoczonych, kierownik 21 Kręgu Starszoharcerskiego „Orłów Kresowych” im. Stanisława Sedlaczka w Chicago (Okręg ZHP Stany Zjednoczone), działacz polonijny, wyróżniony tytułem „Zasłużony dla Polonii Amerykańskiej”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari.
486. Mjr Władysław Wajnert ps. *Władek, Tramwajarz* (1921–2016) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, żołnierz harcerskich batalionów AK „Zośka” i „Parasol”, a także oddziału do zadań specjalnych Kedywu KG AK, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Góral”, „Szymanów” i „Polowanie”, zastępca dowódcy akcji na aptekę Wendego przy ul. Krakowskie Przedmieście 55 w Warszawie, podczas której 10 lipca 1944 r. zdobyto narzędzia chirurgiczne, lekarstwa, środki znieczulające i materiały opatrunkowe dla sanitariatu Kedywu KG AK, uczestnik powstania warszawskiego w Zgrupowaniu „Żniwiarz” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK, po II wojnie światowej pracownik Związku Rewizyjnego Spółdzielni RP (1946–1952), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
487. Mjr dr hab. n. med. Jerzy Waleszkowski ps. *Ali, Ali Sadowy* (1924–2014) – członek Tajnej Armii Polskiej (1940) i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), żołnierz oddziału specjalnego „Jerzy” Kedywu KG AK i harcerskiego batalionu AK „Zośka”, instruktor terenoznawstwa w Szkole Niższych Dowódców „Belweder”, uczestnik kilku akcji sabotażowych i dywersyjnych, m.in. akcji „Sól” na Targówku w Warszawie, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej wykładowca akademicki Akademii Medycznej w Łodzi, neurochirurg Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego im. Norberta Balickiego w Łodzi, autor wspomnień w *Pamiętnikach żołnierzy baonu „Zośka”*, kawaler Krzyża Walecznych.
488. Ks. mjr hm. dr Józef Warszawski vel Stanisław Kamiński ps. *Ojciec Paweł* (1903–1997) – uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r., uczestnik powstania warszawskiego, kapelan harcerskich batalionów AK „Zośka” i „Parasol” oraz Zgrupowania „Radosław” Kedywu KG AK, redaktor Wojskowej Katolickiej Agencji Prasowej, po II wojnie światowej pracował w Niemczech (1945–1948), Anglii (1948–1950) i Watykanie (1950–1994), w 1994 r. powrócił do Warszawy, organizator Zrzeszenia Wydawców i Dziennikarzy Polskich w Niemczech, współzałożyciel Zjednoczenia Polskiego i redaktor „Biuletynu Informacyjnego”, profesor Papieskiego Uniwersytetu Gregoriańskiego, kierownik sekcji polskiej Radia Watykańskiego (1951–1957), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1963).
489. Por. hm. Kazimierz Seweryn Wasilewski ps. *Kobza, Bachus* (1901–1944) – wizytator Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” dla Polski Wschodniej

- (1941–1944), organizator komórki „N” w Chorągwi Białostockiej Szarych Szeregów UI „Biały”, żołnierz Armii Krajowej, adiutant dowódcy V Zgrupowania AK „Siekiera” 2. Rejonu Obwodu I (Śródmieście) Warszawskiego Okręgu AK, uczestnik powstania warszawskiego, dowódca Zgrupowania AK „Kryśka”.
490. Sierż. Kazimierz Wasilowski ps. *Korwin* (1921–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
491. Plut. Waclaw Antoni Wądołkowski ps. *Pobóg* (1925–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczychach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie I”) i akcji „Zrzuty”, żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
492. Hm. dr Jan Wąsowicz ps. *Tadeusz, Antoni, Brzechwa* (1903–?) – hufcowy Hufca Męskiego w Tarnopolu (195–1926), komendant Lwowskiej Chorągwi Harcerzy (1926–1929), komendant Chorągwi Lwowskiej Szarych Szeregów UI „Lew” (1943–1944), po II wojnie światowej inspektor jedwabnictwa i instruktor pszczelarstwa, zastępca dyrektora do spraw nauki w Państwowym Instytucie Jedwabiu Naturalnego w Milanówku (1951–1958), pracownik naukowy Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, kierownik Zakładu Owadów Użytkowych na Wydziale Zootechnicznym SGGW, współtwórca Zakładu Hodowli Owadów Użytkowych (1957), wiceprezes Zarządu Głównego i prezes Oddziału Warszawskiego Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika, kawaler Krzyża Walecznych.
493. Hm. mgr Stanisław Michał Wąsowicz ps. *Stas, Sztoś* (1901–1941) – hufcowy Hufca Harcerzy w Nowym Sączu (1932–1939), sędzia Sądu Okręgowego w Nowym Sączu (1934–1939), organizator pracy harcerzy z sądeckiej komórki Organizacji Orła Białego „Resurrectio”, współorganizator i członek Komendy Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów UI „Smok”, komendant Hufca Szarych Szeregów w Nowym Sączu, aktywny działacz sądeckiego Polskiego Czerwonego Krzyża i Rady Pomocy Żydom „Żegota”, więzień KL Auschwitz, brat prof. Józefa Wąsowicza i Tadeusza Wąsowicza „Bacy”.
494. Ppor. hm. Tadeusz Jerzy Wąsowicz ps. *Baca* (1906–1952) – członek Tajnej Organizacji Wojskowej „Związek Orła Białego” (1939), członek Komendy Chorągwi Krakowskiej Szarych Szeregów UI „Smok” (1939–1941), jeden z najbliższych współpracowników komendanta hm. Seweryna Udzieli, więzień obozów koncentracyjnych w Oświęcimiu, Groß-Rosen oraz Buchenwaldzie, współzałożyciel i członek kierownictwa Grupy Harcerskiej „Droga Brzozowa” w KL Auschwitz, po II wojnie światowej pracownik PCK, dyrektor Stałej Ochrony byłego Obozu Oświęcimskiego (1946–1947), organizator i pierwszy dyrektor Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu (1947–1952), brat prof. Józefa Wąsowicza i Stanisława Wąsowicza „Stasia”, „Sztosia”.
495. Hm. Waclaw Wdowiak ps. *Las, Stanisław* (1903–1976) – szef łączności Obwodu „Bażant” ZWZ-AK, komendant Hufca Grodzisk Mazowiecki Rój „Grochów”, organizator Szarych Szeregów na obszarze Milanówka i komendant Hufca Milanówek Rój „Milion”, kierownik akcji „M” w Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów UI „Puszcza”, organizator i kierownik Tajnej Organizacji Nauczania na terenie Milanówka, po II wojnie światowej nauczyciel oraz członek Wojewódzkiego Komitetu Odbudowy Warszawy.
496. Phm. Stanisław Wdowicz ps. *Borzęcki, Paweł, Litwin* (1920–1946) – komendant Hufca Grup Szturmowych Szarych Szeregów w Kielcach oraz zastępca komendanta Kieleckiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Skąta” (1943–1945), redaktor konspiracyjnego pisma dla GS „Powstaniec”.
497. Por. phm. Jerzy Weil ps. *Jerzyk, Jerzy, Jerzy Sadowy* (1923–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczychach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie I”) i akcji „Wilanów” (grupa „Streifa”), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
498. Por. hm. Tadeusz Walenty Wesołowski (1903–2000) – harcerz 1 Poznańskiej Drużyny Skautowej im. Bolesława Chrobrego, powstaniec wielkopolski 1918–1919, uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. z 15 Pułkiem Ułanów Poznańskich w składzie Wielkopolskiej Brygady Kawalerii w ramach Armii „Poznań”, uczestnik bitwy nad Bzurą i obrony Warszawy, członek Szarych Szeregów Roju Poznań Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów UI „Przemysław”, żołnierz Armii Krajowej, po II wojnie światowej drużynowy 4 Poznańskiej Drużyny Harcerzy im. Władysława Jagiełły i komendant IV Hufca Harcerzy Poznań-Stare Miasto, członek Stowarzyszenia Szarych Szeregów.
499. Kpr. pchor. Ryszard Wesoły ps. *Rysiek* (1921–1943) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Czarnocinem, gdzie poległ.
500. Kpr. Witold Kazimierz Wetta-Gorzowski (drugi człon nazwiska przyjął w okupowanej Warszawie z wdzięczności dla opiekunów) ps. *Dzik* (1921–1944) – harcerz Szarych Szeregów, żołnierz Armii Krajowej w batalionie „Olza” pułku AK „Baszta”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari.
501. Mjr phm. Andrzej Wiczyński ps. *Antek* (1926–2018) – członek Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji małego sabotażu i rozbrajania niemieckich żołnierzy, uczestnik powstania warszawskiego w Zgrupowaniu „Żyrafa” Obwodu II „Żywiciel” (Żoliborz) Warszawskiego Okręgu AK, dowódca plutonu 227 Bojowych Szkół Szarych Szeregów (tzw. „szczury kanałowe”), po II wojnie światowej lekarz specjalista w dziedzinach chirurgii ogólnej, organizacji ochrony zdrowia i medycyny przemysłowej, dyrektor Zespołu Opieki Zdrowotnej Warszawa Wola Zachód (1983–1991), kawaler Krzyża Walecznych.
502. Andrzej Edward Wierciński ps. *Zagłoba* (1929–1944) – członek „Zawiszaków” warszawskich Szarych Szeregów, harcerz 9 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. gen. Józefa Sowińskiego – Hufca Wola Rój „Giewont” Bloku „Reduta”, łącznik służby pomocniczej „Mafeking”, uczestnik powstania warszawskiego.
503. Hm. Janusz Julian Wierusz-Kowalski ps. *Roman* (1905–1963) – zastępca komisarza Pogotowia Wojennego Harcerzy w Warszawie (1939), wizytator

- Chorągwi Lubelskiej Szarych Szeregów UI „Zboże” (1940), po II wojnie światowej członek Tymczasowej Naczelnej Rady Harcerskiej (1945), przewodniczący ZHP (1945–1948), członek Komitetu Centralnego Organizacji Młodzieży Towarzystwa Uniwersytetów Robotniczych (1946–1947), członek Rady Naczelnej Polskiej Partii Socjalistycznej (1945–1947), poseł do Krajowej Rady Narodowej (1946) oraz na Sejm Ustawodawczy (1947–1952).
504. Krzysztof Wierusz-Kowalski ps. *Rakowski* (1922–1992) – komendant Hufca Zawiszy Rój „Warszawa Walcząca” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu, cenzor w Oddziale Śródmieście Południe Harcerskiej Poczty Polowej przy ul. Wilczej 41, uczestnik powstania warszawskiego.
505. Por. phm. mgr Jan Józef Więkowski, ps. *Drogosław* (1923–2008) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Gołąb”, akcji „Taśma” (kwaterymistrz) i akcji „Lornetki”, odpowiedzialny za stan gotowości plutonów przed akcją „Kutschera” oraz za rozpoznanie przed akcją „Jula” pod Tryńcą, szef bezpieczeństwa harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej w Polskich Siłach Zbrojnych, przydzielony do dowództwa I Korpusu PSZ w Edynburgu (1945) i do Komisji Historycznej Armii Krajowej w Sztapie Naczelnego Wodza w Londynie (1946), adiutant gen. dyw. Tadeusza Bora-Komorowskiego, I sekretarz Zarządu Głównego Koła byłych Żołnierzy AK, od 1947 r. na emigracji w Stanach Zjednoczonych wiceprezes Zarządu Girard Banku w Filadelfii (1976–1986), przewodniczący Rady Konsultacyjnej Banku Polska Kasa Opieki SA w Nowym Jorku, członek Rady Instytutu Józefa Piłsudskiego w Ameryce, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
506. Kpt. inż. Jan Andrzej Wiśniewski ps. *Strzeżoń* (1923–2017) – drużynowy w oddziale specjalnym „Jerzy” Kedywu KG AK, żołnierz batalionu AK „Zośka”, uczestnik wielu akcji bojowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów (1943–1944), m.in. akcji „Sól”, akcji „Wilanów” (grupa „Lotnicy”) i akcji „Sonderwagen” (dowódca grupy ataku), uczestnik powstania warszawskiego.
507. Ppłk hm. dr inż. Tadeusz Franciszek Wiśniewski ps. *Wilk, Pantera, Kalonga* (1924–2015) – członek Harcerskiego Batalionu Służby Pomocniczej (1939), Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Mokotów Górny” (MG), komendant Hufca Wola Rój „Giermkowie Wolności” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, uczestnik wielu akcji małego sabotażu i akcji „N” oraz akcji dywersyjnej „TU” (Tłuszcz-Urle), a także szkoleń bojowych w „Bazie leśnej” pod Wyszkowem (akcje „Par I” i „Par II”), żołnierz Armii Krajowej, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej uczestnik tzw. drugiej konspiracji harcerskiej (antysowieckiej) w grupie Henryka Kozłowskiego „Kmity”, instruktor harcerski, pasjonat żeglarstwa, jachtowy kapitan żegluga wielkiej, członek Polskiego Związku Żeglarskiego (1948–2000), wykładowca akademicki i pracownik naukowy Politechniki Warszawskiej, członek Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, aktywny członek Środowiska Żołnierzy Batalionu AK „Zośka” oraz Stowarzyszenia Szarych Szeregów i Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, kawaler Krzyża Walecznych, odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2014).
508. Por. hm. Tadeusz Witecki ps. *Borowski* (1916–1986) – zastępca komendanta Kieleckiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Skała” (1943–1945).
509. St. strz. Tadeusz Witkowski ps. *Dzik* (1924–2000) – członek warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie I”) i akcji „Wilanów” (grupa „Streifa”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego.
510. Por. hm. prof. dr hab. n. med. Józef Wiza, ps. *Siwy Sęp, Siwy* (1905–1976) – komendant Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów UI „Przemysław” (1939, 1940), kierownik Wydziału Zachodniego Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki”, współautor kryptonimu „Szare Szeregi” zapoczątkowanego w chorągwi wielkopolskiej później przyjętego także w innych regionach okupowanej Polski, członek organizacji „Ojczyzna”, po akcji pod Arsenalem w nocy z 26 na 27 marca 1943 r. udzielał pomocy medycznej skatowanemu przez Gestapo Janowi Bytnarowi „Rudemu”, uczestnik powstania warszawskiego w batalionie AK „Iwo”, po II wojnie światowej kierownik Zakładu Mikrobiologii Lekarskiej Akademii Medycznej w Poznaniu (1959–1975).
511. Kpr. pchor. Zdzisław Wnorowski ps. *Pirat* (1923–1984) – członek warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji likwidacyjnej „Schultz” i akcji bojowo-represyjnej „Wilanów” (grupa „Lotnicy”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
512. Hm. Aleksander Wojno ps. *Orlik* (1901–1999) – członek Komendy Lubelskiej Chorągwi Harcerzy (1933–1936), komendant Hufca Harcerzy Lubartów (1937) i Hufca Harcerzy Lublin (1938), zastępca komendanta Chorągwi Lubelskiej Szarych Szeregów UI „Zboże” (1939–1940), więzień KL Sachsenhausen i KL Dachau, po II wojnie światowej organizator polskich drużyn harcerskich w amerykańskiej i francuskiej strefie okupacyjnej Niemiec i Austrii, komendant Okręgu Południowego ZHP poza granicami Kraju w Niemczech oraz inspektor harcerstwa w kuratorium szkolnym w Monachium (1945–1946), członek Centralnej Komisji Rewizyjnej ZHP (1957–1958), przewodniczący Komitetu Odrodzenia ZHP na Lubelszczyźnie (1990–1991).
513. Phm. Tadeusz Wojtczak ps. *Butny Ryś* (1915–1944) – komendant Ośrodka Harcerskiego w Buku (1937–1939), współorganizator i komendant Pogotowia Wojennego Harcerzy w Buku (1939), komendant Hufca Szarych Szeregów w Buku Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów UI „Przemysław”.
514. Ppor. Feliks Maciej Wojtulewicz ps. *Bąk* (1920–1972) – żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji likwidacyjnej „Milke” (ubezpieczenie) oraz akcji odbicia ze szpitala Jana Bożego żołnierza „Parasola” Benedykta Sylwestrowicza „Asa” (ubezpieczenie), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Wigry” Zgrupowania „Róg” Obwodu I (Śródmieście) Warszawskiego Okręgu AK.

515. Ppor. prof. dr inż. Andrzej Józef Wolski ps. *Jur* (1924–2011) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji: pod Arsenalem (grupa „Ubezpieczenie”, sekcja „Sygnalizacja”), pod Celestynowem, pod Pogorzela, pod Szymanowem i pod Rogóżnem oraz akcji „Taśma” w Sieczkach koło Wyszkowa (grupa „Atak I”) i akcji „Par II”, a także jako dowódca akcji „Pol”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej pracownik naukowy w Polsce i w Afryce, od 1970 r. na emigracji w Kanadzie, profesor na Université de Moncton (1970–1974), twórca i dziekan Wydziału Elektrycznego w École de Technologie Supérieure na Université du Québec à Montréal (1970–1980), działacz polonijny, prezes Oddziału Kongresu Polonii Kanadyjskiej w Quebecu (1990–1996), członek Koła Byłych Żołnierzy Armii Krajowej w Montrealu, kawaler Krzyża Walecznych.
516. Prof. zw. dr hab. inż. Wojciech Zbigniew Wolski ps. *Kuba* (1930) – członek Szarych Szeregów, współtwórca zawiszackiej drużyny „Gigantów” w Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, po II wojnie światowej ceniony specjalista z zakresu geotechniki, naukowiec i nauczyciel akademicki w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, prezes firmy Geoteko Sp. z o.o., przewodniczący Zarządu Głównego Stowarzyszenia Szarych Szeregów (2004–2019) i członek Społecznego Komitetu Opieki nad Grobami Poległych Żołnierzy Batalionu „Zośka” oraz członek Rady do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych przy szefie UDSKiOR.
517. Hm. Edward Wincenty Wołoszyn ps. *Jan Karol Michalski, Stanisław Halkiewicz, Wojciech Mróz* (1903–1977) – hufcowy Hufca Świętokrzyskiego (1937–1938) i Hufca Harcerzy w Kielcach (1938–1939), komendant Kieleckiej Chorągwi Szarych Szeregów Ul „Skała” (1940–1943), po II wojnie światowej hufcowy Hufca Harcerzy w Kielcach (1945–1947), p.o. komendanta Kieleckiej Chorągwi Harcerzy (1947–1948), komendant Kielecko-Radomskiej Chorągwi Harcerzy (1948–1949), po połączeniu chorągwi harcerek i harcerzy w 1949 r. zastępca komendanta i kierownik Wydziału Finansowo-Gospodarczego Kielecko-Radomskiej Chorągwi Harcerstwa, działacz społeczny i turystyczny, członek kadry programowej PTTK: Przewodnik Turystyki Pieszej i Górskiej, Instruktor Krajoznawstwa oraz opiekun zabytków i przewodnik świętokrzyski, odznaczony Złotą Honorową Odznaką PTTK, Członek Honorowy PTTK (1977); jego imię nadano niebieskiemu szlakowi turystycznemu wiodącemu z Cedzyny do Wąchocka w Górach Świętokrzyskich.
518. Kpr. pchor. Michał Wincenty Woynicz-Sianożęcki ps. *Michał, Arcybur, Emwues* (1918–1944) – drużynowy 16 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Zawiszy Czarnego, hufcowy Hufca Ochota Rój „Sulima” Bloku „Prochownia” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów Ul „Wisła”, związany z konspiracyjną Narodową Organizacją Wojskową (NOW), uczestnik powstania warszawskiego w batalionie NOW-AK „Antoni” Zgrupowania „Paweł” oraz batalionie „Gustaw” Zgrupowania „Róg” Obwodu I (Śródmieście) Warszawskiego Okręgu AK.
519. Hm. Sylwester Woźniak ps. *Włodek, Mazur* (1905–1967) – pilot Wielkopolskiej Chorągwi Harcerzy (1931–1938), komendant Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów Ul „Przemysław” (1943–1944), uczestnik przygotowań akcji odbicia z Fortu VII w Poznaniu naczelnika Szarych Szeregów hm. Floriana Marciniaka.
520. Hm. Teofil Zenon Woźnicki (1898–1941) – hufcowy Hufca Harcerzy we Włocławku (1924–1925, 1926–1931), komendant Włocławskiej Chorągwi Harcerzy (1928), zastępca komendanta Płockiej Chorągwi Harcerzy (1928–1931), komendant Pogotowia Wojennego Harcerzy Hufca Włocławek i pierwszy komendant włocławskich Szarych Szeregów (1939), zginął w KL Dachau.
521. Inż. arch. Tadeusz Wronowski ps. *Przygoda, Jastrząb, Ferens* (1923–2013) – harcerz 6 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej, członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), uczestnik wielu akcji małego sabotażu oraz akcji bojowych, m.in. akcji pod Celestynowem (dowódca grupy „Ubezpieczenie”) i pod Czarnocinem oraz akcji „Sól” i akcji likwidacyjnej „Milke” (dowódca akcji), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat” i harcerskiego batalionu AK „Parasol”, dowódca oddziału dywersyjnego „Ciupaga” na Podhalu, po II wojnie światowej mieszkał i pracował we Wrocławiu, w 1953 r. osiadł w Bielsku-Białej, inżynier architekt, pasjonat turystyki górskiej, członek kadry programowej PTTK: Przewodnik Turystyki Górskiej i Narciarskiej oraz przewodnik beskidzki kl. I, instruktor narciarski i przewodnik GOT PTT, ratownik Grupy Beskidzkiej GOPR (1951–1986) i Zasłużony Ratownik Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
522. Ppor. Jan Wróblewski ps. *Zabawa* (1919–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji likwidacyjnych: „Stamm” (zespół wykonawczy) i „Myrcha” (dowódca akcji i pierwszy wykonawca wyroku), a także ewakuacji rannych ze Szpitala Przemienienia Pańskiego (grupa ubezpieczenie II) w ramach likwidacji skutków akcji „Kutschera” oraz akcji odbicia ze szpitala Jana Bożego żołnierza „Parasola” Benedykta Sylwestrowicza „Asa”, instruktor strzelecki i szkoleń spadochronowych oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Parasol”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych.
523. Hm. inż. Walerian Wtorkiewicz ps. *Kajetan, Nostradamus* (1900–1981) – komendant Hufca Harcerzy w Radomsku (1933–1939) i Samodzielnego Hufca Radomszczańskiego Szarych Szeregów Rój „Metal” podległego bezpośrednio Głównej Kwaterze „Pasiece” (1940–1944), zastępca komendanta Chorągwi Częstochowskiej Szarych Szeregów Ul „Warta” z siedzibą w Kłomnicach (1944–1945), kierownik wytwórni pługów i narzędzi rolniczych w Gidlach, po II wojnie światowej przedsiębiorca, urzędnik.
524. Ppor. hm. Jan Wuttke ps. *Czarny Jaś* (1921–1944) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, kierownik Sekcji Bezpośredniego Dotarcia do Terenu w akcji „M” (1943), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, komendant Nowych Grup Szturmowych (1944), uczestnik powstania warszawskiego, brat Tadeusza Wuttke „Tadzia”.

525. Ppor. phm. Tadeusz Konrad Wuttke ps. *Tadzio* (1923–1944) – członek organizacji młodych socjalistów Grupa „Płomienie” oraz Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji dywersyjnej „TU” (Tłuszcz-Urle) w grupie II „Minerzy” oraz szkolenia bojowego w „Bazie leśnej” pod Wyszkiem (akcja „Par I”), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych, brat Jana Wuttke „Czarnego Jasia”.
526. Plut. Andrzej Wyganowski ps. *Karzeł* (1927–1944) – harcerz Szarych Szeregów i żołnierz Armii Krajowej, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, brat Tadeusza Wyganowskiego „Selima”.
527. Plut. Tadeusz Wyganowski ps. *Selim* (1924–2000) – żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, brat Andrzeja Wyganowskiego „Karła”.
528. Ppor. Jerzy Wypych ps. *Mnich, Czarny* (1925–1944) – członek Szarych Szeregów Hufca Siedlce Chorągwi Mazowieckiej UI „Puszcza” (1940–1941) oraz Grup Szturmowych Chorągwi Warszawskiej UI „Wisła” (1942–1944), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, poległ na boisku Polonii Warszawa podczas natarcia na Dworzec Gdański, kawaler Krzyża Walecznych.
529. Ks. prał. hm. Stefan Wysocki ps. *Ignac* (1928–2017) – członek „Zawiszaków” Hufca Szarych Szeregów Rój „Łoza” w Łowiczu, żołnierz Armii Krajowej, uczestnik akcji „Uwolnić «Cyfrę»”, po II wojnie światowej proboszcz parafii Opatrzności Bożej w Warszawie-Wesołej (1972–2003), dziekan dekanatu rembertowskiego diecezji warszawsko-praskiej (1987–2003), prałat kapituły kolegiackiej w Radzyminie (1992), kapelan Szarych Szeregów (1980), przewodniczący Rady Naczelnej Stowarzyszenia Szarych Szeregów (2002), członek Rady do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych (2004).
530. Por. hm. Józef Wyżykowski ps. *Ziutka* (1902–1990) – uczestnik wojny polsko-bolszewickiej (1919–1921) oraz wojny obronnej Polski 1939, komendant Samodzielnego Hufca Częstochowskiego Szarych Szeregów Rój „Obraz” podległego bezpośrednio Głównej Kwaterze „Pasieca” (1941–1945), kawaler Krzyża Walecznych.
531. Ppor. phm. Józef Wyżykowski ps. *Adek, Mietek* (1925–2011) – uczestnik akcji małego sabotażu i akcji wywiadowczych, instruktor szkolenia sanitarnego drużyn Szarych Szeregów (1942–1944), po II wojnie światowej sekretarz zarządu i skarbnik Oddziału Częstochowa Stowarzyszenia Szarych Szeregów.
532. Por. phm. mgr Janusz Zbigniew Zabłocki ps. *Pionier, Krzysztof* (1926–2014) – harcerz 73 Mazowieckiej Drużyny Harcerzy w Grodzisku Mazowieckim, uczestnik wielu akcji małego sabotażu oraz WISS (Wywiad i Informacja Szarych Szeregów), zastępca komendanta Roju „Grochów” (Grodzisk Mazowiecki), komendant Grup Szturmowych Roju „Milion” (Milanówek) Chorągwi Mazowieckiej Szarych Szeregów UI „Puszcza”, żołnierz Obwodu „Bażant” Armii Krajowej, uczestnik akcji „Burza” na Mazowszu (1944), po II wojnie światowej uczestnik tzw. drugiej konspiracji (antysowieckiej), dowódca Zbrojnej Grupy „Krzysztof” (1945–1947), drużynowy 43 Krakowskiej Drużyny Harcerzy (1947–1948), członek Akademickiego Koła Młodzieży Wiejskiej („Wici”) i Kręgu Starszoharcerskiego „Watra” przy Krakowskiej Chorągwi Harcerzy, członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, współtwórca ruchu „Znak” i Klubu Inteligencji Katolickiej (KIK), współzałożyciel i wieloletni redaktor naczelny czasopisma „Więź”, poseł na Sejm PRL (1965–1985), członek Związku Bojowników o Wolność i Demokrację (ZBoWiD), twórca Ośrodka Dokumentacji i Studiów Społecznych przy KIK w Warszawie (ODiSS), członek prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu (1977–1983), współtwórca i prezes Polskiego Związku Katolicko-Społecznego (1981–1984), wiceprzewodniczący Tymczasowego Komitetu Wykonawczego Stronnictwa Pracy (1989–1990), wiceprzewodniczący Stowarzyszenia Szarych Szeregów i członek Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej (1990), pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2014).
533. Ppor. Jerzy Lech Zakrzewski ps. *Wąsik* (1921–1944) – członek warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” (grupa „Ubezpieczenie”) i akcji „Wilanów” (grupa „Posterunek II”), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, kawaler Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
534. Sierż. pchor. Ryszard Henryk Zalewski ps. *Wojdak* (1922–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Wilanów” (grupa „Lotnicy”), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, poległ podczas wypadu na niemiecki pociąg pancerny przy ul. Jana Ostroroga róg ul. Tatarskiej w Warszawie, kawaler Krzyża Walecznych.
535. Plut. pchor. Ryszard Jerzy Załęski ps. *Włodek* (1924–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, poległ podczas wypadu na niemiecki pociąg pancerny przy ul. Jana Ostroroga róg ul. Tatarskiej w Warszawie, kawaler Krzyża Walecznych.
536. Ppor. phm. dr Jerzy Zapadko ps. *Mirski, Kornik, Dzik, Sułkowski* (1924–1998) – członek Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” oraz Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Południe” (PD), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Atak”, sekcja „Granaty”), pod Czarnocinem i pod Pogorzela, akcji „Wilanów” (grupa dowódcy), jako dowódca akcji likwidacyjnych: „Lange” i „Rodewald”, a także uczestnik przygotowań akcji „Hahn” oraz ewakuacji rannych ze Szpitala Przemienienia Pańskiego (dowódca grupy ubezpieczenie I) w ramach likwidacji skutków akcji „Kutschera”, dowódca Grup Szturmowych Hufca „Południe” stanowiącego równocześnie pluton „Sad” w oddziale specjalnym „Jerzy” Kedywu KG AK, następnie dowódca II plutonu w oddziale specjalnym Kedywu KG AK „Agat”, ostatni dowódca harcerskiego batalionu AK „Parasol”, uczestnik powstania warszawskiego, po II wojnie światowej od 1951 r. na emigracji w Stanach Zjednoczonych, pracownik naukowy Uniwersytetu Georgetown w Waszyngtonie, pracownik Agencji Międzynarodowego Rozwoju Stanów Zjednoczonych oraz ekspert Banku Światowego, działacz polonijny, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).

537. Ppor. hm. Ryszard Wojciech Zarzycki ps. *Artur, Łempicki, Scott, Długi Ryś* (1919–1944) – przyboczny komendanta hufca ZHP w Kobryniu (1934-1937), kierownik Akademickiego Kręgu Starszoharcerskiego Studentów Uniwersytetu Warszawskiego i Wyższej Szkoły Dziennikarskiej (1938–1939), członek Rady Zrzeszenia Kręgów Starszoharcerskich „Kuźnica”, członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasiaki”, wizytator dla Chorągwi Krakowskiej UI „Smok” i Chorągwi Lwowskiej UI „Lew” oraz kierownik Wydziału Grup Szturmowych Głównej Kwatery „Pasiaki” (1943–1944), członek Rady Programowej przy naczelniku Harcerzy i kierownik Sekcji Realizacyjnej akcji „M”, komendant Bojowych Szkół Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”.
538. Plut. Jerzy Zastawny ps. *Pręgus* (1925–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji bojowo-represyjnej „Wilanów” (grupa „Lotnicy”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.
539. Sierż. pchor. phm. Andrzej Witold Teodor Zawadowski ps. *Gruby, Andrzej Gruby* (1922–1943) – członek Polskiej Ludowej Akcji Niepodległościowej (PLAN) oraz Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”, hufcowy Hufca Południe (PD) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Arsenalem (grupa „Ewakuacja”) oraz akcji pod Czarnocinem, kawaler Krzyża Walecznych.
540. Hm. Jan Zawadzki ps. *Arcy* (1908–1997) – organizator Szarych Szeregów na Kielecczyźnie, komendant hufca obejmującego drużyny z Kielc oraz Białogona, Jaworzni i Słowika (1939–1941), organizator i komendant konspiracyjnego zlotu kieleckich harcerzy na wzgórzu Brusznia (1940), kierownik akcji „N” w Kieleckiej Chorągwi Szarych Szeregów UI „Skala”, po II wojnie światowej komendant Chorągwi Harcerzy w Kielcach (1945–1947), członek Kręgu Instruktorskiego ZHP „Łysica” skupiającego przedwojennych doświadczonych instruktorów chorągwi (1956).
541. Prof. zw. dr hab. inż. Józef Zawadzki (1886–1951) – fizykochemik, kierownik Katedry i Zakładu Technologii Nieorganicznej (1919–1951), rektor Politechniki Warszawskiej (1935–1939), współzałożyciel i prezes Polskiego Towarzystwa Chemicznego, członek Komisji Szkół Wyższych Delegatury Rządu na Kraj, przewodniczący Rady Wychowawczej Szarych Szeregów, organizator oraz uczestnik tajnego nauczania na poziomie akademickim, po II wojnie światowej współzałożyciel i prezes Polskiej Akademii Umiejętności (1947), wiceprezes Polskiej Akademii Nauk Technicznych (1947–1948), członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego (1949), odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Cesarskiego Austriackiego Orderu Franciszka Józefa (1910) oraz Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1928), ojciec Tadeusza Zawadzkiego „Zośki” i Anny Zawadzkiej.
542. Ppor. hm. Tadeusz Leon Józef Zawadzki vel Tadeusz Zieliński ps. *Zośka, Kotwicki, Kajman, Lech Pomarańczowy, Tadeusz* (1921–1943) – drużynowy 23 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej „Pomarańczarnia” im. Bolesława Chrobrego (1938–1939), szef kręgu starszoharcerskiego „Pomarańczarnia” (1939–1941) oraz I Wojennej Pomarańczarni (1941–1943), członek Polskiej Ludowej Akcji Niepodległościowej (PLAN), komendant obwodu Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”, hufcowy Hufca Szarych Szeregów „Mokotów Górny” (MG) i dowódca Grup Szturmowych Hufca „Centrum” (CR), komendant Grup Szturmowych Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, zastępca dowódcy oddziału specjalnego „Jerzy” Kedywu KG AK (1943), uczestnik wielu akcji bojowych Grup Szturmowych Szarych Szeregów, m.in. akcji „Wieniec II” (wysadzenie przepustu kolejowego pod Kraśnikiem), „Meksyk II” (dowódca grupy „Atak”) oraz „Meksyk IV”, „Chicago” i „Biała Róża” (nieudane próby odbicia naczelnika Szarych Szeregów hm. Floriana Marciniaka), jako dowódca akcji pod Celestynowem i akcji pod Czarnocinem, a także jako obserwator w akcji likwidacyjnej „Schultz” i jako zastępca dowódcy akcji „Taśma” (atak na strażnicę Grenzschutzpolizei w Sieczychach koło Wyszkowa), gdzie poległ, jeden z głównych bohaterów książki Aleksandra Kamińskiego *Kamienie na szaniec* (1943), kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari oraz Krzyża Walecznych (dwukrotnie), pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (2009), syn prof. Józefa Zawadzkiego.
543. Mjr hm. Władysław Zawiślak ps. *Traugutt, Wierny Boj, Wrzos* (1922–2020) – członek Szarych Szeregów, zastępca komendanta Hufca Harcerzy „Drewniaki” w Dąbrowie Tarnowskiej, żołnierz Armii Krajowej w Obwodzie Dąbrowa Tarnowska Krakowskiego Okręgu AK, uczestnik akcji „Burza” (1944), po II wojnie światowej współorganizator i komendant antykomunistycznej organizacji Konspiracyjny Związek Harcerstwa Polskiego przekształconego w młodzieżową organizację Polska Straż Przednia, członek Zarządu Regionu Małopolska NSZZ „Solidarność”, przewodniczący zarządu wojewódzkiego i członek Rady Krajowej Stronnictwa Ludowo-Chrześcijańskiego, prezes Małopolskiej Fundacji Rolniczej w Krakowie i honorowy przewodniczący Krakowskiego Oddziału Stowarzyszenia Szarych Szeregów, kawaler Orderu Uśmiechu.
544. Por. hm. Jerzy Eugeniusz Zborowski ps. *Jeremi, Jurek, Jurek Kowalski, Kajman Okularnik, Jurek Żoliborski* (1922–1944) – członek tajnej organizacji samokształceniowej PET („Przyszłość”) oraz Organizacji Małego Sabotażu „Wawer” i Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Centrum” (CR), żołnierz oddziału specjalnego Kedywu KG AK „Agat”, zastępca i p.o. dowódcy harcerskiego batalionu AK „Parasol”, jeden z inicjatorów, organizatorów i głównych wykonawców akcji megafonowej oraz uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji pod Arsenalem (grupa ewakuacyjna) i pod Celestynowem, jako dowódca akcji pod Gołębiem i pod Płochocinem, akcji likwidacyjnych: „Bürkl” (dowódca akcji i pierwszy wykonawca wyroku) i „Koppe” (obserwator) oraz ewakuacji rannych ze Szpitala Przemienienia Pańskiego (dowódca akcji) w ramach likwidacji skutków akcji „Kutschera”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych (dwukrotnie).
545. Jerzy Adam Zbroja ps. *Chartamp* (1927–2004) – członek Bojowych Szkół Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL) Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, obożny zawiszackiej stacji „Koszykowa” przy ul. Mokotowskiej 28, łącznik i listonosz Oddziału Śródmieście Północ Harcerskiej Poczty Polowej w powstaniu warszawskim.

546. Hm. dr n. med. Konrad Bolesław Jan Zembrzusi ps. *Szkapą, Konrad, Kuńda, Koń* (1915–1986) – członek Głównej Kwatery Harcerzy (1936–1939), członek Centrali Młodzieżowych Zespołów Pomocniczych Stołecznego Komitetu Samopomocy Społecznej (1940–1941), członek Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki”, pierwszy kierownik akcji „N” (1941), wizytator Chorągwi Lubelskiej UI „Zboże” (1942), po II wojnie światowej nadzwyczajny komisarz do walki z epidemiami w Okręgu Mazurskim (1945–1947), lekarz epidemiczny Filii Państwowego Zakładu Higieny w Olsztynie (1947–1948), kierownik Oddziału Sanitarno-Epidemiologicznego Wojewódzkiego Wydziału Zdrowia w Olsztynie (1948–1950), kierownik Oddziału Epidemiologii Filii Państwowego Zakładu Higieny w Olsztynie (1950), w 1953 r. przeniósł się do Warszawy, naczelnik Wydziałów Zakażeń Szczególnie Niebezpiecznych i Zwalczania Chorób Zakaźnych w Ministerstwie Zdrowia (1953–1956), kierownik Zakładu Naukowo-Badawczego Laboratorium Technologicznego Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji (1956–1962), jeden z założycieli oraz głównych organizatorów olsztyńskiego powojennego harcerstwa, pierwszy komendant Warmińsko-Mazurskiej Chorągwi Harcerzy (1945–1947).
547. Mjr Hm. Janusz Zgorzalewicz ps. *Staszek, Krzyżak* (1919–2013) – kierownik kolportażu i komórki organizacyjnej „Pajęczyna” oraz wizytator Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” dla Chorągwi Krakowskiej UI „Smok”, organizator łączności radiowej Szarych Szeregów i konspiracyjnego harcerstwa na warszawskiej Pradze, uczestnik akcji „Taśma” w Sieczechach koło Wyszkowa, żołnierz Armii Krajowej, uczestnik powstania warszawskiego, więzień obozów koncentracyjnych Groß-Rosen i Bergen-Belsen, po II wojnie światowej zamieszkał w Żaganiu, lekarz stomatolog, twórca i pierwszy prezes Oddziału Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego w Zielonej Górze, prezes Związku byłych Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych.
548. Ks. ppłk hm. Jan Zieja ps. *Rybak, Jan Osiński, Wojciech* (1897–1991) – kapelan Armii Krajowej, Szarych Szeregów i Batalionów Chłopskich, kapelan Zakładu dla Ociemniałych w Laskach (1940–1941), współpracował z Frontem Odrodzenia Polski oraz Radą Pomocy Żydom „Żegota”, po II wojnie światowej współzałożyciel Komitetu Obrony Robotników i Komitetu Samoobrony Społecznej „KOR”, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari i Krzyża Walecznych, pośmiertnie odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski (2006).
549. Phm. mgr inż. Andrzej Zieliński ps. *Andrzej, Ziele* (1919–1996) – przyboczny 16 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. Zawiszy Czarnego, zastępca hufcowego Hufca Ochota Rój „Sulima” Bloku „Prochownia” Chorągwi Warszawskiej Szarych Szeregów UI „Wisła”, po II wojnie światowej inżynier mechanik, konstruktor obrabiarek i układów hydraulicznych, pracownik Centralnego Biura Konstrukcyjnego Obrabiarek (CBKO) w Pruszkowie, wykładowca i pracownik naukowy Politechniki Warszawskiej.
550. Hm. Zygfryd Ziemiański ps. *Zasław, Ogórek* (1909–2002) – sekretarz (1932), kierownik Wydziału Ogólnego oraz Wydziału Obozów i Turystyki Komendy Zagłębiowskiej Chorągwi Harcerzy (1934–1939), zastępca komendanta Chorągwi Zagłębiowskiej Szarych Szeregów UI „Barbara” (1943–1944).
551. Hm. dr Bolesław Marian Zimmer ps. *Jastrząb, Orzeł* (1914–2002) – kierownik Szkoły Powszechnej nr 7 im. Grzegorza Piramowicza w Chełmie (1927–1939), drużynowy 1 Drużyny Harcerzy im. ks. Józefa Poniatowskiego w Chełmie, kierownik Wydziału Starszoharcerskiego Komendy Chorągwi Lubelskiej Harcerzy (1937–1939), organizator konspiracyjnego harcerstwa w powiecie chełmskim, włodawskim i krasnostawskim, komendant Roju „Chełm” i Roju „Krasnystaw” oraz członek Komendy Chorągwi Lubelskiej Szarych Szeregów UI „Zboże” (1940–1941), nauczyciel Tajnej Organizacji Nauczycielskiej (TON), po II wojnie światowej nauczyciel historii i propedeutyki filozofii w szkołach Lublina, dyrektor Liceum Ogólnokształcącego dla Pracujących im. gen. Karola Świerczewskiego w Lublinie (1950–1974), członek Komendy Chorągwi (1945–1948), kierownik Wydziału Kształcenia (1947–1949) i zastępca komendanta Chorągwi Lubelskiej Harcerzy (1948–1949, 1957–1959), odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1998).
552. Phm. Władysław Zimniak (1910–1942) – komendant Samodzielnego Hufca Piotrkowskiego Szarych Szeregów Rój „Sosnowka” podległego bezpośrednio Głównej Kwaterze „Pasiece” (1940–1941), zginął w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu.
553. Plut. pchor. Tadeusz Zürn ps. *Karolek* (1925–1944) – członek Szarych Szeregów w tajnym hufcu harcerzy we Włocławku, żołnierz Brygady Dywersji „Broda 53” w Zgrupowaniu „Radosław” Kedywu KG AK, uczestnik powstania warszawskiego w harcerskim batalionie AK „Zośka”, brat Edwarda Zürna „Jacka” i Zbigniewa Zürna-Zahorskiego „Zawyra”.
554. Por. hm. inż. Zbigniew Zürn-Zahorski ps. *Wiesław, Zawyr, Krogulec Brat* (1922–1994) – drużynowy 1 Bydgoskiej Lotniczej Drużyny Harcerzy oraz Pogotowia Wojennego Harcerzy (1939), hufcowy tajnego hufca harcerzy we Włocławku (1940), członek Szarych Szeregów w Hufcu „Powiśle” (PW) i Hufcu „Mokotów Górny” (MG), drużynowy w Hufcu „Wola” (WL) Chorągwi Warszawskiej UI „Wisła” (1940), łącznik Edwarda Zürna „Jacka” na Kujawy, instruktor „Wiarusa”, żołnierz Okręgu I A Warszawa-Miasto Narodowych Sił Zbrojnych, uczestnik powstania warszawskiego w batalionie AK „Zaremba-Piorun”, po II wojnie światowej inżynier elektryk, instruktor wykształcenia wojskowego w 42 Ochotniczym Hufcu Pracy w Głogowie (1965–1967), instruktor harcerski, członek Komendy Chorągwi Gdańsko-Morskiej ZHP w Sopocie oraz członek Komisji Historycznej Głównej Kwatery ZHP i Chorągwi Krakowskiej ZHP (1981–1987, 1993–1994), autor książek: *Pseudonim „Jacek”* oraz *Moje harcerskie lata i Moje powstańcze wspomnienia*, brat Edwarda Zürna „Jacka” i Tadeusza Zürna „Karolka”.
555. Sierż. pchor. Czesław Żołędowski ps. *Wigura* (1923–1944) – członek Grup Szturmowych warszawskich Szarych Szeregów Hufca „Wola” (WL), uczestnik wielu akcji bojowych, m.in. akcji „Taśma” w Sieczechach koło Wyszkowa (grupa „Ubezpieczenie II”), żołnierz harcerskiego batalionu AK „Zośka”, uczestnik powstania warszawskiego, kawaler Krzyża Walecznych.

V. Miejscowości, miejsca i obiekty

1. Białystok – siedziba Komendy Chorągwi Białostockiej Ul „Biały”, Ul „Żubr”.
2. Katowice – siedziba Komendy Chorągwi Śląskiej Ul „Huta”.
3. Kielce – siedziba Komendy Chorągwi Kieleckiej Ul „Skala”.
4. Kłomnice, woj. śląskie, pow. częstochowski – siedziba Komendy Chorągwi Częstochowskiej Ul „Warta”.
5. Kraków – stolica oraz siedziba rządu i urzędów centralnych Generalnego Gubernatorstwa, siedziba Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1944–1945), siedziba Komendy Chorągwi Krakowskiej Ul „Smok”, Ul „Dzwon”.
6. Kraków – Muzeum Armii Krajowej im. gen. Emila Fieldorfa „Nila”, ul. Wita Stwosza 12.
7. Kraków – budynek Małopolskiego Oddziału Okręgowego PCK (dawna siedziba Harcerskiej Poczty Polskiego Czerwonego Krzyża), ul. Studencka 19.
8. Kraków – Dom Śląski LOK (dawna siedziba Gestapo), ul. Pomorska 2-4 oraz więzienie przy ul. Montelupich 7.
9. Lublin – siedziba Komendy Chorągwi Lubelskiej Ul „Zboże”.
10. Lublin – Zamek Królewski (w latach 1939–1944 więzienie policyjne Gestapo, ob. siedziba Muzeum Narodowego w Lublinie), ul. Zamkowa 9 oraz Muzeum Martyrologii „Pod Zegarem” (dawny areszt Gestapo), ul. Uniwersytecka 1.
11. Lwów – siedziba Komendy Chorągwi Lwowskiej Ul „Lew”; pierwsze miasto w Polsce, gdzie w sposób zorganizowany przystąpiono do tworzenia harcerskiej konspiracji nazwanej później Szarymi Szeregami.
12. Łódź – siedziba Komendy Chorągwi Łódzkiej Ul „Kominy”; park im. Szarych Szeregów przy ul. Wojciecha Głowackiego 10.
13. Nowogródek, obwód grodzieński na Białorusi – siedziba Komendy Chorągwi Nowogródzkiej Ul „Las”.
14. Oświęcim – dawny zespół niemieckich nazistowskich obozów koncentracyjnych KL Auschwitz I (Stammlager), KL Birkenau (Auschwitz II) i KL Monowitz (Auschwitz III) oraz obozu zagłady, miejsce uwięzienia i śmierci wielu członków Szarych Szeregów, ob. Państwowe Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu, ul. Więźniów Oświęcimia 20.
15. Pińsk, obwód brzeski na Białorusi – siedziba Komendy Chorągwi Poleskiej Ul „Błota”, Ul „Bagno”.
16. Płock – siedziba Komendy Chorągwi Mazowieckiej Ul „Puszcza”.
17. Poznań – siedziba Komendy Chorągwi Wielkopolskiej Ul „Przemysław”, Ul „Gniazdo”, miejsce powstania kryptonimu „Szare Szeregi” zapoczątkowanego w chorągwi wielkopolskiej później przyjętego także w innych regionach okupowanej Polski.
18. Poznań – gmach Collegium Maius Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego (dawna siedziba Prezydium Policji przy An der Paulikirche 10), ul. Aleksandra Fredry 10.
19. Poznań – Muzeum Martyrologii Wielkopolan Fort VII przy Alei Polskiej (dawny KL Posen); podczas okupacji niemieckiej w latach 1939–1944 kolejno obóz koncentracyjny, więzienie policyjne Gestapo oraz obóz przejściowy.
20. Radom – siedziba Komendy Chorągwi Radomskiej Ul „Rady”.

21. Radom – Szlak „Zastępów Cieni” upamiętniający 21 akcji radomskich Szarych Szeregów.
22. Rogoźnica, woj. dolnośląskie, pow. świdnicki, gm. Strzegom – dawny niemiecki nazistowski obóz koncentracyjny KL Groß-Rosen (ob. Państwowe Muzeum Gross-Rosen), miejsce uwięzienia i śmierci wielu członków Szarych Szeregów, m.in. pierwszego naczelnika Szarych Szeregów hm. Floriana Marciniaka.
23. Równe, obwód rówieński na Ukrainie – siedziba Komendy Chorągwi Wołyńskiej Ul „Gleba”, Ul „Kresy”.
24. Sosnowiec – siedziba Komendy Chorągwi Zagłębiowskiej Ul „Barbara”, ul. Mazowiecka 7A.
25. Toruń – siedziba Komendy Chorągwi Pomorskiej Ul „Lina”.
26. Warszawa – siedziba Głównej Kwatery Szarych Szeregów „Pasieki” (1939–1944) przy ul. Wilczej 44, siedziba Komendy Chorągwi Warszawskiej Ul „Wisła”.
27. Warszawa – Muzeum Powstania Warszawskiego, ul. Przyokopowa 28.
28. Warszawa – budynek PAST z kotwicą Polski Walczącej na dachu (ob. siedziba Stowarzyszenia Szarych Szeregów), ul. Zielna 37.
29. Warszawa – Kopiec Powstania Warszawskiego z kotwicą Polski Walczącej na Czerniakowie w dzielnicy Mokotów po południowej stronie ul. Bartyckiej.
30. Warszawa – pałac Blanka (miejsce śmierci Krzysztofa Kamila Baczyńskiego), ul. Senatorska 14 i pałac Jabłonowskich (dawny ratusz) na pl. Teatralnym, ul. Senatorska 14/16 (miejsce grobu powstańczego poety).
31. Warszawa – siedziba Związku Powstańców Warszawskich i izba pamięci, ul. Długa 22.
32. Warszawa – gmach dawnego Arsenалу Królewskiego (miejsce akcji „Meksyk II” znanej jako akcja pod Arsenalem), ul. Długa 52.
33. Warszawa – Muzeum Więzienia Pawiak, oddział Muzeum Niepodległości na Muranowie, ul. Dzielna 24/26.
34. Warszawa – Mauzoleum Walki i Męczeństwa (dawna siedziba Gestapo), al. Jana Chrystiana Szucha 25.
35. Warszawa – Muzeum Wojska Polskiego, al. Jerozolimskie 3.
36. Warszawa – Grób Nieznanego Żołnierza na pl. marsz. Józefa Piłsudskiego (na jednej z tablic napis: PAWIAK – AL. SZUCHA 1939-1945).
37. Wilno, okręg wileński na Litwie – siedziba Komendy Chorągwi Wileńskiej Ul „Brama”.

VI. Cmentarze, groby i mogiły

1. Cmentarz Powstańców Warszawy przy ul. Parkowej w Pęcicach.
2. Cmentarz Powstańców Warszawy (największy cmentarz wojenny w Polsce) przy ul. Wolskiej 174/176 na Woli w Warszawie.
3. Cmentarz Powstańców Warszawy w Powsinie przy ul. Przyczółkowej w dzielnicy Wilanów w Warszawie.
4. Cmentarz Wojskowy na Powązkach przy ul. Powązkowskiej 43/45 na Żoliborzu w Warszawie; Kwatera Harcerskiego Batalionu Armii Krajowej „Zośka” (A-20).
5. Grób Ryszarda Kaczorowskiego w Panteonie Wielkich Polaków Świątyni Opatrzności Bożej przy ul. ks. prymasa Augusta Hłonda 1 w dzielnicy Wilanów w Warszawie.

VII. Pomniki

1. Pomnik Szarych Szeregów na kanadyjskich Kaszubach, w Barry's Bay koło Wilna, hrabstwo Renfrew, prowincja Ontario, Kanada.
2. Pomnik upamiętniający zbrojną akcję Szarych Szeregów z lipca 1944 r. przy wale przeciwpowodziowym Dunajca w Białej, woj. małopolskie, pow. tarnowski, gm. Tarnów.
3. Pomnik Szarych Szeregów przed budynkiem Szkoły Podstawowej im. płk. Kazimierza Zenktelea w Buku, ul. Szarych Szeregów 8.
4. Pomnik pamięci harcerzy z konspiracyjnych Szarych Szeregów przy ul. Szarych Szeregów w Bydgoszczy.
5. Pomnik upamiętniający akcję pod Celestynowem przy dworcu kolejowym PKP w Celestynowie.
6. Pomnik Ryszarda Kaczorowskiego przed gmachem Akademii Polonijnej w Częstochowie, ul. gen. Kazimierza Pułaskiego 4/6.
7. Pomnik poświęcony gdyńskim harcerzom poległym w czasie II wojny światowej na skwerze im. Tajnego Hufca Harcerzy u stóp Kamiennej Góry przy ul. Świętojańskiej 41 w Gdyni.
8. Pomnik hm. Tadeusza Maślankowskiego u zbiegu al. hm. T. Maślankowskiego „Sosny” i ul. marsz. Ferdynanda Focha w Grudziądzu.
9. Pomnik harcerzy poległych za ojczyznę w latach 1914–1945 na Skwerze Harcerskim im. Szarych Szeregów nad Silnicą w pobliżu ulic bp. Czesława Kaczmarka i Ogrodowej w Kielcach.
10. Pomnik pamięci harcerzy plutonu Kedywu AK „Alicja” w obejściu kościoła św. Józefa w Krakowie, ul. Jana Zamoyskiego 2.
11. Pomnik hm. Aleksandra Kamińskiego proj. prof. Kazimierza Karpińskiego w Parku Staromiejskim przy ul. Ogrodowej w Łodzi.
12. Pomnik pamięci harcerek i harcerzy Szarych Szeregów żołnierzy Armii Krajowej na cmentarzu katedralnym w Łowiczu, ul. Blich 8.
13. Pomnik Szarych Szeregów w parku im. Rodziny Dernałowiczów przy ul. Warszawskiej w Mińsku Mazowieckim.
14. Pomnik Ryszarda Kaczorowskiego w Panteonie Bohaterów Sanktuarium Narodowego na Cmentarzu Poległych w Bitwie Warszawskiej w Ossowie.
15. Pomnik Szarych Szeregów na skwerze Szarych Szeregów przed budynkiem magistratu przy ul. Armii Krajowej 5 w Otwocku.
16. Pomnik pamięci harcerek i harcerzy oraz członków Szarych Szeregów u zbiegu ul. gen. Jarosława Dąbrowskiego i al. Wojska Polskiego w Piastowie.
17. Pomnik upamiętniający akcję pod Pogorzłą oraz żołnierzy ruchu oporu prowadzących działania dywersyjne na odcinku Otwock – Pogorzlel – Pilawa w pobliżu stacji kolejowej Pogorzlel Warszawska.
18. Pomnik poświęcony pamięci poległych i pomordowanych poznańskich harcerzy w latach 1939-1945 u zbiegu ul. Szarych Szeregów i ul. Aleksandry Karpińskiej w dzielnicy Jeżyce w Poznaniu.
19. Pomnik Szarych Szeregów na cmentarzu przy ul. 2 Sierpnia w Pruszkowie.
20. Pomnik pamięci radomskich harcerzy Szarych Szeregów – ofiar walki z niemieckim okupantem w latach 1939–1945 na cmentarzu przy ul. Bolesława Limanowskiego 72 w Radomiu.
21. Pomnik Powstańców Warszawskich proj. Jana Małety (pierwszy w Polsce pomnik poświęcony bohaterom Warszawy) na skwerze przy ul. Szarych Szeregów w Słupsku.
22. Pomnik Powstania Warszawskiego proj. prof. Wincentego Kućmy przed gmachem Sądu Najwyższego na pl. Kasińskich na Muranowie w Warszawie.
23. Pomnik bohaterów małego sabotażu poświęcony harcerzom Szarych Szeregów u zbiegu ulic Raszyńskiej i Wawelskiej na Ochocie w Warszawie; monument fund. Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w postaci tablicy informacyjnej umieszczonej na niewielkim ceglany cokole.
24. Pomnik Lotnika z repliką „kotwicy” namalowanej na cokole przez Jana Bytnara „Rudego” 2 maja 1942 r. na rondzie u zbiegu ulic Żwirki i Wigury, Wawelskiej i Raszyńskiej na Ochocie w Warszawie (pomnik stał wówczas na pl. Unii Lubelskiej u wylotu al. Jana Chrystiana Szucha).
25. Pomnik Małego Powstańca proj. prof. Jerzego Jarnuszkiewicza przy ul. Podwałe u zbiegu z ul. Wąski Dunaj, na zewnętrznym murze obronnym Starego Miasta w Warszawie.
26. Pomnik Bohaterom Warszawy 1939–1945 (tzw. „Warszawska Nike”) proj. Mariana Koniecznego przy Trasie W-Z w pobliżu tunelu pod Starym Miastem (skrzyżowanie ul. Nowy Przejazd i al. „Solidarności”) w Śródmieściu Warszawy.
27. Pomnik Powstańców Warszawy proj. Andrzeja Domańskiego, złożony z 63 elementów symbolizujących dni walczącej stolicy w czasie powstania warszawskiego na pl. Powstańców Warszawy w Śródmieściu Warszawy.
28. Pomnik Jana Rodowicza „Anody” na dziedzińcu Ministerstwa Sprawiedliwości w Śródmieściu Warszawy, al. Ujazdowskie 11.
29. Pomnik Armii Krajowej i Polskiego Państwa Podziemnego proj. Jerzego Staniszkisa u zbiegu ul. Wiejskiej i ul. Jana Matejki, naprzeciw budynku Sejmu RP w Śródmieściu Warszawy.
30. Pomnik Szarych Szeregów upamiętniający działalność drużyn harcerskich na terenie Ursusa przed budynkiem Szkoły Podstawowej Nr 4 im. Władysława Broniewskiego w dzielnicy Ursus w Warszawie, ul. Walerego Sławka 9.
31. Pomnik pamięci żołnierzy batalionu AK „Parasol” obok katakumb na cmentarzu ewangelicko-reformowanym na Woli w Warszawie, ul. Żytnia 42.
32. Pomnik Polegli Niepokonani proj. prof. Kazimierza Gustawa Zemły na terenie Cmentarza Powstańców Warszawy na Woli w Warszawie, ul. Wolska 174/176.
33. Pomnik poświęcony najmłodszym żołnierzom powstania warszawskiego 1944 przed kościołem św. Stanisława Kostki na Żoliborzu w Warszawie, ul. kard. Stanisława Hozjusza 2.
34. Pomnik Szarych Szeregów na terenie klasztoru oo. franciszkanów we Włocławku, pl. Wolności 6.
35. Pomnik poświęcony harcerzom poległym w latach 1939–1945 na terenie Szkoły Podstawowej Nr 5 z Oddziałami Integracyjnymi im. Szarych Szeregów we Włocławku, ul. Wieniecka 46.
36. Popiersie por. Jana Rodowicza „Anody” w alei pamięci obok pomnika upamiętniającego żołnierzy polskiego podziemia niepodległościowego na skwerze przy ul. Bolesława Krzywoustego w Głogowie.

37. Popiersie Krzysztofa Kamila Baczyńskiego w Alei Sław na Skwerze Harcerskim im. Szarych Szeregów nad Silnicą w pobliżu ulic bp. Czesława Kaczmarka i Ogrodowej w Kielcach.
38. Popiersie hm. Floriana Marciniaka na pl. Szarych Szeregów w Kościanie.
39. Popiersie Ryszarda Kaczorowskiego na skwerze jego imienia w Mińsku Mazowieckim.
40. Popiersie Ryszarda Kaczorowskiego w Ogrodzie Historii Narodu Polskiego w Morawicy pod Krakowem.
41. Popiersie Ryszarda Kaczorowskiego przed budynkiem Hufca ZHP Sochaczew im. Żołnierzy II batalionu 18 pułku piechoty przy ul. Prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego 3B (dawniej Hanki Sawickiej) w Sochaczewie.
42. Popiersie Aleksandra Kamińskiego „Kamyka” w Łazienkach Królewskich w Śródmieściu Warszawy, ul. Agrykola 1.
43. Popiersie gen. bryg. Jana Wojciecha Kiwerskiego przy pomniku 27 Wołyńskiej Dywizji Piechoty AK na skwerze Wołyńskim u zbiegu Trasy Armii Krajowej i ul. Gdańskiej na Marymoncie w Warszawie.

VIII. Miejsca pamięci, głazy, obeliski i tablice memoratywne

A. Warszawa

1. Tablica upamiętniająca phm. Tadeusza Mirowskiego „Oracza” na Bielanach, ul. Szymona Bogumiła Zuga 12.
2. Głaz z tablicą upamiętniającą żołnierzy batalionu harcerskiego AK „Wigry” poległych w konspiracji i w powstaniu warszawskim na skwerze Batalionu Harcerskiego AK „Wigry” przy ul. gen. Władysława Andersa na Muranowie.
3. Tablica upamiętniająca akcję pod Arsenalem na budynku przy ul. Długiej 52 na Muranowie w Śródmieściu oraz głaz pamiątkowy przed gmachem Arsenału.
4. Tablica pamięci żołnierzy batalionu AK „Parasol” Zgrupowania „Radosław” na ścianie pałacu Krasińskich na Muranowie, pl. Krasińskich 3/5.
5. Głaz poświęcony żołnierzom batalionu AK „Zośka” przed budynkiem przy ul. Zakroczymskiej 7 na Nowym Mieście.
6. Tablica upamiętniająca hm. Eugeniusza Stasieckiego na ścianie kościoła oo. bonifratrów pw. św. Jana Bożego na Nowym Mieście, ul. Bonifratska 12.
7. Tablica upamiętniająca żołnierzy batalionu AK „Zośka” poległych w walce z niemieckim najeźdźcą na ścianie kościoła oo. bonifratrów pw. św. Jana Bożego na Nowym Mieście, ul. Bonifratska 12.
8. Tablica upamiętniająca żołnierzy batalionów AK „Zośka” i „Czata 49” broniących Starego Miasta, poległych podczas natarcia na Dworzec Gdański przy wejściu na stadion Polonii Warszawa przy ul. Konwiktorskiej 6 na Nowym Mieście.
9. Tablica upamiętniająca harcerski batalion AK „Wigry” i jego dowódcę kpt. hm. Eugeniusza Konopackiego „Trzaskę” na ścianie pałacu Raczyńskich na Starym Mieście, ul. Podwale 23.
10. Tablica upamiętniająca Orłęta i ich komendanta hm. Stanisława Szrednickiego „Stacha” na ścianie pałacu Raczyńskich na Starym Mieście, ul. Podwale 23.
11. Tablica upamiętniająca hm. Stanisława Szrednickiego „Stacha” w krużganku katedry polowej Wojska Polskiego na Starym Mieście, ul. Długa 13/15.

12. Tablica poświęcona pamięci harcerek i harcerzy Szarych Szeregów żołnierzy Armii Krajowej poległym w walce o Polskę w latach 1939–1945 w krużganku katedry polowej Wojska Polskiego na Starym Mieście, ul. Długa 13/15.
13. Tablica poświęcona pamięci współtwórców i kierowników Szarych Szeregów w latach II wojny światowej 1939–1945 w krużganku katedry polowej Wojska Polskiego na Starym Mieście, ul. Długa 13/15.
14. Tablica upamiętniająca uczestników akcji „Góral” na budynku przy ul. Senatorskiej 3 w Śródmieściu.
15. Tablica upamiętniająca Krzysztofa Kamila Baczyńskiego na ścianie pałacu Blanka w Śródmieściu (miejsce śmierci poety), ul. Senatorska 14.
16. Głaz z tablicą upamiętniającą Krzysztofa Kamila Baczyńskiego na dziedzińcu pałacu Jabłonowskich (dawny ratusz) na pl. Teatralnym w Śródmieściu (miejsce grobu powstańczego poety), ul. Senatorska 14/16.
17. Tablica upamiętniająca hm. Stanisława Szrednickiego „Stacha” w bramie pałacu Jabłonowskich na pl. Teatralnym w Śródmieściu, ul. Senatorska 14/16.
18. Tablica upamiętniająca Krzysztofa Kamila Baczyńskiego na ścianie kamienicy przy ul. Bagatela 10 w Śródmieściu (miejsce urodzenia poety).
19. Tablica upamiętniająca Jana Józefa Lipskiego na ścianie domu przy ul. Emiliana Konopczyńskiego 4a w Śródmieściu (miejsce zamieszkania wraz z żoną Marią Lipską).
20. Tablica upamiętniająca Jana Rodowicza „Anodę” na I piętrze gmachu Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej w Śródmieściu, ul. Koszykowa 55.
21. Tablica upamiętniająca hm. Tadeusza Zawadzkiego „Zośkę” na ścianie Domu Profesorów w Śródmieściu, ul. Koszykowa 75.
22. Tablica upamiętniająca miejsce aresztowania hm. Floriana Marciniaka na budynku przy ul. Mysiej 2 w Śródmieściu.
23. Tablica upamiętniająca powołanie Szarych Szeregów na ścianie kamienicy przy ul. Stanisława Noakowskiego 12 w Śródmieściu.
24. Tablica upamiętniająca hm. Tadeusza Zawadzkiego „Zośkę” w dużej auli w Gmachu Głównym Politechniki Warszawskiej w Śródmieściu, pl. Politechniki 1.
25. Tablica upamiętniająca zamach na Waltera Stamma na ścianie kamienicy przy al. Jana Chrystiana Szucha 16 w Śródmieściu.
26. Tablica upamiętniająca Harcerską Poczta Polową na frontonie domu przy ul. Wilczej 35/41 w Śródmieściu.
27. Tablica upamiętniająca rozstrzelanych w tym miejscu harcerzy z mokatowskich Szarych Szeregów na ścianie budynku przy ul. Marszałkowskiej 27/35 w Śródmieściu.
28. Głaz upamiętniający hm. Andrzeja Romockiego „Morro” u zbiegu ulic Solec i Wilanowskiej na Powiślu w Śródmieściu.
29. Tablica upamiętniająca Jana Rodowicza „Anodę” na ścianie frontowej gmachu Ministerstwa Sprawiedliwości w Śródmieściu, al. Ujazdowskie 11.
30. Głaz z tablicą upamiętniającą zamach na Franza Kutscherę oraz poległych w akcji: Bronisława Pietraszewicza „Lota”, Zbigniewa Gęsickiego „Juna”, Marian Singera „Cichego” i Kazimierza Sotta „Sokoła” przed willą Gawrońskich przy al. Ujazdowskich 23/25 w Śródmieściu.

31. Głaz z tablicą upamiętniającą por. phm. Jerzego Gawina „Słonia” na skwerze przy ul. Czerniakowskiej w Śródmieściu.
32. Tablica upamiętniająca Jana Rodowicza „Anodę” na fasadzie kamienicy przy ul. Lwowskiej 7 w Śródmieściu.
33. Tablica upamiętniająca poległych uczestników akcji „Kutschera” – Zbigniewa Gęśickiego „Juna” i Kazimierza Sotta „Sokoła” na balustradzie mostu Śląsko-Dąbrowskiego.
34. Tablica upamiętniająca hm. Stanisława Broniewskiego na kamienicy przy ul. Grażyny 22 na Mokotowie.
35. Tablica upamiętniająca Krzysztofa Kamila Baczyńskiego przy ul. Tadeusza Hołówki 3 na Mokotowie (miejsce zamieszkania poety).
36. Tablica upamiętniająca Jana Romana Bytnara „Rudego” na frontowej ścianie kamienicy przy al. Niepodległości 159 na Mokotowie.
37. Tablica upamiętniająca Ryszarda Kaczorowskiego na ścianie budynku przy al. Niepodległości 163 na Mokotowie.
38. Tablica upamiętniająca Sławomira Macieja Bittnera na ścianie budynku przy al. Niepodległości 165 na Mokotowie.
39. Tablica upamiętniająca harcerzy Szarych Szeregów z Hufca Mokotów Dolny (MD) na ścianie budynku CLVI Liceum Ogólnokształcącego Integracyjnego „Przy Łazienkach Królewskich” na Mokotowie, ul. Podchorążych 49/61.
40. Tablica upamiętniająca Jerzego Horczaka „Wróbla” na budynku przy ul. Różanej 36 na Mokotowie.
41. Tablica upamiętniająca ppor. hm. Stefana Mirowskiego „Bolka” na terenie II Ogrodu Jordanowskiego przy ul. Antoniego Edwarda Odyńca 6 na Mokotowie.
42. Tablica upamiętniająca działalność Poczty Polowej Armii Krajowej obsługiwanej przez „Zawiszaków” na ścianie budynku przy ul. Tynieckiej 26 na Mokotowie.
43. Tablica upamiętniająca mjr Michała Issajewicza „Misia” na ścianie budynku przy ul. Józefa Mianowskiego 24 na Ochocie.
44. Tablica upamiętniająca Stefana Mirowskiego na ścianie domu przy ul. Filtrowej 83 na Ochocie.
45. Tablica upamiętniająca harcerzy Szarych Szeregów na ścianie budynku Szkoły Podstawowej nr 379 im. Szarych Szeregów w Zespole Szkół nr 128 na Targówku, ul. Turmoncka 2.
46. Głaz poświęcony por. Janowi Rodowiczowi „Anodzie” u zbiegu al. Jana Rodowicza „Anody” i ul. Jana Ciszewskiego na Ursynowie.
47. Głaz z tablicą upamiętniającą harcerzy Szarych Szeregów Hufca „Wierna rzeka” na dziedzińcu kościoła św. Antoniego Padewskiego na osiedlu Stara Miłosna w dzielnicy Wesola, ul. Borkowska 1.
48. Tablica upamiętniająca hm. Mansweta Śmigielskiego „Szweda” na budynku Zespołu Szkół nr 94 w dzielnicy Wesola, ul. Krótka 1.
49. Tablica upamiętniająca akcję „Wilanów” na ścianie restauracji „Wilanów” przy ul. Stanisława Kostki Potockiego 27 w dzielnicy Wilanów.
50. Głaz z tablicą upamiętniającą walki powstańcze żołnierzy 1 kompanii Batalionu AK „Parasol” o pałacyk Michlera i utrzymanie młyna przed budynkiem przy ul. Wolskiej 40 na Woli.

51. Tablica poświęcona harcerzom Szarych Szeregów AK w głównej alei parku Powstańców Warszawy pomiędzy ulicami gen. Józefa Sowińskiego, Wolską i Redutową na Woli w Warszawie.
52. Tablica upamiętniająca zdobycie przez żołnierzy batalionu AK „Zośka” obozu koncentracyjnego KL Warschau (tzw. „Gęsiówki”) na ścianie budynku przy ul. Mordechaja Anielewicza 34 (dawniej ul. Gęsia) na Woli.
53. Tablica upamiętniająca kwaterę powstańczą batalionu AK „Zośka” na ścianie gmachu Zespołu Szkół im. Michała Konarskiego na Woli, ul. Okopowa 55A.
54. Tablica upamiętniająca phm. Konrada Okolskiego „Kubę” na ścianie budynku Zespół Szkół Fototechnicznych na Woli, ul. Spokojna 13.
55. Tablica upamiętniająca hm. Tadeusza Zawadzkiego „Zośkę” na skwerze jego imienia przy rondzie Zgrupowania AK „Radosław” na Woli.
56. Tablica upamiętniająca żołnierzy batalionu AK „Zośka” poległych podczas obrony cmentarza wolskich w 1944 r. przy głównym wejściu na cmentarz ewangelicko-augsburskiego przy ul. Młynarskiej 54/58 na Woli.
57. Tablice upamiętniające żołnierzy batalionu AK „Zośka” poległych 8 sierpnia 1944 r. w wypadzie na pociąg pancerny przy ul. Jana Ostroroga róg ul. Tatarskiej na murze Cmentarza Powązkowskiego na Woli.
58. Tablica upamiętniająca phm. Bronisława Pietraszewicza „Lota” na ścianie budynku przy ul. Juliusza Słowackiego 38/46 na Żoliborzu.

B. Inne miejscowości i miejsca

1. Tablica poświęcona żołnierzom Szarych Szeregów Hufca Biała Podlaska Rój „4-Czwórka” Chorągwi Lubelskiej Ul „Zboże” na ścianie kościoła św. Antoniego w Białej Podlaskiej, ul. Gabriela Narutowicza 37.
2. Tablica upamiętniająca Ryszarda Kaczorowskiego pod Pomnikiem Nieznanego Sybiraka w Białymstoku.
3. Głaz pamięci hm. Wincentego Muchy „Komara” w Parku Nadodrzańskim nieopodal Mostu Piastowskiego przy ul. Władysława Jagiełły w Brzegu.
4. Tablica upamiętniająca phm. Tadeusza Wojtczaka na ścianie kamienicy przy pl. Przemysława 2 w Buku.
5. Tablica upamiętniająca phm. Bernarda Mrozińskiego na ścianie budynku przy ul. Gdańskiej 11 w Bydgoszczy.
6. Głaz upamiętniający hm. Tadeusza Zawadzkiego „Zośkę” przy ul. Kolejowej nieopodal mostu kolejowego w Czarnocinie.
7. Głaz upamiętniający hm. Floriana Marciniaka na pl. Zielony Rynek w Czempiniu, woj. wielkopolskie pow. kościański.
8. Tablica ku czci pomordowanych i poległych w służbie ojczyzny druhów i druhny z Szarych Szeregów obwodu częstochowskiego na placu przed kościołem rektorackim Najświętszego Imienia Maryi przy al. Najświętszej Maryi Panny 56 w Częstochowie.
9. Tablica upamiętniająca komendantów Samodzielnego Hufca Częstochowskiego Szarych Szeregów Rój „Obraz” kpt. hm. Eugeniusza Stasieckiego i por. hm. Józefa Wyżykowskiego na ścianie kościoła rektorackiego Najświętszego Imienia Maryi przy al. Najświętszej Maryi Panny 56 w Częstochowie.
10. Tablica upamiętniająca hm. Lucjana Cyłkowskiego na ścianie budynku dawnego XVII Liceum Ogólnokształcącego w Gdyni, ul. 10 Lutego 26.

11. Głaz upamiętniający współtwórcę i pierwszego naczelnika Szarych Szeregów hm. Floriana Marciniaka w Gorzycach, woj. wielkopolskie pow. kościański, gm. Czempień.
12. Głaz z tablicą upamiętniającą harcerzy i harcerki Hufca ZHP Grójec oraz założyciela grójeckich Szarych Szeregów hm. Ludwika Michalskiego w parku miejskim w Grójcu (od strony ul. ks. Piotra Skargi).
13. Tablica upamiętniająca phm. Tadeusza Kenclera ps. „Wilczek” oraz harcerzy Szarych Szeregów z drużyny w Jeżowie na ścianie kaplicy na cmentarzu wojennym przy ul. Wojska Polskiego w Jeżowie, woj. łódzkie, pow. brzeziński.
14. Tablica poświęcona pamięci harcerzy i harcerek Szarych Szeregów żołnierzy Armii Krajowej poległych w walce o Polskę na ścianie bazyliki katedralnej Wniebowzięcia NMP w Kielcach, pl. Najświętszej Maryi Panny 3.
15. Tablica upamiętniająca akcję harcerzy z Szarych Szeregów – Wiesława Sadkowskiego, Jerzego Miniasiewicza i Wojciecha Gołąbka (umieszczenie w 1944 r. na frontonie dzwonnicy znaku Polski Walczącej) na ścianie dzwonnicy katedry Wniebowzięcia NMP w Kielcach przy pl. Najświętszej Maryi Panny 3.
16. Tablica upamiętniająca pierwszą konspiracyjną odprawę tajnego harcerstwa „Szare Szeregi” pod komendą phm. Jana Zawadzkiego ps. „Arcy” przy ul. Spacerowej 3 w Kielcach.
17. Tablica pamięci Szarych Szeregów przy pomniku Martyrologii Narodu Polskiego na terenie Cmentarza Komunalnego przy ul. Gnieźnieńskiej 44 w Koszalinie.
18. Tablica upamiętniająca Harcerską Poczta Polskiego Czerwonego Krzyża oraz komendanta krakowskich Szarych Szeregów hm. Seweryna Udzięła na ścianie budynku przy ul. Studenckiej 19 w Krakowie.
19. Tablica upamiętniająca poległych uczestników zamachu na Wilhelma Koppego przy ul. Powiśle 3 w Krakowie.
20. Tablica upamiętniająca hm. Józefa Andrzeja Grzesiaka na fasadzie kamienicy przy ul. Józefa Szujskiego 9 w Krakowie.
21. Tablica upamiętniająca aresztowanie harcerzy Szarych Szeregów, redaktorów harcerskiej prasy konspiracyjnej – „Watra”, „Czuwaj” i „Na ucho” na ścianie budynku przy ul. Grzegórzeckiej 14 w Krakowie.
22. Tablica upamiętniająca hm. Edwarda Heila przy ul. Grzegórzeckiej 14 w Krakowie.
23. Tablica upamiętniająca komendanta Krakowskiej Chorągwi Szarych Szeregów Stanisława Okonia ps. „Sumak”, „Okulicz” na ścianie domu przy ul. Garncarskiej 6 w Krakowie.
24. Tablica upamiętniająca powołanie do życia podziemnych struktur ZHP – podwalin Szarych Szeregów na ścianie kamienicy przy ul. Szlak 21 w Krakowie.
25. Głaz z tablicą upamiętniającą harcerzy z Szarych Szeregów poległych w walce z czołgami niemieckimi na osiedlu Stefana Batorego w Legionowie.
26. Tablica upamiętniająca harcerzy z Szarych Szeregów na ścianie budynku Szkoły Podstawowej nr 3 im. Janusza Kusocińskiego w Legionowie, ul. Władysława Broniewskiego 7.
27. Tablica pamięci harcerzy Szarych Szeregów Chorągwi Mazowieckiej Hufca w Legionowie na ścianie kościoła parafialnego pw. św. Jana Kantego przy ul. ks. Józefa Schabowskiego 2 w Legionowie.
28. Tablica pamięci kapelana Armii Krajowej i Szarych Szeregów ks. kpt. Wacława Szelenbauma „Bonusa” rozstrzelanego przez hitlerowców w czasie powstania warszawskiego na ścianie kościoła parafialnego pw. św. Jana Kantego przy ul. ks. Józefa Schabowskiego 2 w Legionowie.
29. Tablica upamiętniająca hm. Aleksandra Kamińskiego na ścianie budynku przy ul. Aleksandra Kamińskiego 30 w Łodzi.
30. Tablica upamiętniająca akcję odbicia „Cyfry” na ścianie budynku dawnego więzienia UB i NKWD przy ul. Kurkowej 4 w Łowiczu.
31. Głaz upamiętniający harcerzy Szarych Szeregów u zbiegu ulic Zakolejnej, Stefana Okrzei i Bronisława Kondrackiego w Łukowie.
32. Głaz poświęcony pamięci członków Szarych Szeregów – najmłodszych żołnierzy Armii Krajowej przy ul. Szarych Szeregów w Milanówku.
33. Tablica upamiętniająca Wacława Wdowiaka u zbiegu ulic Krakowskiej i Dworcowej w Milanówku.
34. Głaz z tablicą upamiętniającą 50. rocznicę powstania Szarych Szeregów przy ul. Szarych Szeregów 6 w Myśliborzu.
35. Tablica pamięci Stefana Kowalskiego „Jaronia” komendanta pruszkowskiego Hufca Szarych Szeregów „Zielony Dąb” w kościele św. Piotra i Pawła przy ul. Parkowej 4 w Pęcicach.
36. Tablica upamiętniająca Zbigniewa Gęsickiego na ścianie domu przy ul. Zbigniewa Gęsickiego 3 w Piastowie.
37. Tablica upamiętniająca działalność konspiracyjną Szarych Szeregów w czasie okupacji niemieckiej 1942–1945 na ścianie budynku przy ul. Adama Próchnika 31 w Piotrkowie Trybunalskim.
38. Tablica upamiętniająca hm. Floriana Marciniaka na ścianie budynku III Liceum Ogólnokształcącego im. św. Jana Kantego w Poznaniu, ul. Strzelecka 10.
39. Tablica upamiętniająca hm. Floriana Marciniaka w celi nr 58 na terenie dawnego Fortu VII Twierdzy Poznań przy al. Polskiej w Poznaniu.
40. Tablica upamiętniająca akcję Szarych Szeregów (wywieszenie polskiej flagi na kopule budynku prezydium niemieckiej policji) na ścianie gmachu Collegium Maius Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, ul. Aleksandra Fredry 10.
41. Tablica upamiętniająca członków Szarych Szeregów Chorągwi Wielkopolskiej Szarych Szeregów Ul „Przemysław” na ścianie budynku przy ul. Tadeusza Kościuszki 97/99 w Poznaniu.
42. Tablica upamiętniająca dr. Władysława Szczygła na terenie dawnego Ośrodka „Grażyna” w Przesiece, woj. dolnośląskie, pow. karkonoski, gm. Podgórzyn.
43. Tablica pamięci hm. por. Jana Serdyńskiego „Artura” na ścianie kościoła św. Wacława w Radomiu, pl. Stare Miasto 13.
44. Tablica pamięci ks. płk. Stanisława Sikorskiego „Jęka” na ścianie kościoła św. Wacława w Radomiu, pl. Stare Miasto 13.
45. Tablica upamiętniająca harcerzy Szarych Szeregów Chorągwi Radomskiej Ul „Rady” na ścianie kościoła św. Wacława w Radomiu, pl. Stare Miasto 13.
46. Tablica upamiętniająca por. Zbigniewa Czekańskiego pod Krzyżem Katyńskim na Cmentarzu Centralnym w Sanoku.

47. Głaz upamiętniający hm. Tadeusza Zawadzkiego „Zośkę” przed budynkiem szkoły w Sieczychach.
48. Tablica pamięci harcerki i harcerzy walczących w latach 1939-1945 w 80. rocznicę powstania Szarych Szeregów przed I Liceum Ogólnokształcącym im. Kazimierza Jagiellończyka w Sieradzu, ul. Żwirki i Wigury 3.
49. Głaz upamiętniający harcerzy Szarych Szeregów Chorągwi Radomskiej Ul „Rady” i żołnierzy Armii Krajowej przy ul. Adama Mickiewicza 16 w Skaryszewie.
50. Tablica upamiętniająca harcerzy Chorągwi Zagłębiowskiej Szarych Szeregów UL „Barbara” na ścianie kościoła św. Józefa Rzemieślnika przy ul. Smutnej 5 w Sosnowcu.
51. Tablica upamiętniająca Bolesława Usowa na ścianie bazyliki konkatedralnej Matki Bożej Królowej Polski w Stalowej Woli, ul. ks. Jerzego Popiełuszki 4.
52. Tablica upamiętniająca Juliusza Dąbrowskiego – wybitnego instruktora Głównej Kwatery Szarych Szeregów w holu Szkoły Podstawowej nr 13 im. Kornela Makuszyńskiego przy ul. Ignacego Prądzyńskiego 2 w Starachowicach.
53. Głaz z tablicą upamiętniającą gen. dyw. Stanisława Nałęcz-Komornickiego w pobliżu ratusza na Rynku w Trzebiatowie.
54. Głaz upamiętniający żołnierzy Armii Krajowej i Szarych Szeregów przy szosie na skrzyżowaniu z drogami polnymi i leśnymi w okolicach wsi Widawka, woj. łódzkie, pow. radomszczański, gm. Kodrąb.
55. Głaz upamiętniający członków Szarych Szeregów rozstrzelanych w 1943 r. w Lasach Chojnowskich, przy czarnym szlaku turystycznym obok Gościńca Wareckiego, w pobliżu ośrodka wypoczynkowego „Wisła” w Zalesiu Górnym.
56. Głaz z tablicą poświęconą pamięci harcerzy z Szarych Szeregów u zbiegu ulic Warszawskiej i Rybaki w Zegrzu Południowym.
57. Głaz pamięci Szarych Szeregów na bulwarze Szarych Szeregów przy pl. Wolności 6 w Żaganiu.

IX. Zalecana literatura

1. Tomasz Adamczak, *Szare Szeregi. Związek Harcerstwa Polskiego Kryptonim „Szare Szeregi” 1939-45*, Wydawnictwo „Taktyka i Strategia”, Warszawa 2009, ISBN 978-83-925676-9-1.
2. Zbigniew Antonowicz, *Zabawa z Parasola. Historia Janka Wróblewskiego*, Wyd. WTprint Tomasz Walburg, Szczecin 2021, ISBN 978-83-962587-1-7.
3. Władysław Bartoszewski, *1859 dni Warszawy*, Wydawnictwo „Znak”, Kraków 2008, ISBN 978-83-240-1057-8.
4. Bogdan Bejm, *Od „Kedywu” do baonu „Zośka”: losy zgierzan*, Drukarnia Wydawnictw Naukowych, Łódź 1994.
5. Ryszard Białous, *Walka w Pożodze. Harcerski batalion Armii Krajowej „Zośka” w Powstaniu Warszawskim*, Oficyna Wydawnicza „Rytm”, Warszawa 2009, ISBN 978-83-7399-348-8.
6. Henryk Blimel, *Okupacyjne harce. Szare Szeregi w Buku w okresie okupacji 1939-1945*, Związek Harcerstwa Polskiego Komenda Chorągwi Poznańskiej im. Powstańców Wielkopolskich 1918/19, Buk 1991.
7. Anna Borkiewicz-Celińska, *Batalion „Zośka”*, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1990, ISBN 83-06-01851-6.
8. Stanisław Broniewski, *Akcja pod Arsenalem*, seria: Biblioteka Pamięci Pokoleń, Wydawnictwo „Książka i Wiedza”, Warszawa 1983, ISBN 83-05-11161-X.
9. Stanisław Broniewski, *Całym życiem. Szare Szeregi w relacji naczelnika*, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1983, ISBN 83-01-04269-9.
10. Stanisław Broniewski, *Florian Marciniak Naczelnik Szarych Szeregów*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1988, ISBN 83-01-08721-8.
11. Stanisław Broniewski, *To nie takie proste. Moje życie*, Wydawnictwo Wing, Warszawa 2001, ISBN 83-867-47-72-2.
12. Bogdan Chrzanowski, Andrzej Gąsiorowski, Krzysztof Steyer, *Polska Podziemna na Pomorzu w latach 1939-1945*, Wydawnictwo Polnord-Oskar, Gdańsk 2005, ISBN 83-89923-05-X.
13. Wiesław Cieśla, *Dziś, jutro, pojutrze... instruktorskie zapiski*, Wydawnictwo Sand Media Andrzej Sibilski, Krzysztof Wojciechowski, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-939532-3-3.
14. Wiesław Cieśla, *Pierwsza Zawiszacka*, Wyd. Komisja Historyczna Chorągwi Zielonogórskiej ZHP, Zielona Góra 1989.
15. Zbigniew Damski, *Najmłodszy od „Parasola”*, Oficyna Wydawnicza „Rytm”, Warszawa 2005, ISBN 83-7399-107-7.
16. Juliusz Bogdan Deczkowski, *„Wróbel” z „Kamieni na szaniec”. Wspomnienie o przyjacielu*, Wydawnictwo Askon, Warszawa 1999, ISBN 83-87545-23-6.
17. Juliusz Bogdan Deczkowski, *Wspomnienia żołnierza baonu AK „Zośka”*, Wydawnictwo Instytut Historii PAN, Warszawa 2004, ISBN 83-88909-18-5.
18. Tymoteusz Duchowski, Juliusz Powalkiewicz, *Kanały*, seria: *Warszawskie Termopile 1944*, Wydawnictwo Fundacji „Warszawa Walczy 1939–1945”, Warszawa 2003, ISBN 83-87545-28-7.
19. Andrzej Gąsiorowski, *Szare Szeregi na Pomorzu 1939-1945*, Fundacja „Archiwum Pomorskie Armii Krajowej”, Toruń 1998, ISBN 83-905659-6-X.
20. Zygmunt Głuszek, *Szare szeregi. Słownik biograficzny*, tom I-II, Oficyna Wydawnicza „Rytm”, Warszawa 2006, t. 1 ISBN 978-83-739-9213-9, t. 2 ISBN 978-83-7399-337-2.
21. Zygmunt Głuszek, *Szare Szeregi. Słownik encyklopedyczny. Hasła rzeczowe*, Oficyna Wydawnicza „Rytm”, Warszawa 2010, ISBN 978-83-7399-424-9.
22. Zygmunt Głuszek, *„Hej, chłopcy...” Zawiszacy z Szarych Szeregów*, t. 1 *Konspiracja*, Wyd. Ars Print Production, Warszawa 1998, ISBN 83-87224-10-3.
23. Zygmunt Głuszek, *„Hej, chłopcy...” Harcerze Szarych Szeregów w Powstaniu Warszawskim*, t. 2 *Powstanie*, Wydawnictwo Trio, Warszawa 2001, ISBN 83-85660-99-2.
24. Ryszard Górecki, *Epitafium żołnierzowi „Parasola”*, Wydawnictwo „Work”, Warszawa 2001, ISBN 9788391533024.
25. Ryszard Górecki, *Przemoczone pod plecakiem osiemnaście lat*, Wydawnictwo „Książka i Wiedza”, Warszawa 2012, ISBN 978-8305136099.
26. Jerzy Jabrzemski, *Harcerze z Szarych Szeregów*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1997, ISBN 83-01-12191-2.
27. Jerzy Jabrzemski [red.], *Szare Szeregi. Harcerze 1939-1945*, tom I-III, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1988, ISBN 83-01-06821-3.

28. Stanisław Jastrzębski, *Zaczęto się pod Arsenalem*, Agencja Omnipress i Państwowe Przedsiębiorstwo Wydawnicze „Rzeczpospolita”, Warszawa 1987, ISBN 83-85028-48-X.
29. Danuta Kaczyńska, *Byli żołnierzami Parasola*, Młodzieżowa Agencja Wydawnicza, Warszawa 1985, ISBN 83-203-2051-8.
30. Danuta Kaczyńska i Gotfryd Pyka, *Piotr Pomian. Szef Głównej Kwatery Szarych Szeregów*, Młodzieżowa Agencja Wydawnicza, Warszawa 1984, ISBN 83-203-1-1437-2.
31. Jerzy Kaliński, *Gasnąca pamięć. Historia Szarych Szeregów Hufca „Zielony Dąb”*, Wydawnictwo „Aula”, Podkowa Leśna 2003, ISBN 83-85275-99-1.
32. Aleksander Kamiński, *Kamienie na szaniec*, Wydawnictwo „Śląsk”, Katowice 1956, 1989, ISBN 83-216-0521-4.
33. Aleksander Kamiński, *Zośka i Parasol. Opowieść o niektórych ludziach i niektórych akcjach dwóch batalionów harcerskich*, Wydawnictwo Iskry, Warszawa 2009, ISBN 978-83-244-0091-1.
34. Jerzy Kasprzak, *Albatros z sieleckiej ferajny*, Wyd. Akademia Humanistyczna im. Aleksandra Gieysztora, Pułtusk 2014, ISBN: 978-83-7549-183-8.
35. Jerzy Kasprzak, *Ferajna z herbowej ulicy*, Wydawnictwo Veda, Warszawa 2012, ISBN 978-83-61932-29-1.
36. Jerzy Kasprzak, *Zawisza to właśnie my. Knypa zawiszaka*, Wyd. Muzeum Harcerstwa i Marron Edition, Warszawa 2009, ISBN 978-83-60405-16-1.
37. Jerzy Kasprzak, *Tropami powstańczej przesyłki. Opowieść o Zawiszakach – najmłodszych żołnierzach Armii Krajowej*, Wydawnictwo NeoMedia, Warszawa 2009, ISBN 978-83-921470-4-6.
38. Aniela Kmita-Piorunowa, Kazimierz Wyka [opr.], *Krzysztof Kamil Baczyński. Utwory zebrane*, tom 1-2, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1994, ISBN 83-08-01221-3.
39. Wojciech Königsberg, *AK 75. Brawurowe akcje Armii Krajowej*, Wydawnictwo „Znak Horyzont”, Kraków 2017, ISBN 978-83-240-4232-6.
40. Janusz Krężel [red.], *Józef Andrzej Szczepański „Ziutek”. Pałacyk Michła. Chłopczy silni jak stal*, Warszawa-Tarnów 1997, ISBN 83-86744-61-8.
41. Janusz Krężel, *Szare szeregi na Rzeszowszczyźnie*, Mielec – Rzeszów – Kraków 1987.
42. Józef Krzyczkowski, *Zwiadowcy z Szarych Szeregów*, Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza, Warszawa 1972.
43. Aleksander Kunicki, *Cichy front. Wspomnienia szefa komórki wywiadu w oddziale „Osa” – „Kosa-30” KG Kedywu AK i kompanii „Agat” (późniejszy „Parasol”)*, Wydawnictwo Mireki, Warszawa 2015, ISBN 978-83-644-5257-4.
44. Stanisław Likiernik, *Diabelne szczęście czy palec Boży?*, Agencja Wydawnicza i Reklamowa AKCES, Warszawa 2010, ISBN 978-83-87520-49-6.
45. Piotr Lipiński, *Anoda. Kamień na szańcu*, Wydawnictwo Agora, Warszawa 2015, ISBN 978-83-268-2213-1.
46. Marian Michałowski [opr.], *Warszawskie Szare Szeregi X.1939 r. – VII.1944 r. (Organizacja)*, Wyd. Stowarzyszenie Szarych Szeregów, Warszawa 1998, ISBN 83-908199-8-8.
47. Paweł Miłobędzki, *Harcerze w okupowanym Krakowie 1939-1945*, Wyd. Komisja Historyczna Krakowskiej Chorągwi ZHP, Kraków 2005, ISBN 83-921802-2-4.
48. Marian Miszczuk, *Jan Rossman pseudonim „Wacek”*, Wydawnictwo Tomiko, Warszawa 2009, ISBN 978-83-917007-4-7.
49. Grzegorz Nowik, *Straż nad Wisłą*, tom 1-3, t. 1 *Okręg Szarych Szeregów Warszawa-Praga 1939-1942*, t. 2 *Hufce Grup Szturmowych Bojowych Szkół i Zawiszy na Pradze 1942-1944*, t. 3 *Blok „Bazylika” Okręg Szarych Szeregów Warszawa-Praga 1944*, Oficyna Wydawnicza „Rytm”, Warszawa 2001, ISBN 83-88794-55-8.
50. Mariusz Olczak, *Jan Rodowicz Anoda. Życie i śmierć bohatera „Kamieni na Szaniec”*, Wyd. Historyczna, Warszawa 2015, ISBN 978-83-650-0584-7.
51. Stanisław Franciszek Ozimek, *Media walczącej Warszawy. Geneza i działalność prasy, radia i filmu w Powstaniu Warszawskim*, seria: *Warszawskie Termopile 1944*, Wydawnictwo Fundacji „Warszawa Walczy 1939–1945”, Warszawa 2007, ISBN 978-83-11-10875-2.
52. Stanisław Franciszek Ozimek, *Poczta powstańczej Warszawy. Geneza i działalność poczty polowych – Harcerskiej i Armii Krajowej w Powstaniu Warszawskim*, seria: *Warszawskie Termopile 1944*, Wydawnictwo Fundacji „Warszawa Walczy 1939–1945”, Warszawa 2003, ISBN 83-87545-81-3.
53. Sebastian Pawlina, *Wojna w kanałach. Opowieść o kanałach, ludziach i strachu w Powstaniu Warszawskim*, Wydawnictwo Znak Horyzont, Kraków 2019, ISBN 978-83-240-5747-4.
54. hm. Stanisław Porębski, *Krakowskie Szare Szeregi*, Harcerska Oficyna Wydawnicza Krakowskiej Komendy Chorągwi ZHP, Kraków 1985.
55. Edward Prus, *Legenda Kresów. Szare Szeregi w walce z UPA*, Wydawnictwo Nortom, Wrocław 2003, ISBN 83-8582-944-X.
56. Jan Rossman, *„Szkola za lasem”. Program kształcenia starszyny Harcerstwa Podziemnego*, seria wydawnicza: *Przywrócić Pamięć* (reprint Wyd. „Les Presses Rapides”, Paryż 1945), Wydawnictwo Impuls, Kraków 2015, ISBN 978-83-7850-566-2.
57. Piotr Rozwadowski, *Historia Polskiego Państwa Podziemnego – Polska Walcząca. Tom 13. Szare Szeregi*, Wydawnictwo Edipresse, Warszawa 2015, ISBN 978-83-798938-1-2.
58. Piotr Rozwadowski, *Historia Polskiego Państwa Podziemnego – Polska Walcząca. Tom 27. Akcja „N”*, Wydawnictwo Edipresse, Warszawa 2016, ISBN 978-83-798-9530-4.
59. Andrzej Ryba [red.], *Pamiętniki żołnierzy Batalionu AK „Parasol”*, Fundacja Historia PL, Gdańsk 2019, ISBN 978-83-65678-38-6.
60. Zbigniew Wiesław Ostoję Ryłski, *Biografie Żołnierzy Batalionu „Parasol”*, tom I-II, Wyd. Historyczna, Warszawa 2018, ISBN 978-83-65005-68-7.
61. Ryszard Sas, *Strzelec Batalionu Parasol*, Agencja Wydawnicza Mako Press, Warszawa 2004.
62. Jan Seredyński, Zacheusz Pawlak, *Zastępy cieni*, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1986, ISBN 83-211-0657-9.
63. Szymon Sławiński, *Mały Powstaniec*, seria: *Warszawa 1944*, Wydawnictwo Muchomor, Warszawa 2014, ISBN: 978-83-897-7421-7.

64. Piotr Stachiewicz, *Akcja Koppe. Krakowska akcja Parasola*, Wydawnictwo Ministerstwa Obrony Narodowej, Warszawa 1982, ISBN 88-1-06752-X.
 65. Piotr Stachiewicz, *Akcja „Kutschera”*, seria: Biblioteka Pamięci Pokoleń, Wydawnictwo „Książka i Wiedza”, Warszawa 1987, ISBN 83-05-11024-9.
 66. Piotr Stachiewicz, *Parasol. Dzieje oddziału do zadań specjalnych Kierownictwa Dywersji Komendy Głównej Armii Krajowej*, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1991, ISBN 83-211-0273-5.
 67. Jadwiga Stępniova, *My z Szarych Szeregów – opowieść z lat wojny*, Młodzieżowa Agencja Wydawnicza, Warszawa 1985, ISBN 83-203-1889-0.
 68. Tomasz Strzembosz, *Akcje zbrojne podziemnej Warszawy 1939-1944*, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1983, s. ISBN 83-06-00717-4.
 69. Tomasz Strzembosz, *Oddziały szturmowe konspiracyjnej Warszawy 1939-1945*, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1983, ISBN 83-01-04203-6.
 70. Tadeusz Sumiński [red.], *Pamiętniki żołnierzy Baonu AK „Zośka”, tom I-III, tom I Wola, tom II Starówka, tom III Czerniaków*, Wyd. Społeczny Komitet Opieki Nad Grobami Poległych Żołnierzy Batalionu „Zośka”, Warszawa 2012, ISBN 978-83-933302-1-8.
 71. Barbara Wachowicz, *Kamyk na szańcu. Gawęda o druhu Aleksandrze Kamińskim*, seria wydawnicza: Wierna rzeka harcerstwa, Oficyna Wydawnicza „Rytm”, Warszawa 2012, ISBN 978-83-739-9522-2.
 72. Barbara Wachowicz, *Krzysztof Kamil Baczyński. Pomnik z płomienia*, Oficyna Wydawnicza „Rytm”, Warszawa 2021, ISBN 978-83-739-9884-1.
 73. Barbara Wachowicz, *Rudy, Alek, Zośka. Gawęda o bohaterach „Kamieni na szaniec”*, seria wydawnicza: Wierna rzeka harcerstwa, Oficyna Wydawnicza „Rytm”, Warszawa 2014, ISBN 978-83-7399-600-7.
 74. Barbara Wachowicz, *To „Zośki” wiara!*, cz. 1 i 2, seria wydawnicza: Wierna rzeka harcerstwa, Oficyna Wydawnicza „Rytm”, Warszawa 2008-2010, cz. 1 ISBN 978-83-7399-270-2, cz. 2 ISBN 978-83-7399-411-9.
 75. Barbara Wachowicz, *Ulan Batalionu „Zośka”. Gawęda o Janku Rodowiczu „Anodzie”*, seria wydawnicza: Wierna rzeka harcerstwa, Oficyna Wydawnicza „Rytm”, Warszawa 2015, ISBN 978-83-739-9647-2.
 76. Henryk Witkowski, *Kedyw okręgu warszawskiego Armii Krajowej w latach 1943-1944*, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa 1984, ISBN 83-202-0217-5.
 77. Janusza Wojtycza [red.], *Harcerski Słownik Biograficzny*, tom I-V, Wyd. Muzeum Harcerstwa i Marron Edition, Warszawa 2006-2019, ISBN 83-923571-0-8, 83-60405-15-8.
 78. Janusz Wojtycza [red.], *Konspiracja harcerska w Krakowie 1939-1945*, Wyd. Komisja Historyczna Krakowskiej Chorągwi ZHP, Kraków 2019, ISBN 978-83-65547-19-4.
 79. Marian Woźniak [red.], *Encyklopedia konspiracji wielkopolskiej 1939-1945*, Instytut Zachodni, Poznań 1998, ISBN 83-85003-97-5.
 80. Kajetan Wykurz, *Strzały pod Arsenalem* (komiks), Wydawnictwo Print Partner, Warszawa 2006, ISBN 83-922730-1-X.
 81. Anna Zawadzka, Jan Rossman, *Tadeusz Zawadzki „Zośka”*, Wydawnictwo Wing, Łódź 2001, ISBN 83-86747-38-2.
 82. Zygmunt Zonik, *Wyrwani z szeregów. Harcerki i harcerze na Pawiaku w latach okupacji hitlerowskiej*, Młodzieżowa Agencja Wydawnicza, Warszawa 1988, ISBN 83-203-2365-7.
 83. Zbigniew Zürn-Zahorski, *Pseudonim „Jacek”*, Instytut Wydawniczy „Świadectwo” Stefan Pastuszewski, Bydgoszcz 1993.
- Kanon opracował phm. Roman Henryk Orlicz HR – Instruktor Krajoznawstwa Polski (IKP), Instruktor Ochrony Przyrody (IOP) i Przewodnik Turystyki Pieszej (PTP) II st.